

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

A romantic couple is shown in a close embrace, nearly kissing. The man is wearing a black t-shirt and a black cap, while the woman is wearing a white t-shirt. They are standing outdoors, with a background of trees covered in pink blossoms, possibly cherry blossoms, under a soft, hazy sky. The overall mood is romantic and intimate.

CAM PARÇASI

fesatrice

CAM PARÇASI | Texting

Published: 2020

Source: <https://www.wattpad.com>

Cam Parçası -1-

25.06.2019

Bir boklar yiyoruz hadi hayırlısı.

Bu kitap profilimdeki İLK DEFA kitabının karakterleriyle yazılmış bir texting olacak. Kurguları farklı olacak o yüzden önce bunu okuyabilirsiniz.

İlk bunu okuyanlar için birkaç şeyi açıklayayım.

Derin ve Tuna ikiz. Ateş, bunların aile arkadaşlarının oğlu. Derin, Tuna ve Ateş birbirlerini çocukluktan beri tanıyorlar. Altlı üstlü oturuyorlar. Okula gitmeden önce birlikte kahvaltı ediyorlar, okula birlikte gidiyorlar. Yani bu üçünün yediği içtiği ayrı gitmiyor.

Eylül İLK DEFA'da Derin ile çok yakınlık kuramamıştı. Bu kitapta ikisi yakın arkadaş. Ve Eylül'ün İLK DEFA'daki sorunları bu kitapta olmayacak.

Derin, babası gibi birini bulmak konusunda ısrarcı değil. Tuna da annesi gibi birini bulmak konusunda ısrarcı değil. İLK DEFA'da Ateş'in kitabın başından beri Derin'e hisleri vardı, bu kitapta o olmayabilir :)) O zaman başlıyoruz...

Ateş: 18. alarmının çalmasını bekleyecek misin yoksa artık uyanacak mısın?

Derin: 20. alarmı duyayım kalkacağım **Ateş:** Derin, hadi ya harap olduk seni beklemekten **Ateş:** Tuna zor tutuyor kendini kahvaltıya saldırmamak için **Ateş:** Hep senin yüzünden derslere ucu ucuna yetiyoruz **Derin:** Beklemeyin o zaman

Derin: Tıkının siz, afiyet olsun **Derin:** Ben kahvaltı etmeyeceğim **Ateş:** Ne demek kahvaltı etmeyeceğim?

Ateş: Sen ve öğün atlamak?

Ateş: Bünyen kaldırmaz senin düşer bayılırsın **Derin:** Bir şey olmaz

Derin: Eğer kahvaltı etmemek daha çok uyuyacağım anlamına geliyorsa bunu yapabilirim **Ateş:** Derin, yemek için seni bekliyoruz **Ateş:** Hadi

güzelim yorma bizi **Derin:** Ben evin büyüğü müyüm ya niye yemek için beni bekliyorsunuz?

Ateş: İyi, biz yiyelim o zaman **Ateş:** Sana da zıkkım ve kökünü ayırırız onu yersin.

Derin: Bana uyar
(Görüldü.)

Ateş yazıyor...

Ateş: Hadi gel ye lütfen

Ateş: Öykü Teyze hayatta yollamaz seni aç karnına **Derin:** Okulda kahvaltı edeceğimi söylerim ona (Görüldü.)

Derin: ATEŞ AĞZIN YIRTILSIN

Derin: 'Öykü Teyze Derin yemek yemeyecekmiş, size okulda yiyeceğini söyleyecek haberiniz olsun'

Derin: Pis ispiyoncu

Ateş: Tuna'yı daha fazla tutamıyorum **Ateş:** Çabuk hazırlan ve kahvaltıya gel **Ateş:** Yoksa yiyecek bir şey kalmaz **Derin:** Off tamam be

Derin çevrimdışı

Ateş: Bu arada

Ateş: Sırf kilo aldığını düşündüğün için kahvaltıdan kaçırıyorsan esaslı malsın kızım sen **Ateş:** Sen kendini güzel hissettiğin sürece aldığın birkaç kilo, onlarca hatta yüzlerce kilo bunu değiştiremez **Ateş:** Sen en güzelsin, cam parçası **Ateş:** Ama şimdi bunu dedim diye gidip de yüzlerce kilo alma, sonra sağlık problemleri yaşarsın **Ateş:** Neyse ya saçmaladım

Ateş: Seni bekleyeceğim diye aç kaldım zaten **Ateş:** Yemeklere gömülüyorum ben **Ateş:** Umarım odandan çıkıp mutfığa geldiğinde yiyecek bir şey bulursun...

Normalde bu kitabı daha erken sizlerle buluşturmak isterdim ama özellikle bu günü bekledim. İLK DEFA'yı 16 yaşındayken yazmıştım. Bugün 20 yaşına girdim ve CAM PARÇASI'nı yazıyorum. Yaz doğumlu biri olarak hiçbir zaman doğum günlerim iyi geçmez. O yüzden bu kitabı kendime hediye olarak vermek istedim sghjlfdsklşl BÖLÜM GÜNLERİ: Pazartesi, çarşamba, cuma. Evet, yarın da bölüm gelecek ♥♥

Cam Parçası -2-

Fotoğrafta sırasıyla Tuna, Derin ve Ateş var. (Sonradan okuyanlar fotoğraf görünmüyorsa wattpad yemiştir benim suçum değil bana sövmeyin aq) Derin: Tuna'yla ne konuştunuz bugün fısır fısır?

Ateş: Neden ona sormuyorsun?

Derin: Sordum

Derin: Söylemedi

Ateş: Tuna söylemediyse benim söyleyeceğimi düşündüren şey ne?

Derin: Umut?

Ateş: Aramızda bir mesele, pek önemli bir şey değil **Derin:** Erkek mevzuları mı?

Ateş: Evet

Derin: Aklıma çok iğrenç şeyler geliyor...

Ateş: Beynin fesat çünkü

Derin: Gönül mevzusu mu?

Derin: İnşallah değildir inşallah değildir **Ateş:** Tuna'nın bir gün ciddi anlamda bir ilişkisi olacak biliyorsun, değil mi?

Derin: Ya ben olmasın demiyorum **Derin:** Ama doğru düzgün insanlarla olsun **Derin:** Benim sevebileceğim biriyle olsun **Derin:** Yoksa çok kötü olur **Ateş:** Görümcelik damarını bastırırsan sevebilirsin **Ateş:** Tuna'nın önceki flörtlerinin burnundan getirmiştin **Derin:** Onlar da Tuna'nın yanında seni süzmeselerdi Allah Allah **Derin:** Bu arada önceki flörtleri derken?

Derin: Tuna'nın şu an flörtü mü var?

(Görüldü.)

Derin: Öyle değil mi?

Derin: Tanıdığım biri mi?

Ateş: Derin, ağzımı arama lütfen **Ateş:** Benim meselem değil bu **Ateş:** Benden öğrenmen doğru olmaz **Derin:** Aman be

Derin: Senle de hiç gıybet yapılmıyor **Ateş:** İnsanların hayatı beni ilgilendirmedeği için özür dilerim...

Derin: İnsanların hayatıyla ilgilen diyen yok ki zaten **Derin:** Ama ne bileyim

Derin: Böyle hiç yok mu gıcık olduğun biri?
Derin: Sınıfta olsun, okulda olsun, başka yerde olsun **Ateş:** Var
Ateş: Ama neden o insanın hayatını konuşayım ki?
Ateş: Benim bir hayatım var **Derin:** Bizim yok mu?
Ateş: Var
Ateş: Yok
Ateş: Var mı?
Derin: Yok...
Derin: Acilen kendime hobi bulmam lazım **Derin:** Boş zamanımda hep günaha giriyorum **Ateş:** Yeteneğin var mı herhangi bir şeye?
Derin: Sizle basketbol oynasam?
Ateş: Cüceleri aramıza almıyoruz **Derin:** Boyum 1.70 lan
Derin: Ben mi cüceyim?
Ateş: Sen benim için hep sandalyeye oturduğunda ayakları yere değmediği için bizim dizlerimize vuran kız olarak kalacaksın **Ateş:** Cüce
Derin: Ama şunu unutma ki hayatımın bir döneminde senden daha uzundum **Ateş:** Evet, 2 yıl falan
Ateş: Ve hayatının geri kalan her günü o küçük zaman dilimini özleyeceksin...
Derin: Çok acımasızsın :((
Ateş: Tamam tamam ağlama
Ateş: Neredesin şu an?
Derin: Odamdayım
Derin: Niye?
Ateş: Yangın merdivenindeyim **Ateş:** Gelsene
Derin: Tamam geliyorum
Ateş: Yanına bilgisayarını da al **Ateş:** Dün izlediğimiz sezon finali çok heyecanlıydı devam ederiz **Derin:** Keşke Tuna'yı da ikna edebilseydik
Derin: O da bizle izlerdi **Ateş:** Tuna'ya göre değil dizi izlemek **Ateş:** Neyse hadi gel
Ateş: Hırkanı da al
Ateş: Üşütürsün sonra
Derin: Yanımda sen varsın üşümem hdjfhfj **Ateş:** Bayat espri
Derin: Tam sana layık
Derin: 5 dakikaya oradayım **Ateş:** Bekliyorum, cam parçası

Cam Parçası -3-

Fotoğrafta Ateş ve Derin var. Sanki ikiz olan Derin ve Tuna değil de Derin ve Ateş yav.

Ateş: Pişt

Ateş: Küs müyüz?

Derin: Evet.

Ateş: Aman da aman

Ateş: Nokta da koyarmış

Ateş: Bana karşı ciddi olmak seni çok zorluyordur **Ateş:** Hadi bitirelim küslüğü

Derin: Hayır.

Ateş: Ya Derin bu kadar kızacağın ne var anlamıyorum ki **Derin:** Allah Allah, ne var acaba?

Derin: Birlikte izlediğimiz diziye yalnızken devam etmek normal bir olay çünkü.

Ateş: Değil mi jhfjkd

Derin: Hayır, değil.

Derin: Ben sırf birlikte izliyoruz diye yalnızken açmıyorum o diziyi.

Derin: Ne kadar merak edersem edeyim...

Ateş: Tamam ben de izlemem bundan sonra söz **Derin:** İzle sen izle

Ateş: Yok senleyken izlerim

Ateş: Ne olur kızgın olma artık

Derin: Ateş git izle

Ateş: Bana kızgınlığından oturup tüm sezonu bitirdin, değil mi?

Derin: Evet...

Derin: Ve sırf sana çok kızgın olduğum için spoi de vereceğim **Ateş:** Bu kadar gaddar olmana izin veremem...

Derin: Engelleyecek kesin

•iletilmedi **Derin:** Evet engelledi kdfjslk

•iletilmedi **Derin:** Ah be Ateş, odan tam alt katımda

•iletilmedi **Derin:** Şimdi ben camdan spoileri bağırayım da duy hepsini

•iletilmedi **Ateş:** Bir şeyler bağıırıyorsun ama duymuyorum **Ateş:** Kulaklık kulağımda :)))

Ateş: Bunu yapacağını bildiğim için tedbirliydim **Derin:** Senin kafana vurup hafızanı kaybettireceğim **Derin:** Yeter be

Derin: Beni bu kadar iyi tanıma

Derin: Hep hevesimi kursağımda bırakıyorsun...

Ateş: Kendimi bildim bileli senleyim bir zahmet tanıyayım yani **Ateş:** Onu bunu bırak da konuya dönelim biz **Ateş:** Bir bölüm izledim diye trip atan Derin Hanım tüm sezonu bitirmiş

Ateş: Ben de sana küseyim mi şimdi?

Derin: Yaptığım çok çirkin bir hareket aksini iddia etmiyorum **Derin:** Ama çok sıkılmıştım Ateş

Derin: Siz Tuna ile antrenmandaydınız **Derin:** Beni de yanınızda istemeyince kaldım evde tek başıma **Ateş:** Çık dışarı yürüyüş yap

Ateş: Bana bunu nasıl yaparsın ya?

Derin: Ya şimdi şöyle

Derin yazıyor...

Derin: Bunun için bir açıklamam yok **Ateş:** Olmaz tabii

Ateş: Hainsin kızım hain

Derin: Aman be

Derin: Küersen küsme

Derin: Küs*

Ateş: Tamam küsmeyeceğim ağlama

Derin: Teşekkür ederim küsmediğin için **Derin:** Tüm sezonu bitirmem konusunda bana çok kızdın mı peki?

Ateş: Bir şey diyeyim mi Derin?

Ateş: Dizi o kadar da umurumda değil aslında **Ateş:** Amaç seninle birlikte bir şeyler yapmak **Ateş:** Çünkü tek başıma izlediğim o bir bölümden hiç keyif almadım **Ateş:** Ama sen o izlediğin bölümleri tekrar benimle izlemek zorunda kalacaksın, onu da diyeyim **Ateş:** Bensiz nasıl dizinin keyfini çıkardın ya inanamıyorum sana **Ateş:** Jenerik çalarken ettiğimiz dansı da tek başına yapmışsındır sen **Derin:** Yok, o kadar ileriye gitmedim **Ateş:** İyi bari

Derin: Tuna'yla antrenmana gidecek misiniz?

Ateş: Gideceğiz

Derin: Ben de geleyim mi sizle bu sefer?

Ateş: Hayır

Derin: Neden?

Ateş: Çünkü Tuna istemiyor

Ateş: Benim için sıkıntı yok

Ateş: Ama Tuna'nın bana anlatacakları var o yüzden orada olman onu rahatsız edebilir **Derin:** Sanki yabancı birinden bahsediyoruz ya **Derin:** Aynı anne karnını paylaştığım insan benden bir şeyler saklıyor **Derin:** Godoş Tuna

Ateş: Sana da anlatır bir gün

Derin: Off kesin aşık oldu bu çocuk **Derin:** Depresyona gireceğim

Ateş: Ağzımdan laf almak için çabaladığını anlamıyor muyum sanıyorsun?

Derin: Anlamasan şaşardım zaten

Derin: Neyse ya

Derin: Ben aslında sana bir şey anlatacaktım ama işte **Derin:** Boş ver şimdi

Derin: Sen git Tuna'yla antrenman yap **Ateş:** Anlatacak bir şeyin olmadığına o kadar eminim ki **Ateş:** Sırf ben merakta kalayım diye bunu yazıyorsun **Derin:** Çıkıyorum şimdi görüşürüz *Derin çevrimdışı*

Ateş: Yok ben anladım

Ateş: Beni delirtmek için yapıyorsun ama olmuyor be cam parçası **Ateş:** Ciğerini biliyorum senin

Ateş çevrimdışı

Ateş çevrimiçi

Ateş: Lan içime bir şüphe düşürdün Allah kahretmesin seni **Ateş:** Derin

Ateş: Yok değil mi öyle bir şey?

Ateş: Yoktur ya

Ateş: Var mı?

Ateş: Kafayı yiyeceğim şimdi

Derin çevrimiçi

Derin: Yok öyle bir şey

Ateş: Şükür

Derin: Ya da var mı?

Ateş: Derin kafayı sıyracağım ha **Derin:** Çok da akıllısın sanki

Ateş: Doğru diyorsun

Derin: Hadi oyalama beni işim var **Ateş:** Beni böyle bırakamazsın...

Derin: Görüşürüz

Ateş: Saf kötüsün ya

Cam Parçası -4-

Fotoğrafta Eylül var. Eylül ve Tuna İLK DEFA'daki hallerinden daha farklı çünkü oradakiler neredeyse 30 yaşındaydı ve pek fotoğrafları yoktu. Bu kitapta karakterlerin instagramı da olacağı için daha çok fotoğrafı olan insanları seçmem lazımdı.

derindincer: Ne güzel güldün o akşam bana it 202 beğeni, 4 yorum

@atesuyar: Bana pek gülmüş gibi gelmedi **@derindincer:** @atesuyar Sen becerip de anı yakalayamadın ondandır **@derinuluins:** Bazen sadece köpek olmak istersin...

@tunadincer: @derinuluins Sen kimsin lan amına koduğum ***

tunadincer: Etrafa daha dikkatli bakmak gerekiyor 208 beğeni, 1 yorum

@atesuyar: Ben bile elendim şimdi kızlar düşünsün ***

"Grup konusunu yazın"

Tuna: Kimdi o?

Derin: Bilmiyorum

Derin: Bana da sürpriz oldu

Derin: Sildim yorumunu zaten **Tuna:** Derin Ulu inşmiş

Tuna: Şerefsize bak

Tuna: Kardeşimle evlilik hayali kurmuş bir de **Eylül:** Değil mi ne kadar kötü **Eylül:** Resmen evlenecekmiş senin kardeşinle ya **Eylül:** Çüş

Eylül: Şerefsiz herif

Tuna: Eylül, dalga geçme lan **Eylül:** Geçerim lan

Tuna: Derin sen bir cevap versene bana **Tuna:** Kim 'derinuluins' diye bir hesap açabilir?

Ateş: Soyadı Ulu olan ve Derin'e aşık olan birisi?

Tuna: Soyadı Ulu olan kim var?

Tuna: Okuldan mı?

Derin: Tuna vallahi bilmiyorum ya **Tuna:** Nasıl bilmiyorsun?

Tuna: Etrafında sana vurulmuş biri var belli ki **Ateş:** Fark etmemiş olması doğal değil mi?

Ateş: Muhtemelen okuldandır
Ateş: Okulda da yanında sürekli biz oluyoruz **Ateş:** Belli ki çocuk gelip Derin'le konuşmaya fırsat bulamamış
Tuna: Bundan sonra nah salarım Derin'i **Eylül:** Saçmalama
Tuna: Pardon?
Eylül: Bu kızın biriyle tanışma ve ona aşık olma özgürlüğü yok mu?
Tuna: Var ama...
Eylül: Ama?
Tuna: DERİN ŞU AN KİMSEYE AŞIK OLMAK İSTEMİYORSUN DEĞİL Mİ FISTIĞIM?
Derin: Yani
Derin: Hayır
Derin: Galiba
Tuna: Derin korkutma beni
Tuna: Ne olursun
Ateş: Tuna, şu an olmasa bile bir gün bu gerçekleşecek **Ateş:** Bunu biliyorsun, değil mi?
Tuna: Hayır ya...
Tuna: Kabul edemem böyle bir şeyi **Eylül:** Öyle de bir edersin ki **Tuna:** Kızım sen felaket tellalı mısın?
Tuna: Ağzından hep kötü laflar çıkıyor **Eylül:** Dost acı söyler
Ateş: Neyse, Derin
Ateş: Senin hiçbir tahminin yok yani?
Derin: Yok
Derin: Valla aklıma kimse gelmiyor **Derin:** Yarın okulda biraz dikkatli incelerim etrafı **Ateş:** Kim olduğu ortaya çıkınca ne olacak peki?
Ateş: Gidip konuşacak mısın?
Derin: Yok be konuşmam
Derin: Ne konuşacağım ki?
Ateş: Bilmem
Ateş: Fotoğraflarının altına öyle yorum yapmaması konusunda uyarabilirsin **Derin:** O konuda uyardım zaten **Tuna:** Ne?
Ateş: Ne?
Eylül: Mesaj mı attın?
Derin: Evet, yorumu sildikten sonra mesaj attım **Derin:** Bir daha böyle yorumlar yapmasın diye **Eylül:** Mantıklı olmuş
Ateş: Bence direkt engelleseydin daha mantıklı olurmuş

Ateş: Kimdir belli değil

Ateş: Köpek olmak istermiş de bilmem ne **Ateş:** Beyinsiz

Tuna: Yanımda dura dura gerginliğimi sana da bulaştırdım tabii **Tuna:** Sen de bana sakinlik bulaştırdın sanırım **Tuna:** Tüm sinir potansiyelimi kullanamıyorum **Tuna:** Az önce kendime yemek koyarken hepsini yere döktüm ama ona bile kızamadım **Eylül:** Bu hiç normal değil

Eylül: Git bir doktora görün **Tuna:** Psikolojim bozuldu

Tuna: Derin sakın aşık olma tamam mı abisinin gülü?

Derin: Tuna, biz ikiziz

Derin: Ve ben senden önce doğdum **Tuna:** Peki bu benim sana abi gibi davranmama engel mi?

Tuna: Tabii ki de hayır

Eylül: Derin

Eylül: Özele gel

Derin: Ne oldu lan

Eylül: Ya sen gel

Derin: Tamam

Tuna: Terbiyesizliğe bak

Tuna: Sen burada bize merak ettir sonra özele geçin **Tuna:** Ateş bak kesin götümüzden konuşuyor bunlar **Ateş:** Olabilir valla

Ateş: Beklerim

Ateş: Derin de geçen götüme bakmıştı zaten **Tuna:** Ben de baktım

Ateş: Ben de baktım...

Tuna: Derin'in götüne değildir inşallah **Ateş:** Hayır, aynada kendi götüme baktım **Tuna:** Oğlum biz iyi değiliz lan **Ateş:** Bilmem, ben kötü hissetmiyorum **Tuna:** Off kızlar olmayınca konuşacak konu kalmıyor **Ateş:** O zaman git yemek ye

Tuna: Onu yapacaktım

Ateş: Hadi afiyet olsun

Tuna: Sağ ol sarı pipi

Ateş: Lahana suratlı

Eylül: Tuna'nın götü çok güzel **Derin:** Allah senin cezanı vermesin **Derin:** Bu muydu diyeceğin şey?

Eylül: Yok

Eylül: Galiba 'derinuluins' hesabını kimin açtığını biliyorum **Derin:** Kimmiş?

Eylül: Benim annemin yeni kocası var ya **Eylül:** İşte onun da bizim yaşlarımızda bir oğlu var **Eylül:** Aynı evde kalmıyoruz, bazen bir araya geliyoruz **Eylül:** O da bizimle aynı okulda hatta **Derin:** Eylül, çocuğu anlatacağına adını söylesene **Eylül:** Batuhan

Eylül: Onun da soyadı Ulu

Eylül: Hatta hatırlıyor musun bilmiyorum ama bir kere seninle buluşmuştuk **Eylül:** Akşamına da yemek yiyecektik onlarla **Eylül:** Beni almaya Batuhan gelmişti **Eylül:** Ondan sonra bana hep seni sormaya başladı **Eylül:** Senden etkilendiği konusunda şüphelenmiştim ama böyle bir hesap açacak kadar kendini kaptırdığını bilmiyordum **Derin:** Kaptırmamıştır ya

Derin: Kendince eğleniyordur **Eylül:** Valla bilemiyorum Derin **Derin:** Sana ne sordu benim hakkımda?

Eylül: İşte ne zaman doğdu, kaç yaşında, aynı okulda mıyız, sevgilisi var mı diye sordu **Derin:** Sen ne dedin?

Eylül: Cevaplar neyse onu dedim **Derin:** Sende bu Batuhan'ın bir fotoğrafı var mı?

Derin: Valla yanımıza geldiyse de hatırlamıyorum hiç **Derin:** Tuna ve Ateş'e demedim ama bu konuda şüphelendiğim biri var **Derin:** Okuldan bir çocuk

Derin: Ne zaman kafamı kaldırsam bana bakarken yakalıyorum onu **Derin:** Bir de sanırım bir gün yanıma gelecekti **Derin:** Ama Ateş gelince yolundan döndü **Eylül:** Dur olması lazım

Eylül: Atıyorum

Eylül:

Eylül: Tahmin ettiğin kişi miymiş?

Derin: Evet

Derin: Sizin üvey kardeş olduğunuzu bilmiyordum **Eylül:** Çok da gerekli bir bilgi değildi zaten **Eylül:** Bu arada bu konuştuklarımızdan Tuna'nın haberi olmasın **Eylül:** Haşat eder çocuğu valla **Eylül:** Tamam üvey falan ama yine de kardeşim sayılır **Derin:** Yok be

Derin: Demem ona

Derin: Desem de bir şey yapacağını sanmam **Derin:** Tuna çok kıskançtır, böyle çok asabi görünür ama gerekmedikçe kimseyle kavga etmez **Derin:** Kavgayı da hiçbir zaman kendisi başlatmaz **Derin:** Zaten kendisi flört işleriyle meşgul şu an **Eylül:** Tuna'nın flörtü mü var?

Derin: Büyük ihtimalle

Derin: Yani kendisi söylemedi **Derin:** Ateş de söylemedi

Derin: Ama Ateş'in tavrından anladığım kadarıyla var **Eylül:** Diğerleri gibi mi bu da?

Derin: Hiçbir fikrim yok

Derin: Bana anlatmadı

Eylül: Yakında anlatır sana

Eylül: Çok fazla saklayacağını düşünmüyorum **Eylül:** Belki korkuyordur kızı sevmezsin diye **Eylül:** Senin hislerin ve düşüncelerin onun için çok önemli, biliyorsun **Derin:** Biliyorum

Derin: Ya böyle gözü başka yerde olmayan kızlarla ilişki kursa benim tepkimden korkması gerekmez **Derin:** Ama Tuna'nın yanındaki kız göz ucuyla Ateş'i süzünce sinir oluyorum **Derin:** Tuna'yı hak etmiyorlar çünkü **Eylül:** Sen de haklısın kendince **Eylül:** Neyse neyse, sen bu konu hakkında sessizliğini koru **Eylül:** Tuna gelip kendiliğinden söyler sana **Derin:** Öyle yapacağım valla

Derin: Babam yemeğe çağırıyor **Derin:** Görüşürüz pıttığım

Eylül: Görüşürüz

Tuna'yı özleyenler +1'lesin

Cam Parçası -5-

Fotoğrafta Derin ve Tuna var. Bunu yazmayı ne çok özlemişim yav.

Alec Benjamin - Must Have Been The Wind Bu bölüm benim çok hoşuma gitti ♥

Ateş: Ne güzel sesin var senin lan **Derin:** Ne?

Ateş: Banyoda dişimi fırçalarken şarkı söylemeni duydum **Derin:** Ben o banyoda başka şeyler de yaptım inşallah onları da duymamışsındır **Ateş:** Bu konu hakkında konuşmak istemiyorum...

Derin: Ağlamak istiyorum...

Ateş: Neyse, konuyu değiştirelim

Ateş: Banyo dışında da söylemeni duymak isterim **Derin:** Banyoda herkesin sesi güzel çıkıyor **Derin:** Ya gerçekte öyle güzel değilse?

Ateş: Banyoda herkesin sesi güzel mi çıkıyor?

Ateş: Sanmıyorum

Ateş: Tuna'nın sesi bok gibi çıkıyor **Derin:** Ayıp oluyor ama

Derin: Hem Tuna bilerek şarkıları öyle söylüyor **Derin:** Etrafına rahatsızlık vermek için **Ateş:** Valla amacına tam ulaşamıyor **Ateş:** Ben rahatsız oluyorum

Ateş: Ama banyodaki babam olunca Tuna'ya aynı ses tonuyla eşlik ediyor **Derin:** Pek şaşırdığımı söyleyemem **Derin:** Söz konusu Anıl Amca olunca...

Derin: Adam senden benden genç duruyor **Derin:** Valla annen çok şanslı ya

Ateş: Babam da aşırı şanslı

Ateş: Kadın iki doğum yaptı hala taş gibi **Derin:** Valla he

Derin: Sırrı ne kkjfsdkl

Ateş: Aslı bence

Ateş: Küçük cadı durmuyor ki

Ateş: Kadında kilo alacak zaman yok **Derin:** Kıyamam ya

Ateş: Bir de ilişkilerinin güzel yanı ne, biliyor musun?

Ateş: Annem babamın sahip olamadığı her şey **Ateş:** Biliyorsun, babamın ailesiyle ilişkisi epey kopuk **Ateş:** Ama annem ona bir yuva kurdu,

onun yeri geldi annesi oldu **Ateş:** Gerçi kime anlatıyorsam

Ateş: Bunu en iyi bilenlerden biri de sensin **Derin:** Evet, böyle ilişkiler çok hoşuma gidiyor **Derin:** Bir insanın sadece sevgilisi, eşi olmaktan ziyade daha fazlası olmak çok güzel bir şey **Ateş:** Bence de

Ateş: Umarım evliliğim annemle babamınki gibi olur **Derin:** İnşallah

Ateş: İnşallah deme ya

Ateş: Aklıma şu Derin Ulu inş hesabı geliyor **Derin:** O benim aklımdan çıkmıştı kşfelwds **Ateş:** Gülmesene

Derin: Sinirlenme ateş böceği

Derin: Belli ki eğlence arıyor

Derin: Çok da ciddiye almamak lazım **Ateş:** Sen konuştum demiştin ya onunla **Ateş:** Ne söyledi sana?

Derin: Ben ona fotoğraflarımın altına yorum yapmamasını söyledim

Derin: O da sen nasıl istersen dedi **Ateş:** Sen nasıl istersen dedi?

Ateş: Sadece bunu mu söyledi?

Derin: Evet

Derin: Yani konuşmanın amacı da buydu zaten **Derin:** Ben onu yorum konusunda uyardım o da tamam dedi **Ateş:** Tam olarak ne söyledi?

Ateş: Yazdığı cümleyi tamamıyla aktarmanı istiyorum **Derin:** Ateş şunu aşalım artık ya

Derin: Ne gerek var şimdi bu konuyu konuşmamıza?

Ateş: Derin, çocuğun ne yazdığını bana doğru düzgün aktarırsan bu konu bir daha açılmayacak **Derin:** Offf tamam be

Derin: Sen nasıl istersen öyle olsun güzelim **Derin:** Bunu yazdı (Görüldü.)

Ateş yazıyor...

Ateş: Ha?

Ateş: Güzelim?

Ateş: Bu çocuk bu samimiyeti nereden buluyor?

Ateş: Sana sadece ben, baban ve Tuna güzelim diyor **Ateş:** Ve öyle olmalı

Derin: Aslında bana sadece sen güzelim diyorsun **Derin:** Tuna genelde fıstığım demeyi tercih ediyor **Derin:** Yenilecek bir şey olduğundan herhalde

Derin: Babam da meleşim falan diyor **Derin:** Ama tabii ki bunların konumuzla pek alakası yoktu **Derin:** Her neyse

Ateş: Hiç hoşuma gitmedi bu durum **Ateş:** Yani sen memnun musun?

Derin: Benim memnun olup olmamamı gerektirecek bir durum yok ki ortada **Derin:** Sizin kadar takmıyorum

Derin: Belli ki uğraşacak birilerini arıyor **Ateş:** Kim olduğunu öğrensem ona uğraşacak çok kişi vereceğim **Derin:** Ateş sen regl misin?

Derin: Ne bu sinir ya

Derin: Azcık sakın ol

Ateş: Hoşuma gitmedi yaptığı

Ateş: Böyle ufak hadsizlikleri büyüyebilir **Ateş:** Bugün güzelim yazar, yarın sana güzelim diye seslenir **Ateş:** Hatta bir bakmışsın seni sevgilisi sanmaya başlamış

Ateş: Eğer senin durumuna susarsam yarın öbür gün lavuğun teki Aslı'ya da aynısı yaptığında konuşamam **Derin:** Ben senin küçük kız kardeşin değilim, geri zekalı **Derin:** Üstelik abarttığın gibi bir durum da söz konusu değil **Derin:** Kimse gelip de ırzıma geçmez endişelenme **Derin:** Bugün bana müdahale etmediğin için aynılarını kız kardeşin yaşayacak diye de bir şey yok **Ateş:** Onu mu diyorum ben şimdi?

Derin: Bence ne kadar saçmaladığının farkında değilsin **Derin:** Biri uğraş aramış ve uğraş olarak bunu bulmuş

Derin: Ben üstüne bu kadar düşünmedim **Derin:** Düşünmem de gerekmiyor

Derin: Kimseye hak etmediği zamanı vermemek gibi bir felsefem var **Derin:** Sen de uygula bence

Ateş: Tamam, üzgünüm

Ateş: Ama bu durum hiç hoşuma gitmedi **Ateş:** Ve bu arada

Ateş: Küçük kardeşim olmadığını zaten biliyorum **Ateş:** Hatta bu en iyi bildiğim şey **Ateş:** Ama şimdi bunu inkar edemezsin **Ateş:** Birbirimize görünüş olarak öz kardeşlerimizden daha çok benziyoruz **Derin:** Evet, bu doğru

Ateş: İyi miyiz?

Derin: İyiyiz

Ateş: Tamam o zaman

Ateş: 10 dakika sonra yangın merdiveninde buluşalım mı?

Ateş: Bu sefer bilgisayarı ben getiririm **Ateş:** Ve senin izlemek istediğin filmi izleriz **Derin:** Tamam, olur

Derin: Ben abur cubur alayım

Ateş: O zaman yangın merdiveninde görüşürüz, cam parçası **Derin:** Görüşürüz, ateş böceği

Tuna: Eylül

Tuna: Bir şey soracaktım

Eylül: Hayır, Tuna

Eylül: Geçen gün yediğin kurabiyelerimden bir daha yapmam için rüşvet vermen gerekmiyor **Tuna:** Emin misin?

Tuna: Bak çok güzel masaj yaparım **Eylül:** Teşekkür ederim ama gerçekten gerekmiyor **Eylül:** Boş vakit bulduğumda tekrar yaparım **Eylül:** Tamam mı?

Tuna: Sen var ya sen

Tuna: Sen adamsın

Tuna: Soracağım şey bu değildi aslında ama bu konuya değindiğimiz için de mutluyum **Tuna:** Ben şey soracaktım

Tuna: Batuhan Ulu'yla alakan ne?

Eylül: Ne yapacaksın?

Tuna: Şu 'derinuluins' hesabından sonra ne kadar sinirlendiğimi gördün **Tuna:** Ateş de soyadı Ulu olan ve Derin'e aşık birisi tarafından açılmış olabileceğini söylediğinde aklıma Batuhan geldi **Tuna:** Onunla yıldızımız hiçbir zaman barışmadı, biliyorsun **Tuna:** Sırf ben sinir olayım diye hassas noktalarımı kullanabileceğini düşündüm **Tuna:** Yani bu açıdan düşününce Batuhan'ın öyle bir hesap açması mantıklı geliyor **Tuna:** Sonra onun hesabına girdim baktım siz takiplesiyormuşsunuz **Tuna:** Hatta bir fotoğrafınız bile var **Tuna:** Ben olayı pek anlayamadım

Tuna: Anlatırsan sevinirim

Eylül: Derin'e açılan hesabı Batuhan'ın açması bana da mantıklı geliyor **Tuna:** Ee, gerisi?

Eylül: Gerisinin bu konuyla hiçbir alakası yok **Tuna:** Biliyorum

Eylül: O zaman?

Tuna: Merak ediyorum

Eylül: Merak etme

Tuna: Sevgili misiniz?

Eylül: Iyy

Eylül: Hayır

Tuna: Iyy dediğine göre akrabasınız?

Tuna: Kuzenin falan mı?

Eylül: Ne kadar çok soru soruyorsun **Tuna:** Sen de çok güzel cevap verirsin, deneyelim mi?

Eylül: Hayır

Tuna: Eylül, öğrenene kadar peşini bırakmam **Tuna:** Yakandan düşmem

Tuna: Sürekli sorarım

Tuna: Başını şişiririm

Eylül: Yapsana

Eylül: Yani sıkıyorsa

Tuna: Ne kadar kötü bir kız oldun sen **Eylül:** Sen de ne kadar seni ilgilendirmeyen işlere burnunu sokan bir çocuk oldun böyle **Tuna:** Uzun bir cümleydi

Tuna: Yazarken yorulmuşsundur

Tuna: İstersen ses kaydıyla konuşabiliriz **Tuna:** Sen de ses kaydında Batuhan'ın seninle olan bağlantısını açıklayabilirsin balım **Eylül:** Balım?

Tuna: Derin'den alışkanlık yapmış

Eylül: Evet, anladım

Eylül: İşin aslı şu ki bunlar hakkında konuşmayı hiç istemiyorum **Eylül:** Senin de merak etmeni gerektirecek bir şey yok **Tuna:** Eylül valla çökerim üstüne ha **Tuna:** Öğrenene kadar peşini bırakmam **Eylül:**

Tuna: Ama... Ama...

Tuna: BUNU ŞİMDİ NEDEN YAPTIN Kİ?

Tuna: Su böreğinin hassas noktam olduğunu biliyorsun **Eylül:** ;))

Tuna: Tamam, bu konuları sonra da konuşabiliriz **Tuna:** Benim yemem gereken bir su böreği var **Tuna:** Görüşürüz geri zekalı

Eylül: Görüşürüz embesil

Canı su böreği çeken varsa özür dilerim ama benim de canım çekti kdjsflkds PEKİ EYLÜL VE TUNA'NIN SEVİMLİLİĞİ...

Cam Parçası -6-

Fotoğrafta Derin, Ateş, Tuna ve Eylül var. Karakterlerin hepi mavi gözlüymüş lan kdfjsldkjfldskj Ben ikizleri yanlış seçmişim ya. Tuna ve Eylül, Ateş ve Derin ikiz gibi. Ama evlenecek insanlar birbirlerine benzerlermiş kjdfllksdl Derinuluinş hesabıyla 'derindincer' konuşması geçecek instagramda. Ayırt edin diye derinuluins italik, derindincer kalın olacak.

Ateş: Pişt

Ateş: Sen az baksana buraya

Derin: Ne oldu?

Ateş: Valla ona sen cevap vereceksin, ben değil **Ateş:** Neyin var senin?

Derin: Bir şeyim mi var?

Ateş: Şu sıralar çok dalgınsın

Derin: Dönem dönem o hallere giriyorum biliyorsun **Derin:** Özel olarak bir şeyim yok

Ateş: Özel olmayan bir şeyin var o zaman?

Derin: Zorla dert mi yaptırıcaksın bana **Ateş:** Bir şey var

Ateş: Bana anlatmak istiyorsun

Ateş: Ama tereddüt de ediyorsun

Ateş: Çünkü vereceğim tepkiden ürküyorsun **Ateş:** Nasıl bir tepki vermemi istediğini söyle **Ateş:** Söz veriyorum istediğinin dışına çıkmayacağım **Ateş:** Yeter ki anlat

Derin: Tamam

Derin: Beni sadece dinlemeni istiyorum **Derin:** Yüz yüze konuşmak istediğim bir konu da değil **Derin:** O yüzden konu burada konuşulacak ve sonra bu konu hakkında hiç konuşmayacağız **Derin:** Ben yeniden konuyu sana açana kadar, tamam mı?

Ateş: Tamam

Ateş: Hadi anlat

Derin: Şu 'derinuluins' hesabını biliyorsun **Derin:** Bir kere yorum yapmaması konusunda konuşmuştuk, onu anlatmıştım zaten **Derin:** Belli ki ilk iletişimimiz o değilmiş

Derin: Ben bir boklar yedim Ateş

Derin: Eylül'e kalmaya gittiğim bir gün bu çocuğu işletmişim telefonda

Derin: Ama hatırlamıyorum bile

Derin: Çocuk da beni sesimden tanımış

Derin: Yani ben bu çocuğu işletmemiş olsam hiç böyle bir şey olmayacaktı **Ateş:** Bundan sonra kimseyi işletmemen konusunda hemfikir miyiz?

Derin: Hemfikiriz...

Derin: Hadi hadi çekinme

Derin: Laf sok

Derin: Ben demiştim de

Derin: Başına bela açacağını biliyordum de **Ateş:** Başına bela açtığını düşünmüyorum **Ateş:** Tabii o çocuğun ne düşündüğünü bilemeyiz **Ateş:** Sen ne konuştun bu çocukla telefonda?

Ateş: Bir dakika bir dakika

Ateş: Sen bu çocuğun kim olduğunu biliyorsun o zaman?

Derin: Biliyorum, evet

Ateş: Kim?

Derin: O çok da önemli değil

Derin: Çocukla telefonda her ne konuşmuşsam benim ondan hoşlandığımı sanmış

Derin: Yani hatırladığım kadarıyla sadece sevgilisi var mı onu sormuştum **Derin:** Var deseydi konuşmayacaktım çünkü o amaçla sormuştum **Ateş:** Ve buradan senin ondan hoşlandığını sanmış

Ateş: Yanında nefes alsan onun kokusunu içine çekmek için olduğunu düşünür bu herhalde **Ateş:** Sinirim bozuldu kjvbniojfrwksdm **Derin:** Fark ettim

Derin: Neyse, işte böyle

Derin: Şimdi nasıl davranacağımı bilmiyorum **Ateş:** Ondan hoşlanmadığını söyleyebilirsin **Derin:** Planımda bu var

Derin: Ama kırıcı olmayan bir yolunu arıyorum işte **Derin:** Çok üzülürse ve ağlarsa ben dayanamam sevgili olurum valla **Derin:** Korkuyorum kendimden

Derin: İnsanların karşımda ağlamasına dayanamıyorum **Ateş:** Yüz yüze mi konuşacaksınız?

Derin: Büyük ihtimalle

Ateş: Ben de seninle gelebilirim

Derin: Bence bu karşı tarafı rahatsız eder **Ateş:** O zaman Eylül seninle gelsin

Ateş: Karşında ağlarsa Eylül seni dizginler **Ateş:** Sonuçta çocuğu sevmiyorsun

Ateş: Değil mi?

Derin: Sevmiyorum

Ateş: Peki hoşlanma ihtimalin var mı?

Ateş: Eğer öyleyse belki bir şansı hak ediyordur **Derin:** Hayır, yok

Ateş: Çok net konuştun

Derin: Bir şey biliyoruz da net konuşuyoruz **Ateş:** Ne biliyorsun?

Derin: Ya bak o yorumdan bile çok şey çıkarabilirsin aslında **Derin:** Sonuçta o hesapta beni arkadaşlarım takip ediyor **Derin:** Hepsini geçtim Tuna takip ediyor **Derin:** Erkek kardeşim o yorumu görünce ne düşünür?

Derin: Bunu düşünebilmesini isterdim **Derin:** Benim uyarmamla değil de düşünceli biri olduğu için bunu yapmamasını isterdim **Derin:** Bilmiyorum, birinden hoşlanacaksam o kişinin düşünceli olmasını isterim **Ateş:** Doğru diyorsun

Derin: Şimdi bu konuyu kapatabilir miyiz?

Derin: Ben açana kadar hiç açmayacağız **Ateş:** Tamam, kapatalım konuyu

Derin: Dinlediğin için teşekkür ederim **Ateş:** Bana her zaman anlatabileceğini biliyorsun **Derin:** Biliyorum

Ateş: Yani ben düşünceli bir erkeğim sonuçta **Ateş:** Her zaman dinlerim :)

derinuluins: Derin, bir bakabilir misin?

derinuluins: Önemli bir şey söylemem gerekiyor **derindincer:** Söyle

derinuluins: Yine çok güzelsin amk

(Görüldü.)

derinuluins: Heyecandan mı cevap veremedin yoksa?

derinuluins: Olsun be güzelim, senin sessizliğin bile çok şey anlatıyor zaten **derindincer:** Cevap vermedim çünkü istemedim **derindincer:** Bunun heyecanlanmakla alakası bile yok *derinuluins:* İnkâr etmene gerek yok, Derin'im *derinuluins:* Senin de benden hoşlandığını ikimiz de biliyoruz **derindincer:** Hangi ikiniz biliyorsunuz?

derindincer: Çünkü benim hiç haberim yoktu *derinuluins:* Utanıyorsun, değil mi?

derinuluins: Ama ne zaman sana baksam sen de bana bakıyorsun
derindincer: Çünkü bana baktığını hissediyorum?

derinuluins: Hayır beni seviyorsun

derinuluins: Ateş'in yanında bana baktığına göre sen de bana karşı boş değilsin
derinuluins: O zaman neden Ateş'ten ayrılıp benimle olmuyorsun ki?

derinuluins: Böyle ikimiz de acı çekiyoruz
derindincer: Allah'ım kafayı yememe çok az kaldı
derindincer: Sen neden bahsediyorsun ya?

derindincer: Kafa mı buluyorsun benimle?

derindincer: Bir güldün, iki güldün üçüncüde bırak
derindincer: Seni engellemek istemiyorum ama bu işin sonu oraya doğru gidiyor

derindincer: Sabrımı denemeni de hiç tavsiye etmem çünkü pek sabırlı değilim
derinuluins: Ben de sabırlı değilim ve seni beklemekten yoruldum

derinuluins: O yüzden Ateş'ten ayrılır mısın artık?

derindincer: Ya sen geri zekalı mısın?

derindincer: Ateş'ten nasıl ayrılalım?

derinuluins: Nasıl sevgili olduysanız öyle ayrılabilirsiniz
derindincer: Kim dedi sana sevgili olduğumuzu?

derinuluins: Eylül söyledi

derinuluins: Yoksa sevgili değil misiniz?

derindincer: Öyleyiz

derindincer: Peki sen bunu bile bile bana neden böyle şeyler yazıyorsun?

derindincer: Şerefsizlik değil mi bu yaptığın?

derinuluins: Çünkü beni sevdiğini biliyorum ve seni onun yanından kendi yanıma çekmeye çalışacağım
derindincer: SLAKDFJDKASLHJDSAFKLGHKDJLSFMKLVNBASDLJFKFLVDSJS AF

derindincer: ALLAH'IM AZ KALDI KAFAYI YİYECEĞİM BEN

derindincer: YA SEN NEYİ NEREDENDEN ANLIYORSUN?

derinuluins: Ben de seni seviyorum, Derin Ulu ♥

derinuluins hesabını engellediniz.

Batuhan salak mı yoksa çok iyi bir kudurtucu mu?

Cam Parçası -7-

Derin'in isimsiz bir arkadaşı var. Kim olduğunu İLK DEFA'dan tahmin edenler olabilir belki, spoi vermemenizi rica ediyorum. Eğer görürsem sileceğim yorumunuzu.

batuhanulu: İnanıyorum bir gün birlikte çimlere uzanacağız ve sen göğsümde uyuyacaksın *308 beğeni, 2 yorum*

@eylularaz: Peki

@batuhanulu: @eylularaz Sensin peki ***

tunadincer: Oğlum yazık la

298 beğeni, 2 yorum

@atesuyar: Kesin yaşanır şeyler bunlar **@tunadincer:** @atesuyar Götümle gülüyorum inşallah gerçek olmaz ya ***

Derin: Eylül

Derin: Birtanem

Derin: Canım

Derin: Batuhan'a Ateş'le sevgili olduğumu mu söyledin?

Eylül: Hayır

Eylül: Nereden çıktı?

Derin: Kendisi söyledi

Eylül: Hemen ispiyonlamış mı şerefsiz?

Derin: Bir açıklama bekliyorum **Eylül:** Evet söyledim

Eylül: Ama bir sor neden söyledim?

Derin: Neden?

Eylül: Çünkü sürekli soruyordu **Eylül:** İlk sorduğunda sevgilisi yok dedim **Eylül:** Hayır yalan söylüyorsun, öyle güzel kız boş olamaz dedi

Eylül: Ben de dedim ki cidden yok sevgilisi **Eylül:** Ateş kim o zaman diye sordu **Eylül:** Arkadaşlar dedim

Eylül: İnanmadı

Eylül: Ben üzülmeyeyim diye yok diyorsun değil mi dedi **Eylül:** Ben de laf anlatmaktan yorulduğum için evet dedim **Eylül:** Şimdi senden öğrendiyse gelip başıma çökecek ya **Eylül:** Niye yalan söyledin diye **Derin:** Yok, çökeceğini sanmam

Eylül: Sebep?

Derin: Çünkü ben de ona Ateş'le sevgili olduğumu söyledim **Eylül:** SEVGİLİ MİSİNİZ?

Derin: Hayır

Derin: Ama ne bileyim o an panikledim **Derin:** Peşimi bıraksın diye onayladım onu **Derin:** Çok feci boklar yedim yine **Derin:** Allah'ım ben niye rahat durmuyorum ki **Eylül:** Ateş'in haberi var mı bu yalandan?

Derin: Sence?

Eylül: Yok, değil mi?

Eylül: Eee, ne yapacaksın?

Derin: Bir fikrim yok

Derin: Off

Derin: Benim gidip şöyle konuşmam lazım **Eylül:** Kimle?

Derin: Adını bilmediğim ve onun da adımı bilmediği arkadaşım **Eylül:** Peki bu adını bilmediğin arkadaşının telefon numarası var mı?

Derin: Hayır, yok

Eylül: O zaman nasıl konuşacaksın?

Derin: Ya bizim kuralımız var

Derin: Her gün bir parkta belli bir saatte bulunuyoruz **Derin:** Her gün birbirimizi görmüyoruz ama müsait oldukça aynı saatte, o parktayız **Derin:** Tabii bazen haftada bir, bazen de haftada beş gün konuşuyoruz **Derin:** Umarım bugün oradadır

Eylül: Benimle de konuşabilirsin, biliyorsun değil mi?

Derin: Aslında hem seninle hem de onunla konuşmayı düşünüyorum

Derin: Batuhan'ı benden daha iyi tanıyorsun **Derin:** Eh, o da erkek

Derin: Benim anlamadığım şeyleri anlamama yardımcı olabilir **Eylül:** Öyle olsun bakalım

Derin: Seninle de konuşacağım pıttığım söz veriyorum ♥

Eylül: Tamam tamam demedim bir şey **Eylül:** Hadi git gideceksen

Derin: Görüşürüz

"Yani çocuk nefes alsan umutlanıyor?"

"Şaka mı ciddi mi anlamıyorum. Yani beni cidden sevdiğine olan inancım çok az. Bence sadece dalga geçiyor ama bazen şüpheleniyorum işte. Bu çocukla da okulda devamlı göz göze geliyoruz."

"Seni cidden sevmiyordur belki ama etkilenmiş olabilir. Senin ilgini çekmek istiyordur."

"Evet, muhtemelen..." İç geçirip bakışlarımı onun yüzüne çevirdiğimde hafif çıkan sakallarını kaşımıştı. Ona baktığımı fark ettiğinde kahverengi gözlerini bana çevirmişti. Konuştum. "Sende ne var ne yok?"

"Geçen gün eski sevgilimle karşılaştım. Bok gibi bir his."

"Öyle mi? Ne yaptın?"

"Gayet havalıydım bence ya. Ondan sonra vücut çalıştığımı görsün diye soğuk havada sıcak basmış gibi kazağımın eteklerini yukarıya kaldırmış olsam da..."

"Rezillik."

"Ne rezilliği? Dibi düştü."

"Sen hala seviyor musun bu kızı?"

Kafasını hızlı bir şekilde iki yana salladı. "Allah korusun ya. İnşallah yine onu sevecek kadar aptal olmam. Gerçi olabilirim de. Bilmiyorum." Derin bir nefes alıp konuşmaya devam etti. "Sadece... Unutamıyorum, anlıyor musun? Bana yaptığını unutamıyorum. Aşamıyorum. İlk aşkımdı, ilk ilişkimdi ve kısa da sürmemişti. Ama ne oldu? Aldattı beni. Ben anlamıyorum böyle insanları. Sevmiyorsa ayrılabilirdi, bana bunu yaşatmaya hakkı yoktu."

Sinirle gülüp devam etti. "Kız hayatımın içine sıçtı ya. Ondan sonra ne bir ilişki yaşayabildim ne de birine güvenilebildim. Bu isim meselesi bu yüzden var. Sana güvenmiyor değilim ama her an tetikte bekliyorum sanki bana zarar verecekmişsin gibi. Üstüne alınma lütfen. Sadece..."

"Yok, ben anlıyorum seni. Sorun değil. Hoşuma gidiyor ismini bilmemek. Sen benim ismini dahi bilmediğim arkadaşımsın. Tuhaf bir durum ama aynı zamanda güzel."

Gülümseyerek gözlerini saatine çevirdi. "Senin kalkacağın saat yaklaşıyor, haberin olsun."

"O zaman yavaştan gideyim ben." diyerek ayaklandığımda itiraz etmemiş, cebinden kulaklığını çıkarmıştı. Galiba o biraz daha burada kalacaktı. El sallayıp yürümeye başladım. Tuna ve Ateş'in antrenman yaptığı sahanın yakınlarındaki parktaydım. Onunla buluşma noktamız burasıydı. Bu yüzden yürüme olarak çok yolum yoktu.

Evden Tuna, Ateş ve ben hep birlikte çıkmıştık. İsimsiz arkadaşımın haberleri vardı, onlara aptalca geliyordu ama aptalca şeyler yapmak istiyordum. Mantıklı gelmeyen şeyler yapmak istiyordum ve bunu yapabileceğim yaşlardaydım, bu yüzden bu konuda ne düşündükleri beni ilgilendirmiyordu.

Onların antrenman yaptığı sahaya yaklaştığımda sahada başkalarını görmüştüm. Kaşlarımı çatıp etrafıma bakındım. Ateş ve Tuna neredeydi?

Telefonumu çıkarıp Ateş'e mesaj atmaya karar verdim. Tuna, Ateş'e göre mesajlara daha geç dönüyordu.

Derin: Neredesiniz?

Ateş: Basketbol sahasındayız

Derin: Anladım, ne zaman biter işiniz?

Ateş: Bilmem, 1 saate kalmaz biter herhalde **Ateş:** Su molası verdik

Ateş: Sen ne yaptın?

Derin: Hiç, yürüyüş işini bitirdim **Derin:** Şimdi basketbol sahasının önünde dikiliyorum işte **Derin:** Burada olduğunuzu söyledin ya, sizi arıyorum **Derin:** Ben sizi görmeyeli parmak boy insan mı oldunuz siz?

Derin: Göremiyorum pek

Ateş: O saha doluydu

Ateş: Başka sahaya geçtik

Derin: Uzak mı?

Derin: Yanınıza uğramayı düşünüyordum **Ateş:** Uzak

Ateş: En iyisi eve geç sen

Ateş: Yanımıza gelene kadar bizim işimiz biter zaten, boşa gelmiş olma **Derin:** Tamam, öyle yapayım

Derin: Akşam yangın merdiveninde görüşürüz ateş böceği **Ateş:** Görüşürüz, cam parçası

Telefonumun ekranını kapatıp eve doğru yürümeye başladığımda dalgın bir şekilde önünden geçtiğim dükkanları inceliyor, camdan kendi suratımın haline bakıyordum. Biraz yorgundum sanırım. Nedenini bilmiyordum. Çok bir şey yaşamamıştım, belki de uykusuzluktandı.

Yavaş adımlarla bir kafenin önünden geçerken gözüme Ateş'in yüzü çarpmıştı. Adımlarımı duraklattım ve gözlerimi kısarak iyice inceledim. Ateş, onun yanında oturan Tuna ve ikisinin de karşısında oturan kızlar...

Gözlerimi kaçırıp istemsizce birkaç adım gerilediğimde birine çarpmıştım. O kişiden özür dileyip adımlarımı hızlandırdım ve onlar beni görmeden o kafenin önünden geçtim. Bana antrenmanda olduklarını

söyleyen Ateş ve Tuna kızlarla buluşmuştu. Bu kadar mı korkuyorlardı tepkimden? Benim o kadar da abartılacak bir şeyim olmamıştı ki.

Çenem titrerken az önce çıktığım parka girip isimsiz arkadaşımın önünde dikildim. Kafasını kaldırıp bana baktığında gözlerinde gerçek endişeyi görmüştüm. Yana kayıp oturacak yer açtı. Yanına oturup yüzüne bile bakmadan dakikalarca orada durdum. Ne söylemem gerektiğini bilmiyordum. Sadece olanlar, gördüklerim beni gerçekten üzmüştü.

Elini omzuma koyup hafifçe sıkıttığında kafamı ona çevirdim. O anda yaşlar gözlerimden akmaya başlamıştı. İstersem sarılacak gibi bir hali vardı ama istememiştim. Hiçbir şey istemiyordum.

"Ne oldu?" diye sordu bir süre sonra.

"Arkadaşım ve kardeşim bana antrenmanda olacaklarını söylemişlerdi ama değıllermiş. Kızlarla buluşmuşlar. Bana yalan söylediler anlayacağın."

"Neden yalan söyleme gereğı duymuşlar ki?"

"Bilmiyorum." dedim. Gerçekten bilmiyordum. Benden bunu neden sakladıklarını, bana niye yalan söylediklerini bilmiyordum. Ama şunu biliyordum ki...

Canımı aslında yakan şey bana yalan söylemeleri değildi. Bu bambaşka bir şeydi. Kıskançlık değildi, Tuna'yı daha önceden kıskanmıştım. Böyle hissettirmiyordu. Ağlayasım gelmiyordu. Belki bu hislerimden isimsiz arkadaşıma bahsetsem o bana akıl verebilirdi ancak onu da istemiyordum.

Benim neyim vardı ki?

Bunu anlamaktan deli gibi korkuyordum.

Cam Parçası -8-

Fotoğrafta Derin var.

Ateş: Ben yangın merdivenindeyim sen neredesin? (19.39) **Ateş:** 40 yılın başı bilgisayarı getirdim çok bekletme beni (19.39) **Ateş:** Üşenmeyip hangi bölümde kaldığınızı bile buldum (19.40) **Ateş:** Minder de koydum götümüz acımasın diye (19.40) **Ateş:** Seninki neyse de benim götüm değerli (19.40) **Ateş:** Tamam kız senin de götün değerli (19.54) **Ateş:** Ama benimki kadar değil kjdhfsk (19.54) **Ateş:** Seninki daha değerli tamam (20.00) **Ateş:** Sıkılmaya başladım cam parçası (20.02) **Ateş:** Ne zaman gelmeyi düşünüyorsunuz? (20.02) **Ateş:** Neredeyse yarım saattir bekliyorum (20.03) **Ateş:** Derin (21.49)

Ateş: Akşam yangın merdiveninde buluşmayacak mıydık? (21.49) **Ateş:** O kadar yazdım yangın merdivenindeyim diye görüldü bile atmamışsın (21.50) **Ateş:** Gelmeyecek misin? (21.50)

Ateş: Geleceksen yeniden geçeceğim oraya (21.50) **Ateş:** Cam parçası? (21.59)

Derin çevrimiçi

Derin: Yok, gelmeyeceğim ben

Derin: Kusura bakma sana da haber vermeyi unuttum **Ateş:** Yok sorun değil de

Ateş: Bir şey mi oldu?

Ateş: Hasta falan mısın yoksa?

Derin: Yok be alakası bile yok

Derin: Uykuluyum

Derin: Yatacağım zaten birazdan

Ateş: Tamam

Ateş: İyi geceler, cam parçası

Derin: İyi geceler

Ateş: İyi geceler ateş böceği yok mu?

(Görüldü.)

Derin yazıyor...

Derin: İyi geceler ateş böceği*

Ateş: Hah şöyle

Ateş: Tatlı rüyalar güzelim

Derin: Teşekkürler, sana da

Telefonun ekranını kapatıp gözlerimi kırıştırtarak bir süre ekrana baktım. Ardından telefonumu masamın üzerine bırakmış, ışığı kapatıp yatağıma uzanmıştım. Bir süre boş bakışlarla tavanımı incelediğimde üstümdeki bu ruh halinden çabucak kurtulmam gerektiğini düşünüyordum. Annemle babam bu halimi fark etmişlerdi, duygularımı saklayabilen biri değildim.

Yangın merdivenlerinde adım sesi duyduğumda yorganımı kafama kadar çekip sağıma doğru döndüm. Çok geçmeden odamdaki yangın merdiveninin kapısı açılmış, içeriye biri girmişti. O insanın Ateş olduğuna hiç şüphem yoktu.

Yavaş adımlarla yatağıma yaklaştığında ben kendimi sakinleştirmeye çalışıyordum. Ateş'le konuşmak istemediğim için uyuyacağımı söylemiştim ama uyuma taklidi yapma konusunda tam bir fiyaskoydum.

"Derin?" diye fısıldadığında ses çıkarmamıştım. Benden ses çıkmamasıyla iç geçirmiş, yatağımın ucuna oturmuştu. Sırtını yatak başlığına yaslayıp parmaklarını yorganın dışarısında olan elime sardı ve parmaklarımla oynamaya başladı. Dokunuşu o kadar hafifti ki gıdıklanıyordum. Gülmemek için epey çaba sarf ediyordum.

"Bir şeyler saklamayı hiç beceremiyorsun, cam parçası. Bana kızgın olduğunu anladım, neden olduğu hakkında bir fikrim yok ama belli işte. Kızgınsın bana. Başka neyi anladım, biliyor musun?"

Ateş, yatağımda hareketlenip kafasını benim kafamın üzerindeki yorgana yasladı ve fısıltıyla konuştu. "Uyumadığını..."

Pekala... Bundan daha fazla kaçamazdım.

Yorganı kafamdan çektiğimde karanlık dolayısıyla Ateş'in yüzünü göremiyordum. Işığı açmak da işime gelmiyordu. Annemle babama yatacağımı söylemiştim, ışığının açık olduğunu gördüklerinde içeriye girerlerdi ve Ateş'i onlardan habersiz yatak odamda görmeleri hiç hoş olmazdı.

"Sana kızgın değilim, Ateş." diye yalan söyledim. Kızgın olduğumu söylesem nedenini soracaktı ve açıkçası neden ona bu kadar kızgın ve kırgın olduğumun farkında bile değildim. Bana yalan söylemesi beni cidden kırmıştı. Benden saklaması anlamsızdı. Ona bu yüzden çok kızgındım. Ama bu kadar kırgınlık, kırgınlık normal miydi ki? Bilmiyordum. Ateş bana daha önce hiç yalan söylememişti.

Belki de ilk kez bana yalan söylediği için ona bu kadar kızmıştım. Çünkü illa bana yalan söyleyecekse bunun mantıklı bir sebebi olmasını isterdim.

"Az önce dediğimi tekrar etmem gerekiyor sanırım. Bir şeyler saklamak konusunda iyi değilsin."

"Ama uyumak konusunda çok iyiyim. Şimdi, izninle."

"Uyu, seni tutan mı var?"

"Ateş, gider misin?"

"Gitmek istemiyorum. Senin bana böyle davranmana katlanamıyorum, Derin. Bu çok canımı sıkıyor."

"O zaman kendi içine dönüp benim kızacağım ne yaptığını sorgula, beni meşgul etme."

Ateş'i yatağımdan ittirdiğimde kıpırdamamıştı. Bir kez daha denemeyi es geçip ona sırtımı döndüm ve uyumaya çalıştım. Mümkün müydü? Bedeni tam yanımdayken, kokusu her nefes alışımında burnumdan içeriye girerken uyumak mümkün değildi. Kendimi belki de ilk kez Ateş'in yanında gerilmiş hissediyordum. İçimde bir ferahlık vardı, Ateş yanımda olduğu için biraz rahattım ama 'biraz' rahatlığım gerginliğimin yanında hiçbir şeydi.

"Galiba anladım."

Ateş'in sesi yakından geldiğinde nefesimi ister istemez tutmuştum. Çok geçmeden saçları şakağıma değdiğinde yüzüme eğildiğini anlamıştım. Mırıldandı. "Uyudun mu lan?"

"Uyumadım lan."

Ateş, başını yastığıma bıraktığında ona dönüp gözlerimi kocaman açarak bakmıştım. "Ateş? Ne yapıyorsun?"

"Uyuyorum, sakıncası mı var?"

"Evet, var. Artık çocuk değiliz. Ve sabahları beni uyandırmak için babam gelir. Seni yanımda görürse neler olabileceğini düşün."

"Sanırım haklısın." diye mırıldandı kendi kendine. Yine de yatağımdan kalkmamıştı. Ona 'ne bekliyorsun' der gibi baktığımda bakışlarını tavana dikti. "Söz, uyuyup kalmayacağım. Birkaç dakika ver sadece."

"Niye?"

"Her şeyi de sormasan olmuyor sanki."

Ateş, iç geçirip yatağımdan kalktı ve bana dil çıkarıp alçak tonda tuttuğu sesiyle konuştu. "Al, kalktım işte. Mutlu musun şimdi?"

"İyi geceler, Ateş..." Duraksadım. "Böceği."

Karanlık olmasına rağmen gülümsediğini hissetmiştim. Ben de gülümsedim. Ateş, normalde hiç yapmadığı bir şey yapıp yüzüme doğru

eğilmiş ve saçıyla alnının birleştiği noktadan öpüp geri çekilmişti. Yorganı omuzlarıma kadar örtüp konuştu.

"İyi geceler, cam parçası."

Sabah kahvaltısında masada ölüm sessizliği vardı. Bu sefer kahvaltıyı bizim evde değil, Ateş'in evinde yapıyorduk. Ateş'in annesi Damla Teyze ağzına attığı zeytini çiğnerken hepimize sırayla bakıyordu. Bizde bir tuhafılık olduğunun farkındaydı.

Her sabah Ateş ve Tuna'nın vazgeçilmez bir rutini olurdu. O da bana laf atıp benim sinirimi bozmaktı ama bu sabah ikisi de bana bulaşmamıştı. Benim bu suratsızlığım Tuna'yı o kadar etkilemişti ki doğru düzgün kahvaltı edememişti. Ne yazık...

"Ay çatladım be! Bu ne sessizlik?"

Üçümüz de başımızı Anıl Amca'ya çevirdiğimizde bir elini yumruk yapmış ve masaya koymuştu. Başını Damla Teyze'ye çevirdi. "Biraz maçoluk yapabilir miyim?"

"Bu durumu çözecekse her şeyi yapabilirsin."

"Her şeyi mi?"

"Çocuklara Pepee şarkısı söyleyip dans ettirmek dışında." Anıl Amca'nın yüzü düşerken başını bize çevirip o da karısı gibi bizi tek tek inceledi. Bakışları en sonunda bende durduğunda konuşmuştu.

"Bu sessizliğin kaynağı sensin. Sen konuşsan hepsi konuşur çünkü. Şimdi söyle bakalım, seni sinir edecek bir şey mi yaptılar?"

"Onlar ne olduğunu biliyor."

"Vallahi bilmiyorum lan." diye hayıflandı Tuna. Ateş, onun kulağına eğilip tahminimce kızdığım olayı söylediğinde Tuna'nın gözleri kocaman açılmıştı.

Damla Teyze ve Anıl Amca meseleyi aramızda konuşacağımızı anladıklarında masadan kalkmışlardı. Tuna, sandalyesini bana doğru çevirip ellerimi avuçları arasına aldı.

"Özür dilerim, Derin. Bu kadar üzüleceğini bilsem saklar mıyım senden?"

"Tuna, ben çok mu kötü bir kardeşim? Yani senin hoşlandığın biri oldu da saygı duymadım mı? Onlardan çok ben saygı duydum sana. Onlar saygı duysa zaten ben aşırı tepkiler vermezdim."

"Biliyorum, fıstığım. Biliyorum... Bana ne yapsan haklısın zaten. Ama Ateş'in gerçekten bir suçu yok. Kız yanında birini getirecek diye ben de

Ateş'le gittim. Ondan sana yalan söylemesini isteyen de bendim. Hiç istemedi ama onu da biliyorsun, benim sırrım olduğu için saygı duydu."

Başımı Ateş'e çevirdiğimde heyecanla bana baktığını gördüm. Küçük bir çocuğun oyuna alınmak için beklemesi gibi, o da benim onu affetmemi bekliyordu.

Tuna'nın anlattıkları benim de aklımdan geçmişti. Olayın büyük ihtimalle böyle olacağını biliyordum ama yine de Ateş'e kızgındım işte. Tuna'ya bunları benden sakladığı için sinirliydim ama Ateş'e...

"Beni affetmen için ne yapabilirim?" Başımı Tuna'ya çevirdiğimde gerçekten bunu düşündüğünü görmüştüm. Bir süre sessizce düşündükten sonra mavi gözleri heyecanla parıldamıştı.

"Buldu! Bundan sonra sadece senin ayarladığın biriyle çıkacağım. Birinden mi etkilenmişim? Sikimde bile değil. Sen kimseyle çıkmamı istemediğin sürece ben de bunu yapmayacağım."

"Ama Tuna-..."

"Sus kız. Öyle olacak işte." Tuna, duraksayıp gözlerime dikkatle baktı. "Anlaştık mı?"

Tuna'nın sunduğu teklif bir yandan saçma bir yandan mantıklıydı. Ama bu teklif sayesinde Tuna'yı gerçekten seven, ona saygı duyan ve onun yanında Ateş'i süzmeyen birini bulabilir, onu Tuna'ya ayarlayabilirdim.

Hem... Sırf kız yanında birini getirecek diye Tuna da Ateş'i bu işlere bulaştırmazdı.

"Anlaştık."

Cam Parçası -9-

Ateş'in attığı fotoğrafta yanındaki kızı Derin olarak hayal edin. Kız sarışın değil ama fotoğraf çok hoşuma gitti...

atesuyar: An itibariyle kafam şişiriliyor 305 beğeni, 5 yorum

@derindincer: Seninle konuştuğuma dua et **@atesuyar:** @derindincer Her gün şükrediyorum merak etme **@tunadincer:** Derin'in parmağında oje mi var? Nasıl becerdi de sürdü?

@eylularaz: @tunadincer Ben sürdüm **@tunadincer:** @eylularaz Sen de becerememişsin ***

eylularaz: Mahalle delikanlısıyız kızım 286 beğeni, 4 yorum

@tunadincer: Sen üşümüyor musun öyle tek omuz açıkta?

@eylularaz: @tunadincer Hayır üşümüyorum **@tunadincer:** @eylularaz Tabii üşümezsin üstündeki benim hırkam **@eylularaz:** @tunadincer :)))))) ***

Derin: Ateş

Ateş: Barıştık mı?

Derin: Hayır ama sana bir şey sormam lazım **Ateş:** Ne soracaksın?

Derin: Tuna ve Eylül ne iş?

Ateş: Barıştıysak söylerim

Derin: Söylemezsen temelli küserim **Ateş:** Hayır küsmezsin

Derin: Evet küsmem

Derin: Ama mevcut küslük süresini uzatırım **Ateş:** Hiçbir günahım yokken neden ben cezalandırılıyorum?

Ateş: Tuna istedi yalan söylememi **Ateş:** Ama ona yine eskisi gibi davranıyorsun **Derin:** Tuna'yla aynı evde yaşıyoruz **Ateş:** Yanına taşıyorum

Derin: Ateş, konuyu dağıtma **Derin:** Tuna Eylül'e hırkasını vermiş

Derin: Ne iş?

Ateş: Bir iş falan yok

Ateş: Tuna'yla laf dalaşı yapıyorlardı her zamanki gibi **Ateş:** Sonra Tuna içinde soğuk su olan şişeyi kızın kafasından aşağı döktü **Ateş:** Eylül'ün gözü döndü sinirden, bir şey dememek için gitti ama tir tir titriyordu **Ateş:** Tuna da hırkasını ona verdi **Derin:** Eylül de hiç anlatmadı bana **Derin:** Kavga sebepleri neymiş?

Ateş: Bir bok anlamadım kavgalarından **Ateş:** Kaldı ki sebebini bileceğim **Derin:** Ya Ateş

Derin yazıyor...

Ateş: Aha

Ateş: Bir şeyler saçmalayacaksın yazışından belli *Derin çevrimiçi*

Derin yazıyor...

Derin: İyi geceler Ateş

Ateş: Ne?

Ateş: Bir şey demedim valla bir şey demedim **Ateş:** Gitme

Ateş: Off

Ateş: Sana yazan parmaklarımı eşek arıları soksun **Ateş:** Bak amin derim **Derin**

Ateş: Bunun vicdan azabıyla yaşayabilecek misin?

Derin: Ateş sen geri zekalı mısın?

Ateş: Ne söyleyecektin az önce?

Derin: Tuna ve Eylül

Derin: Ben yakıştırdım

Derin: Senin fikrin ne diye soracaktım **Ateş:** Tuna ve Eylül?

Ateş: Saçmalama Derin

Ateş: Onlar birbirlerinin beyninin etini yer **Ateş:** Ayrıca hayırdır?

Ateş: Neden birden Tuna'yla Eylül'ü yakıştırmaya başladın?

Derin: Tuna'nın bana verdiği sözü biliyorsun **Derin:** Benim ayarlamadığım kimseyle çıkmayacak **Derin:** Ben de kardeşim mutlu olsun istiyorum **Derin:** Onu Eylül'le hep yakıştıırıyordum aslında **Derin:** Ama Tuna'nın aklına girmek istemedim **Derin:** Şimdi kendisi bizzat verdi bu görevi bana **Derin:** Ben de neden olmasın dedim **Derin:** Ateş?

Derin: Nereye gittin?

Ateş: Tuna ve Eylül'ün fotoğraflarına bakıyordum **Ateş:** Yakışırılar

Ateş: Ama şimdi Eylül'ün boyu kaçtı?

Ateş: Tuna'nın yanında çocuğu gibi kalmasın mxhcndhf **Derin:** Valla biraz öyle olacak galiba **Derin:** Yani boyu kısa değil ama Eylül biraz minyon **Derin:** Tuna da hayvan gibi mübarek **Ateş:** Biz yakışırıldık

Ateş: *yakıştırdık

Ateş: Nasıl ayarlayacağız?

Derin: İşte burada bana yardım etmeni isteyeceğim **Ateş:** Emrindeyim cam parçası **Derin:** Güzel

Derin: Bir planım olduğunda yazarım **Derin:** Şimdi sana küsum, bay **Ateş:** Hayır değilsin

Ateş: Kıyamazsın

Derin: Evet kıyamam

Derin: Sanıyordum

Derin: Ama sen bana kıydın, Ateş

Derin: Sen benim canımı gerçekten çok yaktın **Derin:** Beni çok ağlattın

Derin: Öyle üzdün ki beni

Derin: Seni her gördüğümde kalbim acıyor artık **Derin:** Belki de sen suçlu değilsindir **Derin:** Ama benim canım yandı **Derin:** Ve bunu yapan da sensin **Derin:** Şu hissettiklerimin birazını hissetseydin beni anlayabilirdin

Derin: Keşke hissetseydin be Ateş

Derin: Keşke hissetseydin

Eylül: Tuna

Tuna: Hayır

Eylül: Ne?

Tuna: Öğle yemeğinde tabağından yemek çalan şerefsiz kesinlikle ben değilim **Eylül:** Onun için yazmamıştım...

Tuna: Hadi ya

Tuna: Neyse işte, ben değildim sonuçta **Tuna:** Tabağından yemek çalan kişi düşünsün **Eylül:** Hırkanı yarın vereceğimi söylemek için yazmıştım **Eylül:** Öğlen arası versem olur, değil mi?

Tuna: İlk teneffüs sizin sınıfa uğrarım ben Derin'i görmek için **Tuna:** O zaman da hırkamı verebilirsin **Eylül:** Yarın yokum okulda

Eylül: Öğle arasında uğramaya çalışacağım **Tuna:** Sırf bir hırka için de gelinmez ki okula **Tuna:** Boş ver, başka gün getirirsin **Tuna:** Yarın niye okula gelmiyorsun?

Eylül: Öyle işte

Eylül: Birkaç işim var

Tuna: Ne işin var?

Eylül: Ya öyle önemli bir şey değil **Eylül:** Boş ver

Tuna: Önemli olmayan şeylerle aklımı doldurmayı severim **Tuna:** Anlatsana

Eylül: Hey Allah'ım ya

Eylül: Yarın hırkanı öğlen arasında getireceğim **Eylül:** Hadi görüşürüz

Tuna: Ketum

Eylül: Sevimsiz

Tuna: Hiiii

Tuna: Hakaret bu

Tuna: Sevimliyim ben

Eylül: Nasıl sevimlisin nasıl anlatamam **Eylül:** Ateş'ten Derin'e yalan söylemesini isterken de eminim çok sevimli olmuştundur **Eylül:** Sırf bir kızla buluşmak için kardeşini kırmaya değdi mi?

Tuna: Gönlünü aldım sonuçta **Tuna:** Onun ayarlamadığı kimseyle çıkmayacağım **Eylül:** Eminim seni çok zorluyordur **Tuna:** Hayır, zorlamıyor

Tuna: Bir ilişkiye ihtiyacım yok **Eylül:** O zaman neden sürekli birileriyle çıkma ihtiyacı duyuyorsun?

Tuna: Bu seni hiç alakadar etmez balım **Eylül:** Evet, etmez

Eylül: Bak ben kabullenebiliyorum beni ilgilendirmeyen şeyleri **Eylül:** Sen de kabullenip insanların anlatmak istemediği şeyler konusunda ısrar etmeyebilirsin **Tuna:** Niye kızıyorsun yav

Tuna: Ne yaptım sana?

Eylül: Hiç

Eylül: Hiçbir şey

Eylül: ÜSTÜME SOĞUK SU DÖKMEKTEN BAŞKA HİÇBİR ŞEY YAPMADIN GERİ ZEKALİ **Tuna:** SU BÖREĞİ

Eylül: Ne alaka şimdi?

Tuna: Bilmem

Tuna: Ben sinirlendiğimde sakinleşmeme yardımcı olur **Tuna:** Belki sende de işe yarar diye düşündüm **Eylül:** Aç hayvan olsaydım belki **Tuna:** Çalı

Eylül: Aptal herif

Tuna: ♥

(Görüldü.)

Öptüm sizi şap şup

Cam Parçası -10-

Tuğkan - Zor

İLK DEFA - SON DEFA OKUMAYANLAR BURAYI DİKKATLE OKUSUN.

Öykü ve Doruk, Derin ve Tuna'nın ebeveynleri.

Damla ve Anıl, Ateş'in ebeveynleri. Aslı da kız kardeşi.

Akın, Ateş'in dayısı. Bu kitapta çok azcık olabilir. Akın için orospu çocuğu 'çok güzelsin' demek.

Her karaktere yer vermeye kalksam ana konudan çok saparım o yüzden 'biraz Öykü Doruk da olsun, Anıl da olsun' falan demeyin anacım konu çok dağılıyor.

Neyse bu kadardı işte kdsjflkdsş

tunadincer: İkizim diye demiyorum harika fotoğraf çekiyor 289 *beğeni*, 1 yorum

@oykudincer: Off ne doğurmuşum ben be!

derindincer: Çok da takılmamak lazım 290 *beğeni*, 4 yorum

@tunadincer: Çok güzelsin, sil **@akinacar:** Orospu çocukluğun karşısında saygıyla eğiliyorum Derinciğim **@derinuluinsvol2:** Çok da takılmamak lazım diyorsun ama bu gülüşe takılmamak mümkün mü?

@atesuyar: @derinuluinsvol2 Lan oğlum sen ne yavaşak bir şeysin siktirip gitsene ***

Ateş: Sen

Ateş: Beni

Ateş: Instagramdan

Ateş: ENGELLEDİN Mİ?

Ateş: Yoksa bana mı öyle geldi?

Derin: Ohoo, ilk kez engellemiyorum ki seni **Derin:** Ancak mı fark ettin kdsghjlkfd **Ateş:** Ben de diyorum neden sürekli Derin'i takipten çıkıp duruyorum **Ateş:** Ne alıp veremediğin var benimle cam parçası?

Derin: Çok alıp veremediğim var senle **Derin:** Gıcık oluyorum sana hatta **Ateş:** Aynı konu yüzünden mi yoksa yeni boklar mı yedim?

Ateş: Daha kaç kere özür dileyeceğim Derin?

Ateş: Tuna istedi mecbur kaldım **Ateş:** Emin ol orada zorla geçirdiğim 1 saati seninle geçirmek isterdim **Derin:** Çok uzattım, değil mi?

Derin: Aynı konu değil aslında **Derin:** Ciddi ciddi gıcık oluyorum sana **Derin:** Böyle tokatlayasım geliyor **Ateş:** Tokatlayınca geçecekse yanaklarım ve ben buna hazırız **Derin:** Saçmalama manyak

Derin: Alt tarafı bazen senden nefret ediyorum o kadar **Ateş:** Ha, bazen nefret ediyorsan bir şey değilmiş

Derin: Mljfkwlödöşklş

Derin: Ama kıyamıyor insan işte **Ateş:**

Ateş: Şu kafamdaki ıslak havluyla vurayım mı kendime?

Derin: Saçmalama geri zekalı

Derin: Bu arada sen güzel kız olurmuşsun ha **Ateş:** Konuyu dağıtma lan

Ateş: Niye nefret ediyorsun benden onu söyle **Derin:** Ya böyle samimi bir nefret değil **Derin:** Bazen istemediğim şeyler yaptığında seni parçalayasım geliyor **Derin:** Ama geçiyor hemen

Derin: Bazen de senden nefret etmek istiyorum **Derin:** Ama edemiyorum

Derin: Sana da oluyordur

Ateş: Yoo

Ateş: Hiç senden nefret etmedim **Ateş:** Nefret etmek de istemedim **Derin:** Nasıl benden nefret etmek istemezsin?

Derin: Lan oğlum 2 haftadır ağzına sıçtım **Ateş:** Yalan söyledim sana ama

Ateş: Ayrıca konumuz da bu değildi ya, neyse **Ateş:** Sen bu geri zekalıyı değil de beni mi engelledin cidden?

Derin: Onu da engelledim

Derin: Başka hesap açmış

Ateş: Engelimi kaldırsana

Derin: Niye? Sen mi engelleyeceksin?

Ateş: Evet wşskdjflş

Derin: Tamam kaldırıyorum engelini **Derin:** Beni engellemek senin de hakkın **Ateş:** Yok be

Ateş: Esprisine dedim öyle

Ateş: Ne yapıyorsun şu an?

Derin: Kahve

Derin: Annem babamın benim elimden içmek istediğini söyleyip yine bana kakaladı bu işi **Derin:** Her seferinde babama olan hassasiyetimi kullanıyor **Ateş:** Aynı annem

Ateş: Aslı'yı uyutmaya hep beni yolluyor **Ateş:** Neymiş bana çok düşkünmüş falan **Derin:** Yalan atma be

Derin: Sanki bilmiyoruz annene Aslı'yı uyutmak için yalvardığını **Ateş:** Evet...

Ateş: Ama çok sevimli ya

Ateş: Isıracağım çok fena

Derin: Öyle valla

Derin: Ya Ateş

Ateş: Aha yine geliyor bir şeyler **Derin:** Şimdi biz bu Tuna ve Eylül'ü yakıştırdık ya **Ateş:** Evet, yakıştırdık

Derin: Bu sefer doğru yazdın aferin wskdhwk **Ateş:** Hatırlatma wkdjsjkfjd

Derin: Biz bunları nasıl ayarlayacağız?

Derin: Bunlar aynı ortamda oldukları anda didişmeye başlıyorlar **Ateş:** Şey mi yapsak acaba

Ateş: Böyle 'kör randevu' tarzı **Ateş:** Tuna'ya bir kız bulduğunu söylersin **Ateş:** Ama bunun Eylül olduğunu söylemezsin **Ateş:** Yok ya saçma oldu bu

Ateş: Tuna bu görevi sana verdi **Ateş:** Ama Eylül istemeyebilir

Ateş: En iyisi Eylül'ün Tuna hakkındaki hissettiklerini anlamaya çalışmak **Derin:** Ya da bir şeyler hissetmesini sağlamak **Ateş:** Sen de benim düşündüğüm şeyi mi düşünüyorsun?

Derin: Aynen öyle, ateş böceği :) ***

"Grup konusunu yazın"

Derin: Tuna, geçen gün çektiğim fotoğrafı buraya atıyorum **Derin:** Buradan alırsın

Derin:

Derin:

Derin: Bir de bu vardı

Derin: Telefonumu eline alıp dmden yürüyen hangi birine atmak için çekildin bilmiyorum ama olsun **Derin:** Bu da güzel

Ateş: Ben sana dmden yürüsem ve biri bana bu fotoğrafı atsa gay olurum **Eylül:** Mlejoiwkedfjpslkş

Eylül: Geri zekalı

Eylül: İlla ki gey olacaksan aşık olabileceğin birçok erkek var **Tuna:** Ben de çok aşık olunası bir erkeğim **Eylül:** Eminim öylesindir

Derin: Evet öyle

Derin: Sen benim ikizime ne demek istiyorsun Eylül?

Derin: Tuna çok aşık olunası bir erkek tamam mı?

Eylül: Ay iyi tamam

Eylül: Demedik bir şey

Derin: Dedin dedin

Derin:

Derin: Şu kaşa göze bak maşallah **Derin:** Boy desen 1.90

Derin: Yürek desen yufka

Eylül: Allah sahibine bağışlasın ne diyebilirim ki?

Tuna: Derin

Tuna: Kaşım gözüm, boyum, yüreğim falan maşallah ama **Tuna:** Zekama hiç değinmedin

Tuna: Takdir edersin ki zeki biriyim **Tuna:** O yüzden ne yapmaya çalıştığını anladım **Tuna:** Olmaz.

Eylül: Ben bir bok anlamadım

Tuna: Boş ver, anlamaman daha iyi balım **Eylül:** Tuna, bak Derin'den alışkanlık yapmış falan tamam ama **Eylül:** Bana balım demesen daha iyi olur **Tuna:** Niye?

Eylül: Öyle işte

Ateş: Tuna, bence sen aklına gelen şeyi bir daha düşün **Tuna:** Ateş?

Tuna: Sen de mi bu işin içindesin?

Tuna: Oğlum siz kafayı mı yediniz?

Tuna: En olmayacak kişi

Eylül: NE OLUYOR LAN

Derin: Eylül, aşkım kusura bakma *Eylül kişisini gruptan çıkardınız.*

Derin: NE DEMEK OLMAZ?

Derin: NASIL OLMAZ?

Tuna: Eylül'e o gözle bakmayacağım **Tuna:** Seni de anlıyorum

Tuna: Tatlı, iyi bir kız

Tuna: Senin de yakın arkadaşın **Tuna:** Ama olmaz, Derin

Tuna: Tamam mı?

Tuna: Bulacaksın başka birini bul **Tuna:** Eylül'ü bulaştırmayın bu işe
Derin: Neden ama?

Tuna: Öyle işte

Tuna: Eylül senin yakın arkadaşın **Tuna:** Benim için bırak da senin yakın arkadaşın olarak kalsın **Tuna:** Diğer türlüşünü aklım almıyor **Tuna:** Diyelim ki başardınız ve bizim aramızda bir şeyler oldu **Tuna:** Ama bu şeylerin yolunda gitmeme olasılığı da var **Tuna:** Hiçbir şey senin Eylül'le olan dostluğunu etkilesin istemiyorum, tamam mı fıstığım?

Ateş: Bir şey diyeyim mi?

Ateş: Cevap çok iyiydi

Ateş: Sanki bu soruya hazırlanmışsın gibi cevap verdin **Ateş:** Daha önce Eylül'le ilgili aklında böyle düşünceler oluştu, değil mi?

Tuna: Yani

Tuna: Eylül'e karşı bir zaafım olduğunu inkar edemem **Tuna:** Ama bunun daha da büyümesi hiç iyi olmaz **Tuna:** Böyle güzel her şey

Tuna: Bu konuda hiçbir şey yapmayacaksın, Derin **Tuna:** Söz ver

Derin: Söz

Tuna kişisini gruptan çıkardınız.

Ateş: Söz verirken tek ayağın havadaydı, değil mi?

Derin: Beni çok iyi tanıyorsun :) **Ateş:** Evet, tanıyorum

Ateş: Bu işin peşini bırakmayacağını da biliyorum **Ateş:** Aklına bir şey gelirse benimle paylaş

Ateş: Her türlü yanındayım, cam parçası

Cam Parçası -11-

Fotoğrafta Ateş var.

Ateş: Hoşt

Ateş: Pişt*

Ateş: Kız

Ateş: Bak buraya

Derin: Kedi mi çağırıyorsun geri zekalı?

Ateş: Dmcjdkfj

Ateş: Uyuyamamışsın

Ateş: Niye?

Derin: Ateş telefonunu bırak istersen **Derin:** Hoca görünce kızmasın

Derin: Üstelik yanındaki sırada oturuyorum?

Ateş: Böyle daha heyecanlı olur diye düşündüm **Ateş:** Niye uyuyamadın?

Derin: Uyumadığımı nereden çıkardın?

Ateş: Sen sabah aynaya bakmadın herhalde **Ateş:** Gözünün içi kıpkırmızı

Ateş: Bir de sürekli ensediğin için senin yüzünden ben de esniyorum

Derin: Uyku tutmadı bir türlü

Derin: Bir sebebi yok

Ateş: Öyle diyorsun yani?

Derin: Böyle diyorum yani

Ateş: Bak, cam parçası

Ateş: Bunu söylemek istemezdim ama **Ateş:** Dün gece yangın merdivenine çıktım **Ateş:** Senin odandaki yangın merdiveninin kapısına geldim ve pencereden içeriye baktım **Ateş:** Kulaklık kulağındaydı o yüzden beni duymamış olabilirsin **Ateş:** Ama sanırım ağlıyordun

Ateş: Yalnız kalmak istediğin bir an olduğunu düşünüp sana bulaşmadım

Ateş: Ama olur da anlatmak istersen hani **Ateş:** Biliyorsun

Derin: Biliyorum

Derin: Anlatacak bir şeyim yok, gerçekten **Derin:** Sinirlerim bozuldu biraz **Derin:** Ayda bir yaşadığım her şeye toptan ağlarım bilirsin **Ateş:** Evet ama

Ateş: Bugünlerde çok fazla ağlıyorsun, Derin **Ateş:** Canını sıkın bir şey mi var?

Teneffüs zili çaldığında Ateş, telefonu bırakmış ve gözlerini bana çevirmişti. Omuz silktim. Şimdi ben nasıl diyecektim ona canımı sıkın şeyin kendisi olduğunu?

Bazen onu düşünmekten uyku tutmadığını nasıl söyleyecektim?

Söyleyemezdim.

"Burada anlatırsam ağlarım. Ve herkesin içinde de ağlamak istemiyorum." diye geçiştirdim onu. Anlayışla kafasını salladı. "Akşam yangın merdivenine gel."

"Bakarız." Ateş, kaşlarını kaldırıp suratına baktığında yavaşça yutkundum. "Tamam, gelirim."

"Hah, şöyle." deyip burnuma bir fiske attı ve sıradan kalktı. Beni de peşinden kaldırdığında sınıftan birlikte çıkmış, kantine inmiştik. Tuna, her zamanki gibi elinde atıştırmalık şeylerle bekliyordu. Yanına ilerleyip sordum.

"Neyi bekliyorsun?"

"Eylül Hanım'ın keyfini." diye homurdandı. Bakışlarımı Tuna'nın baktığı yere çevirip Eylül'ü izledim. Batuhan'la bir şey konuşuyorlardı. Ateş ve Tuna, Batuhan ve Eylül'ün üvey kardeş olduklarını bilmedikleri için ikisinin konuşması belki onlara tuhaf gelebilirdi ama bana normal gelmişti.

Eylül, Batuhan'ın omzuna dostane bir şekilde vurup yanından ayrıldığında Batuhan da bu tarafa bakmıştı. Göz göze geldiğimizde gözlerimi hemen kaçıraramamıştım. Bu yüzden elini dudaklarına götürüp bana öpücük yollamasını görmüştüm.

Panikle bakışlarımı Tuna'ya çevirdim. Neyse ki görmemişti...

"Az daha konuşsaydın ya, daha bir asır olmadı." Eylül, Tuna'nın söylediklerine gözlerini devirip karnını çimdikledi. Tuna, elindeki yiyeceklerden birkaçını yere düşürdüğünde gözleri kocaman açılmıştı.

"Nimet lan o!"

"Paketleri kapalıydı ya, bir şey olmaz."

Tartışmalarına kıkırdayıp gülüyor mu diye gözlerimi Ateş'e çevirdiğimde moralinin düştüğünü görmüştüm. Dirseğimle onu dürtüp sordum. "Benim ruh halim sana da mı bulaştı? Ne bu surat?"

"Yok, ondan değil de..." Ateş, iç geçirip kafasını onaylamazca iki yana salladı. "Boş ver."

Ateş: Yangın merdiveni

Derin: Bugün Tuna ve Eylül çok tatlı değiller miydi?

Derin: Eylül'ün Tuna'nın ağzına yemek sıkıştırmasını unutamıyorum

Derin: Resmen elleriyle yedirdi **Ateş:** Sesini kessin diye yaptı **Derin:** Olsun, elleriyle yedirdi **Ateş:** Yemek Tuna'nın boğazına kaçtı **Derin:** OLSUN

Ateş: Lan

Ateş: Sen konuyu mu dağıtıyorsun?

Ateş: Çabuk kaldır o poponu ve yangın merdivenine gel **Derin:** Tamam be çatlama

Derin: Geliyorum

Telefonun ekranını kapatıp yatağımdan kalktım ve yangın merdiveninin kapısına doğru ilerledim. Tam açacağım sırada telefonum yine titremişti. Ekranı açıp Ateş'ten gelen mesaja baktım.

Ateş: Hırkanı unutma

Gözlerimi odanın her yerinde gezdirip bir kamera var mı diye kontrol ettikten sonra dolabımdan hırkamı almıştım. Çıkmadan önce normalde evdeyken pek yapmadığım bir şeyi yapmış, parfüm sıkmıştım. Dışarıya çıkarken elbette parfüm kullanırdım ama evin içindeyken gerek duymazdım.

Yangın merdivenine çıkıp Ateş'in oturduğu basamakta yanına oturdum. Bakışlarını üzerimde hissediyordum. Bana yaklaştığını fark ettiğimde kafamı ona çevirip kaşlarımı çatarak baktım.

Ateş, boynuma doğru eğilip hafifçe koklamış ve geri çekilmişti. "Sen parfüm mü sıkıttın?"

"Evet, çok mu anormal?"

"Yok, değil." Bu konu üzerinde fazla takılmayıp ayaklarının dibine bıraktığı fotoğraf albümünü aldı ve kucağıma koydu. Yüzüme bir tebessüm yayılırken gözlerimi ona çevirmiştim.

"Çocukluk fotoğraflarımıza bakmak seni hep güldürür." diye açıklama yaptığında kafamı sallayarak onu onayladım. Çocukluk fotoğraflarımız keyfimi hep yerine getirirdi.

Albümü heyecanla açıp ilk fotoğrafa baktım. Tuna'nın sünettindendi. Tuna, huysuz bir şekilde sünet yatağında otururken Ateş ve ben onun baş ucundaydık. Gülümseyerek birbirimize bakıyorduk.

Sayfayı çevirdim, bu sefer karşıma çıkan fotoğraf okulun ilk günündendi. Ben ağlıyordum, Tuna ağlamam dursun diye yapmacık yapmacık kahkaha

atıyordu ve Ateş, kendi mendilini bana uzatıyordu.

Gerçekten harika anlar yakalanmıştı.

Tüm fotoğraflara yüzümde gittikçe büyüyen bir tebessümle bakmıştım. Sonunda albüm bittiğinde kafamı kaldırmıştım. "Ateş, bu albüm bugün bende kalsa olur mu?"

"Olur." dedi hiç itiraz etmeden. Gülüşümü genişlettim. Tüm fotoğraflara bir de tek başıma bakmak istiyordum. Ateş yanımdaydı diye pek inceleyememiştim ama neredeyse her fotoğrafta bakışlarım Ateş'teydi. O gülümsediği için gülümsüyor, onun surat ifadelerini taklit ediyordum.

Elimdeki albümle ayağa kalktığımda Ateş de benimle birlikte kalkmıştı. "İyi geceler, cam parçası."

Hafifçe gülümseyip mırıldandım. "İyi geceler, ateş böceği."

Cam Parçası -12-

Ateş: Niye bana bunu yaptın?

Ateş: Bebekliğimizden beri birlikteyiz **Ateş:** Bana bunu yapmaya hakkın yoktu, Derin **Ateş:** Ne kadar kötü durumdayım haberin var mı senin?

Ateş: Uyuyamıyorum bile

Derin çevrimiçi

Derin: Yine rüyada bir boklar yedim diye trip mi atıyorsun bana?

Ateş: Hayır

Ateş: Ama rüyamda yaptıkların insanlığa sığmaz, cam parçası **Derin:** Demek ki bilinçaltında ben kötü bir insanım **Ateş:** Yine ne oldu da sen haklı çıktın lan **Derin:** Bu sefer ne gördün rüyada?

Ateş: Bu seferki hepsinden daha kötüydü **Ateş:** Rüyamda kasığıma tekme attığın an daha az acımıştı **Derin:** Jdhfndhfdj

Derin: Rüyanı anlatacak mısın?

Ateş: Tam önümdeydin

Ateş: Gittikçe soluyordun

Ateş: Senin için bir şeyler yapmaya çalışıyordum ama hiçbir şey işe yaramıyordu **Ateş:** Sen giderek canlılığını kaybediyordun ve ben sana yardım edemiyordum **Ateş:** Sana yaklaştım, sen daha çok soldun, daha çok acı çekmeye başladın **Ateş:** Sonra senden bir adım uzaklaştım, sen yine solmaya devam ettin **Ateş:** Olduğum yerde durmaya başladım **Ateş:** Senin acı çekmen durdu

Ateş: Ama iyileşmiyordun

Ateş: Sonra o çocuk geldi

Derin: Hangi çocuk?

Ateş: Batuhan

Ateş: Senin elini tuttu

Ateş: Ve senin de yüzünün rengi yerine gelmeye başladı **Ateş:** Sonra seni kaldırdı ve sen yüzüme bile bakmadan gittin **Ateş:** Uyanınca dedim ki bilinçaltımı sikeyim **Ateş:** Cam parçası beni hayatta bırakmaz **Derin:** Cidden bilinçaltın çok değişik **Derin:** Niye seni bırakıp gideceğimi düşünüyorsun ki?

Ateş: Bırakıp gitmezsin belki

Ateş: Ama bir gün olacak olan bu, Derin **Ateş:** Birini sevdiğinde ve o da seni sevdiğinde istemsizce benden uzaklaşacaksın **Ateş:** Eskisi gibi vakit geçiremeyeceğiz **Ateş:** Belki birlikte dizi izlediğin insan o olacak **Ateş:** Bilmiyorum

Ateş: Belki de başkasına aşık olma fikrinden hoşlanmıyorum **Ateş:** Ne hoşlanmaması ya

Ateş: Bildiğin nefret ediyorum bu fikirden **Derin:** Neden?

Ateş: Benden uzaklaşmanı istemiyorum **Derin:** Saçmalama, Ateş

Derin: Hayatıma sonradan girecek hiçbir erkek senden daha değerli olmayacak **Derin:** Biz seninle birlikte büyüdük **Derin:** Çok fazla paylaşılmış anı var aramızda **Derin:** Birine ne kadar çok aşık olursam olayım, hayatım hep senin olduğun kısımlarda güzel **Derin:** Hep birlikte olduğumuz kısımlarda güzel **Derin:** Bunun yerini hiç kimse, hiçbir şey dolduramaz **Ateş:** Bilmiyorum, Derin

Ateş: Bu kadar emin konuşmamalısın **Ateş:** Olabilir şeyler bunlar

Derin: Emin konuşuyorum çünkü eminim **Ateş:** Neyden eminsin?

Ateş: Aşık olacağın adamın benden uzaklaşmana neden olmayacağına mı?

Derin: Evet

Ateş: Nasıl bu kadar eminsin peki?

Derin: Eminim işte

Derin: Sorma

Ateş: Derin, sen aşık mı oldun?

Ateş: Biliyormuş gibi konuşuyorsun **Ateş:** Son zamanlarda da epey duygusalsın açıkçası **Ateş:** Yani, hep duygusal ve hassas bir cam parçasıydın **Ateş:** Ama son zamanlarda dalıp gitmelerin, ağlamaların arttı **Derin:** Yok be

Derin: Aşk ne bilmiyorum ki

Derin: Olsam da anlamam belki de **Ateş:** Emin ol anlarsın

Ateş: Her zamankinden farklı hissedersin çünkü **Derin:** Nasıl farklı hissedersin?

Derin: Sen biliyor musun nasıl hissettirdiğini?

Derin: Yaşadın mı hiç?

Ateş: Yaşamadım

Ateş: Ama biliyorum bir şekilde **Ateş:** Akın dayım anlattı

Ateş: Hem izlediğimiz dizide de gördük **Ateş:** Kadın gitti 10 yıllık arkadaşına aşık oldu **Ateş:** Her zaman onun yanında olan birine karşı daha önce hisleri yoktu ama birden ortaya çıktı o hisler **Derin:** Ama o kadın daha önce de aşık olmuştu **Ateş:** Evet ama en yakın arkadaşına aşık olmak çok farklı **Ateş:** Hele ki uzun süredir arkadaşlarsa zor oluyor biraz **Ateş:** Bir insanın en yakın arkadaşına karşı hisleri olduğunu kabul etmesi bile zorlar o insanı **Ateş:** Ama o hisler o kadar yoğun olmasa, o kadar farklı olmasa ve varlığını kalbine hissettirmese kabullenmezsin **Derin:** Anladım

Derin: Kapı çaldı

Derin: Eylül aşkım geldi kesin

Derin: Bizde kalacaktı bugün :))) **Ateş:** Seni hıznır cam parçası senii

Derin: Keşke Tuna'nın odasında yatırabilsem...

Derin: Ama yemiyor işte

Derin: Neyse ben kapıya koşuyorum **Derin:** Görüşürüz ateş böceği

Ateş: Görüşürüz cam parçası

Telefonun ekranını kapatıp yatağımın üzerine bıraktım ve odamdan çıktım. Kapı çalmayı kestiği için biri açmış olmalıydı. Koridora ilerleyip kapının önünde dikildim ve ayakkabılarını çıkaran Eylül'ü gördüm. Ona kapıyı Tuna açmıştı, Eylül'ün sırt çantası da onun elindeydi.

"Sen yine mi geldin?" diye söylendi Tuna. Eylül, içeriye girip elinden sırt çantasını alırken Tuna'nın saçlarını karıştırmıştı. "Ben hep geleceğim, alışsan iyi edersin kıvırcık."

Tuna sadece gülümsemişti. "Burada mı kalacaksın?"

Eylül, kafasını onaylarcasına sallayıp sırt çantasıyla birlikte odama ilerledi. Tuna'ya hiç yüz vermiyordu. Ve her ne kadar Tuna, onu yalnızca benim arkadaşım olarak gördüğünü söylese de Eylül'ün ona yüz vermemesi moralini bozmuş gibiydi.

Tuna, sırtarak ona baktığını fark ettiğinde burnumu sıkıp evden çıkmıştı. Ben de kapı önünde fazla dikilmemiş, odama girmiştım. Eylül, yatağımın üzerinde oturup telefonuyla uğraşıyordu. Yanına oturduğumda bakışlarını bana çevirdi.

"Nasıl gidiyor?"

"Her şey iyi güzel, annem çok mutlu falan tamam ama... Batuhan'la üvey kardeş olmak çok zor be. Hayatımda bu kadar laf anlamaz birini görmedim ben."

"Yine ne oldu?"

"Senin hakkında soru sormaya devam ediyor. Hayır yani bu çocuk senin Ateş'le sevgili olduğunu sanıyor ama ona rağmen hiç istifini bozmuyor. Üzülüyorum valla."

"Öyle ya. Geçen de öpücük attı bana. Tuna gördü diye çok korktum ama görmemiş. Görse ve rahatsız olduğumu anlasa ağzına sıçar onun. Canım Tuna ya. Nasıl korumacı, nasıl temiz kalpli..."

"Ne de olsa senin ikizin."

"Bana iltifat etme, Tuna'ya et."

"Tuna'ya niye iltifat edeyim?"

"Niye lan? Nesi var ikizimin?"

"Kanka bir şeyi olduğundan değil, birazcık gıcık sadece. Yoksa iyi biri yani."

Eylül bu konuda haklıydı. Tuna, ona karşı oldukça gıcık davranıyordu. İçimden bir ses onun ilgisini çekebilmek için bu kadar gıcıklık yaptığını söylüyordu. Ve umarım içimdeki ses haklı çıkardı. Çünkü Tuna'nın yanına yakıştırılabildiğim tek kişi Eylül'dü.

"Şimdi düşündüm de... Tuna cidden iyi çocuk. Tamam, gıcık falan ama merhametli aynı zamanda. Sana da çok düşkün. Ateş de öyle. Ama tabii Ateş kardeşin değil."

Eylül'ün imayla çıkan sesi kaşlarımı çatmama sebep olurken Eylül'ün yüzünde bir sırıtiş oluşmuştu.

"Ne sırıtıyorsun öyle?"

"Hiç." dedi uzata uzata. "Sadece Ateş'le ne kadar yakıştığınızı düşündüm."

"Eylül, o topa hiç girme istersen."

"Niye ya? Ben boşuna mı söyledim Batuhan'a sizin sevgili olduğunuzu? İlk başta ben de sevgili olduğunuzu sanmıştım valla. Sonra olmadığınızı öğrendim. Hala neden sevgili olmadığınızı anlamaya çalışıyorum."

"Eylül, saçmalama." diye mırıldandım kendi kalbime de yavaşlamasını söylerken. Korkuyordum. Aklımdakileri Eylül'den duyup inkar edememekten korkuyordum.

"Ne saçmalaması ya? Aşığım ikinizin uyumuna. Çok yakışyorsunuz. Her yan yana gördüğümde kalp krizi geçirecek gibi oluyorum."

"Kimi?"

İkimiz de sesin geldiği yöne kafamızı çevirdiğimizde Ateş'i yangın merdiveninin kapısında, elinde bir kitapla görmüştük. Muhtemelen benden

aldığı kitabı geri vermek için gelmişti ve konuşmalara kulak misafiri olmuştu.

Kahretsin... Ne kadar duymuştu ki?

Cam Parçası -13-

Fotoğrafta Derin var.

Ateş, meraklı gözlerini bir benim bir de Eylül'ün yüzünde gezdirirken ben sadece Eylül'e bakıyor, 'sen sıçtın sen sıva' konulu bakışlarımdan atıyordum. Eylül, boğazını temizleyip Ateş'e döndü.

"Sen neden bahsediyorsun?"

"Derin'i yakıştırdığın kişiyi merak ettim. Kim o?"

"Valla Ateş, duymanı istesek yanında konuşurduk. Hadi canım, odana dön sen. Ayıp da bir şey ya. Resmen kulak misafirliği yapmış."

Ayağa kalkıp Ateş'i elinden kitabı aldım ve yangın merdivenlerine doğru itekledim. "Ama-..." diye söze başladığında kapıyı suratına kapatmışım. Geriye dönüp Eylül'ün yüzüne kötü kötü baktım.

"Bir daha bu konu açılmayacak, anlaştık mı?"

Eylül, başıyla onayladığında dışarıya rahat bir nefes verdim. Bu konunun bir daha konuşulmaması kalbimin sağlığı için belki de en iyisiydi. Eylül, yatağıma uzanıp yüzüme sorar gözlerle baktı.

"Peki ya bu konunun açılmasına hiç fırsat kalmazsa? Korkmuyor musun sevgilisi olur diye?"

"Niye korkayım ki? Korkmuyorum tabii."

"Onun başkasını sevme ihtimali hiç mi acıtmıyor yüreğini?"

"A-..."

"Bana cevap vermen için sormadım bu soruyu. Kendi içinde düşün, cevabını duymak zorunda değilim. Zaten biliyorum."

Acıtıyor.

Eylül'e bir cevap vermediğimde sessizliğimiz uzamıştı. Ne o konuşuyordu ne de ben konuşuyordum. Onun söylediklerini düşünüyordum. Zaten biliyorum derken ne demek istemişti? Belli oluyor muydu?

Kendimde bir değişiklik hissetmiyordum. Hatta kendimi bildim bileli böyleydim. Sevdiklerini kıskanan, onları herkesten korumak isteyen biri idim. Biri Tuna'nın veya Ateş'in kalbini kıracak, onları aşka küstürecek diye o kadar korkardım ki... Bu korkum kıskançlık olarak davranışlarıma yansırı.

Evet, ben hep böyleydim. Ama Ateş'i başkalarından korumak istediğim durumlar hiç olmamıştı. Onun flört yaşamı Tuna kadar kabarık değildi. Hatta bildiğim bir flört hayatı da yoktu.

Odamın kapısı tıklatıldığında "Gir!" diye bağırıp gelen kişiye baktım. Tuna, ıslaklıktan alnına yapışan kıvrıcık saçlarıyla odamın kapısındaydı.

"Derin, benim gri pijamalarım sende mi?"

"Evet, dolabımda olması gerekiyor." Tuna, kaşlarını kaldırarak suratıma baktığında sevimli bir şekilde gülümsedim. Onun kıyafetlerini giymekten büyük keyif alıyordum.

"Tamam, getir bana."

"Sen otur, Derin. Ben getiririm." diyerek ayağa kalktı Eylül. Tuna ise kapıyı tamamen aralamış, odanın ortasında durmaya başlamıştı. Şimdi saçlarının alnına yapışmasına neden olan ıslaklığı anlıyordum. Tuna, dışarıdan geldikten sonra duşa girmişti. Belindeki havlu buna çok güzel bir kanıt oluşturuyordu.

Eylül, dolabımı açıp Tuna'nın pijamalarını eline aldı ve ona doğru ilerledi. Yolun yarısında benim fark ettiğim şeyi fark ettiğinde gözleri kocaman açılmış, adımları duraklamıştı. Kafasını iki yana sallayıp silkelendi ve bakışlarını yere çevirip Tuna'ya doğru ilerledi.

Sonunda önünde durduğunda ona bakmadan elindeki pijamaları uzatmıştı. Tuna'nın dudaklarında bir sırıtiş belirirken konuşmuştu.

"Teşekkür ederim, *balım*."

Eylül'ün elinden pijamaları aldı ve fazla takılmayıp odadan çıktı. Eylül, içinde tuttuğu nefesi dışarı vererek bana döndü.

"Hakikaten güzel götü var bu çocuğun."

"İrz düşmanı." diye dalga geçtim. Eylül, yeniden yatağıma geçip oturduğunda telefonum art arda birkaç kez titremişti. Elime alıp gelen mesajları okudum.

Ateş: Ne yapıyorsunuz?

Ateş: Kaldığınız yerden konuşmaya devam mı?

Ateş: Valla çok kırılıyorum lan

Ateş: Böyle önemli şeyleri benden saklayınca üzülüyorum **Ateş:** Regl miyim neyim?

Ateş: Acaba erkekler de regl oluyor mu?

Ateş: Karnımda bir ağrı yok

Ateş: Ama bilmiyorum

Ateş: Ağrıyan yerlerim var

Derin: Neren ağrıyor?

Ateş: Sol göğsümün altında bir yer sızlıyor **Derin:** Kalbin?

Ateş: Hayır, daha derinde bir yer **Derin:** Anladım

Derin: Senden bir şey saklamıyorum, Ateş

Ateş: Bir şey saklamıyorsun çünkü çok şey saklıyorsun?

Derin: Bazı şeyleri konuşmaya gerek duymuyorum **Ateş:** Dikkat et ama

Ateş: En çok önemli görmediğin şeylerden alırsın darbeyi **Derin:** Doğrudur

Derin: Ama ben zaten hassas biriyim **Derin:** Ota boka ağlıyorum ve her şey beni üzebiliyor **Derin:** Bana bu yüzden cam parçası demiyor musun?

Ateş: Tam olarak bu yüzden değil **Ateş:** Evet, sen çok hassas birisin

Ateş: Kırılıyorsun, parçalara ayrılıyorsun **Ateş:** Ama sen kırıldığında etrafındaki herkesin seninle birlikte canı yanıyor **Ateş:** Benim canım yanıyor

Ateş: İşte sana bu yüzden cam parçası diyorum **Ateş:** Çünkü kırıldığında etrafa saçılıyor ve başkalarının canını yakıyorsun **Derin:** İşin bu kısmından haberdar değildim **Ateş:** Daha önce anlatmamıştım zaten **Ateş:** Peki sen bana niye ateş böceği diyorsun?

Derin: Çünkü ismin Ateş

Derin: Ve ateş böceği diye bir böcek var **Derin:** O yüzden

Ateş: Wmdjskdjdkjfdkjf

Ateş: Aptal

Derin: Ben Eylül'e dönüyorum

Derin: Seninle yeterince ilgilendim **Ateş:** Tabii, Eylül'le ilgilen sen **Ateş:** Seni yakıştırdığı çocuk hakkında konuşursunuz **Derin:** Görüşürüz, Ateş (Görüldü.)

"Atarlı ya." diye homurdanıp telefonumu bıraktım. "Bence erkeklerin cidden regl gibi bir dönemi var."

"Ne diyor?"

"Trip atıyor. Senin beni kiminle yakıştırdığını bilmediği için üzölmüş. Şu sıralar sürekli birinden hoşlandığım ya da birine aşık olduğum düşüncesine kapılıyor."

"Çocuk yarı zeki, ne yapsın?"

"Yarı zeki ne be?"

"Senin birine aşık olduğunu anlayacak kadar zeki ama bu insanın kendisi olduğunu anlamayacak kadar da aptal."

"Eylül." dedim uyarın bir tonla. Ellerini teslim olurcasına kaldırıp sustu. Ardından yatağıma uzanmış, gözlerini kapatmıştı. Eylül'ün daldığını fark ettiğimde yatağımdan yavaşça kalkmışım. Yangın merdiveninin kapısını aralayıp merdivenleri indim ve Ateş'in odasının camından içeriye baktım.

Ateş, yatağında uzanmış, kucığında Aslı ile uyuyordu. Yüzümü bir tebessüm sararken kalbim sıcacık hislerin etkisi altındaydı. O kadar güzel bir görüntüydü ki burada saatlerce dikilmek, onun kardeşiyle olan uyumasını izlemek istiyordum.

Ona ateş böceği diyordum. Sebebi isminin Ateş olması ve öyle bir böcek olması değildi. Ne zaman yolumu kaybetsem onun ışığında kendimi buluyordum. Şu anda da yolumu kaybetmişim ama Ateş'in varlığı bu kez hiç yardımcı olmamıştı. Hatta yolumu kaybetme sebebim Ateş'ti.

Titreyen bacaklarımı daha fazla zorlamayıp yangın merdivenine oturdum ve ellerimle yüzümü sıvazladım. Daha fazla inkar etmenin bir anlamı var mıydı? Bu belirsizlik yeterince yoruyordu zaten. Kabullenecek kadar cesur değildim ancak artık inkar edecek gücüm de kalmamıştı.

Yine de kendimi zorlamış, inkar gücümün son kırıntılarını kullanmışım onun uyuyan yüzünü izlerken. Çünkü içimden bir ses kabullendikten sonra geri dönüşü olmayacağını söylüyordu.

Ve bu işin ilerisi beni oldukça korkutuyordu.

Cam Parçası -14-

Fotoğrafta Eylül ve Tuna var. Karakterleri birbirlerine baktırmayı seviyorum kjfkldsjl **Eylül:** Tuna, baksana biraz **Tuna:** Efendim

Eylül: Ne zaman uyuyacaksın?

Tuna: 1 saate girerim yatağa **Tuna:** Niye ki?

Eylül: Mutfağa gelsene

Eylül: Seninle bir şey konuşmam lazım **Tuna:** Beni kuytu köşelere çağırmanın sebebini sorabilir miyim?

Eylül: Geri zekalı.

Eylül: Geleceksen gel

Eylül: 10 saniyen var

Tuna: Bu süre çok fazlaymış ya **Eylül:** Mesaj yazmak için kullanacağına götünü kaldırsaydın yetişirdin **Eylül:** Kaçırdın şansını

Eylül: Hadi iyi uykular sana **Tuna:** Lan

(Görüldü.)

Telefonumu kapatıp mutfaktan dikkatle çıktım. Evdeki herkes uyuduğu için ışık yakmamıştım. Yavaş adımlarla ilerlerken Tuna'nın odasının kapısını açtığını ve olduğum tarafa geldiğini görmüştüm. Dirseğimden yakalayıp beni kendisiyle birlikte tekrar mutfağa soktu ve kapıyı sessizce kapattı.

"Ne oldu gece gece? Ne konuşacağız?"

"Derin hakkında konuşmak istiyordum."

"Tamam, konuşalım." deyip kollarını beline yasladı ve gözlerini bana dikti. İçeriye yalnızca ay ışığı girdiği için Tuna'nın surat ifadeleri hakkında net bir bilğim yoktu ancak ay ışığı gözlerine yansıyor ve mavi gözleri oldukça güzel bir şekilde parlıyordu.

"Derin'i neşelendirmek için bir şeyler yapmayı düşünüyorum. Belki fark etmişsindir, belki de hissediyorsundur. İkizlerde bu işler nasıl yürüyor bilmiyorum... Derin son zamanlarda oldukça durgun ve içine kapanık. Bu durum oldukça canımı sıkıyor."

"Evet, fark ettim." diye mırıldanıp sıkıntıyla bir nefes aldı. Derin kötü bir durumda değildi. Sadece her zamanki gibi değildi. İçinde büyük bir

hesaplaşma vardı ve gelecek olan sonuçlar onu ürkütüyor, hiçbir şey bilmediğini iddia ettiği o belirsizliğe sürüklüyordu. Haliyle bu durum da onu yıpratıyordu. Onun için üzülmekten öteye gitmek istiyordum.

"Aklında bir fikir var mı?"

"Tabii ki var. Seni de bu yüzden çağırdım, bana yardım etmen lazım. Aslında Ateş'i de çağıracaktım ama şimdi herkes uyuduğu için kapı sesine uyansınlar istemedim. Ona da anlatırız-..."

"Sonuca gel, fikrin ne?"

"Derin'in uzun zamandır istediği ama bir türlü yapamadığı bir şey var mı?"

Tuna'nın hafifçe güldüğünü duydum. "Evet, var. Ama onu yapabileceğini sanmıyorum."

"Ne ki? Söyle, elimden her iş gelir."

"Bana kendi-... Ay, aman. Bana sevgili ayarlayabilir misin?"

Kafamı onaylamazca iki yana salladım. "Ona karışamam. Başka bir şey yok mu?"

"Düşünmem lazım." dediğinde aramızda bir sessizlik oluşmuştu. "Derin bir ara bana buradan uzaklaşmak istediğini söylemişti. Hafta sonu için bir yerlere gitmek güzel olabilir. Ateş'in dayısı Akın Abi götürür bizi, ona söyleyebilirim."

"Valla harika olur."

"Sen de geleceksin ama, değil mi?"

"Ben mi? Ben gelemem ki."

"Niyeymiş o?"

"Annem hayatta izin vermez."

"Ben izin alırım annenden, merak etme."

Omuzlarımı silktilim. "İstediğin kadar deneyebilirsin, alabileceğini sanmıyorum ama olsun."

"Alırım, merak etme." dediğinde yeniden omuz silkmişim. İşimiz burada bitmişti sanırım. Onu Derin hakkında konuşmak için çağırmıştım ve konuşmuştuk. Ayrıntıları sonra da konuşabilirdik nasılsa.

"O zaman iyi geceler." diye mırıldanıp sırtımı yasladığım duvardan çektim ve dikkatli adımlarla yürümeye çalıştım. Mutfağın içi karanlıktı, pek bir şey görebildiğim söylenemezdi. Sakar biri olarak takılıp düşmemek için büyük çaba sarf ediyordum. Ancak bazen çabalarım sonuç vermiyordu...

Ayağım mutfak halısına takıldığında öne doğru tökezlemiş, Tuna'ya toslamıştım. Tuna, beni dirseklerimden yakalayıp dengemi kurmama

yardım ettiğinde hangi akla hizmet başımı kaldırdığımdan habersizdim. Şimdi yüzüne oldukça yakından bakıyordum ve işin kötü yanı kendimi geri çekemiyordum.

Ay ışığı altında parlayan mavi gözleri, gözlerime dikkatle bakıyordu. Az önce tökezleyip ona toslamama rağmen ne 'kusura bakma' gibi bir şeyler zırvalamış, ne de geri çekilebilmişim. Tuna da dikkat etmemle alakalı hiçbir şey söylemiyordu. Birbirimizin yüzüne birkaç parmaklık mesafe ardından öylece bakıyorduk.

İlk bakışlarını kaçıran ben olmuştum. Tuna, bakışlarımı kaçırmamın ardından dirseklerimi yavaşça bıraktı ve beni geriye doğru çekti. Yüzüme tereddütlü bir gülümsemeyle bakarken mırıldanmıştı. "İyi geceler, balım."

"Bu konuda anlaştık sanmıştım."

"Ben de öyle sanmıştım ama ne yapayım? Diyesim geliyor, diyorum."

Tuna, eliyle yanağını sıktığında yüzümü buruşturup suratımı ondan çekmeye çalıştım. Bu sefer iki yanağını da kavramış, yüzümü sağa sola çekiştirerek sıkmaya başlamıştı. Kaşlarımı çatarak suratına tuhaf tuhaf baktığımda bu işin böyle çözülmeyeceğini anlamıştım. Ben de ellerimi Tuna'nın yanağına koyup elimden geldiğince sıkmaya çalıştım.

Tuna, duraksayarak ellerini yanaklarımdan çektiğinde benim ellerim hala onun yanaklarındaydı. Ellerimi hemen çekecek değildim. Geri zekalı öyle sıkmıştı ki yanaklarım kızarmıştı. Aynısını ona yapmadan bırakmazdım.

Mutfağın kapısı ve lambası açıldığında ellerim Tuna'nın yanağında, kimin geldiğine bakmıştım. Derin, gözünü ovuşturarak mutfaktan içeriye girdi ve dolaplara doğru ilerledi. Kendine bir su bardağı aldığında Tuna ve ben hala mutfağın ortasında dikiliyorduk. Tuna, ellerimi yanaklarından çekip bir elimi tuttu ve bizi hızlıca mutfaktan çıkardı. Onun odasına geldiğimizde elini kalbine koyup dışarıya derin bir nefes üflemişti.

"Kıl payı."

"Ne kıl payı? Görse ne olacaktı ki? Sanki düşmanımız..."

"Belki senin düşmanın değil. Ama benim öyle."

"Nasıl ya?"

Tuna, işaret parmağını sol tarafına bastırdı. "Şu kalp var ya, Derin'in söylediği bazı şeylere çok feci kasılıyor."

"Ne gibi şeyler bunlar?"

Tuna, 'boş ver' der gibi kafasını salladı. Ardından elini saçlarından geçirmiş, boş bakışlarını odasında gezdirmeye başlamıştı. Ben de ona bakmaya çekindiğim için odasına bakarken masasının üzerinde yanan

lambayı ve açık bir defteri görmüştüm. Herhalde uyumaya gitmeden önce yaptığı şey bu deftere yazmaktı.

"Ne yazıyorsun?" diye sordum çenemle defteri işaret ederek. Tuna, kafasını çevirip defteri eline aldı ve hafifçe gülümsedi.

"Gördüğüm rüyaları yazıyorum." Ardından bakışlarını bir saniyeliğine bana çevirmişti. "Okumamı ister misin?"

"Olur."

Tuna, defteri karıştırıp bir sayfada durdu ve o sayfayı okumaya başladı.

"Rüyamda bir yılanla evliydim ve çocuklarımızın kafaları insan, belinden aşağıda kalan kısımları ylandı. Yılan karım yine hamileydi ve doğumu vardı. Bir doğumda 8 çocuk birden doğuracaktı, benim de onunla doğuma girmemi ve doğum sırasında elini tutmamı söyledi. Ona 'senin elin yok ki' dediğimde sinirlendi ve bana tısladı. Sonra uyandım."

Tuna konuşmasını bitirdiği anda gülmemek için dudaklarımı birbirine bastırmıştım. Ne yazık ki gülmemi tutmayı becerememiş, kısık bir kahkaha atmıştım. Tuna, yüzüme tebessümle bakarken konuştu. "Bundan sonra her rüyamı sana anlatacağım."

"Niye?"

"Çünkü gülüyorsun."

Bakışlarını kaçırıp gülüşünü genişletti.

"Ve oldukça güzel gülüyorsun."

atesuyar: Derin'in çilekli kazağını giydiğim günler geri gelmeli 309 beğeni, 2 yorum

@tunadincer: Derin'in gülüşü hala aynı lan **@derindincer:** O kazak için ağlamıştın, nasıl kıyabilirdim ki...

tunadincer: Hırkamı geri almanın mutluluğunu yaşıyorum 286 beğeni, 2 yorum

@eylularaz: Fazla alışma bu mutluluğa BALIM

@akinacar: Orosu çocuğuna bak sen Tuna'yı son fotoğrafında Manu'ya benzettim. Bugün Carly'nin doğum günü inşallah bir sürü hikaye atarlar amin şldsjsfklşds ♥

Cam Parçası -15-

Derin: Ateş

Derin: Harika bir rüya gördüm **Ateş:** Ne gördün?

Derin: Rüyamda mutfaktaydım

Derin: Ve Eylül'ün elleri Tuna'nın yanaklarındaydı **Derin:** Kısacık bir rüyaydı ama uyandığım an güne pozitif başlamama yetti **Derin:** Bilirsin, sabahları uykumdan uyandığım için asla pozitif olamıyorum **Derin:** Ama bugüne çok güzel başladım **Derin:** Çok güzel bir rüyaydı lan **Ateş:** İnşallah gerçeğini görürüz **Derin:** AMİNNN

Derin: Ee, sen ne yaptın?

Ateş: Hiç, öyle oturuyordum

Ateş: Canım sıkılıyor

Ateş: Dizi mi izlesek?

Derin: Olur

Derin: Zaten çok heyecanlı bitmişti **Derin:** Ayy resmen adam en yakın arkadaşına evlilik teklifi edecek **Ateş:** Eski sevgilisi gelmeseydi iyiydi

Derin: Boş ver boş ver

Derin: İlişkileri çok sakindi zaten **Derin:** Biraz heyecan olmuş olur **Ateş:** Olabilir

Ateş: Neyse, ne zaman buluşalım?

Derin: Ben şu an müsaitim

Derin: Sen ne zaman müsait olursun?

Ateş: Şu an müsaitim

Ateş: 10 dakika içinde yangın merdiveninde buluşuruz o zaman **Derin:** Tamam o zaman

(Görüldü.)

Ateş: Vazgeçtim, gelme

Derin: Ne?

Ateş: Öksürüklerinin sesi odama kadar geliyor **Ateş:** Hem hastasın hem de yangın merdiveninde buluşmayı kabul ediyorsun **Ateş:** Kızım sen hiç kendine bakmayacak mısın?

Ateş: Hayır demeyi öğrenmelisin **Derin:** Ama hayır demek istemiyorum
Derin: Dizi izlemek istiyorum **Ateş:** Mevcut sağlık durumun yangın merdiveni için uygun değil **Derin:** Ama dizi...

Ateş: Diziye boş ver

Ateş: Sonra da izleriz

Derin: Çatlarım meraktan

Ateş: Bir şey olmaz

Ateş: Şimdi git uyu, biraz dinlen **Ateş:** Öykü Teyze biliyor mu hasta olduğunu?

Derin: Hasta değilim ya

Derin: Çok azcık üşütmüşüm

Derin: Ve annem bilmiyor

Derin: Babamla dışarı çıktılar **Ateş:** Sümkörme sesini duyuyorum
Derin: Sümkörmedim

Ateş: Hadi ya

Ateş: Tutmadı desene

Ateş: Annene söyle hastaneye götürsün seni **Ateş:** Evde çorba falan var mı?

Derin: Olması lazım

Ateş: Olması lazım?

Ateş: Hastasın ve kendine çorba ısıtmadın mı?

Ateş: Beceriksiz

Ateş: Evde kalacaksın bu gidişle **Derin:** Çok da umurumdaydı evde kalmak **Ateş:** Tamam ağlama

Ateş: Ben alırım seni

Derin: İstemez

Derin: Sen yorma kendini

Derin: Becerikli bir kız bulup alırsın **Derin:** Ben de çocuklarımıza teyzelik ederim **Derin:** Çocuklarınıza*

Ateş: Yaaa nasılmış yazım hatası yapmak?

Derin: Sen yaptığında ben seninle dalga geçmemiştim :(

Ateş: Tamam tamam somurtma

Ateş: Neyse

Ateş: Annenle baban evde değil, Tuna nerede?

Derin: Akın Abi ile buluşacaktı **Derin:** Sen de onlarla olursun sanmıştım
Ateş: Onlarlaydım zaten ama erken geldim **Ateş:** Tuna da şimdiye kadar gelir sanmıştım **Derin:** Niye erken geldin?

Ateş: Herhalde içime hasta olduğunla ilgili bir his düştü **Ateş:** İkizin olan da Tuna ama onda hiç böyle hissetme olayı falan olmadı **Derin:** Hasta değilim ya

Ateş: Külahıma anlat sen bunları **Ateş:** Neyse

Ateş: Şimdi yukarıya geliyorum **Ateş:** Haberin olsun

Telefonum elimden düşerken bakışlarımı yangın merdiveninin kapısına çevirmiştim, Ateş de çok geçmeden gelmişti. Yüzüme birkaç saniye baktıktan sonra hafifçe güldü.

"Hasta değilim diyorsun bir de, bok hasta değilsin. Yanakların kıpkırmızı olmuş yine. Gözlerin de şişmiş."

"Of ya." diye mızırdanıp yorganıma iyice sarıldım. "Hastayken aynaya bakmaya korkuyorum."

"Hastayken çok sevimli oluyorsun aslında. Ama sen kendinde sadece kusurları görmeye odaklı bir geri zekalı olduğun için kendine çirkin gelebilirsin."

"Övdün mü sövdün mü?"

Ateş, yanağımı işaret parmağıyla orta parmağı arasına alıp sıkarken yüzümü buruşturdum ve ondan kaçmaya çalıştım. Çok geçmeden yanağımı bıraktığında ona kötü kötü bakmıştım.

"Lan yanakların çok tatlı. Yiyeceğim şimdi."

Yorganın içinden elimi çıkarıp Ateş'e orta parmağımı gösterdiğimde gülüp odamdan çıkmıştı. Birkaç dakika sonra elinde tepsiyle geldiğinde tepsinin içinde bir kase çorba ve büyük bir su şişesi görmüştüm.

"Bak, bu suyun hepsi içilecek. Ödem atarsın. Bir de çorbana bolca limon sıkıttım, iyi gelir boğazlarına."

"Ateş, o suyun hepsini bitirirsem gün boyu tuvalette kalırım."

"Bana ne, içeceksin."

"Ama çok işiyorum sonra..."

Ateş, omuz silkip tepsiyi yanıma bıraktı ve bana bir kaşık uzattı. Tepsiyi kucağıma alıp çorbayı içmeye başladığımda Ateş de bilgisayarımı açmıştı. Parolamı girip kurcalamaya başladığında hem çorbamı içiyor, hem de dikkatle onu izliyordum.

Kaşlarını çatmış, ekrana bakıyordu. Muhtemelen bir şey arıyordu çünkü ne zaman bir şeyler arasa bu surat ifadesine bürünüyordu. Çorbamı bitirip tepsiyi yanımdaki komodinin üzerine koydum ve kendime bir peçete kopartıp arkama yaslandım.

Ateş, bakışlarını bana çevirip mavi gözleriyle gözlerimin içine baktı. "Hangi bölümde kaldığımızı hatırlıyor musun?"

"Ne?"

"Dizi izlemek istediğini söylememiş miydin?"

"Ama şu an yangın merdiveninde değiliz, dizi izleme yerimiz orası."

"Burada da izleyebiliriz."

Ateş, yeniden bilgisayara dönüp biraz daha baktı. Ardından bilgisayarı bana döndürmüş, gelip yanıma oturmuştu. Kendime sardığım koca yorganım olmasa omuzlarımızın değeceği bir yakınlıkta oturuyorduk. Bakışlarımı ona çevirdim ve yakınımıdaki suratını inceledim.

Kalbim hızlanmaya başladığında utanıp önüme dönmüş, yorganımın içine iyice gömülmüştüm. Zaten hasta olduğum için biraz öksürsem yaş akan gözlerim yine sulanmıştı. Bu kadar duygusal olmaktan nefret ediyordum.

Ateş, bölümü başlattığında izlemeye başladım. Ama ne izlediğimi anlamıyordum. Konuşmaları duyuyordum, altyazıyı okuyordum ancak algılayamıyordum. Dizinin sonlarına doğru odaklanmaya başladığımda gelen duygusal sahne ile gözyaşlarım hızla gözlerimden akmıştı. Ateş, bölüm bittikten sonra kendi kendine mırıldandı.

"Vay be, güzel evlilik teklifiydi." Ardından bana döndüğünde yüzümün kızarıklığını görüp gülmüştü. "Niye ağladın cam parçası?"

"Senin yüzünden." diye itiraf ettim. Asla kast ettiğim şeyi anlamayacaktı. "Ben ne yaptım?"

"Su içirdin bana, gözümde ışıldı." dedim burnumu çektikten sonra. Bu kadar ağlamamın sebebi neydi, bilmiyordum. Belki de karakterleri o kadar çok bize benzetmiştim ki... İçinde bulunduğum durum canımı sıkıyordu.

"Sen nasıl oldun? Çorba iyi geldi mi?"

"Evet, teşekkür ederim."

Ateş, 'önemli değil' dercesine kafasını salladı ve bana yaklaşıp dudaklarını alnıma bastırdı. Bir süre orada tutup geri çekildiğinde yüzünde rahatlamış bir ifade vardı. "Ateşin yok, yüzünün kızarıklığı da gitmiş biraz."

"Biliyorsun, elini alnıma koyarak da ölçebilirdin."

"Ellerim buz gibi şu an." diye mırıldanıp yatağımdan kalktı. Yanımdaki komodeye koyduğum tepsie uzandığında bir elini de yatağa bastırmıştı. Parmaklarım, elini bastırıldığı yerde kalmıştı ama Ateş, bunu fark etmemiş gibiydi. Onun aksine benim fark ettiğim bir şey vardı.

Ateş'in elleri hiç de söylediği gibi soğuk değildi.

Cam Parçası -16-

Fotoğrafta Ateş ve Derin var

Ateş: Nasıl oldun?

Derin: Şimdi bunu cevaplaması oldukça zor **Derin:** Yani cevaplamak dahi istemiyorum **Ateş:** Ne?

Ateş: Yukarıya gelip de nasıl olduğunu görebilirim, biliyorsun değil mi?

Derin: Hayır göremezsin

Ateş: Niye göremeyecekmişim?

Derin: Çünkü ayıp

Ateş: Nesi ayıp çok pardon?

Ateş: Her bokunu gördüm zaten

Derin: Doğru

Derin: Ama bunu göremezsin

Ateş: Şu an aynı şeyden mi bahsediyoruz?

Derin: Sen neden bahsediyorsun?

Ateş: Hastaydın, iyileştin mi ondan bahsediyorum **Ateş:** Sen ne anladın?

Derin yazıyor...

Ateş: Dur

Ateş: Allah kahretsin

Ateş: Anladım

Ateş: Benim gibi masum birinin nasıl o anlamda yazacağını düşünebildin?

Derin: Beynim fesat çalışıyor ne yapayım?

Ateş: Her neyse, nasıl oldun?

Ateş: Bu arada nasıl oldun derken hastalığından söz ediyorum **Ateş:** Ciddi anlamda nasıl olduğundan değil **Derin:** Daha iyiyim, ateş böceği

Derin: Anneme beni şikayet etmen sağ olsun, başımdan ayrılmadı

Derin: Tuna da zorla tıktı ağızıma tüm sağlıklı şeyleri **Ateş:** İyi bari

Ateş: Bir an önce iyileş de bizle antrenmana gel **Derin:** Ya da antrenmana değil Eylül'le ve erkeklerle kafede oturmaya giderim **Ateş:** Tahminen bu olayı ne zaman unutursun?

Derin: Büyük ihtimalle unutmam

Derin: Zaten çok az hata yapıyorsun sana karşı kullanacak şeyim yok hiç
Ateş: Yaptığım her hatayı bana karşı kullanacak bir şey olarak mı görüyorsun?

Ateş: Peki

Derin: Anam

Derin: Alındın mı len

Derin: Alınma annem şaka yapıyorum **Derin:** İstedğin kadar hata yapabilirsin **Derin:** Valla bak

Derin: Ben safım ya yine gelir affederim seni **Derin:** Gel ağzıma sık
bağırma basarım **Derin:** Kıyamam çünkü

Ateş: Bana ne

Derin: Çocuk musun sen?

Ateş: Evet

Derin: Şu an dalga geçiyorsun değil mi?

Ateş: Evet ewkflsdşkjokfl

Derin: Bir an cidden alındın sandım **Ateş:** Bir an cidden alındım

Ateş: Ama sonra alınmamın çok saçma olduğunu fark ettim **Ateş:** O yüzden kendimi dizginledim **Ateş:** Bazen böyle oluyor, bilmiyorum **Ateş:** Söylediğin her kelime beni incitecekmiş gibi oluyorum **Ateş:** Seninle dura dura cam parçası oldum sanırım **Derin:** Bir gün herkes cam parçası olacak **Ateş:** Bazen keşke sen cam parçası olmasaydın diyorum **Ateş:** Çabuk kırılabilirsin ve çok ağlıyorsun **Ateş:** Ama sadece sevdiklerine karşı bu kadar hassas olduğunu da biliyorum **Ateş:** Onların başına gelen kötü şeyler, ağızlarından çıkan kırıcı sözler seni yıkabilir yalnızca **Ateş:** Korkuyorum bir gün ne kadar hassas olduğunu unutacağım diye **Ateş:** Korktuğum zaman da diyorum ki keşke senin sevdiğin biri olmasam **Ateş:** Seni kırabilecek biri olmasam **Derin:** Saçmalama kız

Derin: Ben sevdiğim insanlara karşı aşırı hassasım, evet **Derin:** Tuna bazen beni çok kırıyor, sen bazen beni çok kırıyorsun **Derin:** Ve evet, beni ağlatıyorsunuz **Derin:** Ama bir şekilde gelip gönlümü de alıyorsunuz **Derin:** Çünkü beni nasıl güldüreceğinizi iyi biliyorsunuz **Derin:** Zaten size kırgın kalmaya da dayanamıyorum **Ateş:** Biliyorum

Ateş: Bir şey soracağım

Ateş: Sırf bana kırgın kalmamak için içine attığın ve seni inciten hatalarım var mı?

Ateş: Gönlünü almak için bir şeyler yapmışsam da yetmeyen hatalarım
Derin: Nereden çıktı şimdi bu?

Ateş: Demek ki var

Ateş: Ne peki?

Derin: Yok cidden

Ateş: Kanıtla

Derin: Nasıl kanıtlayayım?

Ateş: Çıkar kalbini göster

Ateş: Ya da beyninde bir yolculuğa çıkmama izin ver **Derin:** Tamam, gel

Derin: Beynimi okumana izin vereceğim **Ateş:** Geliyorum

Derin: Gel

Ateş: Geldim

Derin: Şu an cam parçasının beyninin içindesiniz **Derin:** İlk nereyi görmek istersiniz?

Ateş: Geçen gün sıranın üstünde bıraktığım meyveli yoğurdu kimin yediğini görmek istiyorum **Derin:** Tuna

Ateş: Tahmin etmiştim

Ateş: Obur herif

Ateş: Şimdi en mutlu olduğun anı görmek istiyorum **Derin:** 6 yaşındayken bir gece Tuna ve ben sizin evinizde kalmıştık **Derin:** Senin odanda sandalyeleri iki uca yerleştirip üstüne de çarşaf tutturmuştuk **Derin:** Çadır gibi bir şey yapmıştık **Derin:** Sonra Anıl Amca gelmişti, görmüştü bizi **Derin:** Bize yardım etmişti, bizle oynamıştı **Derin:** O gün çok eğlendiğimi ve çok mutlu olduğumu hatırlıyorum **Derin:** Ama bunun dışında da çok mutlu olduğum anlar var **Derin:** Güzel bir hayat yaşıyorum, ateş böceği **Derin:** Çoğu zaman mutluyum

Ateş: Peki, içine attığın ve seni çok yaralayan bir şeyi görmek istiyorum **Derin:** Ertesi gün aynı şeyi başka çocukla da yapman o zamanki dünyamı başıma yıkmıştı **Derin:** Şimdi saçma geliyor tabii

Derin: Ama o zamanlar epey üzülmüştüm **Ateş:** Ben hiç hatırlamıyorum

Derin: Küçüktük ya hatırlamaman normal **Ateş:** Hayır, sizinle oynadığınızı hatırlıyorum **Ateş:** Ama başkasıyla oynadığımı hatırlamıyorum **Derin:** Belki gerçek zannettiğim bir rüyadır, bilemiyorum **Ateş:** Belki de öyledir

Ateş: Ya da belki de geçmişimde hatırlanmaya değer tek anılar sizinle olanlardır **Ateş:** Ki bence yüksek ihtimalle böyle :) ***

Tuna: Lan

Tuna: Rüyamda seni gördüm

Tuna: Niye önümde yemek yiyip bana vermedin?

Tuna: Uyandığında kan ter içindeydim **Tuna:** Ağlayacaktım neredeyse

Tuna: Bunu bana nasıl yaparsın?

Eylül: Senin önünde yemek yiyeceğim ve sana vermeyeceğim, öyle mi?

Eylül: Ben aç kalsam da yine o yemeği sana veririm, merak etme **Tuna:** Yaa demek öyle

Eylül: Öyle tabii

Eylül: Açken ne kadar çekilmez olduğun konusunda bir fikrin var mı?

Tuna: Evet jdhfdkfh

Eylül: Tuna

Eylül: Benim sana bir şey söylemem lazım ya **Eylül:** Sen konuşmadan ben konuştum annemle **Eylül:** Derin'i götüreceksiniz ya bir yerlere **Eylül:** Ben gelemeyeceğim

Tuna: Niye?

Tuna: Sağlıkla alakalı bir durum yok, değil mi?

Eylül: Yok yok

Eylül: Öyle bir şey değil

Tuna: O zaman niye gelemiyorsun?

Eylül: Şartlar el vermiyor

Eylül: Cidden gelmeyi çok isterdim ama mecbur evde kalacağım **Eylül:** Siz eğlenmenize bakın

Tuna: Olur mu öyle şey

Tuna: Sen olmazsan olmaz

Eylül: Olur ballısı olur

Tuna: Olmaz balım olmaz

Tuna: Niye gelemediğini düzgünce açıklasana **Tuna:** Belki bir çaresini buluruz

Eylül: Annem yollamıyor

Eylül: Yani daha doğrusu yolluyor ama gidebilmem için bir şart koydu

Tuna: Neymiş o şart?

Eylül: Batuhan da bizimle gelecek

Tuna: BATUHAN NE ALAKA ANASINI SATAYIM

Eylül: Benim annemle Batu'nun babası evli **Eylül:** Annem de bizi kaynaştırmaya çalışıyor **Eylül:** Kardeş gibi olmamızı istiyor **Eylül:** O yüzden çocuğu peşime kuyruk etti **Eylül:** Siz pek hoşlanmıyorsunuz ondan, belli **Eylül:** O yüzden hiç onu da getirip huzurunuzu bozmak istemiyorum **Eylül:** Dakika başı Derin'e yavşayacak şimdi **Eylül:** Gerek yok gerginliğe

Tuna: O da gelsin

Eylül: Tuna, bak kavga çıkacak hiç gerek yok **Tuna:** Çıkmayacak, merak etme

Tuna: Sen yeter ki gel

Tuna: Ben kendimi tutarım

Eylül: Tuna, Batu yavşayacak Derin'e ikiniz de gerileceksiniz **Eylül:** Gerek yok cidden

Tuna: Ya bir şey olmayacak

Tuna: Güven sen bana

Tuna: Gel hadi, lütfen

Tuna: Bak yeminle kaçırıp götürürüm seni **Tuna:** Ayrıca Batuhan'ı niye peşine takıyor ki?

Tuna: Zaten aynı okulda okuyorsunuz, orada da kaynaşabilirsiniz **Eylül:** Biraz da beni denetlemesi için yolluyor **Tuna:** Sen onu denetle amk

Tuna: Eline koluna hakim olamayan o **Tuna:** O seni niye denetliyormuş?

Eylül: Kaçıp gitmeyeyim diye

Eylül: Annemin başka adamla evleneceğini öğrendiğimde erkek arkadaşım ile kaçmıştım **Eylül:** Biz şehirden çıkamadan çevirmeye girdik, tabii ikimiz de reşit olmadığımız için yakalandık **Eylül:** Yine böyle bir olayın yaşanmasından korkuyor **Eylül:** O zamanlar çok daha fazla ergendim o yüzden bir anlık aptallıkla yapmıştım **Eylül:** Ama annemin bana yeniden güvenmesi zaman alıyor **Tuna:** Sevgilinle kaçtın öyle mi?

Eylül: Sevgilim değildi

Eylül: Erkek arkadaşımdı

Tuna: Her neyse

Tuna: Şimdi diyorsun ki senin gelebilmen için Batuhan'ın da gelmesi lazım **Tuna:** Gelsin bakalım

Tuna: Yeter ki sen gel

Tuna: Batuhan'a katlanabilirim

Eylül: Ciddisin, değil mi?

Tuna: Evet güzelim ciddiylim

Eylül: Sadece balım demene izin var **Tuna:** Yooo

Eylül: Embesil.

Tuna: 😏

Cam Parçası -17-

Fotoğrafta Derin var.

maNga - Cevapsız Sorular

***Akın 25 yaşında. Ateş ve Derin'in ailesi gençliklerinden beri arkadaşlar ve Derin'in annesi Öykü, Akın'ın çocukluk aşkı. O zamanlar Öykü 17 Akın 5 yaşındaydı haberiniz olsun.**

Bölüm çok geciktiği için kontrol etmeden atıyorum. Bilen var mı bilmiyorum ama 8 Temmuz'dan beri staj yapıyorum ve emin olun okul hayatımda bu kadar yoğun değilim. Bölümleri çoğunlukla öğlen arasında notlarımdan yazıyorum. Akşam eve geldiğimde çok yorgun olduğum için de bilgisayarımı açıp bölüm yazamıyorum. 5 Ağustos'ta bitecek neyse ki.

Bugün de incelemeye gittiğim için öğlen arası bile vermedim ve insanlarla uğraşmak cidden çok yorucu.

İyi okumalar...

Ateş: Neredesin?

Ateş: Odana geldim yoksun

Derin: Dışarıdayım

Ateş: Ne yapıyorsun dışarıda?

Derin: Arkadaşımla buluşacağım

Ateş: Eylül mü?

Derin: Yok ya, o değil

Ateş: Şu şey arkadaşın mı?

Ateş: İsmi bilmediğin?

Derin: Evet, onunla buluşacağım

Ateş: Tamam

Ateş: Kaç gibi biter işin?

Derin: Bilmiyorum, süre veremiyorum **Derin:** Ona anlatacaklarım var

Ateş: İyi o zaman

Ateş: İşin bittiğinde beni ararsın **Ateş:** Akın dayım bizde bugün

Ateş: 101 atacağız ama dördüncü kişi yok **Ateş:** O yüzden sordum

Derin: Bana bağlı kalmayın ya

Derin: Oynayın siz

Ateş: Öykü Teyze oynayacak bizle

Ateş: Annene bayıldığımı söylemiş miydim?

Ateş: Dayım çocukken annene aşık olmakta haklıymış

Derin: Annemle 101 oynamak istediğinize emin misiniz?

Derin: Hepinizi alaşağı eder

Ateş: Onu biliyorum

Ateş: O yüzden Öykü Teyze'yle ben takım olacağım kdhfjksdl **Derin:**
Zeki dhsfkjds

Derin: Ben şimdi çıkıyorum

Derin: İşim bitince ararım seni

Derin: Görüşürüz

Parka kalan kısa mesafeyi hızlıca adımlayıp gözlerimi etrafta gezdirdim. İsimsiz arkadaşımı çoğu zaman oturduğumuz yerde görmüştüm. Yanına ilerlediğimde geldiğimi görmüştü, gülümseyip başıyla selam verdi. Aynı şekilde ben de selam verip oturdum.

"Ee, nasıl gidiyor?" diye sorduğunda 'güzel' anlamında kafamı sallamıştım. Kaşlarını kaldırdı, zaten anlatmaya meyilli olduğum için hemen kendimi açmıştım.

"Ya aslında... Kafamın biraz karışık olduğu bir dönemdeyim. Yani ne nedir bilmediğimden belirsizlik içinde duruyorum."

"Neyin ne olduğunu bilmiyorsun?"

"Birine bir şeyler hissettiğini nasıl anlarsın? Yani sen nasıl anlamıştın?"

"Kalp hızlanması, yanındayken sürekli gülümseme isteği, onu düşünmek, onunla ilgili hayaller kurmak, normalde üzülmeyeceğin saçmalıklara o yaptı diye üzülme... Daha da sayabilirim. Sen kime karşı bir şeyler hissediyorsun ki?"

"Şimdi şöyle, bu çocukla ben uzun zamandır arkadaşız. Daha bebekken birlikte oynarmışız, birlikte büyüdük. O yüzden benim için bunları düşünmesi bile çok zor. Böyle bir şey olsun ister miyim onu da bilmiyorum. Yani... Ona karşı değişmedim ama kendimde bir değişim hissediyorum."

"Uzun zamandır arkadaş olduğunuz için ona karşı bir şeyler hissedip hissetmediğini anlayamıyorsun, öyle mi?"

"Bak, ben hep böyle biriydim. Sevdiklerime karşı hassasım, onları kıskanırım ama ne bileyim... Bu normal mi? Onu kıskanmam normal mi?"

"Onu kıskanman normal bir şey bence. Ama aşık olup olmadığını buradan anlayamazsın. Kıskançlık bazen çok haset bir duygu olabiliyor. Sen

az önce sana söylediklerimi göz önünden geçir. Onu görünce kalbin hızlanıyor mu?"

"Bazen ani bir şekilde yakınlaşıyoruz. O zamanlar hızlanıyor."

"Ortada gülecek bir şey olmadığı halde onun yanında olduğun için gülesin geliyor mu?"

Gözlerimi kısıp düşündüm. Ne zaman Ateş'le olsam gülerdim çünkü beni sürekli güldürürdü. Bunu kendine görev edinmiş gibiydi, boş yere surat astığımda yüzümü sıkardı. Eğer gerçekten bir şeye üzülmişsem o da benimle birlikte üzülürdü.

"Evet." dedim sadece. Kafasını ağır ağır salladığında dudaklarında bir sırıtış görmüştüm. "Aklında sürekli o var, değil mi? Ve o senin arkadaşın olduğu için düşüncelerinden utanıyorsun."

"Çok utanıyorum." diye mırıldandım. "Ona karşı böyle düşüncelerimin olması bile beni yerin dibine sokuyor. Şu düşüncelerimden haberi olsa ne hissederdi kim bilir... Bu yüzden kafamda çözüp bitirmek istiyorum ama bunu konuşabileceğim tek insan da sensin. Çevremde onu tanımayan tek kişi sensin."

"Kafanda çözsen ne olacak ki? Seni rahatlatacak olan cevabı bulamayacaksın."

Kaşlarımı çatıp ona döndüğümde gözlerinde tuhaf bir ifade vardı. Buruk bir tebessümle önüne dönüp ayaklarıyla yerdeki taşları ezmeye başladı. "Gözlerin parlıyor, ufaklık. Onun hakkında konuşurken bile kızarıyorsun. Bu hal ve tavırların tanıdık. Ne dediğimi anlamıyormuş gibi yüzüme bakmayı bırak ve kendine itiraf et. Belki hafiflemeyeceksin ama belirsizlik içinde olmaktan iyidir."

"Neyi kendime itiraf edeceğim ki?"

"Saf ayağına yatma, ufaklık. Ne olduğunu biliyorsun. Sadece kendine bunu yediremiyorsun. Sonuçta bebeklikten beri arkadaşsınız ve sen kabullendiğin anda hiçbir şey eskisi gibi olmayacak. Her şeyi batırma ihtimalin var. Ama dediğin kadarıyla bu çocuk zaten sana çok yakın, sen sadece kabullendiğin zamanı uzaklaştırıyorsun. O zaman bir gün gelecek."

Dudaklarımı bir şeyler söylemek için aralamıştım ancak söyleyecek hiçbir şey bulamamıştım. Sinirle ayağa kalkarken güldüğünü duydum. Ona hışım ile dönüp çatık kaşlarımla baktım. "Ne? Ne gülüyorsun?"

"Çok sevimlisin, tatlı şey." O da yerinden kalkıp burnumu sıkmış ve yavaş adımlarla parktan çıkmıştı. Sinirle soluyup onun tersi yönüne doğru

yürüdüm. Parktan çıktığım gibi Ateş'i aramış, telefonu kulağıma yaslamıştım. Birkaç çalıştan sonra açtı.

"Benim işim bitti, haber ver demiştin."

"Sen sinirli misin?"

"Niye herkes benim hislerime isim koymaya çalışıyor? Rahat bırakın beni ya! Sinirli falan değilim, kimseye aşık da değilim! Tamam mı? Oldu mu?"

"Ne?"

Telefonu Ateş'in yüzüne kapatıp içime derin bir nefes çektim. 10 dakikalık bir yürüyüşten sonra evimin olduğu sokağa girmiştım, o esnada telefonum tekrar çalmıştı. Yine Ateş arıyordu. Muhtemelen o an sinirli olduğumu anlamış, daha da sinirlenmemem için hemen aramamıştı. Sinirim saman alevi gibiydi zaten. Çabuk sinirlenir, çabuk sakinleşirdim.

Ama içimde bir türlü sakinleşmeyen bir şey vardı. Zaman tanıdıkça, üstüne gitmedikçe büyüyordu. Yakında beni tamamen kaplamasından korkuyordum.

Ateş'in telefonunu açıp mahcup sesimle konuştum. "Ateş?"

"Miyav."

"Ne?"

"Miyav işte. Sen çok seversin ya kedileri, belki hala sinirliysen sakinleşirsin diye miyavlayayım dedim. Olmamış mı?"

Gülmeye başladığımda yine Ateş konuşmuştu. "Belli ki olmuş."

"Az önceki çıkışmam için özür dilerim."

"Önemli olmadığını biliyorsun." dediğinde ister istemez kalbim acımişti. Söylediklerinde samimiydi, aslında bunun beni rahatlatması gerekiyordu çünkü bana alınmamıştı. Ama aynı şeyi o bana yapsa buna en az 2 saat ağlardım.

Normalde üzülmeceğin saçmalıklara o yaptı diye üzölmek...

İsimsiz arkadaşımın sözleri kulağımda çınlarken kafamı iki yana sallayıp silkelendim ve yutkundum. "Üzölmedin yani?" diye sordum. Bu soruya ne cevap verirse versin sevinmeyecektim. Eğer üzüldüğünü söylerse gerçekten çok üzüldümdü ama üzülmeydiğini söylerse...

"Hayır, üzülmeydim. Niye üzüleceğim ki? Tepkin bana değildi zaten."

"Evet, değildi." Boğazımı temizledim. "Birkaç dakika sonra evdeyim."

"Tamam." deyip suratıma kapattığında kaldırımı çökmüştümdü. Tepkim ona değildi, bu yüzden üzülmeydiğini söylemişti ama aynısını o bana yapsa, tepkisi bana olmasa bile ben çok üzüldümdü. İsimsiz arkadaşımın dedikleri

doğru muydu? Benim yaptığım normalde insanın üzülmeyeceği bir şey miydi? Yoksa ben çok mu hassastım?

Fazla takılmayıp kaldırımdan kalktım ve eve doğru hızlı adımlarla ilerledim. O sırada evin önünde arabasına yaslanmış Akın Abiyi görmüştüm. Onu görünce ister istemez gülümsedim ve yanına ilerleyip sıkıca sarıldım. Aramızda çok bir yaş farkı yoktu, 10 yaştan azdı bu yüzden bizim için, Ateş için 'Ateş'in dayısı'ndan da öte, bir arkadaştı. Çok kafa bir insandı.

"Ne kadar süre burada kalacaksın?"

"Kalmayacağım, gidiyoruz şimdi."

"Ne? Nereye? Kimle?"

"Nereye olduğu sürpriz." dediğinde anlamadığımı belirtircesine ona baktım. Çok geçmeden evin kapısı açılmış, Tuna ve Ateş ellerinde sırt çantalarıyla çıkmışlardı. Tuna bir de ufak bir valiz taşıyordu. "Hayırdır? Bir yere mi gidiyorsunuz?"

"Gidiyoruz." diye cevapladı beni Tuna. Çantaları bagaja yerleştirip bakışlarını sokağın sonuna çevirdi. Eylül ve Batuhan sokağın başında belirdiğinde Ateş ve Tuna'nın yüzünde huzursuz bir ifade oluşmuştu. Eylül'ün de çok mutlu gözükmediği belliydi. Akın Abi, bana yaklaşip kulağıma eğildi.

"Derinciğim, şu sırtık elemanı kimse istemiyorsa niye bizle geliyor?" deyip eliyle Batuhan'ı işaret etti. Batuhan, ona doğru uzatılan parmağa tuhaf tuhaf baktığında Akın Abinin elini indirmiştim.

"Valla burada bir şeyleri bilebilecek en son insan benim. Bence sizlerin bana bir şey açıklaması gerekiyor."

"Şöyle ki..." diyerek bedenini bana döndürdü Ateş. "Biraz kafa dağıtmak için buradan uzaklaşıyoruz. Annenin ve babanın haberi var, ihtiyacın olabilecek her şey de valizinde duruyor. Sana sürpriz yapmak istediğimiz için gizledik. Gelmek ister misin diye de sormayacağız çünkü umurumuzda değil. Geleceksin."

"Derin'im! Bensiz bir yere gidemeyeceğini biliyordum!"

Ateş, sinirle soluyup Eylül'e döndü. "Gerçekten gelmek zorunda mıydı?"

"Benim teklifim hala geçerli, ben gelmezsem o da gelemez. İsterseniz-..."

"Hayır." deyip Eylül'ün bileğini tuttu Tuna. Arabanın yanına doğru çekmiş, ardından Eylül'ün bileğini bırakmıştı. Batuhan'a sert bir bakış atıp bana döndüğünde ben Batuhan'dan tarafa bakmıyordum bile.

"Benim güzel sevdiceğim, benden tarafa bakmaya utanıyor musun sen?"

"Sikeceğim belasını şimdi."

Eylül, gözlerini büyüterek Tuna'ya baktığında Tuna, ağzına fermuar yapıp susmuş ve somurtarak arabaya binmişti. Beni yanına çekip en dibe oturttuğunda Eylül, Tuna'nın yanına, Batuhan da diğer uca oturmuştu. Ateş, ön koltuğa oturup arkasını döndü ve Batuhan'a baktı.

"Tuna'nın sakın duracağına dair sözü var bu yüzden onu sinir edecek şeyler yapma. Çünkü onun aksine ben bu konuda Eylül'e söz vermedim. Sakin biriyim ama sınırlarımı zorlayacak şeyler yaparsan kimse seni benim elimden alamaz. Yani..." deyip önüne döndü Ateş. "Uslu bir çocuk ol."

Bakışlarımı Tuna'ya çevirdim. "Kaç saat sürecektir bu yolculuk?"

"6 saat."

Normalde 6 saat bana çok uzun gelmezdi. Ama aynı arabada Ateş, Tuna ve Batuhan varken bu yolculuğun normal olmayacağı belliydi.

Kim bilir başımıza neler gelecekti...

Cam Parçası -18-

"Grup konusunu yazın"

Tuna:

Ateş: Allah'a şükür uyudu da sustu

Derin: Artık iltifata ve yavşanmaya mecalim kalmadı kusacak gibi hissediyorum kendimi **Tuna:** Derin, sen ballı çörek gibisin dedi resmen

Tuna: Yemekler üstünden iltifat etti it herif **Tuna:** Hayatında kaç ballı çörek yemiş acaba **Ateş:** Hayatımda bu kadar uslanmaz birini görmedim ben **Ateş:** Yüzsüz lan

Ateş: Arabaya binmeden önce uyardım

Ateş: İlk molada sıkıştırıp korkudan altına yapmasına sebep olacaktım ama yok **Eylül:** Akın Abi bir daha ne zaman mola verecek?

Tuna: Çişi geldikçe veriyor

Tuna: 6 saatlik yolda çoktan 3 mola verdik aq **Tuna:** Daha da mola vermez bence

Eylül: Şıp şıp su sesi

Tuna: Ne ldjfldskl

Eylül: Çişi gelse de mola versek

Eylül: Batuhan'la ben molada ineriz bir şekilde eve döneriz **Eylül:** Siz de rahat bir nefes alın

Eylül: Yazık günah

Eylül: Bunun kötü bir fikir olduğunu zaten söylemiştim ama üstüne bir de kanıtlanmış oldu **Eylül:** Kafa dağıtmak için yaptığınız bu kaçamağın içine sıçmaya gerek yok **Tuna:** Hayır

Eylül: Yavrumlar, alınmam cidden

Eylül: Batuhan'ın çok sinir bozucu olduğunun ben de farkındayım **Eylül:** Ve oldukça da yüzsüz

Eylül: Ve fazlasıyla pis

Eylül: ALLAH BELASINI VERMESİN ONUN

Eylül: Neyse sonuç olarak biz gidelim **Eylül:** Ben de evde annemin güvenini kazanayım ki bir daha böyle bir durum olduğunda tek yollasın

beni **Tuna:** Hayatımda ilk kez bu kadar mantıklı konuşup saçmalayan birini gördüm **Tuna:** Aslında o kadar da kötü değil ya **Tuna:** Sevimli çocukmuş, maşallah

Tuna: O kadar sevimli ki seversem öldürmekten korkuyorum :) **Tuna:** Sen rahat ol

Tuna: Burada herkes senin hatrın için bir zırtoya katlanacak kadar sabırlı **Eylül:** Siz rahat etmediğiniz sürece rahat olmamı beklemeyin **Derin:** Sen gidersen de hiç rahat olmayacağız **Ateş:** Tamam, bundan sonra kimse Batuhan hakkında konuşmasın **Derin:** Aynen, kimse ağzını açmasın

Tuna: Katılıyorum

Ateş: Dayı

Ateş: Batuhan seni sinir edecek bir şey yaptığında ona söver misin?

Ateş: Dövebilirsin de

Ateş: Yaparsın değil mi en sevdiğim dayım ♥

Akın: Tek dayın benim zaten

Ateş: Tamam, o zaman anne tarafından en sevdiğim insan sensin **Ateş:** Buna ne dersin?

Akın: Beni bunlarla kandıramazsın

Ateş: Oğlum olursa göbek ismini Akın koyacağım **Akın:** Heyt be, dayısının aslanı!

Akın: Tamam, ben o düşük çeneliye bir ayar vermeye çalışırım Telefonu kapatıp Akın dayıma sırtarak baktığımda o da bana göz kırpmıştı. Oturduğum yerde fazla takılmayıp Derin'in peşinden ilerledim. Bu son molamızdı, dayım su içmeyeceğine dair söz verdiği için bir daha çişinin gelmemesini umuyorduk.

Derin'in yanına ilerlediğimde boş boş raflara baktığını gördüm. Hediyeelik eşya dükkanı gibi bir yerdeydik, Derin de etrafı gezeceğini söylemişti ama raflara hiç de ilgili gözlerle bakmıyordu.

Bugün telefonda konuştuklarımız aklıma geldiğinde duraksamıştım. Kimseye aşık olmadığı konusunda çıkmıştı ama bu inkarı kendisine yapmış gibiydi. Kafam karıştı. Onun birine aşık olmasını, üzülmesini, böyle durgunlaşmasını istemiyordum.

"Derin'im, evlendiğimizde evimizin anahtarını bu anahtarlığa takarız, olur mu?"

Batuhan, Derin'in gözünün önünde bir anahtarlık salladığında ancak kendine gelmiş gibiydi. Batuhan'a bir cevap vermeyip yanından öylece

geçtiğinde Batuhan peşinden ilerlemeye devam ediyordu. Adımlarımı hızlandırıp onun önüne geçtim ve Derin'in yanında yerimi aldım.

"Ne bakıyorsun?" diye sordum rafları işaret ederek. Omuzlarını silkip "Hiç." dedi. "Öylesine bakınıyordum."

"Yolculuk mu yordu?"

"Uzun bir yolculuk değildi ki."

"Eğer uykun varsa ön koltuğu sana verebilirim. Belki arka koltukta uyuyamıyorsundur."

"Olur."

Derin, saçlarındaki tokayı çözüp bileğine taktı ve eliyle sarı saçlarını biraz düzeltti. Saçını uzun süre toplu tuttuğunda hep başı ağrırdı, bu yüzden açmıştı.

"Eylül nerede, biliyor musun?"

"Eylül annesiyle konuşacaktı sanırım. Dışarıda olmalı."

Kafasını onaylarcasına sallayıp yanımdan geçmeye çalıştığında adımı o tarafa atıp önüne geçtim. "Senden çok olumsuz bir elektrik yayılıyor. Ne oldu? Yoksa hoşuna gitmedi mi bu sürpriz işi?"

"Saçmalama, Ateş. Benim için bunu düşünmeniz bile çok güzel. Yol yorgunuyum sanırım."

"Az önce yolculuğun uzun olmadığını söylüyordun." dediğimde köşeye sıkışmış gibi gözüküyordu. Cidden, Derin'in nesi vardı böyle? Son zamanlarda bana hiçbir şey anlatmıyordu. Her şeyi kendi kendime öğreniyordum, bazen de bazı şeyler karşıma çıkıyordu.

Derin, başını hafifçe kaldırıp mavi gözleriyle gözlerime baktığında içimde anlamsız bir korku vardı. Yutkunup bir şey söylemek için dudaklarımı araladım ama hiçbir şey diyememiştim.

"Derin'im!" diye bağırarak bize doğru gelen Batuhan'ı gördüğümde kaşlarım çatılmış, Derin'i dirseğinden çekerek kendime yaslamıştım. Kollarımı başının çevresine sardığımda onu Batuhan'ın görmesini istemiyordum. Derin'i Batuhan'dan saklamak istiyordum.

Akın dayım, Batuhan'ın ensesinden tutup onu bir köşeye çektiğinde Derin'in kollarım arasında titrediğini fark etmiştim. Ellerini göğsüme yaslayıp kendini geri çektiğinde yüzü kızarmıştı. Artık büyüdüğümüz için mi benden utanıyordu? Küçükken birbirimize karşı çok rahattık.

Arabaya bindiğimizde Batuhan bülbulü susmayı öğrenmiş benziyordu. Derin, ön koltuğa geçtiğinde Batuhan'ın yanına Eylül, Eylül'ün yanına Tuna, onun da yanına ben oturmuştum. Hava kararmaya başladığı için hafif

bir uyku bastırmıştı beni de. Bu yüzden gözlerimi birkaç dakikalığına kapatmış, ardından omzuma düşen ağır kafa ile mecburen aralamıştım.

Derin, arkasını döndüğünde göz göze gelmiştik. Gözlerindeki bakıştan ne istediğini anlamıştım. Omzumu hafifçe kaldırıp Tuna'nın kafasını Eylül'ün omzuna düşürdüm. Omzuna düşen ağırlıkla yerinde sıçrayacak gibi olmuştu.

Evet, Tuna'nın kafası bir hayli ağırdı.

Derin sırtarak önüne döndüğünde gülümsemesinin verdiği neşeyle ben de tebessüm etmişim. Kafamı önümdeki koltuğa -Derin'in koltuğunun arkasına- yaslayıp gözlerimi yeniden kapattım. Böyle rahat edemediğimi fark ettiğimde kollarımı onun koltuğunun başına sarmıştım, şikayet etmemişti.

Açık camdan esen rüzgar Derin'in saçlarını uçururken kollarıma çarpan saçları huylanmama neden oluyordu. Yayılan şampuan kokusu ise tüm arabayı kaplamış olmalıydı. Göz ucuyla Batuhan'a baktım. Ortamla pek alakadar değildi.

Çok şükür.

Yeniden önüme dönüp arabanın dış aynalarından Derin'in yüzünü incelerken gözlerinin kapalı olduğunu görmüştüm. Kulağında kulaklıkları vardı. Ya müzik dinlerken gözlerini kapatmıştı ya da uyuyakalmıştı.

Elimi kenardan uzatıp Derin'in eline dokunduğumda gözlerini aralamamıştı ama dudaklarında saniyelik bir tebessüm belirmişti. Elini biraz daha sıkı kavrayıp parmaklarını avucumun içine aldım.

Bir zamanlar bu parmaklar küçücükken onun elini tuttuğumu hatırlıyordum. Bu bir kere de değil, birçok kez olmuştu. Ben düştüğümde ufak ellerini uzatır, beni yerden kaldırırdı. Aynı şeyi ben de ona yapardım. İkimizin de korktuğu belli şeyler vardı. Birimizin korktuğundan diğeri korkmazdı. Bu yüzden benim korktuğum durumlarda o hep cesur kalır, elimi tutardı.

Çocukken bu eller cesareti, güveni simgeliyordu benim için. Ama bu parmakların sahibi artık büyümüşü. Onun büyüdüğünü fark etmişim zaten. Eskisi gibi bir kız çocuğu değildi. Büyümüşü, vücudu gelişmişti ve insanların dikkatini çekmeye başlamıştı.

Derin'in elini yavaşça yanına bırakıp geri çekildim ve kafamı arkaya attım.

Bir gün ellerim arasında tıpkı böyle kayıp gitmesinden korkuyordum.

Cam Parçası -19-

Fotoğrafta Eylül var.

"Valla Tuna'yı tebrik etmek lazım. İyi sabretti. Bugün aynı arabada kız kardeşine asılan birine sabreden biri yarın öbür gün ilişkisinde de çok sabırlı olur."

"Evet." diyerek geçiştirdi beni Eylül. Bu kızın Tuna'ya alıcı gözle bakması için daha ne yapabilirdim bilmiyordum. Bir türlü yüz vermiyordu. Tuna'yı zorlaması güzel bir şeydi çünkü Tuna hep çaba göstermeden birileriyle çıkmıştı. Ama bu sefer çabalaması gerekiyordu. Tabii boşa çabalamasını da istemiyordum.

"Eylül, diyelim ki ben de erkeğim. Aramızdan hangimizle evlenirdin? Tuna mı Ateş mi ben mi?"

"Sen."

"Hiç düşünmeden cevap verdin. Bak, bana o gözle bakıyorsan eğer..." Duraksadım. Eylül'ün Tuna'yla hiç ilgilenmemesinin sebebi cinsel yönelimiyle ilgili olabilir miydi? Onun erkeklerden hoşlandığını sanıyordum. Yani... Şu ana dek hiç sevgilisi olmamıştı ama böyle bir şey olsa bana söylerdi diye düşünüyordum.

"Şu an ciddi ciddi sana aşık olduğumu mu düşünüyorsun?"

"Hayır."

"Salak ya."

"Tamam, ben yokum. Hangisiyle evlenirdin?"

"Aralarından biriyle evlenmek zorunda mıyım?"

"Evet."

"O zaman Tuna diyorum. Çünkü Ateş'le sen evleneceksin." Eylül duraksadı. "Boşanmak serbest, değil mi?"

"Niye Tuna'dan nefret ediyorsun? Bir şey mi yaptı sana?"

"Hayır." diye mırıldanıp sırt çantasından eşyalarını çıkardı ve banyoya doğru ilerledi. Önüne geçip yolunu tıkadığımda kaşlarını çatarak bana bakıyordu. "Öyle geçiştirme, belli ki bir derdin var Tuna'yla. Her fırsatta neden ona laf sokmaya çalıştığını ben anlamıyorum, sen anlat o yüzden."

"Tuna'yla bir derdim yok, Derin. Öylesine takılıyorum sadece. Şimdi, izninle." diyerek geçmeye çalıştığında yeniden önüne geçmiştim. Gergin görünüyordu, bu konudan hoşlanmamıştı ama benim de anlamaya çalıştığım şeyler vardı.

"Eylül, Tuna'yla ilgili şeyleri bana anlatabilirsin. O benim kardeşim, evet ama eğer sana karşı bir hatası olmuşsa bunu kabullenmeyi de bilirim. Bir derdin varsa eğer-..."

"Derin, Tuna'yla alakalı hiçbir sorunum yok. Olamaz da. Sonuçta o dünya üzerindeki en iyi erkeklerden biri, onunla alakalı bir sorunumun olması çok saçma olmaz mı?"

Eylül'ün hafiften sulanmış gözlerine şaşkınca bakarken Eylül, ağzının içinde bir küfür mırıldanıp elinde tuttuğu kıyafetleri sıkıca kavradı. Gözlerini gözlerimden bilerek kaçırıyordu. Utanmıştı. Bir derdi vardı ve bunu ilk kez bu kadar net anlıyordum.

"Eylül..."

Eylül, kafasını kaldırıp dolu gözleriyle gözlerime baktığında tam anlamıyla şok geçirmiştim. Onu ilk kez ağlarken görmüyordum ama şu an neden ağladığını algılamakta zorluk çekiyordum.

"Evet, Tuna'yla bir sorunum var. Ondan nefret ediyorum, gülüşünden tiksiniyorum, hele o mavi gözlerini gördükçe kusasım geliyor. Sürekli birileriyle çıkma ihtiyacı duyan ergenden başkası değil o. Asla birini sevmenin güzelliğini bilmeyecek belki de. Böyle arayışta olmaya devam ederse olacak olan bu."

Ondan bu kelimeleri daha önce hiç duymamıştım. Tuna'ya karşı içinde gerçekten büyük bir nefret besliyor gibiydi ama bunun kaynağının hiç bilmediğim nedenlerden olduğunu düşünüyordum. Tuna sırf onunla uğraşıyor diye bu kadar nefret etmesi... Mantıklı değildi. Altında bir şeyler yatıyordu.

"Tuna sana bir şey mi yaptı?"

Eylül, sözlerimle kendine gelirken kafasını iki yana sallamış, eski donuk ifadesine geri dönmüştü. "Hayır, hiçbir şey yapmadı."

"O zaman neden ondan nefret ediyorsun?"

"Çünkü bana ne kadar aptal olduğumu hatırlatıyor." Eylül, beni çok içerisinde bırakıp yanımdan geçti ve banyoya girdi. O banyoya girdiği gibi odadan çıkmış, Ateş'le Tuna'nın kaldığı odaya doğru ilerlemiştim. Akın Abi Batuhan'la kalıyordu, bizimkilerin onu boğazlamasından korkmuştu.

Kapıyı tıklatacağım sırada arkadan belime bir kol sarılmış ve beni kendine doğru çevirmişti. Oldukça yakından baktığım yüzünden kim olduğunu anlamıştım.

Batuhan.

"Derin, biraz konuşabilir miyiz?"

İlk kez onu yavaşak tavırları olmadan, ciddi bir şekilde görmüştüm ama ona taviz verirsem yüz bulmasından korkuyordum. "İşim var şu an."

"Ne işin var? Ateş'le ilgili mi?"

Cevap vermeyip yeniden kapıyı çalmak için arkamı döndüm. Batuhan, önüme geçip sırtını kapıya yasladı.

"Neden ısrarla beni görmeyi reddediyorsun? Sana sevildiğini hissettirebilirim."

"Batuhan, ben zaten sevildiğini hisseden biriyim ve bu konuda o kadar şanslıyım ki doyumsuz davranmaya yüzüm yok. Ayrıca, bir sevgilim olduğunu biliyorsun."

"Evet, Ateş... Ama anlayamıyorum. Neden o? Neden ben değil?"

"Çünkü o Ateş." dedim sadece. Basit bir açıklamaydı belki ama o Ateş'ti işte. Hiçbir zaman onu tanımlamaya yetmeyecekti kelimelerim.

"Elini tutan ben olmak isterdim. Sana doyasıya sarılabilen, ailen tarafından benimsenen... Umarım Ateş sana hak ettiğin değeri verir."

"Sen bu konuda kafanı yorma hiç." Ateş'in sesiyle kafam hızlıca o tarafa döndüğünde gerginlikten nefesimi tutmuştum. Her şeyi duymuş gibi görünüyordu. Batuhan'ın bizi sevgili sandığı ve benim bunu inkar etmediğimi duymuş gibi...

Ateş, gözlerini bana çevirdiğinde bakışlarımı kaçırdım. Ondan bu kadar çok utandığım bir an olmuş muydu acaba? Umarım yanlış anlamazdı.

Umarım doğru anlamazdı?

Ateş, yanıma geçip Batuhan'ı omzundan hafifçe ittirdi. "Sevgilisi olan birine bu tavırla yaklaşmak ne zamandan beri normal bir şey oldu?"

"Gerçekten sevgilisiniz yani..." diye mırıldandı Batuhan. Biraz üzülür gibi olmuşum ama beni 'müsait' durumda görmesiyle yavaşmalarının artması bir olurdu. Ve gerçekten bu durumdan rahatsızdım.

Ateş, elime uzanıp tereddütle tuttu. Parmaklarını parmaklarıma dolarken o tereddütlü tavrı da üzerinden gitmişti. Elleri sıcacıktı.

"Evet, sevgiliyiz."

Kalbime hiç aşına olmadığım sıkışmalar gelirken bu durumun dışına itilmiş gibiydim. Ateş ve Batuhan birbirlerine bakıyorlardı, ben ise Ateş'in

elinin varlığını normal karşılamaya çalışıyordum.

Elbette ki bunu yapacaktı. Batuhan'ın bana yaklaşmasından rahatsız olduğumu biliyordu, bunun için onunla sevgili olduğum yalanını söylediğimi şimdi öğrenmişti ama anlayabilirdi. Bu yüzden durumu hiç bozmamıştı.

Evet, sevgiliyiz.

Batuhan gittiğinde Ateş, bir süre peşinden bakmıştı. Tamamen gözden kaybolduğunda bakışlarını bana çevirdi. Durumu açıklamaya çalıştım.

"Eylül söylemiş ilk başta, ben de devam ettirdim mecburen. Kusura bakma, senin için de şok oldu ama-..."

"Ne? Neden bahsediyorsun?"

Kafası karışmış gibi gözüküyordu. Onun gibi kaşlarımı çatıp şaşkınca konuştu. "Az önce olanlardan bahsediyorum."

"Batuhan'a sevgili olduğumuzu söylemen konusunda mı?"

Kafamı onaylarcasına salladım. Ben açıkça söylemeye çekinmiştim ama o, bu durumu benim kadar takmıyordu belli ki. Omuz silkti.

"Boş ver, iyi olmuş,"

"İyi mi olmuş? Şu anlık yalan söyledik ama ilerisi için ne yapacağız?"

"İlerisi için de yalan söyleriz."

Ona aval aval bakarken Ateş, gülüp ellerini yanaklarıma koydu ve suratımı sıkıştırdı. "Batuhan'ın yanında sevgili gibi davranacağız, o kadar. Zaten yakınlığımızı gören herkes sevgili olduğumuzu sanıyor. Çok da rol yapmamıza gerek kalmayacak."

Ateş, ellerini suratımdan indirdiğinde onların odasının önüne gelme sebebimi ancak hatırlayabilmişim. Yüzüme aniden yayılan heyecanı fark ettiğinde ses etmeyip benim anlatmamı bekledi.

"Az önce Eylül'le konuştum. Tuna'ya karşı hiç de normal şeyler hissetmiyor. Yani... Nefret ediyor ama olsun, nefret de normal durumlarda hissedilen bir şey değil. Belli ki Tuna'ya çok değer vermiş ve Tuna onu çok kırmış. Bu yüzden..."

Kafamı kaldırıp sırtarak Ateş'e baktım. "Yaklaş, ateş böceği. Bir planım var."

Ateş, bana doğru bir adım atıp yüzünü hizama eğdiğinde yutkunamamışım. Bakışlarımı kaçırıp zar zor çıkardığım sesimle konuştum.

"Yaklaş derken mecaz anlamda şey etmişim. Yani bir kulağın bende olsun anlamında..."

Ateş, gülerek bir adım geri çekildi. Ben de zar zor gülümsemesine karşılık vermiş ve planımı anlatmaya başlamıştım.

Eylül'ün söylediklerinin arkasında bana anlatmadığı bir şeyler vardı. Tam olarak duymadan yorum yapmak istemiyordum ama bazı tahminlerim vardı.

Hazır ol, Tuna. Bundan sonrası senin için oldukça zor bir süreç olacak.

Ama eğer bu süreçten başarıyla çıkarsa...

Epey güzel şeyler olacaktı.

Cam Parçası -20-

Fotoğrafta Tuna var.

Derin: Eylül

Derin: Biraz konuşsak mı?

Derin: Geri döndüğümde odada bulamadım seni **Derin:** Neredesin?

Eylül: Biraz dolaşmaya çıktım

Eylül: Kafamı dağıtmaya ihtiyacım vardı **Derin:** Ah be pıttığım...

Derin: Niye daha önce söylemedin bana?

Eylül: Neyi söyleyecektim ki?

Eylül: Söylenecek hiçbir şey yok **Eylül:** Hiç olmadı da zaten

Derin: Peki sana bir soru soracağım **Derin:** Dürüst davranacağını biliyorum **Derin:** Tuna'ya karşı bir şeyler hissettin mi hiç?

Derin: Nefretten başka şeyler...

Eylül: Derin, ben Tuna'dan nefret etmiyorum **Eylül:** Doğru düzgün nefret bile edemiyorum ondan **Eylül:** Sadece o an sinirliydim

Eylül: Bazen biri seni sinir edecek bir şey yaptığında nefret ettiğini sanıyorsun ya hani, öyle bir şey **Derin:** Soruma net bir cevap alamadım

Derin: Gerçi almaya da korkuyorum **Derin:** Çünkü eğer öyle bir şey olmuşsa sen çok kırılmış olmalısın **Eylül:** Boş ver, üzülme sen

Eylül: Şu an bunları konuşmanın da bir önemi yok zaten **Eylül:** Geldi geçti

Derin: Konuşmak iyi gelmeyecekse anlatma **Derin:** Ama içimden bir ses konuşmak istediğini söylüyor **Derin:** Hem, gerçekten geçmiş olsaydı böyle duygulandırır mıydı seni?

Derin: Derdin ne, anlat

Derin: Belki rahatlamış olursun **Eylül:** Çok da önemli bir olay değil **Eylül:** Her kızın başına gelebilecek bir şey **Eylül:** Seninle ilk tanıştığımızda ve Tuna da senin sınıfına geldiğinde çarpılmış gibi olmuştum **Eylül:** Etkilenmişim

Eylül: Sonra tanıdıkça bu hislerim daha da derinleşti **Eylül:** Hiç aklımdan çıkmamaya başladı **Eylül:** Ama hiç aklımdan çıkmayan insanın

gözleri bir kez bile olsun bana bakmadı **Eylül:** Hep başkaları vardı etrafında
Eylül: Hep başka kızlar vardı

Eylül: Kızdım ona

Eylül: Sanki hakkımmış gibi gönül koydum, küstüm **Eylül:** Senin gönlünü almaya çalışmayacak birine küsmek ne kadar zordur, bilir misin?

Eylül: Kendi kendime küstüm

Eylül: Sonra dayanamadığım için kendi kendime barıştım **Eylül:** Ama onun sevgisi öldürecek gibi oldu beni **Eylül:** Kurtuluşum da olmadı bir

türlü **Eylül:** Sonuçta senin ikizindi, hep aynı ortamdaydık onunla **Eylül:**

Ben de vazgeçtim sevmekten **Eylül:** Ondan nefret etmek kolayıma geldi

Eylül: Çünkü bu olayda onu suçlayamazsam sevmeye devam ederdim

Derin: Bu yüzden ondan nefret ettin **Eylül:** Evet, acım için onu suçladım

Eylül: Beni sevmediği için onu suçladım **Eylül:** Sonra geçti ama

Eylül: Şu an cidden bir şey hissetmiyorum **Eylül:** Eskisi gibi değil en azından **Derin:** Tuna'nın kafasını kırmak istiyorum şu an **Eylül:** Hayır, hayır

Eylül: Sakın bu anlattıklarım yüzünden ona tepki alma **Eylül:** Hem bu olanları bilseydi gerçekten üzülürdü **Eylül:** Ve sana karşı çok hassas, Derin

Eylül: Onu kendinle cezalandırma **Derin:** E sen hala seviyorsun Tuna'yı

Derin: Bu nefret değil ki

Eylül: Hayır, sevmiyorum

Eylül: Başkasından hoşlanıyorum şu an **Derin:** Öyle mi?

Derin: Adı ne?

(Görüldü.)

Eylül yazıyor...

Eylül: Mete

Derin: Şey Mete mi ya

Derin: Tuna'nın göbek adı olan?

Eylül: Siktir, ben de bu isim nereden tanıdık geliyor diyordum **Derin:** Yııaa kıyamam sana aptal şey **Eylül:** Derin, olayı başka yerlerinden anlama

ya **Eylül:** Eskisi kadar bir kızgınlığım da yok **Derin:** Tamam, öyle diyorsan

:)) **Eylül:** Pis pis sırtma

Derin: Yoo sırtmıyorum :)))

(Görüldü.)

"Salak ya." diye mırıldanıp telefonun ekranını kapattım ve elimde tutmaya başladım. Böyle hafif esen gecelerde yalnız kalmayı ve düşünmeyi

çok seviyordum ama sonuçları hiçbir zaman iç açıcı olmuyordu. Yine düşüncelerimle yalnız kalmıştım.

Ta ki biraz ileride ellerini cebine sokmuş Tuna'yı görene kadar.

Omzumun üzerinden arkama baktığımda epey uzaklaştığımı görmüştüm. Şimdi ona çaktırmadan geri dönsem beni görebilirdi ve onu görmezden geldiğimi düşünsün istemiyordum. Burada durup onu izlemek de tuhaf kaçacağı için yanına yavaş adımlarla yaklaşmıştım. Adım seslerimle birlikte gözleri beni bulmuştu.

Yine ay ışığı, yine harika bir şekilde parlayan gözler...

İğrenç, iğrenç gözler.

Göz göze geldiğimizde yalnızca gülümsemiş ve önüme dönmüştüm. Onun yanında susmak kadar konuşmak da zordu. Kendimi gergin hissediyordum. Bir şekilde onun da gergin hissettiğini anlayabiliyordum.

"Batuhan konusunda sabırlı davrandığın için teşekkür ederim. Senin için ne kadar zor olduğunu görebiliyorum. Yine de sözünden çıkmadın."

Tuna, omuzlarını silkip "Üzülmeni istemedim." diye mırıldandığında güldüm. Bakışları bana döndüğünde gözlerinde sorar bir ifade vardı. Gülüşümü durdurmak için dudaklarımı birbirine bastırdım ve kafamı 'bir şey yok' dercesine salladım.

Keşke her önüne gelen kızla çıkarken de üzülmemi istemeseydin.

Tuna, üzerindeki hırkayı çıkarıp bana uzattığında kaşlarımı kaldırarak suratını inceledim. Kafasını sağa eğip gülümseyerek konuştu. "Sanırım bu hırka dönüp dolaşıp seni bulacak hep. Bundan sonra getirme."

"Üşümüyorum ki."

"Öyle mi?" Tuna, iki parmağını yanağıma koyup suratımın sıcaklığına bakarken irkildiğim için geri çekilmiştim. Ürpermişim ve şimdi ciddi anlamda üşümeye başlamıştım. Tuna, önüme geçip hırkayı omuzlarıma örterken gözlerinde 'ben demiştim' kıvamında bir bakış vardı. Hırkanın kollarını da giyip önümü kapattım ve sessiz kalmaya devam ettim.

Derin'le ilk arkadaş olduğum zamanlar Tuna'yı pek tanıımıyordum. Ama onun Derin'le olan ilişkisinden, ikizine gösterdiği hassasiyetten etkilenmiştim. Derin'le yakınlaştıkça Tuna'yı da daha iyi tanımaya başlamıştım. Başkaları bu konuda ne düşünürdü bilmiyordum ama beni çok etkilerdi merhamet. Tuna gerçekten iyi biriydi, hislerimden hiç haberdar olmamıştı belki de. Ama sürekli yanında kızlar olunca soğumuştum ondan. Gözümdeki değerini kendisi zedelemişti.

Bir bakıma da iyi olmuştu aslında. Bu iş ilerlerse hiç iyi şeyler olmazdı çünkü.

"Eylül!"

Batuhan'ın bana seslenmesiyle kafamı ona çevirip 'ne oldu' der gibi başımı salladım. Eliyle ona yaklaşmamı işaret ettiğinde Tuna, sorar gözlerle bana bakıyordu. Herhalde gelip gelmemek için izin istiyordu.

"Burada kal, kıvırcık." diye mırıldanıp Batuhan'a ilerledim. Batuhan, ona yaklaştığımda bileğimden tutmuş ve bizi Tuna'dan biraz daha uzağa çekmişti.

"Eylül, senden bir şey isteyebilir miyim? Yapar mısın?"

"Ne istediğine bağlı."

"Ateş'i tavlamanı istiyorum."

Gözlerim kocaman açılırken Batuhan, hiç istifini bozmadan bana bakıyordu. "Sen ne saçmaladığının farkında mısın?! Geri zekalı!"

Gitmeye çalıştığımda yeniden bileğimden yakalamıştı. "Bir dur, hemen kızma öyle. Derin'in başka türlü Ateş'ten ayrılacağı yok."

"Senin insanların mutluluğunda gözün mü var? Ne istiyorsun Derin'den ya? Seni sevmesini istediğin için sevgilisi ve en yakın arkadaşı tarafından kazıklanmasını mı istiyorsun? Bu nasıl sevgi? Çocukça davranıyorsun, Batuhan. Her istediğinin olmayacağını bu yaşa gelene kadar öğrenmen gerekiyordu ama olsun, artık bu olay sayesinde öğrenmiş oldun."

"Ateş'i tavlayamamaktan mı korkuyorsun? Korkma bence, annen de evli adamı tavlayıp bir yuvayı yıkmadı mı sonuçta? Kanında var bu."

Gözlerimin dolacağını hissettiğimde çenemi sıktım ve hiçbir şey söylemeden kaldığımız otele doğru ilerlemeye çalıştım. Batuhan arkamdan bağıyordu.

"Hiç öyle kaçıp gitme, Eylül! İkimiz de annenin ne mal olduğunu biliyoruz!"

Pekala, eğer bir şey daha söylerse...

"Orospuluk genle aktarılan bir hastalık mı acaba?"

Duyduğum yumruk sesiyle dehşetle arkamı döndüğümde Batuhan'ın yere serildiğini görmüştüm. Tuna da başındaydı.

"Eğer bu gibi şeyler genle aktarılıyorsa neden şerefsiz olduğun ortada. Sonuçta baban da evli olmasına rağmen bir kadınla ilişki yaşamış."

Batuhan'ın yüzüne bir yumruk daha indirip doğrulduğunda benim ona olan bakışlarımı fark etmişti. Batuhan, yerden kalkamıyordu bile. Yerde

kıvranıyordu. Tuna, yanıma ilerleyip önüme geçti ve benim Batuhan'a olan bakışlarımın önünü kesti.

"Ona vurduğum için kızacaksan baştan söyleyeyim, Derin adına söz vermiştim. Senin adına değil..."

Kafamı iki yana sallayıp silkelendim. Başımı kaldırıp Tuna'nın gözlerine baktığımda benden bir cevap bekliyordu. Yavaşça gülümsedim.

"Teşekkür ederim."

Cam Parçası -21-

Fotoğrafta Ateş var.

Derin: Ateş

Derin: Tuna ve Batuhan'ın arasında ne oldu biliyor musun?

Derin: Tuna Batuhan'ı dövmüş ama neden dövmüş?

Ateş: Tuna Batuhan'ı mı dövmüş?

Ateş: Ben de diyorum niye salak salak sırtıyor **Ateş:** Elllerine sağlık valla

Derin: Ateş, öğrensene neden dövdüğünü **Derin:** Eylül de oradaymış belli ki **Derin:** Ruh gibi şu an

Derin: Dürtüyorum ama cevap yok

Ateş: Tamam, ben öğrenmeye çalışırım **Ateş:** Ama eminim ki Batuhan hak etmiştir **Ateş:** Elllerine sağlık Tuna'nın

Ateş: Çocuk sevgilime yavşıyor işe bak djhcdkjf **Derin:** Aşırı komik şaka hahahaha.

Ateş: Utandığın için sinir bozucu olabilir ama komik yani **Ateş:** Sen ve ben sevgiliyiz kshfrkjfdjff **Derin:** Evet, komikmiş dncjdkfj

Ateş: Aslında o kadar da komik değilmiş

Ateş: Ne bileyim tuhaf geldi

Derin: Bu konuyu konuşmasak mı?

Ateş: Şimdi konuşmasak ne zaman konuşacağız?

Derin: Bence yalan söylemenin bir gereği yok **Ateş:** Bence de yok

Derin: Yani Batuhan'ın yanındayken sevgili taklidi yapmamız gerekmez **Ateş:** Bence de gerekmez

Derin: Belli ki çocuğu hiçbir şey durdurmuyor **Derin:** Bu konulara bizim gibi bakmadığı kesin **Derin:** O yüzden boş verelim

Derin: Diyeceğim de

Derin: Ateş ben bıktım bu Batuhan'dan ya **Ateş:** Derdi ne bu geri zekalının?

Ateş: Seviyorsa saygı da duymalı **Ateş:** İstemiyorsun sonuçta

Ateş: Bu arada, olayı öğrendim

Ateş: Ama bak bir yere otur, cırlama da sakın **Ateş:** Hazır mısın?

Derin: HAZIRIM

Ateş: Değilsin

Derin: Tamam heyecan yapmıyorum söyle hadi **Ateş:** Ne geçiyor aklından?

Derin: Eylül de onunlaydı ya

Derin: Belki bir şey olmuştur...

Ateş: Tuna, Batuhan'ı Eylül için dövmüş

Derin: NEEEE

Derin: ŞAKA YAPIYORSUN

Derin: AMA BENİM BUNA ÇIĞLIK ATMAM LAZIM

Derin: Çıglık atmam için beni dışarıya çıkarmaya mı geldin?

Ateş: Ne alaka?

Derin: Kapı çalıyor

Ateş: Kesin Batuhan yavşağı geldi **Ateş:** Açma

Derin: Susmuyor ki ama

Derin: İki dakika bekle

Ateş: Derin, Tuna duyarsa ne olur düşündün mü hiç?

Ateş: Daha da yeni kavga ettiler **Derin:** Olay çıkmasın diye uğraşıyoruz burada **Derin:** Bekle biraz

Telefonumu yatağımın üzerine bırakıp kapıya koştum ve hafifçe araladım. Açılan aralıktan suratımı uzatırken Batuhan'la göz göze gelmiştik. Tuna sağlam yumruk atmış olmalıydı.

"Eylül içeride mi?"

"Evet."

"Özür dilemeye gelmiştin, çağırabilir misin?"

"Uyuyor şu an. Sonra dilersin."

Kapıyı kapatmaya yeltendiğimde Batuhan, eliyle kapıyı ittirmiş ve aralamıştı. İçeriye bir adım attığında ben de tam önünde duruyordum.

"Derin, özür dilemem gerekiyor, acil."

"Tamam, sabah da özür dileyebilirsin, kaçmıyor sonuçta."

Batuhan, çenesini sıkarak birkaç adım geri çekildiğinde yeniden kapıyı kapatacaktım ki adımı söyledi. Kapıyı hafif aralayıp sorar gözlerle suratına baktım.

"Yarın ayrılacağım, Eylül'ün annesine de sıkıldığımı ve erken döndüğümü söylerim. Daha fazla tadınızı kaçırmaya gerek yok."

"Bunu düşünebildiğin için teşekkür ederim." deyip kapıyı suratına kapattım. Onun kalbini kıracak davranışlarda bulunmak istemiyordum ama

beni gıcık ediyordu. Kardeşimi sinir etmek için yavşıyormuş gibi geliyordu. Biraz düşünceli olabilmesini ve istemediğimi anlayabilmesini isterdim.

Tam yatağıma gideceğim esnada kapı tekrar çalmıştı. Nefesimi dışarıya üfleyerek açtım, gelen Tuna'ydı. Odanın içine bakınıp sordu. "Eylül nasıl?"

"İyi, uyuyor. Ne olduğunu anlatacak mısın artık? Niye Batuhan'ı dövdün?"

"Bahane arıyordum dövmek için, bulunca da dövdüm." Omuzlarını silkip yeniden konuştu. "Hiç ağladı mı?"

"Yok ama donuk biraz. Yorgun olduğunu söyleyip yattı."

Tuna, anladığını belirtircesine başını sallayıp yanağına sıktı ve gitmeye yeltendi. Bileğini tutup onu durdurdum. "Mesaj atarak da Eylül'ün durumunu öğrenebilirdin?"

"Evet ama-..."

"Ama onu görmek istedin?"

"Hayır." diye inkar etse de ben anlayacağımı anlamıştım. Sırıtmamı güçlkle bastırmaya çalıştım, ne yazık ki becerememiştim ve bu surat ifadem Tuna'nın gözüne batmıştı. Beni odanın dışına çekip kolları arasına alırken bir eliyle suratımı sıkıyordu.

"O aklından neler geçiyor senin öyle? Deli etmesene kızım beni!"

Son öğrendiklerimden sonra iyice coşmuştum. Eylül'ün bir zamanlar gönlünü Tuna'ya kaptırdığını ama Tuna'nın, Eylül'ün kalbini kırdığını öğrenmek beni mahvetmişti. Tuna'nın Eylül'e gerçekten zaafı vardı. Ama Eylül için oldukça çabalaması gerekiyordu ve Tuna da pek adım atmıyordu.

Tuna'nın kolları arasından çıkıp gözlerimi ona çevirdim. Ateş'le olan planımızı yavaş yavaş uygulamaya koyacaktım.

"Sen haklısın, Tuna. Eylül'le olman çok saçma olur. Yani... Eylül benim en yakın arkadaşım olarak kalmalı. Aranızdaki muhtemel ilişkinin dostluğumuzu etkilemeyeceğini sanmıştım ama etkileyecek gibi."

Tuna'nın yüzündeki ani değişimin beni dağıtmasına izin vermedim. Bu lafları bana kendisi söylemişti, ona kendi laflarıyla geri dönmüştüm. Yoksa böyle düşündüğüm yoktu. Ama onun gerçekten nasıl düşündüğünü ancak bu şekilde ortaya çıkarabilirdim.

"Ve sana sevgili bulma görevini de bana verdiğin için bu konuda daha sıkı çalışacağım. İlk başta Eylül'le olabileceğini düşünmüştüm ama o iş olmaz. Sana başka bir kız bulacağım, merak etme."

Tuna'nın istemediği her halinden belliydi ama kendisi kaşınmıştı. Eylül'ün olmayacağını, saçmalamamam gerektiğini o söylemişti. Ben de

ona olabilecek tek kızın Eylül olduğunu gösterecektim. Ateş'le tüm detayları planlamıştık.

"Tamam o zaman, odaya geri dönüyorum ben. İyi geceler fıstığım."

Tuna, yanağımdan makas alarak aheste aheste yürümeye başladı. Düşüncelerle dolu zihniyle nasıl başa çıkacağını merak ediyordum. Ona başka bir kız ayarlayacağımı düşündüğü için Eylül'ü kafasından atmaya çalışacaktı.

İyi şanslar, Tuna.

Odaya geri dönüp yatağımın üzerinden telefonumu almış, yatağa uzanmıştım. Telefonumun ekranını açtığımda direkt Ateş'le olan konuşmam çıkmıştı. Gözlerim kocaman açılırken ufak çaplı bir şok geçirmiştım. Atlattığım anda parmaklarım hırsyla klavyede gezinmeye başladı.

Derin: 50 TANE SİLİNİMİŞ MESAJ MI?

Derin: İŞSİZ

Derin: GICIKLIĞINA YAPTIN BUNU DEĞİL Mİ?

Derin: BİR DE GÜLÜYORSUN YA

Ateş: Acaba ne yazdım?

Ateş: 50 mesaj attım, hiçbirini de hatırlamıyorum inanır mısın?

Derin: Bir sürü emoji ve random atmışsındır **Derin:** Kendimi böyle teselli ediyorum **Derin:** 50 mesaj atacak kadar işsiz olamazsın **Ateş:** Olabilirim bence

Ateş: Kendime güveniyorum o konuda **Derin:** Sırf Batuhan'a kapıyı açtım diye mi 50 mesaj attın?

Ateş: Evet

Ateş: Sen de benim gibi kudur istedim **Ateş:** Bu arada hatırlattığın iyi oldu **Ateş:** Niye gelmiş o yavşak?

Derin: Eylül'den özür dilemek için gelmiş

Ateş: Onca dediği şeyden sonra kendini kuru bir özürle affettirebileceğini mi düşünüyor yani?

Ateş: Geri zekalı

Ateş: O lafları edecek kadar aptal olmasaydı **Ateş:** Şimdi aptallığının cezasını çeksin **Derin:** Ne demiş ki Eylül'e?

Ateş: Eylül'ün annesi ile Batuhan'ın babası ilişki yaşadıklarında Batuhan'ın babası evliymiş sanırım **Ateş:** Bundan vurmuş Eylül'ü

Ateş: Aptal herif ya

Ateş: Sanki kızın suçu var

Ateş: Üstelik kendi babasında niye hiç suç bulmuyor?

Ateş: Benim babam annemden başka kadına bakacak?

Derin: Annemden önce babam oyar kendi gözlerini **Derin:** Galiba çok şanslıyız, Ateş

Ateş: Galiba mı?

Ateş: Derin, biz gerçekten çok şanslıyız **Ateş:** Birbirine saygı duyan ve birbirini seven 2 insanın çocuğu olarak dünyaya geldim **Ateş:** Ve birbirini çok seven başka 2 insanla iç içe büyüdüm **Ateş:** Sürekli kavga etseler de birbirlerine oldukça bağlı ikizlerle beraber büyüdüm **Ateş:** Hayat beni sınamaya kalksa canımı yakabileceği birçok nokta var **Ateş:** Bu yüzden sahip olduklarım beni korkutuyor **Derin:** Bazen beni de

Derin: Güzel bir ailem var, harika arkadaşlarım var **Derin:** Hayatın canımızı yakabileceği çok fazla nokta var **Ateş:** Evet

Ateş: Saat geç oluyor

Ateş: Yarın erken kalkıp havuza gideceğiz **Derin:** Yüzmek konusunda nasıl hissettiğimi biliyorsun **Ateş:** Sudan korktuğunu biliyorum **Ateş:** Ama bir şekilde aşman gerekiyor **Ateş:** Biz orada olacağız

Derin: İstemiyorum...

Ateş: Hadi ama Derin, bir şekilde bize katılman gerek **Ateş:** Bir dene, çok korkarsan zorlamayacağız seni **Ateş:** Söz

Derin: Tamam, denerim

Derin: İyi geceler, ateş böceği

Ateş: İyi geceler, cam parçası

Cam Parçası -22-

Fotoğrafta Derin var. Yanaklarını şişiren bizimki dslkjfdslk Ateş: Tık tık tık

Ateş: Hanimiş cam parçası

Ateş: Neredeymiş

Ateş: Havuza girmekten korktuğu için bizden saklanmış mı ne yapmış

Derin: Ne diyorsun ya

Derin: Korkumdan değil

Derin: Karnım ağrıyor

Derin yazıyor...

Ateş: Regl olduğun yalanını söyleyeceksen hiç deneme bile **Ateş:** Olmadığını biliyorum

Derin: Hakkımda bilmediğin bir şey var mı?

Ateş: Sakladığın bir şeyler var ama onları da öğrenmem çok uzun sürmez

Ateş: Benden saklayamazsın

Ateş: Seni havuzun orada bekliyoruz

Ateş: Daha doğrusu Tuna ve Eylül bekliyor **Ateş:** Ben de seni almaya geliyorum

Derin: Hiç zahmet etme, şimdi çıkıyorum kabinden **Derin:** Ama Eylül ve Tuna'nın da yanına dönme **Derin:** Azcık ajanlık yap, ne yapıyorlar şimdi?

Ateş: Tuna telefonuyla oynuyor

Ateş: Eylül de etrafına bakıyor

Derin: O telefon bir yerlerine...

Derin: Geliyorum 2 dakikaya

(Görüldü.)

Kabinden çıkıp havuzun olduğu yere doğru yürürken Ateş, ayakta dikilmiş bir şekilde beni bekliyordu. Aslında havalar soğumaya başlamıştı ama kapalı havuz olduğu için girecektik. Daha doğrusu onlar girecekti, ben de ayağımı değdirip kaçacaktım.

Ateş'le gözlerimiz buluştuğunda hafifçe beni süzdüğünü, yeniden gözlerime baktığında ise şaşkın olduğunu fark etmiştim. En son yüzdüğüm

zamandan bu zamana 4-5 yıl geçmişti ve vücudumun geçirdiği değişimi ilk kez açıkça görüyor gibiydi.

Bakışlarını kaçırıp boğazını temizledi. Yanına geldiğimde yeniden bana bakması biraz sürmüştü. Tuna ve Eylül de beni fark ettiğinde Tuna'nın kaşları kalkmış, suratı kızarmıştı. Oturduğu yerden kalkıp yanıma ilerledi.

"Lan, sen ne zaman büyüdün?" dediğinde açıkta kalan kaslarını işaret ettim. "Sen ne zaman büyüdüyse..."

"Ama sen çok güzelsin, olmaz ki böyle." diye hayıflandı Tuna. Ardından bakışlarını Ateş'e çevirmişti. "Ben yüzerken sen, sen yüzerken de ben etrafa bakacağım. Tamam mı?"

"Peki ikimiz de yüzmüyorken?" Ateş'in sorusuyla Tuna'nın kaşları çatılmıştı. Ateş'in bakışları etraftaydı, sonunda Tuna'nın yüzüne bakıp hafifçe güldü. "Bakan her halükarda bakıyor. Onu insanların bakışlarından koruyamazsın, Tuna. Derin artık büyüdü ve insanlar da bunun farkında."

"Büyüdüğünün ben de farkındayım ama bu kadar güzel olması haksızlık bence." Tuna, kendi cümlesine kendisi cevap vermişti. "Doğru ya, genleri güzel. Annem gibi bir hatundan nasıl kız çıkmasını bekliyorum ki..."

"Yani." diye mırıldandı Ateş.

"Eylül'ü yalnız mı bıraktın?"

Soruma karşılık Tuna, kafasını sallayarak beni onaylamıştı.

"Birileri bu anı bekliyormuş sanırım." dediğimde Tuna'nın bakışları Eylül'ün olduğu yere dönmüştü. Eylül'ü pek görememiştik çünkü kaslı, uzun bir çocuk önünde duruyor ve onunla konuşuyordu. Ama biraz sağ tarafa kaydığımda Eylül'ün ilgisiz bakışlarını görmüştüm. Çok geçmeden çocuk bu ilgisizliğini anlamış, gitmişti.

"Bu çocuğa düşmeyen Eylül'ün iradesini tebrik etmek lazım." diye mırıldandığımda hem Ateş'in hem de Tuna'nın gözleri bana çevrilmişti.

"Her neyse." deyip yeniden Eylül'ün yanına döndü Tuna. Söylediklerimin onu ne kadar sinirlendirdiği belliydi ama Eylül'ün yanına geçince bu siniri üstünden atmıştı. Çok geçmeden birlikte havuza girdiklerinde bayılmak üzereydim, tabii Eylül çok alakasız bir yerde yüzüp Tuna'dan uzak duruyordu ama bu önemli değildi.

"Cidden böyle erkeklerden mi hoşlanıyorsun?" Ateş'in ansızın sorduğu soruyla kendimi toparlayamamıştım. "Ne?" diye sorusuna soruyla cevap verdim. Ne amaçla sorduğunu sonradan anlamıştım.

"Kaslı ve uzun boylu olması bir erkekten hoşlanmak için yeterli mi?"

"Hayır, hayır. Hoşlanmaktan bahsetmedim zaten. Düşmekten kastım etkilenmesiydi ve o da etkilenmedi, ona şaşırdım."

"Sen etkilendin mi?"

"Benim etkilenip etkilenmemem önemli değil. Sonuçta benimle konuşmaya gelmedi."

"Evet, doğru." diye mırıldanıp elini sarı saçlarından geçirdi. "Etkilendin mi peki?"

İstemsizce güldüm, ısrarını komik bulmuştum çünkü sorduğu soru, cevaplayabileceğim bir soru değildi. Çocuk Eylül'le konuşmaya gitmişti. Benimle konuşsa etkilenir miydim bilmiyordum, muhtemelen etkilenmezdim. Uzun boylu ve kaslı olması bende pek bir etki oluşturmazdı. Eylül'de de oluşturmazdı aslında. O söylediğimi sırf Tuna kiskansın diye söylemişim.

"Ateş, hadi sen de gir havuza."

"Derin, şu an o uzun boylu ve kaslı erkekler seninle konuşmaya gelmiyorsa yanında Tuna'yı ve beni gördükleri içindir. Eğer havuza atlarsam konuşmaya mutlaka gelecekler."

"Yani?"

"Yani-... Haklısın, çok saçma." deyip havuza atladığında ben de boş bulduğum ilk şezlonga oturmuş, onları izlemeye başlamıştım. Eğlenceli görünüyordu ancak cesaret edemiyordum. 12 yaşında boğulma tehlikesi atlattığım günden beri yüzmeye korkuyordum.

Bakışlarımı etrafımda gezdirdiğimde bir çocuğun gözlerinin benim üzerinde olduğunu fark etmişim. Göz göze geldiğimizde yanındaki arkadaşını dürtmüştü. Hızla gözlerimi kaçırıp ellerime bakmaya başladım. Telefonumu yanıma almadığım için büyük pişmanlık yaşıyordum çünkü oyalanıyor gibi gözüktüğüm hiçbir şey yoktu.

"Merhaba." Duyduğum sesle başımı ellerimden kaldırmış, bana gülümseyerek bakan çocuğun gözlerine çevirmişim. "Oturabilir miyim?"

"Derin!"

Ateş'in seslenmesiyle bakışlarım ona dönerken yeniden konuşmuştu. "Havlumu uzatsana."

"Havuzun içinde mi kurulanacaksınız?"

"Evet, bir sakıncası mı var?" dediğinde gözlerimi devirmiş, havlusunu alarak ona doğru uzatmışım. Ateş, havlusunu elimden alıp yere koydu ve elini bileğime sardı.

"Özür dilerim." deyip beni havuza çektiğinde çığlık atmaya bile vakit bulamadan kendimi suyun içinde bulmuştum. Ateş'in bir kolu sıkıca belime sarıldığında tüm vücudum titremeye başlamıştı. Kendimi nasıl sakinleştirecektim onu da bilmiyordum, gerçekten korkuyordum. Yanağımı Ateş'in omzuna yaslayıp gözlerimi sıkıca yumdum.

Şu an başka bir yerdesin, Derin. Evet, evet. Başka bir yer.

Kesinlikle bir havuzun içi değil.

"Ateş bunu niye yaptın?" diye sordum sinirle. Gerçekten hazırlıksız yakalanmıştım ve kendimi titremekten alıkoyamıyordum. Üstelik tüm bunlar yetmemiş gibi Ateş'e sülük gibi yapışmam da vardı. Tuna görse ne düşünürdü diye kaygılanamıyordum bile. Korkum beni diğer şeylere karşı umursamaz yapmıştı.

"Korkunu yenmen gerekiyor."

"Böyle mi yeneceğim korkumu?" Gözlerine sert bir bakış atmak için kafamı omzundan kaldırdığımda yüzünün bu kadar yakınımda olduğunu bilmediğimden afallamıştım. Bu yakınlığın onun planladığı bir şey olmadığı onun da gözlerinden belliydi. Birbirimize aval aval bakıyorduk ve etrafımızı bu kadar unutmamız hiç de iyiye işaret değildi.

"Haklısın, korkunu böyle yenemezsin."

Ateş, iki elini de belime koyup beni kaldırdı ve havuzun kenarına oturttu. Ellerini oturduğum yerin iki yanına koyup kendini de kaldırdığında çıkacağını sanmıştım ama çıkmamıştı. Gerçi tam karşısında ben varken nasıl çıkabilirdi bilmiyordum.

"Sanırım ben korktuğum için seni yanıma çektim."

Kaşlarımı çatarak açıklama ihtiyacımı belirttiğimde hafifçe gülüp kafasını yana doğru eğmiş, yüzüme birkaç saniye bakmıştı. Ardından hiçbir şey söylemeden belinden yukarısını suyun dışında tutmayı bıraktı ve yeniden yüzmeye başladı.

Nefesimi dışarıya üfleyip kafamı kaldırdım. Yine az önceki çocukla göz göze gelmişim. Çocuk, göz göze geldiğimizi fark ettiği gibi bakışlarını kaçırmıştı.

Şimdi Ateş'in az önce yaptıklarının amacını anlıyordum.

Kalbim heyecanla sıkışırken ellerimi yumruk yaptım ve gözlerimi birkaç saniyeliğine yumdum.

Anladığım tek şey Ateş'in amacı değildi.

Yarın Anlat'ın finali var, normalde Anlat bittiğinde yeni bir kitap yayınlıyacıktım ama henüz tüm bölümlerini yazmayı bitirmedi. Anlat'ın özel bölümlerini yayımlayana kadar umarım bitiririm. Çok severek yazıyorum şu an, sizle buluşturmak için aşırı bir heyecan içerisindeyim rjfdklşd

Cam Parçası -23-

Gifte isimsiz arkadaş var.

Bölüm geç geldi çünkü denize gitmişim. Aralıksız 3 saat denizin içinde kaldım pestilim çıktı ndhfkdhf

İyi okumalar böcekler ♥

"Sen haklıydın."

İsimsiz arkadaşımın yanına oturup parktaki insanları izlerken onun da bakışlarını suratımda hissediyordum. Dün gece eve dönmüştük ve bu sabah ilk işim bu parka gelmek olmuştu. En son konuştuğumuzda yanından bozuk ayrılmıştım. Oysaki onun tek yaptığı benim gözlerimi açmaktı.

"Hangi konuda? Haklı olduğum birçok konu var."

İstemsizce gülüp bakışlarımı ona çevirdim. Aslında anlamıştı ama benim söylememi bekliyordu. "Şey konusunda... Benim..."

"Henüz dışından itiraf etmedin, değil mi?" diye sordu sözlerimi keserek. Tepkisizliğimi korudum, o ise gözlerini gözlerime dikmişti.

"En yakın arkadaşına aşıksın."

Evet, bunu hiç dışımdan söylememiştim. Hiç kimsenin de bana söylediğini duymamıştım ama artık inkar edemeyecek kadar batmıştım bu çukura. En yakın arkadaşıma aşıktım.

Ateş'e aşıktım.

"Kötü bir durum." diye sözlerine devam ettiğinde dudaklarımı bükerek ona döndüm. "Yani, hevesini kırmak istemiyorum. Ama bebekliğinizden beri birlikteyseniz eğer aranızdaki hiçbir şey eskisi gibi olmayacak artık."

"Hayır, her şey eskisi gibi. Çünkü onun bunlardan haberi yok. Olmayacak da."

"Bunlardan? Ufaklık, sen hislerinden kaçmaya devam mı ediyorsun?"

"Tamam, ona aşık olduğumdan onun haberi yok. Oldu mu?"

Hafifçe güldü. "Oldu, çok da güzel oldu."

Ardından dirseklerini bankın sırt kısmına koymuştu. Kafasını bana çevirdi. "Hislerini ondan saklayacak mısın? Neden?" Ben cevap vermeden yeniden kendisi söze atlamıştı. "Doğru ya, onu kaybetmek istemeyişin..."

"Onu kaybedeceğimi sanmıyorum, her ne olursa olsun yanımda olmaya devam eder. Ama benim ona karşı bir şeyler hissettiğimi öğrenirse-... Off, bilmiyorum. Hiçbir şey eskisi gibi olmaz işte."

"Belki de bir şeylerin değişme vakti gelmiştir. Bir de böyle düşün."

"Aşk konusunda tecrübeli olan sensin. Sen anlat."

"Bundan birkaç sene önce çok yakın bir kız arkadaşım vardı. O zamanlar lisedeydim ve eski sevgilimle yeni yeni çıkmaya başlamıştım. Arkadaşımın bana aşık olduğunu öğrendim ve aramız bir daha asla eskisi gibi olmadı. Şu an görüşmüyoruz. Birbirimizi gördüğümüzde selam verip geçiyoruz. Bunu sana hevesin kırılsın diye anlatmadım, bu konuda çok pişmanım. Sadece onu söylemek istedim."

"Yakınlığınızı kaybettiğin için mi pişmansın?"

"Ona benim yapabileceğim bir şey yoktu. Sonuçta arkadaşlık ve o bana karşı hisler besliyordu, ister istemez umutlanmasın diye kendimi uzak tutacaktım. Ama belki eski sevgilim hayatıma hiç girmeseydi... Şu an o kız arkadaşımınla mutlu bir birlikteliğim olabilirdi. Çünkü beni anlardı, bana değer verirdi. Ne zaman modum düşse güldürmek için türlü şebeklikler yapardı. Onu özlemiyor değilim..."

"Sevgilisi var mı? Biliyor musun?"

Kafasını 'hayır' anlamında iki yana salladı. "İsmi söylese, belki kızı sosyal medyadan bulabilirim. Eğer sevgilisi yoksa da-..."

Gülüp sözlerimi yarıda kesti. "O işler sandığın kadar kolay değil, ufaklık. Onu kim bilir ne kadar kırdım, sence beni affeder mi?"

"Niye affetmesin ki? Yıllar geçmiş üstünden."

"Bilmiyorum, ufaklık."

Telefonum çaldığında gözlerimi ondan çekmiş ve telefonuma çevirmiştim. Arayan babamdı. Telefonu açıp kulağıma yasladım. "Efendim baba?"

"Kızım, neredesin?"

"Parktayım."

"Tamam." diyerek telefonu suratıma kapattığında kulağımdan çekip sonlanan aramaya gülerek baktım. Babamla telefonda konuşma rekorum 50 saniyeydi, bu yüzden bu suratıma kapatmalarına alışmıştım.

"Ben gitsem iyi olacak." dediğimde anlayışla göz kırpmıştı. Elini saçıma atıp hafifçe karıştırdı. "Görüşürüz, ufaklık."

"Görüşürüz."

Parktan çıkıp ilerlemeye başladım. Bir yandan da aklımda isimsiz arkadaşımın söyledikleri geziniyordu. Bir bakıma benim durumumu yaşamıştı. En yakın arkadaşı ona aşık olmuştu ve şimdi birbirlerinden haberleri yoktu. Ateş'le ben böyle olamazdık çünkü evlerimiz bile altlı üstlüydü.

Omuzlarımı çökerttim. Bu hislerle nasıl baş edecektim ben?

Kabullendiğimden beri ondan köşe bucak kaçıyordum ve onu özliyordum. Ateş'e de hiçbir açıklama yapamıyordum üstelik. Niye böyle davrandığımı anlamıyordu. Ben de anlatamazdım ki ona...

Evin kapısını çalıp geri çekildiğimde çok geçmeden Tuna kapıyı açmıştı. Güya benim kafam dağılsın diye yaptığımız kaçamaktan herkes bir tuhaf dönmüştü. Ben, artık hislerimi inkar etmenin sınırına gelmiş ve kabullenmiştim. Bu yüzden Ateş'le aramda istemsizce bir mesafe oluşmuştu. Eylül, Batuhan'la yaşadıkları yüzünden üzgündü ve Tuna... Ona ne olduğunu hiçbirimiz bilmiyorduk.

Kapıyı açtıktan sonra odasına geri döndüğünde ben açık kapıyı kapatmış, peşinden odasına girmiştım. Neyi olduğunu defalarca sormuştum ama 'yorgunum, karnım aç' diyerek beni hep geçiştirmişti. İnandırıcı da gelmişti açıkçası. Tuna, karnı aç olduğunda dünyası başına yıkılmış gibi davranıyordu.

"Tuna?"

"Derin?"

"Cinsiyetlerimizi değiştirelim mi?"

"Ne?" Tuna'nın şok içinde kalmış surat ifadesine gülüp yatağına oturdum. O ise çalışma masasının başındaki sandalyeye kurulmuştu.

"Neyin var senin? Geçleştirme artık beni."

"Bir şeyim yok ki, niye geçiştireyim?"

"O zaman niye durgunsun?"

Tuna bakışlarını kaçırıp alayla güldü. Başımın etini yemeyi hobi haline getiren ikizimin bu kadar sessizleşmesi hiç hayra alamet değildi. Ayağımla ayağını dürtüp yüzüne kaşlarımı kaldırarak baktım. "Durgun değilim, yorgunum."

"Ne bitmez yorgunlukmuş arkadaş! Ne zaman sorsam aynı bahane."

"Bahane gözüyle bakmazsan gerçekten yorgun olduğumu görebilirsin. Çünkü yalan değil, Derin. Günlerdir uyuyamıyorum. Düşünmekten de kafayı yemek üzereyim. Kendimi fiziksel anlamda sürekli yorgun hissediyorum ve senin kadar ben de geçmesini istiyorum. Ama geçmiyor."

Tuna'nın sesi robot gibi çıkıyordu, herhalde yorgunluktan coşkusunu kaybetmiş olmalıydı. Gözlerimi gözlerine çevirip iyice onu inceledim. Gerçekten yorgundu.

"Bugün kahvaltıda da çok az yedin. Korkuyorum, ne yapayım?"

Tuna, oturduğu yerden kalkıp yanıma oturdu ve beni kolunun altına aldı. "Ben de korkuyorum." diye mırıldanmıştı. "Hem de çok korkuyorum Derin."

Ardından kendisini yatağa bırakıp sol tarafa döndü. "Biraz uyumak istiyorum." dediğinde yatağından kalkmış, kıvrıkcık saçlarının üzerini öpüp odasından çıkmıştım. Kendi odama dalgın bir şekilde döndüğümde beynimde dönüp dolananlar beni ürkütüyordu. Her şey sırasıyla gelse olmuyordu, illa hepsi aynı anda olacaktı.

Yatağıma doğru yöneldiğimde orada oturan Ateş'i fark etmiştim. Yerimde donakalıp Ateş'e büyüttüğüm gözlerimle baktım. Göz göze gelmiştik. Kendimi toparlayıp konuşmaya çalıştım.

"Ateş, ne işin var burada?"

"Seni bekliyordum." Yatağımdan kalkıp bana doğru ilerledi ve tam önümde durdu. "Konuşmamız lazım."

"Ne konuda?"

"Onu ben bilmiyorum, sen biliyorsun. Günlerdir bir tuhafısın, sürekli benden kaçırıyorsun. Yangın merdivenine de hiç çıkmıyorsun. Bir şeyin varsa söyle, Derin."

Sana aşık olduğumu fark ettim ve bu çok zoruma gidiyor. Çünkü bebekliğimizden beri arkadaşız, bu hisler yüzünden seni kaybetmekten korkuyorum.

"Yani neyim olabilir ki? Beni biliyorsun, Ateş. Sürekli girerim bu ruh hallerine."

"Açıkçası seni tanıdığımından şüphe etmeye başladım. Eğer yalnız kalmaya ihtiyacın olsaydı bunu bana söyleyebilecek birisin çünkü. Benim bunu anlayacağımı, sana gereken boşluğu vereceğimi bilirsin. O kafanın içinde neler dönüyor, cam parçası?"

"Sürekli bir derdim varmış gibi muamele ediyorsun. Bir şeyim olduğu yok. Tuna'nın canı sıkkın, onu taktım herhalde."

"Derin, sende bir süredir bir haller var. Tuna'yla pek alakası olduğunu düşünmüyorum. Dalıp duruyorsun, normalde seni kırmayacak şeylere kırılıyorsun, daha sık ağlıyorsun." Ateş, aramızdaki mesafeyi kısaltıp

şefkatle konuştu. "Neyin var cam parçası? Anlat hadi. Bana anlatmayacaksan kime anlatacaksın? En yakın arkadaşın benim."

Dudaklarımı birbirine bastırıp ağlama isteğimi geri itekledim. Evet, Ateş en yakın arkadaşımdı. Doğru söylüyordu.

Ve ben en yakın arkadaşına fena vurulmuştum.

Aramızın hep böyle olmasını istemiyordum. Ondan kaçmak istemiyordum. Ona hislerimi itiraf etmek de istemiyordum. Ne yapacağım konusunda o kadar bilgisizdim ki cahilliğim beni ürkütüyordu.

"Dizi izleyelim mi?" diye sordum aniden. Kaşlarını çatı. "Ne?"

"Dizi diyorum dizi, izleyelim mi? Epeydir izleyemedik."

"Ama-..."

"Bilgisayarı ben açarım. Ne kadar üşendiğini biliyorum."

"Tamam." dedi tereddütle. Birden değişen ruh halime anlam veremişti ama buna alışa iyi ederdi. Çünkü onu sevmek, onu sevdiğimi kabul etmek benim çok farklı bir yanıma uyandırmıştı.

Bilgisayarı açıp kaldığımız bölümü buldum ve arkama yaslandım. Ateş de yanıma oturup arkasına yaslanmıştı. Daha bölüm başlamadan kendi kendine güldü ve başını dizlerimin üzerine koydu.

"Bunu ne kadar çok özlediğimi tahmin bile edemezsin." dediğinde ben de gülümsemiş, parmaklarımı saçlarına daldırmıştım. Onun istediği buydu. Yakınlığımızı korumak, birlikte dizi izlemek, çoğu şeyimizi paylaşmak, birbirimizden kaçmamak...

Ateş için bunu yapabiliyordum. Şu an dudaklarında beliren huzur dolu gülümsemesi için bu tavrımı sürdürebiliyordum.

Ne kadar sevdiğim veya bunun ne kadar acıttığı önemli değildi.

Ateş böceğim için yapacaktım.

Cam Parçası -24-

Fotoğrafta Derin, Ateş, Eylül ve Tuna var.

eylularaz: Nasıl bunalttığım fotoğraftan da görülüyor...

201 beğeni, 1 yorum

@derindincer: Ne güzel gülüyorsun ***

tunadincer: Yuh

238 beğeni, 1 yorum

@derindincer: Ateş atıyor ateşşş

Eylül: Şıştt

Eylül: Tuna

Tuna: Öylöl

Tuna: Öylöl*

Eylül: Ne?

Tuna: Öylöl yazınca son hecesinde 'öl' oluyor o yüzden **Eylül:** Konuyu dağıtmaya çalışma **Tuna:** Konu ne bilmiyorum ki

Eylül: Sende bir haller var

Eylül: Bugün öğle yemeği yemedin **Eylül:** Hatta doğru düzgün kahvaltı da etmemişsin **Eylül:** Farkında mısın bilmiyorum ama zayıfladın da **Eylül:** Ki seni tanıdığımdan beri aynı kilodasın **Eylül:** Yediğin kadar hareket ettiğin için ne kilo alırsın ne de kilo verirsin **Eylül:** Bu normal bir süreç değil **Tuna:** Yemek yemek istemiyorum

Eylül: Tadın mı yok?

Tuna: Yemeklerin tadı yok

Eylül: Aklında neler var senin öyle?

Eylül: Nedir seni bu kadar içine kapatan?

Tuna: İnsanlara bir şeyim olmadığını anlatmaya çalışmaktan yoruldum, belki de budur **Eylül:** O zaman insanlara neyin olduğunu anlat, seni dinlesinler ve bir daha bu konuda konuşmasınlar **Eylül:** Nasıl fikir?

Tuna: Zorla dert mi yaptıracaksınız bana?

Tuna: Yok bir şeyim işte

Eylül: Yok mu?

Eylül: YOK MU?

Eylül: Öğle yemeği yemiyorsun

Eylül: Kilo veriyorsun

Eylül: Derin'le uğraşmıyorsun

Eylül: Bana balım demiyorsun

Eylül: Doğru düzgün konuşmuyorsun bile **Eylül:** Derdin olmayan halin
buysa Allah seni tüm dertlerden korusun, Tuna **Tuna:** Sana bir şeyleri
anlatacağımı düşündüren ne?

Eylül: Bilmem

Eylül: Ben sana güvenip Batuhan olayını anlattığımda bu güvenin
karşılıklı olduğunu sanmıştım **Eylül:** Tamam, bana anlatmasan da birine
anlat **Eylül:** Babanla konuş mesela

Tuna: Babamla konuşabileceğim bir mevzu değil **Eylül:** Ateş?

Tuna: Zorlama güzelim

Eylül: Balım yok mu?

Tuna: Balım dememi mi özledin?

Eylül: Hayır ama ne bileyim

Eylül: Günlerdir sırtarak 'balım' demiyorsun, bir boşluğa düştüm **Tuna:**
Tamam işte özlemişsin

Tuna: Sen nasılsın bu arada?

Tuna: Batuhan olayını annene anlattın mı?

Eylül: Hayır

Tuna: Niye anlatmadın?

Eylül: İşte

Tuna: Sen daha kendi derdini anlatmıyorken bana verdiğin tavsiyeye bak
Eylül: Senle ben bir değiliz Tuna **Eylül:** Senin modun düştüğünde
etkilediğin birçok insan var **Eylül:** Derin, annen, baban, Ateş

Eylül: Hani Ateş Derin'e cam parçası diyor ya **Eylül:** Sen de o şekil işte

Eylül: Üzüldüğünde üzülen insanlara sahipsin **Eylül:** Benim durumum
öyle değil **Tuna:** Sen üzüldüğünde üzülen insanlar yok mu?

Eylül yazıyor...

Tuna: Ben üzülüyorum, yetmez mi?

Eylül: Her neyse

Eylül: Sen üzüldüğünde üzülen çok insan var **Eylül:** Senin gülüşünü
özleyen insanlar var **Eylül:** Derdin ne bilmiyorum ama kendini bırakma

Eylül: Gülümsemeye devam et

Eylül: Ve yemekten kesme

Eylül: Öykü Teyze çok üzülüyor

Tuna: Beni şikayet etti değil mi?

Tuna: Ne ara konuştunuz lan

Eylül: Ohoo

Eylül: Annenle haftada en az 2 kez telefonda konuşuyoruz biz **Eylül:** Genellikle de senin gıybetini yapıyoruz **Tuna:** Yuh

Tuna: Ben de diyorum annem kimle bu kadar uzun konuşuyor **Eylül:** Günaydın kıvırcık kafa

Tuna: Ne konuşuyorsunuz hakkımda?

Eylül: Annen genelde sana yemek yetiştiremediğinden ve pis boğazından şikayet ediyordu **Eylül:** Bugün konuştuğumuzda 'bir daha vallahi şikayet etmeyeceğim hiçbir şey yemiyor' dedi **Eylül:** Kıyamam ya üzme annemi

Eylül: anneni*

Tuna: Üzmem anneni

Tuna: annemi*

Eylül: Ha şöyle

Eylül: Yola gel

Tuna: Tamam balım

Eylül: İlk kez balım demen beni sinir etmedi **Eylül:** Bir daha depresyona girme **Eylül:** Attırma tepemin tasını

Eylül: Hadi görüşürüz

Tuna: Görüşürüz

Derin: Ateş

Derin: Bugün bizde maç izleyecekler **Derin:** Geliyorsun değil mi?

Ateş: Geliyorum

Ateş: Öykü Teyze ıslak kekini yaptı mı?

Derin: Sen ıslak kek sevmiyorsun ki **Ateş:** Nasıl sevmiyorum?

Derin: Üstündeki sosunu yiyip kekine dokunmuyorsun **Derin:** Bu mu ıslak kek sevmek?

Ateş: Sen kekini seviyorsun diye sadece üstlerini yiyordum...

Derin: Hadi ya

Derin: Gönül rahatlığıyla tüm keki yiyebilirsin **Derin:** Ben çok yemeyeceğim zaten **Ateş:** Niye?

Derin: Midem çok bulanıyor

Ateş: Sabah süt falan mı içtin?

Derin: Hayır

Ateş: Derin?

Derin: Evet, içtim

Derin: Ama canım çekmişti

Ateş: Sabah kahvaltıda süt içtiğinde tüm gün midenin bulandığını biliyorsun **Ateş:** Niye kendine bu işkenceyi yapıyorsun?

Derin: Galiba kolay yollar varken kendime acı çektireceğim yolu seçmeyi seviyorum **Derin:** Yiyebileceğim, içebileceğim birçok şey vardı ama ben gittim süt içtim **Derin:** Kendi başımı yaktım

Ateş: Tamam la abartma

Ateş: Sabaha geçer

(Görüldü.)

"Öküz lan, öküz."

"Kim?" Eylül'ün sorusuyla telefonumun ekranını kapatıp yatağıma bıraktım. Bugün bizde kalacaktı. Eylül her hafta en az 1 gün bizimle kalırdı. Hem annem hem de babam onu çok severdi bu yüzden Eylül, bizim evdeyken rahattı. Ne neredeydi bilirdi. İdeal gelindi kısacası.

"Boş ver ya. Sen şu Batuhan işini ne yaptın onu söyle."

"Bir şey yapmadım."

"Nasıl yani? Annene neler dediğini söylemedin mi? Belki onu kuyruk gibi peşine takmazdı."

"Tamam da ben onu söylersem Batuhan da Tuna'nın onu dövdüğünü söyleyecekti. Annem Batuhan'a çok fazla tolerans gösteriyor. Annesinden ayrıldı, kolay değil, o yüzden beni suçlaması normal falan diyor sürekli. Anlatsam da bir tepki vermeyecek. Ama Batuhan, Tuna'nın onu dövdüğünü söylerse annem bir daha sizinle görüşmemi istemeyebilir."

Eylül'ün gözleri dolduğunda yutkunup sözlerine devam etti. "Ben de babamdan ayrıldım ama bir kere bile annemin evlendiği adama hakaret etme ihtiyacı duymadım. Annemin sadece benim kusurlarımı görmesi canımı sıkıyor artık. Tamam, onun annesi değil ve Batuhan ona karşı çok mesafeli. Bu yüzden onunla yakın olmak için çok anlayışlı olması gerekiyor. Ama ağzından çıkanlara da dikkat etmesi lazım."

Eylül'ün başını kavrayıp kendime çektim ve ona sıkıca sarıldım. Onun içinde bulunduğu durumda kendimi hayal edemiyordum. Annemi başka bir adamla veya babamı başka bir kadınla hayal edemiyordum. Böyle bir

durumda ister istemez aileme kızgın olurdum sanırım. Eylül de annesine kızgındı, onu babasından ayırdığı için annesine çok kızgındı.

"Kızlar! Hadi maç başlıyor!" diyerek odamıza dalan Tuna'yla Eylül, hızlıca toparlanmış ve Tuna'ya arkasını dönmüştü. Tuna'nın kaşları çatıldı ve Eylül'e birkaç saniye baktı. Ardından bakışları bana dönmüştü. "Gelecek misiniz?"

"Kapıyı çalmadan içeriye girmen konusunda bu kaçınıcı tartışmamız olacak Tuna?"

"Unutuyorum, ne yapayım?"

"Biraz babamı örnek al. O hep kapımı çalarak giriyor."

"Babamı örnek aldığım için odana bodoslama dalıyorum zaten. Çünkü benim odama aynen bu şekil giriyor." Tuna, elini ensesine atıp "Her neyse," diye mırıldandı. "Çabuk gelin."

Tuna, odamdan çıktığında Eylül'e dönmüştüm. Eylül, gülümseyerek ayağa kalktığında ben de peşinden kalkmış, odamdan çıkmıştık. Salona geçtiğimizde neredeyse herkes oradaydı. Ateş'in annesi Damla Teyze, Aslı'yla birlikte kalmıştı o yüzden aramızda değildi.

Anıl Amcanın yanına geçip oturduğum esnada maç başlamıştı. Ateş, benim yan tarafıma oturup gözlerini ekrana kilitleti. Eylül ise babamın yanında oturuyordu, onun yanında da Tuna... Annem de babamın diğer tarafındaydı. Yakıştırdığım tüm insanlar bir tablodaydı resmen.

Bakışlarımı istemsizce Ateş'e çevirdiğimde maça o kadar odaklıydı ki bir rahatlık gelmişti, istemsizce gülümsediğimde bakışları anında bana dönmüştü. Kaşlarını çatı. "Ne oldu? Niye gülüyorsun?"

"Maçı çok ciddi izliyorsun, komiğime gitti."

"Seni de çok ciddi bir şekilde izleyebilirim."

Herkes maça odaklandığı için kimse bizim bu halimizi görmüyordu. Tek kaşımı kaldırıp "Hadi ya?" diye mırıldandım. "İzle o zaman."

Ateş, bedenini biraz benim olduğum tarafa çevirip mavi gözlerini gözlerime dikti. Ben de aynı ciddiyetle onun gözlerine bakarken çoktan dalmıştım bile. Ateş, ciddi olmak istediğinde bunu fazlasıyla başarıyordu ama o surat ifadesini hiç sevmiyordum. Öldürecek gibi bakıyordu. Neyse ki bu bakışları çok sürmemiş, birkaç saniye sonra gülmek için dudaklarını birbirine bastırmaya başlamıştı.

İlk gülen ben olduğumda Ateş'in bakışları hala yüzümdeydi. "Her seferinde dayanamayıp gülen sen oluyorsun."

"Ve sen de bunu bile bile benimle bu yarışı yapmaya devam ediyorsun."

Omuzlarını silkip eski pozisyonuna geri döndü. Kolunu yaslandığım koltuğa atıp kulağıma doğru eğildi ve fısıldadı.

"Bahanem oluyor."

Karakterlerin doğum günlerini yazacağım çünkü neden yazmayayım sdkjflkşdas Aslında Ateş, Derin, Tuna Son Defa'da doğduğu için şu an bizden 16-17 yıl sonrada yaşıyorlar. Yani hepsi 2019 yılında doğdu, Akın da 2009 yılında doğdu. Onlar şu an 2035-2036 yıllarındalar ama tabii kitapta bunu çok yansıtmıyorum kdsjlf Derin ve Tuna - 31 Aralık (Oğlak)

Ateş - 14 Eylül (Başak)

Eylül - 30 Eylül (Terazi)

Cam Parçası -25-

Fotoğrafta Derin ve Tuna var.

Mustafa Ceceli & Enbe Orkestrası - Unutamam Bu bölümü yazarken neredeyse ağlıyordum...

LÜTFEN ALTTAKİNİ OKUMADAN BÖLÜME GEÇMEYİN, ÇOK SABIRSIZSANIZ DA BÖLÜMÜ OKUDUKTAN SONRA DÖNMEYİ UNUTMAYIN ♥

Bir şey diyeceğim, ben haftada 3 gün bölüm atıyorum. *Pazartesi, çarşamba ve cuma* olmak üzere 3 gün. Bu günlerin dışına çıkmıyorum. Gerçekten yazacak durumda olmadığım anlar dışında da bölüm günlerini aksatmamaya çalışıyorum.

Demek istediğim şu, yorumlarda 'yeni bölüm çabuk gelsin, yeni bölümü at hadi' gibi yorumlar görünce keçi gibi inada biniyorum. Atasım varsa da kaçıyor. Yine atıyorum tabii ama hevessiz oluyorum. Yani siz bölüm günleri dışında bölüm istediğinizde ben kesinlikle atmayacağım çünkü kendime bir düzen kurdum ve o düzenin dışına çıktığımda kendimi çok hırpalıyorum.

Bölüm günleri geldiğinde de en hızlı şekilde bölüm atmaya çalışıyorum ama 11'den önce de bölüm atmıyorum. Yani siz bölüm günlerinde de yoruma 'hadi at artık' yazmasanız gerçekten bana büyük bir iyilik yaparsınız. Zaten elimden geldiğince atıyorum. Sizi bölümsüz bırakmam. Ama gerçekten elimden gelenin en iyisi bu. Haftada en fazla 3 bölüm atabilirim. Sınırım bu. Daha fazlasını istemek yerine bununla yetinirseniz bana çok yardımcı olursunuz. Sizi seviyorum. ♥

derindincer: Babacım babacımmm ♥

169 beğeni, 3 yorum

@tunadincer: Yerim la suratını

@eylularaz: Isırırım ♥

@batuhanulu: İnsana kafayı yedirirsin sen. Bu kadar tatlı olunur mu?

tunadincer: Ben de insanlara başka şeyler yedirebilirim :) 205 beğeni, 3 yorum

@derindincer: Çok yakışıklısın kaldır bu fotoğrafı **@tunadincer:** **@derindincer** Senin dünya üzerinden kaldırılman gerekiyor o zaman **@derindincer:** **@tunadincer** Biliyorum çok yakışıklıyım...

atesuyar: Biliyorum, bence de :) 209 beğeni, 1 yorum

@akinacar: Allah bilir ne anlattın köpeğime de üzüldü bu kadar...

Derin: Pişt, Ateş

Derin: Ne konuştunuz Tuna ile balkonda?

Derin: Merak ettim

Ateş: Bir şey konuşmadık ya

Ateş: Eylül hakkında değildi yani **Ateş:** Merak edilecek bir şey yok

Ateş: Maç hakkında konuştuk

Derin: Ne bileyim

Derin: Döndüğünüzde ikiniz de bir tuhaftınız **Derin:** O yüzden merak ettim

Ateş: Yorgunluktandır herhalde

Derin: Anladım

Derin: Ee, ne yapıyorsun?

Ateş: Boş boş oturuyorum, bir şey yapmıyorum **Ateş:** Uyuyacağım birazdan herhalde **Ateş:** Sen?

Derin: Biraz hava almak için yangın merdivenine çıktım **Derin:** 10 dakikaya dönerim odama **Derin:** Gel istiyorsan sen de

Ateş: Yok ya, ayağa kalkamam şimdi **Ateş:** Sen keyfine bak

Derin: Peki

Derin: Sen iyi olduğuna emin misin?

Ateş: Hayırdır, rolleri mi değiştik?

Ateş: Bundan bir süre önce seni iyi olmadığına ikna eden bendim **Derin:** Evet ama ben yüzleştim ruh halimle **Derin:** Sende bir haller var, ateş böceği **Derin:** Ben inkar ettim ve beni asıl yıpratana bu oldu **Derin:** Kabullenmek de pek işime yaramadı ama en azından neyin ne olduğunu bilerek hareket ediyorum **Derin:** O yüzden sen benim yaptığım hatayı yapma **Derin:** Eğer içini sıkıran bir şey varsa seni dinleyecek birçok insan var **Ateş:** Aşık oldum (Görüldü.)

Derin yazıyor...

Derin: Ne?

Derin: Sen ciddi misin?

Derin: Ne zaman?

Derin: Kime?

Derin: Çabuk anlat

Derin: Dur, bu merakımı yeterince yansıtmadı **Derin:** ÇABUK ANLAT

Ateş: Dinlemeye hazır olduğunu düşünmüyorum **Derin:** O zaman niye aşık oldum diyorsun aq **Ateş:** Ne dedin sen?

Ateş: Aq mı?

Ateş: Terbiyesiz.

Derin: Yani bazen insanın ağzından kaçabiliyor **Derin:** Ne? Yoksa anneme mi söyleyeceksin?

Derin: Annem ara sıra küfür etmenin rahatlattığını en iyi bilen insanlardan **Derin:** Bir saniye

Derin: Konuyu mu dağıttın sen?

Derin: Çabuk anlat çabukkk

Ateş: Anlatamam

Ateş: Duymak hoşuna gitmez

Derin: Kafayı yememi mi istiyorsun sen?

Derin: Kime aşık oldun?

Ateş: Sana

Ateş: Bunu

Ateş: ANLATAMAM

Derin: Skm

Derin çevrimdışı

Ateş: Skme

Ateş: Tamam gel, anlatıyorum

Derin çevrimiçi

Derin: Dinliyorum

Ateş: Bizim sınıfta bir kız var ya hani **Ateş:** Ela gözlü

Derin yazıyor...

Derin çevrimiçi

Derin yazıyor...

Derin: Su'yu mu diyorsun?

Ateş: Evet, o

Ateş: Belli ki son zamanlarda ona karşı bir şeyler hissediyorum **Derin:** Nasıl şeyler bunlar?

Ateş: Bilmiyorum, yoğun şeyler

Ateş: Akın dayımla konuştum bu mevzuyu hatta **Ateş:** Bana 'sen aşık olmuştun' dedi **Ateş:** Cidden böyle bir şey mi ya?

Ateş: Her gördüğümde tuhaf hissediyorum **Ateş:** Bazen kanım çekiliyormuş gibi **Ateş:** Tüm gün yanımda olsa günler uzasın isteyecek kadar...

Ateş: Gerçi, tam da sorulacak kişiye sordum **Ateş:** Sen de hiç aşık olmadın ki **Derin:** Akın aşık olduğunu söylüyprda **Derin:** *söylüyorsa

Derin: Olmuştundur

Derin: Onun Hilal Ablayı nasıl sevdiğine hepimiz şahit olduk sonuçta **Derin:** Demek Su ha

Derin: Ateş ve Su, birbirinizi epey tamamlarsınız kldfjdsklş

Derin: Bence babanla da konuşabilirsin bu konuyu **Derin:** Ya da Tuna'yla

Derin: O da aşık olmak üzere sonuçta, yakında bunu anlamasını sağlayacağım **Derin:** Ama dediğin gibi, bunu konuşacağın son insanlardan biriyim neredeyse kjfsdkl **Derin:** Hiç aşık olmadım, nasıl bir his bilmem ben **Derin:** O kalp sıkışmasını bilmem **Derin:** Çok yakınında olsa da özlemek nedir bilmem **Derin:** Sen yine de böyle dedim diye bana anlatmamazlık etme, için her sıkıldığında dinlerim ben seni **Ateş:** Teşekkür ederim, cam parçası **Derin:** Ne demek...

Derin: Peki ona açılmayı düşünüyor musun?

Ateş: Düşünmüyorum

Ateş: Zaten pek de bir muhabbetimiz yok **Derin:** İstersen onunla sıraları değiştirebilirim **Derin:** Biraz yakınlaşmış olursunuz **Ateş:** Yok, istemem

Ateş: Seninle sıra arkadaşı olmayı seviyorum **Ateş:** Hem büyük ihtimalle gelip geçicidir **Ateş:** Pek de büyötmeye gerek yok, değil mi?

Derin: Büyötmeye gerek yok mu?

Derin: İlk kez aşık oluyorsun

Derin: Bu oldukça büyük bir şey **Derin:** İlerisi için çok heyecanlıyım **Derin:** İnşallah her şey istediğin gibi ilerler **Ateş:** Bu kadar destekleyici yaklaşacağını bilsem hemen anlatırdım **Derin:** Tabii ki de destekleyici yaklaşacağım **Derin:** Sen ne sandın?

Ateş: Bilmem

Ateş: Kıskanırsın, o kızı istemezsin diye düşünmüştüm **Ateş:** Tuna'ya da yapıyorsun ya aynısını **Derin:** Hayır ya, o başka bir durum **Derin:** Tuna'yı taşıyamayacak kızlardı, o yüzden kıskançlık yaptım **Derin:** Mesela onu ve Eylül'ü düşününce pek kıskanmıyorum **Derin:** Ama seni ve Su'yu düşünmek dahi istemiyorum, bu çok canımı yakıyor (Gönderilmedi) **Derin:** İyi geceler, ateş böceği **Ateş:** İyi geceler, cam parçası

Telefonu sonunda yatağıma bıraktığımda kendimi büyük bir boşlukta hissediyordum. Boğazımdan yukarıya yükselen hıçkırıklar Ateş'in kulağına gitmesin diye yangın merdiveninin kapısını açmış, odama girmiştin. Elimi dudaklarımın üzerine bastırıp acıyı içime çektim. En hassas yerime yönelmiş, bana daha önce hiç tatmadığım o acıyı tattırmıştı. Beni kırmıştı.

Cam parçası şimdi çok daha kırıktı.

Ama bu sefer kendi içimde kırılmıştım. Etrafa saçılmadan ve sevdiklerimin canını yakmadan kırılmıştım.

Sadece kendi canımı yakarak kırılmıştım.

Kırılan cam parçalarını bu köşeye alalım...

Yeni bölümde (çarşamba) görüşürüz ♥

Cam Parçası -26-

Derin: Bugün daha önceden dinlediğim aşk şarkılarının aslında ne kadar anlamlı olduğunu anladım (Gönderilmedi) **Derin:** Artık hiçbir şey eskisi gibi değil, olmayacak da (Gönderilmedi) **Derin:** Dünden beri tanıdık olan şeylerle oyalıyorum kendimi (Gönderilmedi) **Derin:** Fotoğraflarımıza bakıyorum, Tuna'yı ve annemi sinir etmeye çalışıyorum ama eskisi gibi hissettirmiyor (Gönderilmedi) **Derin:** İçimde çok dolu olan bir kısım var (Gönderilmedi) **Derin:** Hissetmemi engelliyor, normalde güleceğim şeylere gülmemi engelliyor (Gönderilmedi) **Derin:** Bu değişimi sevdiğilerimden gizlemeye çalışıyorum ama sanırım bende bir haller olduğunu sezdiler (Gönderilmedi) **Derin:** Bende bir haller var zaten, doğru (Gönderilmedi) **Derin:** Ben sana aşık oldum Ateş (Gönderilmedi) **Derin:** Birlikte büyüdüğüm sana aşık oldum (Gönderilmedi) **Derin:** Ateş böceğime... (Gönderilmedi) **Derin:** Senin bana bu kadar acı verebileceğini hiç tahmin etmezdim (Gönderilmedi) **Derin:** Seni bu kadar farklı sevebileceğimi tahmin etmezdim (Gönderilmedi) **Derin:** Aslında bu yanlış oldu (Gönderilmedi) **Derin:** Bir gün bunun olacağını biliyordum sanırım (Gönderilmedi) **Derin:** Geciktirmek için elimden geleni yaptım, utandım deli gibi (Gönderilmedi) **Derin:** Muhtemelen beni Aslı'dan farksız görüyorsun (Gönderilmedi) **Derin:** Ama sen benim için Tuna gibi olamadın (Gönderilmedi) **Derin:** Hiçbir zaman kardeş gibi hissettirmedin (Gönderilmedi) **Derin:** Ne yapacağım ben? (Gönderilmedi) **Derin:** Sana asla gönderemeyeceğim bu mesajlarla ne yapacağım? (Gönderilmedi) **Derin:** Seni kalbime sığmayacak kadar seviyorum (Gönderilmedi) **Derin:** Ama acıyor, Ateş (Gönderilmedi) **Derin:** Bu kez yaralarım üflediğinde geçmeyecek türden (Gönderilmedi) **Derin:** Çok yakıyor

Telefon anlık heyecanımla elimden düşerken gözlerimi kocaman açmış, şoku üstümden atıp telefonuma yeniden uzanmıştım. Neyse ki yalnızca son mesajı yollamıştım. Tam mesajı sileceğim anda Ateş çevrim içi olmuş, mesajımı görmüştü.

Ateş: Ne?

Derin: Biber yedim

Derin: Çok yakıyor

Ateş: Sen acı sevmezsin ki

Derin: Ne bileyim canım çekti

Ateş: Öyle olsun bakalım

(Görüldü.)

Ateş yazıyor...

Derin yazıyor...

Ateş: Eee ne yapıyorsun?

Derin: Oturuyoruz Tuna ile

Derin: Bu arada Eylül ve Tuna için yaptığımız planı harekete geçirme zamanı geldi **Ateş:** Hadi ya

Ateş: Buldun mu birini?

Derin: Buldum

Derin: Tuna'nın nefret ettiği hareketler sergileyecek bir kız buldum **Ateş:** Ne gibi mesela?

Derin: Tuna tabağından yemek alınmasını hiç sevmez **Ateş:** Bir şey soracağım

Ateş: Kız rol mü yapacak?

Ateş: Yoksa cidden Tuna'dan hoşlanan biri mi?

Derin: Rol yapacak

Derin: Tuna'dan cidden hoşlanan birini sırf Tuna bir şeyleri anlasın diye kullanamam **Derin:** Bu o kişinin duygularıyla oynamak olur **Derin:** Kız amacımızdan haberdar

Derin: Kendine salata söyleyip Tuna'nın tabağından yemek yiyecek kfhfj **Ateş:** Sen var ya sen az şeytan değilsin **Derin:** Valla kardeşimin mutluluğu için her şeyi yaparım **Derin:** Eylül'den sırf benim arkadaşım olduğu için uzak durmaya çalışıyor **Derin:** Ona o kadar kötü bir randevu geçirttireceğim ki istediği tek kişinin Eylül olduğunu anlayacak **Ateş:** Peki Eylül'ün haberi var mı?

Derin: Tuna için yaptığımız planlardan haberi yok **Ateş:** Heyecanlandım ha

Ateş: Eylül kolay kolay Tuna'ya yüz vermeyecek ama, benden söylemesi

Derin: O garanti zaten

Derin: Böyle olması gerekiyor

Derin: Aa kapı çaldı

Ateş: Annem size gelecekti

Derin: Dur ben açayım

Ateş: Tamam

Ateş'in mesajına görüldü atıp telefonumu cebime koydum ve hızlıca ayağa kalkıp kapıyı açtım. Tam da tahmin ettiğim gibi Damla Teyze gelmişti. Genelde Ateş de onunla gelirdi ama aramızda tuhaf bir hava vardı, ikimiz de bunun farkındaydık. Bir şey olmamış gibi davranıyorduk.

"Hoş geldin Damla Teyze."

"Hoş buldum kız!" diyerek çenemi sıktı ve içeriye geçti. Annemle Damla Teyze mutfığa girdiklerinde ben de Tuna'nın yanına geri dönmüştüm. Boş gözlerle televizyona bakıyor, elindeki telefonu çeviriyordu.

Hızlıca koltuğa atladığımda irkilerek bakışlarını bana çevirdi. Heyecanlı surat ifademden ona bir şey diyeceğimi anlamıştı.

"Tuna, sana bir kız buldum."

Böyle diyerek ilgisini çekememiştim, herhangi bir tepki vermemişti. Konuşmaya devam ettim. "Böyle uzun saçlı, benden biraz kısa, mavi gözlü..."

Tuna'nın bakışları merakını gizleyememişti. Bilerek Eylül gibi görünen birini anlatıyordum, çünkü şu an itiraf etmese de ona Eylül'ü ayarlamamı istiyordu. Sadece Eylül'ü istiyordu.

"Tanıyor muyum?"

"Yani... Hayır." dediğimde gözlerinde net bir sönme olmuştu. Sırıtmamak için kendimi zor tuttum. "Adı Pınar."

Tuna'nın hayallerini tamamen yıktığımda kendisi bu durumu bana çaktırmamak için üstün çaba gösteriyordu. İlgili davranmaya çalıştı. "Ne zamam buluşacağız?"

"Kismetse bu hafta sonu."

"Tamam, olur."

"Olur tabii. Ondan iyisi mi var?" Tuna bir şey söyleyeceği sırada mutfığın kapısı açılmış, Damla Teyze çıkmıştı. Bana yönelik konuştu.

"Derin, Aslı seni çok özlemiş. Ben çıkarken yalvardı seni oraya yollamam için. Bebeklerini gösterecekmiş. İnebilir misin kuzum?"

"İnerim tabii."

"Tamam o zaman." diyerek yeniden mutfığa döndüğünde ayaklanmışım. "Sen gelecek misin?"

"İsterdim ama istemiyorum."

"Peki." diye mırıldanıp ona tuhaf tuhaf baktım. Ardından evin kapısından çıkmış, bir alt kata inerek zili çalmışım. Kapıyı Ateş açmıştı. İçeriye girerken sordum. "Aslı nerede?"

"Odasında, seni bekliyor."

Kafamı sallayıp Aslı'nın odasına ilerledim ve kapıyı yavaşça açtım. Beni gördüğü gibi yerinde zıplamış, elimden tutarak oyuncaklarının bir köşesine oturtmuştu. İçeriye gidip Ateş'i de elinden tutup getirdiğinde 5 dakika sonra çay partisi yapmaya başlamıştık.

"Prenses olmak çok zor, Derin. Çok yoruluyorum güzelliğimden."

"Yorulmakta haklısın."

"Sen yorulmuyor musun bu kadar güzel olmaktan?" Aslı'nın söylediklerine gülüp hafifçe yanağını sıktım. Onunla epey bir oynadıktan sonra uykusu gelmişti, öğlen uykusu için yatağına yatırıp Ateş'le odasından çıktık. Evin kapısına ilerlediğim sırada Ateş durdurmuştu. "Nereye? Daha yeni geldin sayılır."

"Neredeyse 2 saattir Aslı ile oynuyorum."

"Aslı'ya ilgi var da bana yok mu?"

Sözleri beni kısa süreli bir şoka sokmuştu. Ateş de söylediklerini yeni duyuyormuş gibi şaşırmıştı, demek ki şok olmakta haklıydım...

Koridorda sessizce dikilirken Ateş, parmaklarını serçe parmağımdan çekmişti. Biraz geride durup saçlarını karıştırdıktan sonra boğazını temizlemişti. "Mutfağa geçelim mi? Annem senin sevdiğin börekten yapmıştı. Isıtırız yeriz."

"Olur." diyebilmişim sadece. Aramız cidden bir tuhaftı. Aslında tuhaf davranan tarafın kendim olmasını bekliyordum ama Ateş de normal değildi.

Mutfağa geçtiğimizde Ateş, fırını açıp börekleri ısıtmaya başlamıştı. 10 dakika sonra fırını açıp elime bir bez sardım ve tepsiye uzandım. Ateş de çatal ve tabak çıkarıyordu.

Elim, tepsinin sıcak yerine değdiğinde yüzümü buruşturup tepsiyi ilk bulduğum yere aceleyle bıraktım. Ateş, başını bana çevirmişti. "Ne oldu? Yaktın mı?"

Kafamı onaylarcasına salladığımda elimi tutup açmış ve nerenin yandığına bakmıştı. "Nasıl böyle yakmayı becerdin? Çok kötü yanmış."

Ateş, başını iki yana sallayıp buzluktan torba çıkardı ve elimin üzerine koydu. Hafiften ürperdiğimde gözlerime bakmıştı. "Acıyor mu?"

"Yanıyor, Ateş. Çok kötü yanıyor."

"Yanıyor tabii, dikkat etmezsen olacağı bu. Olmazsa yanık kremi süreriz." Ateş'in söylediklerine gülmeye başladığımda bir deliymişim gibi suratıma bakıyordu. Şu an olanlar, tüm bu yanma muhabbeti bana komik gelmemişti ama sinirim bozulmuştu.

"Neye gülüyorsun?"

"Acıma gülüyorum."

"Sebep?"

Gözlerimi Ateş'in gözlerine çevirip buruk bir şekilde tebessüm ettim.

"Çünkü bile bile yandım."

Cam Parçası -27-

Fotoğrafta Tuna ve Eylül var.

Bölüm Tuna'dan olacak. Kontrol etmeden atıyorum yazım hatası olursa o kısma nokta falan koyun düzeltirim.

tunadincer: Geceden geçti yarım

291 beğeni, 2 yorum

@eylularaz: Ciddi soruyorum kaç kilo verdin?

@tunadincer: @eylularaz 3 kilo

Bilinmeyen numara:

Bilinmeyen numara: Al, bu benden sana iyilik olsun **Bilinmeyen numara:** Zaten anca bakarsın .d **Tuna:** Anlamadım?

Bilinmeyen numara: Eylül'ü diyorum **Bilinmeyen numara:** Anca izlersin

Tuna: Derin, amacın ne fıstığım?

Bilinmeyen numara: Ne Derin'i amk **Bilinmeyen numara:** Batuhan ben

Tuna: Ben az önce sana fıstığım diye mi hitap ettim?

Bilinmeyen numara: İki dakika sinir edecektim seni hemen konuyu dağıttın **Tuna:** Oğlum senin benle derdin ne?

Bilinmeyen numara: Gıcığım sana

Tuna: Gıcıkısan git dedikodumu yap **Tuna:** Bulaşma bana sikerim belanı

Tuna: Ve Eylül'ü de saçma sapan tavırlarından uzak tut **Bilinmeyen numara:** En çok Eylül'ü karıştıracağım bu mevzuya **Bilinmeyen numara:** Çünkü size en yakın kişi o **Bilinmeyen numara:** Kabusun olacağım senin

Bilinmeyen numara: Göreceksin

Tuna: Peki

Bilinmeyen numara: Eylül'e karşı hissettiklerini de anlamadım sanma

Tuna: Ee

Bilinmeyen numara: Ben onun hayatında olduğum sürece aranızda asla

bir şey olmayacak **Tuna:** Eee

Bilinmeyen numara: Uzaktan izleyeceksin onu sadece **Bilinmeyen numara:** Onu da uzaklaştıracam sizden **Tuna:** Eeee

Bilinmeyen numara: Ne eee

Tuna: Oğlum sen ne anlatıyorsun lan **Tuna:** Hain planların varsa kendine tutsana geri zekalı **Tuna:** Şimdi aldım konuşmaların sslerini **Tuna:** Tüm amacın belli

Bilinmeyen numara: Hasiktir ama

Tuna: Geri zekalı lksjfkdl

Tuna: Sabah sabah keyiflendirdin

Tuna: Benim hayatımı mahvetmek için bu kadar uğraşacağına kendine bir hayat edin ve onu güzelleştirmek için uğraş

Tuna: Bana da bulaşmamayı dene

Tuna: Bu da benden sana bir tavsiye olsun ***

Evin kapısını açıp ayakkabılarımı giydiğimde alt kapının da açıldığını duymuştum. Kapıyı kapatıp merdivenlerden hızlıca indim, Ateş evden çıkıyordu. Beni gördüğünde başıyla selam verip spor çantasını tek omzuna taktı ve ilerlemeye başladı. Arkasından seslendiğimde duraksamıştı. Yanına yetişip sordum.

"Bozuk muyuz?"

"Hayır. Neden olalım ki?"

"Balkondaki konuşmamızdan dolayı bana tepki alabileceğini düşündüm."

"Saçmalama." diye mırıldandı. Ateş ve Derin'in havuzdaki yakınlığını gördükten sonra içime bir kurt düşmüştü. Bu yüzden bir süredir durgundum, maç izlediğimiz gün Ateş'i balkona çekip aralarında ne döndüğünü sormuştum. Evet, bebekliklerinden beri birliktelerdi ama yakınlıkları normal arkadaşların yakınlıkları gibi değildi. Daha fazlası var gibi gelmişti.

Ateş de bana aralarında hiçbir şey olmadığını, bundan sonra Derin'e karşı daha dikkatli davranacağını söylemişti.

"Sen nereye gidiyorsun?" Sorusuyla omzumu silktim. "Derin bana bir randevu ayarlamış. Ona gidiyorum."

"Pek istiyormuş gibi değilsin."

"Yani... Evde durmayı tercih ederdim. Ama mecbur, sonuçta Derin'e bu görevi ben verdim. O da benim dediğimi yapıyor. Eğer kızı beğenirsem sen de sana birini ayarlaması için Derin'i görevlendir. Ödev gibi yapıyor."

"Zaten bana birini ayarlamaya çalışıyor."

"Ne? Benim hiç haberim yok lan. Kimi ayarlayacak?"

"Bizim sınıfta bir kız var, onu ayarlayacak." Ateş omuzlarını silkti. "Yapmasını istemiyorum ama sürekli ayarlayabileceğini söylüyor."

"Bırak yapsın, ne olacak ki?"

Ateş bir kez daha omuzlarını silktiğinde bu konuda konuşmak istemediğini anlamıştım. O sırada basketbol sahasının oraya gelmiştik. Onu bırakıp yoluma devam ettim ve Derin'in buluşmayı ayarladığı kafeden içeriye girdim. Kızın fotoğrafını göstermemişti ama görünüşünden biraz haberdardım. Eylül'e benziyordu.

Sonunda bulduğumda masaya yaklaşp "Pınar?" diye sordum. Gülümseyip kafasını salladığında ben de gülümsemiş ve oturmıştım. Kendimi gergin hissediyordum ve bu gerginlikte konuşmak zor oluyordu.

Çok beklemeyip yemek söylediğimizde ben dünyaları söylemişim, o ise sadece bir salata söylemişti. Yemekler gelene kadar pek konuşmamıştık. Geldiğinde karşımdaki kişinin varlığını unutmuş, tamamen yemeklere gömülmüştüm.

Ta ki yabancı bir cisim tabağıma uzanana kadar...

Gözlerim kocaman açıldı ve tabağımdan birkaç parça patates almasını, ardından ağzına atmasını şokla izledim. Canımı yiyordu sanki. Bu kadar acıtabilir miydi?

"Ne oldu? Niye öyle bakıyorsun?"

"Hiç." dedim sadece. Ağlamak istiyordum. Patatesimi yemişti!

"Tuna sen ne burcuydun?"

"31 Aralık ne oluyor?"

"Ayy, oğlak burcu musun?" Pınar, yüzünü buruşturdu. "Hiç de sevmem oğlak burçlarını."

"Ben de bu burç muhabbetini çok abartanları sevmem ama işte buradayız."

Daha şimdiden sıkılmıştım ve burada durmak istemiyordum. Yemeğimi yedikten sonra kalkacaktım. Yemeğimde de gözü vardı zaten. En nefret ettiğim şey tabağımdan yemek alınmasıydı. Madem canı çekiyordu, niye kendisine sadece bir salata söylüyordu? Tanıdığım, yakın olduğum bir insan olsa tabağımdan yemek almasını anlayabilirdim ama ilk kez birbirimizi görüyorduk.

"Kış mevsimini mi seversin yaz mevsimini mi?"

"Sonbahar."

"Eylül yüzünden mi?"

Sorduğu soruyla kalbim sıkışırken merakla ona bakmaya başlamıştım. "Eylül ayı geldiğinde çok güzel görünüyor etraf, o yüzden mi?"

"Evet." diye mırıldandım. "Kesinlikle o yüzden."

"Sen hiçbir şey sormuyorsun ama. Hep konuşan ben oluyorum." Kelimeleri uzatarak ve abartı bir vurgulamayla dile getirdiğinde kaşlarım çatılmıştı. Birden ses tonunun böyle değişmesine alışamamıştım.

"Kusura bakma Pelin-..."

"Pınar."

"Pırıl, bak-..."

"Pınar lan Pınar!"

"Üzgünüm, Pınar?" Bu sefer ismini doğru söylediğimde kafasını sallamıştı. Sözlerime devam ettim. "Açıkçası burada olmayı istemiyorum. Yani... Kardeşimi bana bir kız ayarlaması konusunda görevlendirdim ama o zamandan bu zamana bende bir şeyler değişti. Şu an kimseyle çıkmak istemiyorum. Aklımda biri var ve belli ki başkalarının yanında olmak onu aklımdan atmama yardımcı olmuyor."

"Nasıl?"

"Sabahtan beri bir şeyler söylüyorsun, konuşuyorsun ve ben seni dinleyemiyorum. Dinlediğimde de duyduğum şeyden onunla alakalı bir pay çıkarıyorum. Üzgünüm, bunu bilerek yapmıyorum. Kendime engel olmaya çalıştım ama başaramıyorum da. O yüzden en iyisi kalkıp gitmem olacak."

Pınar gülümseyip yumruğunu havaya savurdu. Onu tuhaf bakışlarla incelerken sonunda kendini açıklayabilmişti. "İnşallah çok mutlu olursunuz. Bir şeyleri fark etmeni sağlayabildiğim için çok mutluyum."

"Ne?"

"Çalıştır saksıyı."

Fark ettiklerimle duraksadım. Pınar, Eylül gibi görünüyordu ama hoşlanmadığım ne kadar hareket varsa yapmıştı. Tabağımdan yemek almıştı, burçlardan konuşmuştu, sesini inceltmişti. Eylül gibi görünse de onun gibi davranmamıştı ve bu benim aslında tek istediğimin Eylül olduğunu anlamamı sağlamıştı.

Derin...

Pınar'la vedalaşıp kafeden çıktığımda sebepsiz bir mutluluk sarmıştı beni. Artık ne istediğimi bilmenin rahatlığıydı belki de. Eylül'e olan zaafımı görmezden gelmek için kendimi başkalarıyla oyalayamazdım. Bunu yıllarca yapmıştım zaten. Eylül'e olan ilgimi göz ardı etmek istemiştim ama ne kadar başarılı olmuşum tartışılırdı...

Evin önüne geldiğimde Eylül'ü telefonla konuşurken görmüştüm. Bugün bizde kalacak olmalıydı. Bayram gibi bir gündü, resmen tüm güzel olaylar sıralanmıştı.

"Çok mu şey istiyorum ya? Sadece ben konuştuğumda kafanı telefonundan kaldırıp gözlerime bakmanı istiyorum. Bu çok da zor değil."

Canının ne kadar sıkın olduğunu görebiliyordum. İstemsizce suratım asılırken Eylül, sinirle güldü. "Nasıl seni ilgilendirmiyor? Anlattıklarımı zaten bildiğinin farkındayım ama benim seni bilgilendirmeye ihtiyacım yok. Sana anlatmaya ihtiyacım var. Duymak istemiyorsun öyle mi? Peki, senin duymaya bile tahammül edemediğin şeyleri ben yaşıyorum. Gerçekten bu kadar umurunda olmadığımı bilseydim anlatmazdım hiç. Özür dilerim değerli zamanın için. Bir daha aramam, merak etme."

Eylül, telefonu hırsıyla kapatıp elini saçlarından geçirdi ve dışarıya titrek bir nefes verdi. Beni fark ettiğinde irkilmişti. "Tuna? Ne zamandır oradasın?"

"Konuştuklarını duyacak kadar zamanım oldu."

Samimi olmayan bir şekilde gülüp kendini banka bıraktı. Yanına oturduğumda içime onun sıkıntısını söküp almak için büyük bir istek dolmuştu. "Kimle konuşuyordun?"

"Abimle konuşuyordum. Neymiş, annemin yeni hayatıyla ilgili anlattıklarını dinlemek istemiyormuş. Gerçekten... Hayatımdaki herkes bencil olmak için niye bu kadar uğraşıyor?"

Bakışlarımı ona çevirdiğimde yeniden konuştu. "Sizden bahsetmiyorum bu arada."

"Öyle dediğini düşünmemiştim zaten."

"İşte tek istediğim bu. Söylemediğim şeyleri söylemişim gibi davranmayan, her lafımın altında ima aramayan birileri... Bu yüzden sürekli sizin evinize geliyorum çünkü ailenizin güzelliği bana huzur veriyor."

"Onlar senin de ailen." dedikten sonra cebimden bir çikolata çıkarmış, Eylül'e uzatmışım. Yanımda hep atıştırılacak şeyler bulunuyordu çünkü ne zaman acıkacağım belli olmuyordu.

"Yok, sağ ol. Sen ye."

"Hayır, sen ye. Bak ısrar ediyorum."

"Ama sen yemeğini paylaşmayı sevmezsin."

"Evet, sevmem." diye mırıldanıp uzatmaya devam ettim.

"Ama seninle paylaşırım."

**Pınar Tuna'nın tabağından birkaç patates aldı diye kıyameti
koparan Tuna'nın Eylül'e kendi isteğıyle çikolatasını uzatması...
Pazartesi günü görüşmek üzere! ♥**

Cam Parçası -28-

Fotoğrafta Derin ve Ateş var.

Eylül ve Tuna'ya ayrı kitap gelmeyecek. Bu kitap onların da kitabı. Ne zaman kitap yazsam ve yan karakterlerin aşklarına değinsem hemen ayrı kitap istiyorsunuz kdljsflşjsldf ben aynı kurgudan ekmek çıkarma işini Eski Hat'ta yeterince yaptım. Aklımda çok fazla kurgu var ve onları paylaşmak istiyorum artık.

atesuyar: Koca bir aslan ve onun ufak parçası 203 beğeni, 1 yorum

@akinacar: Büyümeseniz olmuyor değil mi ***

tunadincer: Denizde çok balık var ama ben denizkızı istiyorum 215 beğeni, 2 yorum

@derindincer: En azından artık ne istediğini biliyorsun :) **@pinarkilic:** Off off düşülür buna ***

eylularaz: Elimde o büyümlü ellerin hayali kaldı 192 beğeni, 1 yorum

@batuhanulu: ♥

Ateş:

Derin: AYYY SURATLARINA KURBAN OLURUM

Ateş: Özledin mi?

Derin: Ne?

Ateş: 2 haftadır izlemiyoruz diziyi **Ateş:** Özlersin de izleriz diye düşündüm **Derin:** Bir türlü boş vakitlerimiz kesişmedi ya **Ateş:** Evet, fark ettim

Ateş yazıyor...

Derin yazıyor...

Ateş çevrimiçi

Derin çevrimiçi

Ateş: Ne oluyoruz ya?

Ateş: Ben anlamıyorum bir türlü **Derin:** Neyi anlamıyorsun?

Ateş: Bu anlamsız soğukluğu anlamıyorum **Ateş:** Ve buna katlanamıyorum da **Ateş:** Aramızda buz dağı değil de buzdan ülke varmış gibi sanki **Ateş:** Bu çok rahatsız edici

Ateş: Sakın bana bunu fark etmediğini söyleme...

Derin: Fark ettim elbette

Ateş: Ee?

Ateş: Neyimiz var bizim sen biliyor musun?

Derin: Bilmiyorum

Derin: Herhalde şu sıralar insanlarla çok iletişime geçesim gelmiyor

Derin: Sadece sana karşı değil bu tavrım, üzülme **Ateş:** Bu durum yalnızca senden kaynaklanan bir şey değil **Ateş:** Bende de tuhaf şeyler var **Ateş:** Anlayamıyorum

Ateş: Bu işin içinden nasıl çıkacağız?

Derin: Şey olabilir belki

Derin: Hani aşık oldun ya

Derin: Ondan biraz kendi içine kapanmış olmayasın?

Ateş: Alakası yok bence

Derin: Niye olmasın?

Derin: Belki yatıp kalkıp onu düşünesin geliyordur **Derin:** Kimseyle konuşmak istemiyorsundur **Derin:** Bunlar olabilir şeyler

Ateş: Sen nereden biliyorsun bunları?

Derin: Tuna'dan biliyorum

Ateş: Tuna Eylül'e karşı hissettiklerinin bir zaafı fazla olduğunu inkar ederken evet, böyleydi **Ateş:** Çünkü bir belirsizlik vardı **Ateş:** Ama şu an çok neşeli

Derin: Ay evet ya

Derin: Sabahtan beri gelip sarılıyor **Derin:** Sevgi pıtırıcığına döndü iyice

Derin: Ama Eylül'ü görünce tam bir öküze dönüşüyor **Derin:** Godoş işte

Ateş: Artık Tuna hislerinin farkında **Ateş:** Bundan sonra nasıl bir yol izleyeceksin?

Derin: Eylül'ün onu isteyip istemediğini net olarak bilmiyoruz **Derin:** Yani geçmişte onun kalbini çok kırmış

Derin: Bir daha sevse de söylemez ki eskiden de söylemedi zaten **Ateş:** Biraz vakit geçirmelerini sağlayalım bence **Ateş:** Tuna'nın eskisi gibi olmadığını görsün **Ateş:** Onun açtığı yaraları ancak o kapatabilir **Derin:** Tek sorun o olsa iyi yine **Derin:** Eylül'ün ailesi de biraz sıkıntı **Derin:**

Annesi üzerinde çok baskı kuruyor **Derin:** Diyelim ki her şey yolunda gitti ve bu ikisi muradına erdi **Derin:** Annesi engel olabilir

Ateş: Eylül'ün annesi onun mutluluğuna niye engel oluyor ki?

Derin: Eylül annesinin ilk evleneceğini öğrendiğinde evden kaçmış, o yüzden başına iş açar diye korkuyor **Derin:** Ama onu baskılayarak yanlış iteliyor aslında **Derin:** Eylül'e güvendiğini ona hissettirirse Eylül zaten yanlıştan kaçınır **Derin:** İş inada biniyor

Ateş: Anladım

Ateş: Yapılacak çok iş var...

Derin: Valla ikizimin mutluluğu için değer **Derin:** Ateş, bu arada şey diyecektim **Derin:** Hani ikimizin de boş vakti kesişmiyor ya **Derin:** İstiyorsan diziye yalnız başımıza devam edelim **Derin:** Böyle olunca izleyemiyoruz **Ateş:** Sensiz izlediğim 1 bölüm için başımın etini yemiştin?

Derin: O eskidendi

Ateş: Şimdi değişen ne?

Ateş: Nasıl boş zamanlarımız kesişmiyor?

Ateş: Bunların hepsi bahane, Derin **Ateş:** Biz hep birbirimize vakit ayırabiliriz **Ateş:** Şu an olan ne, biliyor musun?

Ateş: Birbirimizden kaçıyoruz.

Ateş: Neden bilmiyorum, bu işi nasıl çözeriz bilmiyorum **Ateş:** Ama kaçtığımızı biliyorum **Derin:** Evet, haklısın

Derin: Ben kendi içimde çözmeye çalışacağım **Ateş:** Ben de

Ateş: Çözdüğümüzde yangın merdiveninde buluşalım **Derin:** Ya aynı anda çözemsek?

Ateş: Beklerim

Derin: Senin önce çözeceğini ne malum?

Ateş: Galiba derdimin ne olduğunu biliyorum **Derin:** Derdinin ne olduğunu biliyorsan seni geride tutan ne?

Ateş: Derdimi bilmek?

Derin: Olayı dramatikleştirmeyelim **Derin:** Belki de yalnız kalmaya ihtiyacın vardır **Derin:** Sürekli birlikte olmak zorunda değiliz **Ateş:** Haklısın

Ateş: Yalnız kalmaya ihtiyacım olması dışında **Derin:** Neyse ya

Derin: Ne yapacaksak yapalım

Derin: Şu aramızdaki tuhafılık düzelir belki **Ateş:** Umarım

Eylül: Derin, bir şey soracağım **Derin:** Sor

Eylül: Ya da boş ver ya

Eylül: Sormayayım en iyisi

Derin: Sor be

Eylül: Yok yok

Eylül: Sormayayım

Eylül: Önemli değil zaten

Eylül: Neyse

Eylül: Ne yapıyorsun?

Derin: Beni böyle geçiştiremezsin Eylül **Derin:** Sor ne soracaksan

Eylül: Ay iyi tamam be

Eylül: Pınar kim onu soracaktım **Derin:** Hmm

Eylül: Derin bak saçma sapan tepki verme **Eylül:** Sadece merak ettim

Derin: Hmmm

Eylül: Off soran aklımı şey edeyim ben **Eylül:** Sormadım say

Eylül: Merak da etmiyorum zaten **Derin:** Tabii canım

Derin: Elbette merak etmiyordursundur **Derin:** Tuna'nın fotoğrafına yorum yaptı diye kim olduğunu düşünmüşsündür o kadar **Derin:** Yani sonuçta o kadar bizim eve girip çıkıyorsun ama o kızın kim olduğunu bilmiyorsun

Eylül: Aynen öyle

Derin: Sen bunları benim külahıma anlat **Derin:** Ne oldu? Kışkandın mı?

Eylül: Kışkanmam için bir sebep mi var?

Derin: Yani bilmiyorum

Derin: Pınar Tuna'nın fotoğrafına düştü **Eylül:** Ee

Derin: Yani bu demek oluyor ki Tuna'ya düştü **Eylül:** Eee

Derin: Senin bir zamanlar düştüğün gibi...

Eylül: Eeee

Derin: GİRSİN O EELER SANA TAMAM MI APTAL İNSAN EVLADI **Derin:** Sinirlendim

Eylül: Aman, Pınar kimse kim

Eylül: Güzelmiş ayrıca, yakışırılar **Derin:** Profilini mi stalkladın bir de **Derin:** Ay yerim seni

Eylül: Önüme geleni stalklıyorum bunun altında özel bir anlam aramaya gerek yok **Eylül:** Eskiden olsa kafayı yerdim doğru **Eylül:** Ama artık öyle hislerim yok **Derin:** Bu senin kafayı yememiş halin mi .d **Eylül:** Kafayı yemiş halimi sana gösteririm bir daha delirtmeye götün yemez **Eylül:** Sinir etme beni ya

Eylül: Alt tarafı bir soru sorduk **Derin:** Tamam yav sinirlenme

Derin: Ayrıca, diyelim ki benim anladığım gibi **Derin:** Bunda kötü olan bir şey yok **Eylül:** Derin, birkaç sene önce ne yaşadığımı bilmiyorsun

Eylül: Evet, Tuna çok iyiydi falan ama o kadar acıttı ki beni **Eylül:** Kimseyi sevmeye cesaretim olmadı **Eylül:** Tuna gibi merhametli biri bile bu kadar canımı yakabiliyorsa diğerleri kim bilir ne yapar diye düşündüm hep **Derin:** İşler değişti

Derin: Tuna eskisi gibi değil, olgunlaştı ablası **Eylül:** Değişmesi bir şey fark ettirmiyor **Eylül:** Ona olan hislerim çoktan kayboldu **Derin:** Blrz

Eylül: Ne?

Derin: Tamam dedim bal kız

Eylül: Bal kız ne ya

Derin: Niye? Ne varmış bal kızda?

Derin: Tuna balım diyor da ben bal kız diyemez miyim?

Derin: Pıttık diyemem artık, anlamı çok farklı bir şeymiş kldshflkd **Eylül:** İyi tamam de

Eylül: Ben çıkıyorum şimdi

Eylül: Batuhan geri zekalısı yemek hazır diye bağırıyor **Derin:** Siz hani aynı evde yaşamıyordunuz?

Eylül: Taşındı

Eylül: Bu geri zekalıya ne kadar tahammül edebilirim bilmiyorum **Eylül:** Annemin yüzüne karşı o kadar efendi, o kadar tatlı ki görsen şaşarsın

Derin: Bunu Tuna duymasın küplere biner **Eylül:** Ona ne oluyor?

Derin: Bir şey olduğu yok, Batuhan'a gıcık ya ondan herhalde jsanaklaşıkklkfjdl **Eylül:** Doğru

Eylül: Ben çıkıyorum şimdi, görüşürüz **Derin:** Afiyet olsun

Ne alaka bilmiyorum ama Batuhan ile Pınar'ı şipledim
akjnflkdkslkşf

Allah'ım sen yardım et...

Aklımda bir sahne var 30'ları görelim yazacağım.

Çarşamba günü görüşürüz ♥

Cam Parçası -29-

Fotoğrafta Derin var.

akinacar: Ben artık yeğeninle idare etmekten sıkıldım kendiminkini istiyorum @hilalsurmen

201 beğeni, 3 yorum

@tunadincer: Az kaldı düğüne sık bir yerlerini

@atesuyar: Aynen, bebek kuzen istiyorum

@hilalsurmen: Allah'ım bana bir şeyler oluyor...

"Her geldiğinde daha da suratsız oluyorsun."

İsimsiz arkadaşımın söylediğine hafifçe gülüp yanına oturdum. Onunla tanıştığım ilk gün tuhaf bir karmaşanın içerisindeydim ama durumumun farkında değildim. Bir bakıma haklıydı, gittikçe çöküyordum. İçim içimi yiyordu ve bu surat ifademe her ne kadar istemesem de yansiyordu.

"Sen de benden farklı sayılmazsın."

Kafasını ağırca sallayıp elindeki telefonunu döndürmeye devam etti. "Sorun ne ufaklık?"

"Bunu zaten biliyorsun."

"En yakın arkadaşına aşık olmanın tek sorun olduğunu düşünmüyorum. Yani... Bunu ilk söylediğinde gözlerin parlıyordu, bir bakıma mutluydun. Bir şeyler değişmiş."

"Sen yüksek lisansını aşka falan mı yaptın? Bu konularda çok bilgilisin."

Bir şey söylemeyip sadece güldüğünde konuşmamı beklediğini biliyordum. Böyle bir dert ortağımın olması güzeldi. Bazen aynı konuları konuşup durmamdan sıkıldığını düşünsem de o ilgili gözüküyordu. Beni merakla dinliyor, dozunda yorum yapıyordu. İhtiyacım olan da böyle biriydi.

Beni tanımayan ama dinleyen biri...

"Sevdiği biri var."

"Bunu sana o mu söyledi?"

"Evet."

"Peki tavırları da söylediklerini destekliyor mu?"

Kaşlarını çatarak yüzüne baktığımda söylediklerini açıklamıştı. "Yani belki de seni kıskandırmak için böyle bir şey söylemiştir diye düşündüm."

"Yok, öyle biri değil." dedikten sonra az önceki sorusunun cevabını vermiştim. "Aşık olduğunu söylediği kızla konuşurken görmüyorum onu. İlgisiz davranıyor, adım atmıyor ona karşı. Bilmem, belki de utanıyordur."

"O zaman onu kendine aşık et."

Şaşkınlıkla kafamı ona çevirdim, o ise gayet normal bir şekilde bakmaya devam ediyordu. "Sevdiği biri var diyorum, nasıl kendime aşık edeyim?"

"Niye etmeyesin ki? Sonuçta kızla konuşmuyor, aralarında bir şey yok. Onu kendine yönlendirmen yanlış olmaz. Hem seninle daha çok yaşanmışlığı var, aşık olmasının zor olacağını sanmam."

"Bunu yapamam. Yani onu kendime aşık etmek için ekstra çaba harcayamam. Bu nasıl yapılır onu bile bilmiyorum."

İsimsiz arkadaşım, gülerek kafasını iki yana salladı. Şu halime gülüyordu, orası belliydi. Ben de dayanamamış, gülmeye başlamıştım. Gerçekten bu konularda bilgim sıfırdı. Ve sorabileceğim tek insan da oydu. Etrafımda aşık olmuş çok insan vardı. Annem, babam, Tuna, Akın... Ama hepsi Ateş'le bağlantılı olduğu için hiçbirine soramıyordum.

"Şimdi sen bu çocuğa olan hislerini fark ettin diye uzaklaştınız, değil mi?"

"Evet."

"Uzaklaşmayacaksın, ne kadar zor olsa da eski yakınlığınıza geri döneceksiniz. Hatta belki de daha yakın olacaksınız. Belli ki senin açtığın boşluğu doldurmaya çabalıyor. Aşık olması bir yalan olabilir. O bile farkında değildir belki de bu yalanın."

"Nasıl bu kadar emin konuşuyorsun?"

"Çünkü en yakın arkadaşını kaybetmenin ne olduğunu biliyorum." Gözlerini kaçırıp bakışlarını ellerine çevirdi. "O çocuğa bunu yaşatma. Şansın varken, biriyle ilişkisi yokken onu kendine aşık et. Yanından ayrılma, ona kendi yokluğunu yaşatma. Çünkü içine düşülen boşlukla baş etmesi bir hayli zorluyor."

Dirseğimle onu dürtüp sııttım. "Biliyorsun, ben de senin en yakın arkadaşın olabilirim."

Kolunu omzuma atıp başımı göğsüne çekti ve saçlarımı karıştırmaya başladı. "Ufaklığa bak sen, neler de söylüyormuş."

"Ne ya? Kötü bir şey mi dedim?"

Saçlarımı karıştırmayı bırakıp elini başımın üzerine koydu ve kafamı iyice kendi göğsüne yasladı. "Benim en yakın arkadaşım zaten sensin, ufaklık." İç geçirip devam etti. "Hatta tek arkadaşım..."

Bu söyledikleri içimi öyle burkmuştu ki hiçbir şey söyleyememiştim. Yalnızca kollarımı beline sarmış, varlığını hissettirmeye çalışmışım. Yalnız bir adamdı, bu belliydi. Eski sevgilisi tarafından aldatılmıştı, en yakın arkadaşı ona aşık olduğu için araları bozulmuştu. Ailesinden de hiç söz etmemişti. Acaba ölmüşler miydi? Bilmiyordum.

Geri çekilip yüzüne gülümseyerek baktım ve bakışlarımı parkta gezdirmeye başladım. Bu parkı seviyordum, evimize çok yakındı ve her gün gelebiliyordum. Belki de onun da evi buralardaydı. Ama ona bu park dışında rastladığımı hiç hatırlamıyordum.

Gözlerim bir noktada takılı kaldığında yüzümdeki gülümseme yavaşça donmuştu. Ateş, bir bankta oturuyor ve yanındaki Su ile konuşuyordu.

Kalbim acıdı.

"Ben şimdi gitsem?"

Titreyen sesimle kaşları çatıldığında dudaklarımı birbirine bastırıp ağlama isteğimi iteledim. Mümkün değil, onu o kızla gördükçe çok canım yanıyordu.

"Hangisi?"

"Ne?"

"Onu gördün, değil mi?"

Pes ederek omuzlarımı çöktürdüm. Adam her şeyi biliyordu. Cinli miydi neydi...

"Kaydırakların arkasındaki bankta sarışın bir çocuk var, o." Bakışlarını o tarafa çevirip birkaç saniye inceledi. "Peki yanındaki kız şey mi?"

Onaylayan mırıltılar çıkarıp ellerimle oynamaya başladım. İsimsiz arkadaşımın da söyleyecek bir şeyi yoktu, yalnızca susmuştu. Birkaç saniye sessizce durduktan sonra ayaklanmışım. Parktan hızlıca çıkıp yürümeye başladığımda kendimi teselli etmeye çalışıyordum. Eve böyle bir surat ifadesiyle, böyle düşük bir modla gidemezdim.

"Derin?"

Adımlarım durakladığında Ateş de hızlıca yanıma gelmiş, gülerek yüzüme bakmıştı. "Parktan çıkarken gördüm seni, sen görmedin mi?"

Bu neşesinin sebebini düşündükçe canım acıyordu.

"Görmemişim."

"Akın dayım anneni nikah şahidi olarak seçti. Görecektin o anı, güya bir drama yaratıyor. Çocukluk aşkı, şimdiki aşkıyla evleneceği gün nikah şahidi olacak."

Ateş, anlatmaya devam ediyordu. Çenesi düşmüştü, neşesi yerindeydi. Bu güzeldi. Onun mutlu olması yani... Ama onu böyle mutlu eden sebepler... Bunlar bencil yanımin hiç hoşuna gitmemişti. Gerçekten korkuyordum. O kız da Ateş'e aşık olur diye çok korkuyordum. İmkansız da değildi, belki de bir süre sonra gerçekleşecek olan buydu.

"Derin?"

Ateş'in değişen ses tonuyla kendime gelirken bakışlarımı ona çevirdim. "İki saattir belki gülümsersin diye etmediğim şebeklik kalmadı. Artık gülecek misin?"

"Beni güldürmek zorunda değilsin."

"Evet, zorundayım. Kendimi bildim bileli bunun için çabalıyorum ve başarısız olduğumda canım çok sıkılıyor, Derin. Sen gülmediğinde canım çok sıkılıyor."

Ateş'in çaresiz çıkan sesiyle ona ne yaptığının ancak farkına varabilmişim. Evet, hislerimin farkına vardığımdan beri garip bir bunalım içerisindeydim ancak Ateş'i de yanıma aldığımı fark etmemiştim. Hiç ayrılmamıştık ki biz... Her şeyimiz beraberdi.

Gülümsemeye çalıştım, kendimi zorlamam gerekmişti. Aklıma tüm güzel anlarımızı getirdim ve sonunda gülümsemeyi başardım. "Sizi parkta gördüm, hayırdır aşk kuşları?"

Gülümsememi yüzümde sabit bir şekilde tutmak beni çok zorlamıştı, hele ki Ateş bana bu gözlerle bakarken...

"Yapma."

"Neyi yapmayayım?"

"Bunu yapma işte. Böyle sırtarak, imayla konuşma."

"Niye ki? Biz en yakın arkadaşlar değil miyiz Ateş? Kardeş gibi değil miyiz?"

Söylediklerimin ne kadar aptalca olduğunu biliyordum. Evet, en yakın arkadaşlardık ama bu hislerle kurduğum cümle çok gülünç olmuştu. Ateş'in en yakın arkadaşım olduğu gerçeğini hiçbir şey değiştiremezdi. Ama hiç kardeş gibi olmamıştık ki...

Ateş, çenesini sıkıp bakışlarını kaçırdı. Hafifçe gülmüştü. Bakışları yeniden bana döndüğünde surat ifadesi ciddileşti ve bana doğru bir adım attı, bir adım daha... Aramızdaki mesafe kapandığında yanımdaki suratı

kalbime hiç iyi Şeyler yapmıyordu. Bu baskıyı kaldırabilecek miydim bilmiyordum.

Ateş, aramızdaki ufak boy farkından dolayı hafifçe eğilip yüzlerimizi hizaladığında ister istemez nefesimi tutmuştum. Bir süre suratımı inceleyip sonunda konuŐtuęunda beni yerime ivilemiŐti.

"Kardeş gibi hissettirmiyor."

Cam Parçası -30-

Üst taraftakiler sırayla Tuna, Eylül ve Akın; ortadakiler Derin ve Ateş; alttakiler isimsiz, Batuhan ve Pınar.

Akın hayallerimin erkeği olabilir...

Kardeş gibi hissettirmiyor.

Ateş'in söyledikleri zihnimde yankılanıp duruyordu. Ona ne cevap vereceğimi kestiremiyordum. Söylediklerini düşünmek için bana yeteri kadar zaman tanıdı da benzemiyordu. Bir tepki vermem için gözlerimin içine bakıyordu ancak bu... Bu şartlar altında söylediklerini düşünemiyordum bile. Dikkatimi dağıtıyordu.

Göğsüm aldığım nefesler yüzünden hızla inip kalkarken kendimi sakinleştirmek için büyük çaba sarf ediyordum. Ama Ateş çabamla dalga geçer gibi yaklaşmaya devam ediyordu. Bu tehlikeliydi. Onun bu yakınlığı benim için tehlikeliydi.

"Sen?" diye sorduğunda gözlerim yarım bir şekilde kapanmıştı. Tam şu an bulunduğum yere yığılabildim. Nasıl ayakta durduğuma dair herhangi bir fikrim yoktu. "Sen ne hissediyorsun?"

"Ben?"

Sonunda sesim çıktığında Ateş, kafasını yavaşça salladı. "Ben senin kardeşin gibi miyim sence?"

Bu konuşmanın gidişatından ürküyordum. Ateş'in bu ilginç tavrından, yakınlığından, kalbimin atışlarından... Ateş, Ateş gibi davranmıyordu. Farklıydı. En azından bana öyle gelmişti.

"Yolu kapatma, cam parçası."

"Ne yolu?"

Ateş, geri çekilip geniş bir şekilde gülümsedi. Herhangi bir cevap vermemişti ve bu tavırları beni kudurtmuştu. Az önce yaşananlar da neydi öyle? Sorgulamaktan korkuyordum.

"Ve bu arada, parkta sarıldığın kişi isimsiz arkadaşın mıydı?"

"Ne?"

"Parkta diyorum, sıkıca sarıldığın kişi şu bahsettiğin isimsiz miydi?"

"Bizi görmediğini sanıyordum."

"Ben de isimsiz arkadaşını kız sanıyordum."

"Hiçbir zaman cinsiyetini belirtmemiştim." Ateş, onaylarcasına kafasını salladı. Ona Su ile parkta ne yaptığını sormak için iyi bir zaman mıydı? Bence öyleydi.

"Sen ve Su..." Cümleye başlamış olsam da gerisini kışkırdığımı belli etmeden nasıl getirebileceğime dair bir fikrim yoktu. Dudaklarımı birbirine bastırıp kollarımı kavuşturdum. Ateş, kaşlarını kaldırarak yüzüme bakmıştı. "Evet, ben ve Su?"

"Yok bir şey."

Aramızdaki bu tuhaf havayı dağıtmak adına sürekli bir şeyler söyleyesim geliyordu ama cümleler havada asılı kalıyordu. Konuşamıyorduk. Az önce olanlardan sonra onu irdeleme cesareti de gösteremiyordum. Gerçekten...

"O çocuk o çocuk mu?"

"Anlamadım?"

"O isimsiz arkadaşın işte, aşık olduğun çocuk mu?"

"Ne alaka şimdi?"

Ateş, nefesini dışarıya üfleyip kafasını 'boş ver' der gibi salladı ve yürümeye devam etti. Ben de peşinden yavaş adımlarla ona eşlik ediyordum.

"Derin!"

Tuna'nın seslenmesiyle rahatlarırken bakışlarımı ona çevirmiştim. Omzuna taktığı spor çantasıyla bize doğru ilerliyordu. Kolunu omzuma atıp bakışlarını Ateş'e çevirdiğinde aralarındaki sessiz diyalog dikkatimi çekmişti. Bu ikisinin arası da tuhaftı.

Bunlar hep nazardandı.

"Nasılsın güzel kardeşim?"

"Ne istiyorsun benden?"

"Canının sağlığı, başka ne olsun?"

Ona inanmadığımı bakışlarımla belirtirken Tuna, kolunu omzumdan çekip derince bir nefes aldı. "Tamam, Eylül'ü bize çağırsana. Bugün bizde kalsın."

"Olur, arayayım ben onu."

Tuna, iki elini yanaklarıma koyup sıkıştırdı. "Sen var ya bir erkeğin başına gelebilecek en güzel şeysin!"

Gülüp telefonumu çıkardım ve Eylül'ü aradım. Telefon açıldığında konuşmuştum. "Alo, Eylül? Bugün bize gelsene."

"Eylül hasta biraz, gelemeyecek."

"Batuhan?"

Tuna ve Ateş'in bakışları aynı anda bana döndüğünde telefonumu ikisinden uzak tutmak için aramıza biraz mesafe koymuştum. "Ne hastalığı? Nasıl şimdi?"

"Üşütmüş işte, yatıyor şu an."

"Doktora gitti mi?"

"Götürdüm, ilaç verdi onları içecek şimdi." Arkadan Eylül sesini duyduğumda Batuhan bağırıyordu. "Hiç öyle mızırdanma, içeceksin!"

Telefon suratıma kapanırken kulağımdan çekip tip tip bakmışım.

"Batuhan mı?"

"Eylül gelmeyecek mi?"

"Ne konuştunuz Batuhan'la?"

"Hasta mıymış kurban olduğum?"

"Lan tek tek sorun!" Başımı Ateş'e çevirip önce onun sorularına cevap verdim.

"Evet, Batuhan'la konuştum. Eylül'ün telefonunu o açtı ve Eylül hakkında konuştuk." Bu sefer kafamı Tuna'ya çevirmiştim. "Eylül hastaymış, o yüzden gelmeyecekmiş. Doktora gitmişler. Şimdi, başka soru kaldı mı?"

İkisi de kafalarını 'hayır' anlamında salladığında hafifçe güldüm. Çocuk gibilerdi.

"Güzel."

Tuna: Geçmiş olsun balım

Eylül: Teşekkür ederim

Tuna: Nasıl oldun?

Eylül: İyiyim ya

Tuna: Geleliyorsun şimdi yani **Eylül:** Yok geliyorum

Tuna: Hasta değil misin?

Eylül: Ya evet ama

Eylül: Öyle abartılacak bir şey yok, üşütmüşüm biraz **Eylül:** Elden ayaktan kesilmedim yani **Tuna:** Şimdi doğru mu anlıyorum ben **Tuna:** Sen hastasın

Tuna: Ve bu soğukta evden çıkıp bizim eve geleceksin **Eylül:** Evet ballısı

Tuna: Eve almam seni

Tuna: Yat dinlen

Eylül: Ya Tuna çok özledim Öykü Teyzeyi **Tuna:** Daha dün telefonda konuşmadınız mı siz?

Eylül: Sen nereden biliyorsun?

Tuna: Annemin telefonda bu kadar uzun konuştuğu tek kişi sensin de ondan **Tuna:** Sen şimdi illa geleceğim mi diyorsun?

Eylül: Evet öyle diyorum

Tuna: Biraz daha bekle

Tuna: Seni almaya geleceğim **Eylül:** Saçmalama

Eylül: Hiç gerek yok

Tuna: Annem hasta halinle tek başına geldiğini öğrendiğinde yiyeceğin azarı hayal et istiyorsan **Eylül:** Tamam bekliyorum o zaman **Tuna:** Ha şöyle

Tuna: Ben şimdi çıkıyorum

Tuna: Oraya vardığımda görüşürüz balım "Neye sırtıyorsun lan mal?"

Batuhan, yanıma oturup telefonumu dikizlediğinde ekranı kapatıp kaşlarımı kaldırarak ona baktım.

"Ben gidiyorum, bugün Derin'in evinde kalacağım. Anneme söylersin."

"Tek başına mı gideceksin? Bu halde?"

"Ay ne var halimde?"

"Ne mi var? Sesin erkek gibi çıkıyor."

"Sen de son zamanlarda insan gibi gözüküyorsun, bir şeyin yok inşallah?"

Batuhan, gözlerini devirip yanımdan kalktı ve çantamı hazırlamama yardım etti. Aslında aramız gayet iyiydi ama o söylediklerinden sonra Batuhan'a kök söktürüyordum. Bir yandan da kıyamıyordum, benden başka kimsesi yoktu.

"Sen Tuna'ya mı aşıksın?"

Elimdeki çantayı yere düşürdüğümde Batuhan sırtıtmıştı. "Aşıksın."

"Ne alakası var be? Geri zekalı." Çantamı yerden alıp tek omzuma taktım ve Batuhan'ın konuşmasına izin vermeden evden çıktım. Tuna da kapının önünde beni bekliyordu. Bakışları telefonundaydı, birine mesaj yazıyormuş gibi görünüyordu.

Yanına gittiğimde bakışları hemen beni bulmamıştı. Birkaç saniye daha telefona baktıktan sonra kafasını kaldırmış, gülümsemişti.

"Gözlerin kan çanağına dönmüş. Bu mu senin hasta olmayan halin?"

"Burnum tıkanık olunca uyuyamıyorum, uyuyamayınca da gözlerim kızarıyor haliyle."

"Siz kimsiniz beyefendi? Ben Eylül'e bakmıştım ama..." Tuna'nın koluna vurup kendi elimi acıttığımda sinirle dişlerimi sıkmıştım. O kadar yaptığı spor havaya gidecek değildi tabii. Çocuk kendine bakıyordu.

"Yine bir rüya gördüm, anlatayım mı?"

"Yılan karınla veya önünden yemek kaçırmamla ilgili değilse anlatabilirsin."

"Yok, onlarla ilgili değil." dedi gülerek. "Yani, biraz yılan karımla ilgili olan rüyama benziyordu ama bu sefer karım her şeyiyle bir insandı."

"Hadi ya?" diye mırıldandım. "Ne gördün rüyanda?"

"Çocuğum oluyordu yine. Ama o kadar tatlıydı ki görsen üstüne atlardın, kucağından indirmek istemezdin."

"Merak ettim şimdi."

"Merak etme." dedikten sonra bileğimi tuttu ve karşıdan karşıya geçtik. Kaldırıma çıktığımızda bileğimi bırakmıştı.

"Nasıl bir gün sen de göreceksin."

Cam Parçası -31-

Fotoğrafta Akın ve Hilal var. Ateş'in dayısı ve onun nişanlısı yani, bunlar Ateş ve Derin'in bir üst sürümü nchcjf Selam, bir haftadır bölüm atmıyordum. Sabırla beklediğiniz için teşekkür ederim hepinize.

Okullar bu pazartesi açılıyor, benimkine bir hafta daha var. Bölüm günlerini okulum açıldığında ikiye düşüreceğim. Çarşamba ve pazar olarak düşündüm ben. Hafta içi bölümler de akşam 5'ten sonra gelecek. Okul düzenimize geri dönüyoruz yani.

İyi okumalar! ♥

akinacar: Çok güzeliz ama birlikte

205 beğeni, 3 yorum

@tunadincer: Bu açıklamayı senin yazdığını inanmıyorum **@atesuyar:** Dayı tehlikedeysen göz kırp **@akinacar:** @tunadincer @atesuyar Tehlikede değilim müstakbel kaynanam takip ediyor :)) ***

Tuna: Ateş, biraz vaktini alabilir miyim?

Ateş: Tüm zamanım senin olsun hayatım **Tuna:** Ne diyorsun oğlum?

Ateş: Aşığım sana

Tuna: Karşı konulamaz olduğumu biliyorum ama abartma istersen **Ateş:** Siktir lan oradan

Ateş: Neren karşı konulamaz senin?

Ateş: Eğer öyleysen bile Eylül niye etkilenmedi?

Tuna: Yapacağın şakayı skm kalbim acıdı **Ateş:** Kusura bakma

Ateş: Bir an nasıl tepki vereceğini merak ettim **Ateş:** Sonuçta en yakın arkadaşının sana aşık olduğunu duymak kolay değildir **Tuna:** Ateş, cidden bu konuşma nereye gidiyor?

Tuna: Umarım eşcinsel değilsindir çünkü soyunma odasını ortak kullanıyoruz **Tuna:** Namusumdan endişelenmeli miyim?

Ateş: Şaka yapıyordum

Ateş: Sanırım ne konuşacağını bildiğimden konuyu dağıtmak istedim

Tuna: LAAAN BAŞARILI OLMUŞSUN

Tuna: Ne söyleyeceğimi unuttum şimdi

Ateş: O zaman aklına gelmeden kaçayım ben **Tuna:** Dur, hatırladım

Tuna: Balkonda yaptığımız konuşmayı hatırlıyor musun?

Tuna: Derin'le havuzdaki yakınlığınızdan işkillenip sana aranızda ne olduğunu sormuştum **Tuna:** Sen de bir şey olmuyor demiştin **Tuna:** Bundan emin misin?

Ateş: Evet

Ateş: Eminim tabii

Ateş: Haklıydın

Ateş: Yani onu gerçekten arkadaş olarak görüyorsam hal ve tavırlarıma biraz dikkat etmem gerek **Tuna:** Evet, sen bu hareketleri arkadaşça görüyor olabilirsin **Tuna:** Ama onun nasıl gördüğünü bilmiyoruz **Tuna:** Kötü şeyler yaşasın istemiyorum **Tuna:** O yüzden bana dürüst olmanı istiyorum **Tuna:** Derin'e karşı bir şeyler hissediyor musun?

Tuna: Yoksa gerçekten sadece arkadaşın mı?

Tuna: Eğer sadece arkadaşınsa yakınlığınızın hiç de arkadaşça olmadığını söylemek zorundayım **Tuna:** Sizi neden sürekli sevgili zannettiklerini az çok anlamaya başladım **Tuna:** Yani ben de bu yakınlığınızın içinde büyüdüm ama artık tuhaf geliyor **Tuna:** Sadece arkadaşsanız arkadaş gibi davranın **Tuna:** Evli çiftler gibisiniz

Ateş: Çünkü doğduğumuzdan beri bir aradayız, Tuna **Ateş:** Derin'le odalarımız altlı üstlü **Ateş:** Hep aynı okullara gittik

Ateş: Hep onunla aynı sırada oturdum

Ateş: Onun bebekleriyle oynadım

Ateş: Birlikte top oynadık

Ateş: Biliyorum, eğer sadece arkadaşımса biraz daha arkadaşça davranmalıyım **Ateş:** Ama böyle alışmışım

Ateş: Onun yakınlığına çok alıştım ve ondan uzak kalmaya çalıştıkça tuhaf hissediyorum **Ateş:** Belki de sadece arkadaşım değildir **Ateş:** Çok, çok daha yakın biri

Tuna: Arkadaştan yakın ama aşktan uzak bir şey mi bahsettiğin?

Ateş: Evet

Tuna: Bu çok tehlikeli bir çizgi

Tuna: Muhtemelen sen de onun için öylesindir **Tuna:** Bu yüzden seninle bu konuyu konuşuyorum **Tuna:** Ne görüyorum, biliyor musun?

Tuna: Çok riskli bir yakınlığınız var ve bu yakınlık birinizin diğerine aşık olmasıyla sonuçlanacak **Tuna:** Böyle olunca da diğerinizin yakınlığı

umut verici olacak **Tuna:** Sadece ikinizi korumaya çalışıyorum **Tuna:** Sen benim kardeşim gibisin, Ateş

Tuna: Kırılmanı asla istemem

Tuna: Derin'in benim için ne ifade ettiğini de biliyorsun **Tuna:** Onun kırılması başıma gelebilecek en kötü şey **Ateş:** Biliyorum, Tuna

Ateş: Bu tavrını gerçekten anlıyorum

Ateş: Aslı böyle bir durumun içinde bulunsa ben de müdahale etmek isterdim **Ateş:** Ama dediğim gibi, aramızda bir şey yok ve mesafe koymaya da çalışıyorum **Tuna:** Üzerinde baskı kuruyormuş gibi gözükmek istemiyorum **Tuna:** Demek istediğim şu

Tuna: Derin'e karşı hislerin yoksa ona sevgilinmiş gibi davranma **Tuna:** Benimle nasılsan onunla da öyle ol **Tuna:** Tabii aynı soyunma odasını kullanmak dışında **Ateş:** Evet, ne demek istediğini anladım **Ateş:** Bunun için uğraşacağım

Tuna: Teşekkürler

Tuna: Görüşürüz sarı pipi

Ateş: Görüşürüz lahana kafa

"Bekar evime son ziyaretlerini mi gerçekleştiriyorsun?" Akın dayımın söylediğine gülüp içeriye geçtim ve anında peşimden gelen köpeği Kevgir'in başını okşadım. Akın dayımın tuhaf bir şekilde 'kevgir' kelimesine sempatisi vardı, bu yüzden köpeğine bu ismi vermişti.

"Evde çok bunaldım, o yüzden geleyim dedim." dedikten sonra kendimi koltuğa bırakmıştım. Akın dayım, karşımdaki tekli koltuğa oturup bacaklarını önündeki masaya uzattı. Güldüm. "İşte evlenince yapamayacağın bir şey..."

"Evleneceğim kişiyi tanıyorsun, değil mi? Liseden beri en yakın arkadaşım olan Hilal. Elbette ki bunu yapmama izin verecek. Hatta bunu birlikte yapacağız. Gerçekten en yakın arkadaşıma aşık olmak ve onunla evlenmek başıma gelen en güzel şey."

"Yoksa Hilal Abla evi mi dinliyor?"

Akın dayım, öne eğilip fısıldadı. "Şüpheleniyorum."

Birlikte güldükten sonra dayım, inceler bir şekilde gözlerini üzerimde gezdirmişti. Bu gelişimde bir şeyler olduğunu fark etmişti tabii. Son zamanlarda soluğu hep dayımın evinde alıyordum çünkü Derin'den uzak durmak için tek çarem gibi gözük müştü.

Tuna haklıydı. Eğer onun arkadaşıysam arkadaşça yaklaşmalıyım ama biz... Gerçekten arkadaşça değildik. O havuz olayını gördükten sonra tutuşması çok normaldi çünkü orada Derin'e gerçekten yaklaşmak istemiştim. Onun hayatımdaki 'en yakın arkadaş' konumunu korumak istiyorsam bu tavırlarıma son vermeliydim. O dibimdeyken bunu yapamıyordum.

"Kız meselesi mi? Ay, bayılırım dinlemeye!"

"Galiba öyle şeyler."

"Derin bana Su diye bir kızdan bahsetti, güya sen bana o kızı anlatmışsın ve ben de sana 'aşık olmuşsun' falan demişim. Aramızda cidden böyle bir konuşma geçti mi?"

Yerimde gerginlikle doğrulurken dayımın gözlerine endişeyle baktım. "Ona böyle bir şey konuşmadığınızı söylemedin, değil mi?"

"Hayır, bozuntuya vermedim."

Rahatlarcasına bir nefes verip arkama yaslandığımda dayım, konuyu irdilemişti. "Kim bu Su? Cidden aşık mısın?"

"Bizim sınıftan bir kız. Aşık mıyım bilmiyorum. Yani... Olabilirim aslında. Hoş bir kız. Güzel, akıllı, komik. Hoşlanmak istesem hoşlanabilirim."

"Kızdan hoşlanmıyor musun?" Kafamı 'hayır' anlamında iki yana salladım. "O zaman niye Derin'e kıza aşık olduğunu söyledin? Geri zekalı mısın?"

"Çünkü olabilirim! Yani... Kız gayet iyi birine benziyor. Karşı cinste olmasını istediğim her şey var."

"Hadi ya, senin belli bir kadın tipin mi varmış?"

"Olamaz mı?"

"Ne bileyim, senin 'hoşlanacağın kişi' tipinin olacağını hiç düşünmemiştim. Yani özellikle karşı cinste hoşlanacağın özellikler olacağını hiç düşünmemiştim."

"Niyeymiş o?"

"Bilmem... Sen bu Su'dan neden hoşlanmadığını söylemiştin?"

Gözlerimi devirdim. "Hoşlanmıyorum demedim. Birinden hoşlanacak seviyeye geldiğimde hoşlanabileceğim biri olduğunu söyledim."

"O kadar cahilsin ki..." dedikten sonra iç geçirdi ve iyice arkasına yaslandı. "Birine 'hoşlanacağım seviyeye geleyim öyle hoşlanırım' gözüyle bakarak hoşlanamazsın. Böyle şeyler planlanmaz, Ateş. Aniden gelir. Sen

madem bu kıza karşı bir şey hissetmiyorsun, niye Derin'e hissettiğini söyledin?"

"Bilmem, sanırım öyle olmasını istediğim için."

"Su'dan hoşlanmak mı istedin?"

Parmaklarımla alnımı sıvazlarken dışarıya bezgin bir nefes bırakmışım. Bana şu an neyi isteyip istemediğimin sorulması yapılabilecek en büyük hataydı. Çünkü neyim var bilmiyordum. Yolumu kaybetmişim.

"Birkaç hafta önce Derin'le gerçekten yakınlaştık. Bizim için normal bir yakınlıktı ama Tuna için öyle değildi, aramızda bir şey olduğunu düşünmüş bu yüzden benimle konuştu. Ben de ona gerçeği söyledim. Aramızda hiçbir şeyin olmadığını ve yakınlığının tehlikeli olduğunu fark etmediğimi söyledim. O günden beri dikkat etmeye çalışıyorum. Kendimi Derin'den uzak tutmak için her şeyi denedim. Derin'e o kıza aşık olduğumu söylerken de aslında öyle olmasını istemişim. Kendimi kandırıyordum."

Tepkisini ölçmek için Akın dayımın yüzüne baktığımda dikkatle beni dinlediğini görmüştüm. Söylediklerim biraz bile olsun tuhafına gitmemişti, rahatlayarak devam ettim.

"Ama kendimi ondan uzak tuttukça inadına daha çok düşünmeye başladım. Ve Tuna aklıma öyle bir şey soktu ki kendimi onunla düşünmeden edemiyorum. Bu işin içinden çıkmak için birinden hoşlandığıma dair kendimi kandırmaya çalıştım ama olmadı işte. Yani Su gerçekten kötü bir kız değil. İnsanların düşüncelerine değer veren birisi ki bu benim için önemli bir şey. Ama-..."

"Ama Derin değil."

Dayımın söyledikleriyle duraksarken gözlerinin içine bakmışım. Hafifçe tebessüm ediyordu. Söylediği cümle aklımda yankılanırken "Evet..." diye mırıldandım.

"Derin değil."

Cam Parçası -32-

Fotoğrafta Derin var.

Birkaç bölüm önce de dediğim gibi, İlk Defa ve Son Defa bağlantılı olduğu için İlk Defa, bizden biraz daha ilerideki zamanda geçiyordu. Cam Parçası'nda karakterleri 2018 yılındaymış gibi düşünelim, teşekkürler. Byü.

pinarkilic: Can't stop staring at those ocean eyes 129 beğeni, 1 yorum

@tunadincer: Uf oldu dizlerim düşmekten ***

Eylül: Dizlerin kopsun (Gönderilmedi) **Eylül:** Bir an olsun değiştiğini düşünmüştüm (Gönderilmedi) **Eylül:** Yavşak yavşaklığından vazgeçer mi hiç? (Gönderilmedi) **Eylül:** Dizleri düşmekten uf olmuşmuş (Gönderilmedi)

Eylül: GEBER

Tuna çevrimiçi

(Görüldü.)

Tuna yazıyor...

Tuna: Ne?

Eylül: Ne ne?

Tuna: Bir şey mi oldu?

Eylül: Yok, yanlışlıkla elim kaymış

Eylül: Böyle mesajlarda gezinirken seninle olan sohbetimizi gördüm

Eylül: Sonra içimden 'geber' yazmak geldi ama göndermeyecektim **Eylül:** Yanlışlıkla göndermişim

Eylül: Yoksa her gün yaptığım şey **Tuna:** Her gün mesajlarımıza girip bana 'geber' yazıyorsun ama göndermiyorsun?

Tuna: Kızım sen kafayı mı yedin?

Eylül: Galiba

Eylül: Bazen

Eylül: Evet...

Tuna: En azından farkındasın

Tuna: Bir şey soracağım

Tuna: Ciddi bir cevap istiyorum ama **Tuna:** Senin benimle alıp veremediğin nedir?

Tuna: Bazen benden gerçekten nefret ediyormuşsun gibi hissediyorum

Tuna: Yani bana kalırsa aramız iyi **Tuna:** Güzel anlaşıyoruz, birbirimize yaklaşım tarzımız hoş ama senin benle büyük bir sorunun var **Eylül:** Hayır

Eylül: Sana öyle gelmiş

Tuna: Bana öyle gelmiş, öyle mi?

Tuna: O zaman bana durup dururken 'geber' yazmanın hiçbir sebebi yok

Tuna: Peki, madem bu sana göre normal **Tuna:** Bundan sonra ben de sana senin bana davrandığın gibi davranacağım **Eylül:** Tamam

Tuna: Tamam

Tuna: Umarım bundan sonra hiç su böreği yiyemezsin **Eylül:** Bir eksiklik hissedeceğimi sanmıyorum **Tuna:** NE CÜRRETLE

Eylül: Senin bana davrandığın gibi davranacağım derken bunu tam anlamıyla yapacağını bilmiyordum **Eylül:** Bunlar seni etkileyecek şeyler

Tuna: Pekala

Tuna: Umarım Josh Duhamel bir daha asla ekranlarda gözükmmez **Eylül:** BU ŞU ANA DEK BANA SÖYLEDİĞİN EN KÖTÜ ŞEYDİ

Tuna: Ciddi misin?

Eylül: Evet!

Eylül: Eylül sen kilo mu almışsın demen bile bu kadar acıtmamıştı **Eylül:** Aptal bitli sürüngen

Tuna: Gavurun teki için söylediklerine bak...

Eylül: Kocam hakkında düzgün konuş

Tuna: Adamla aranızda 30 yaş var?

Eylül:

Eylül: Bu adama 47 yaşında der miydin?

Tuna: Bu muhtemelen eski bir fotoğrafı **Eylül:** Sen böyle yaşlanmaya kurban ol **Eylül:** 47 yaşına geldiğinde bu adamın görüntüsünün yanından bile geçebilirsen seni tebrik edeceğim **Tuna:** Babam kaç yaşında gösteriyor?

Eylül: Maksimum 30

Tuna: Genlerimde var, yaşlanmayacağım **Eylül:** Evet, doğru bir noktaya değindin **Eylül:** Gen konusunda şanslısınız

Eylül: Annen de baban da uzun

Eylül: Saçlarında hala beyazlama veya dökülme yok **Eylül:** Yaşlanma belirtileri yok

Eylül: Bu haksızlık aslında

Eylül: Burada genlerin gazabına uğrayanlar var **Eylül:** Benim babam senin annenden kısa mesela **Tuna:** Sen 1.60'tun değil mi lkdsjffdslk **Eylül:** 1.60 MI?

Eylül: O kadar kısa olduğumu mu sandın?

Tuna: Kaç peki?

Eylül: 1.61,5

Eylül: Büyümeyi bırakana kadar 1.62 olmayı umut ediyorum **Tuna:** Josh Duhamel 1.93

Tuna: Bu adam seni görecek de sana aşık olacak da sonra kocan olacak da ohooo **Eylül:** 1 metreymişim gibi konuşuyorsun **Eylül:** Ayrıca cidden Josh Duhamel ile evlenmeyi düşünmüyorum **Eylül:** Sadece ona aşığım ve her filmini izlediğimde anlamsızca çılgılık atıyorum **Eylül:** Senin hiç aşık olduğun ünlü yok mu?

Tuna: Var

Eylül: Kim?

Tuna: Catherine Zeta Jones

Eylül: Güzel seçim

Tuna: Teşekkürler, seninkisi için aynısını söyleyemeyeceğim **Eylül:** Çarpılırsın Tuna

Tuna: Yoo

Tuna: Neyse, sana Josh Duhamel ile mutluluklar balım **Tuna:** Asla sana bakmayacak ama olsun **Eylül:** Ağlama boş insan

Tuna: ♥

Yatmak için uzandığım yatağımda saatlerdir dönüp dolaşıyordum. Bir türlü uyku tutmamıştı. Aklımda tonla şey dolanıyordu. Eylül ve Tuna'yı nasıl yakınlaştıracam, Ateş'le nasıl baş edeceğim... Ateş son birkaç gündür dayısında kalıyordu. Bugün eve dönmüştü. Döndüğünden beri konuşmamıştık. En son ne zaman oturup birlikte dizi izlemiştik onu bile hatırlamıyordum.

Bu durumdan hiç hoşlanmıyordum.

Sesli bir şekilde iç geçirip yana döndüğüm sırada kapım açılmıştı. Biri yavaş adımlarla yatağıma yaklaşıp eğildi ve alçak tuttuğu bir tonla seslendi. "Derin? Uyudun mu?"

Bedenimi ona doğru çevirdiğimde uyumadığımı fark etmiş, gülümsemişti. Tuna, elini kıvrıcık saçlarından geçirip bir dizini yatağıma koydu. "Yanında uyuyabilir miyim?"

Ellerimi yatağıma bastırıp doğruldum ve yüzüne şaşkınca baktım. "Bir şey mi oldu?"

"Hayır, bir şey olmadı. Sadece..." dedikten sonra bakışlarını dışarıya çevirmişti. "Kar havası var, üşürsün diye seninle uyuyayım dedim."

İkimiz de asıl sebebin bu olduğuna inanmamıştık ama irdelememiştik. Omuzlarımı silkmiş, yatağımda biraz yana kaymıştım. Tuna, yanıma uzanıp bir elini ensesine koydu ve tavanı izlemeye başladı. Bir süre sonra işaret parmağını kaldırmış ve tavanımdaki yıldız çıkartmalarını işaret etmişti.

"Şunları nasıl yapıştırdığımızı hatırlıyor musun?"

"Evet." diye mırıldandım gülererek. Annemden ve babamdan gizli almıştık, dolayısıyla onları tavana yapıştırmak için onlardan yardım isteyememiştik. Tavana uzanmak için çalışma masamın üzerine sandalyemi koymuş ve öyle çıkmıştım. O zamanlar boyum Tuna'dan da Ateş'ten de uzundu, bu yüzden yapıştırma işi bana düşmüştü. Ben o sandalyenin üzerindeyken ikisi de sandalyeyi sabit tutuyor, bana dikkat etmemi söylüyordu. Sonunda indiğimde o rahatlayan yüz ifadeleri hala aklımdaydı.

"Sonra uyurken bir tanesi yatağıma düşmüştü."

"Evet, korkup benim yatağıma gelmiştin."

"Sen de bana paylaşmak istemediğin oyuncağını vermiştin."

"Çünkü eline geçeni kırıyordun."

Söylediklerinin doğruluğuyla gülümsedim. Tuna, birkaç dakikalık sessizliğin ardından yeniden konuşmuştu, sesi yorgun geliyordu. "Yarın doğum günümüz."

"Bugün 30 Aralık mı?"

"Yani, şu an gece yarısını geçtiğimize göre..."

Tuna, iç geçirip bana sırtını döndüğünde ne kadar uykusu geldiğini anlamıştım. Benim gram uykum yoktu yine de. Nefesimi bezgince üfleyip bakışlarımı pencereye çevirdim. Gördüklerimle gülümserken yatağımdan yavaşça kalkmıştım.

Kar yağıyordu.

Tuna'yı örtüp sessiz adımlarla yangın merdiveninin kapısına geldim. Kapıyı yavaş bir şekilde açıp dışarıya çıktığımda gülüşüm genişlemişti. Kar yağışını izlemek en çok sevdiğim şeylerden biriydi.

"Uyuyamadın mı?"

Yerimde sıçrayıp sesin geldiği yöne döndüğümde Ateş'i de yangın merdiveninin kapısının önünde görmüştüm. Elini 'kusura bakma' dercesine kaldırıp konuştu. "Korkacağını tahmin edemedim."

"Evet..." diye mırıldanıp onu inceledim. Benim gibi uyuyamayıp yatakta tepindiği o kadar belliydi ki... Saçları karman çormandı. Gözlerinin altı morarmıştı ve suratında yine o huysuz ifade vardı.

Yangın merdivenlerini inip ona biraz yaklaştığımda o da birkaç basamak çıkmıştı. Ortada buluştuğumuzda alçak tuttuğum ses tonumla konuştum. "Sen neden uyuyamadın?"

"Her zamanki şeyler işte."

Kafamı 'anladım' dercesine sallayıp kar yağışını izlemeye devam ettim. Hava epey soğuktu ve ikimiz de pijamalarımızdan başka bir şey giymiyorduk ama bu geçici bir durumdu tabii. Biraz izledikten sonra içeriye girecektik. Ne var ki o 'biraz'ın uzun olmasını istiyordum. Ateş'i özlemiştim.

Burnumun ucu donarken çenemi titremesin diye sıkmıştım. Ateş, bakışlarını bana çevirip bakmaya başladığında ister istemez bakışlarına karşılık vermiştim. Yavaşça gülümseyip önüne döndü. Komik bir şey mi vardı?

"Ne oldu? Niye güldün?"

"Çok üşümüşsün."

"Ve bu komik mi görünüyor?" dedim. Sesimde yargılayıcı herhangi bir ton yoktu, üşüdüğümde kızarırdım ve buna bakarak gülümsemesi normal bir şeydi. Sadece konuşacak konu aradığımdan her şeyi sormak istiyordum ona. Gününün nasıl geçtiği, neler yaptığı, hatta belki biraz daha sesini duyayım diye Su'ya olan hislerini bile sorasım geliyordu.

"Komik görünmüyor."

Ateş, kolunu omzuma atıp beni kendisine doğru çektiğinde başımı omzuna yaslamıştım. İkimiz de kar yağışını izlemeyi severdik, geçen sene de böyle izlemiştik. Ondan önceki sene de... Hiçbirinde bu kadar huzurla dolmamıştım. Her seferinde yağan kardı, yanımdaki kişi Ateş'ti, kolunu hep omzuma atardı ama değişen hisler vardı. O, artık benim bebeklik arkadaşımдан öte birisiydi.

"Derin, sana bir soru soracağım."

"Sor."

"Şu an sen de tuhaf hissediyor musun?"

Kafamı omzundan kaldırıp ona çevirdiğimde o da başını bana çevirmişti. Birbirimizin yüzüne iki parmaklık mesafeden bakarken zavallı kalbim öyle hızlı çarpıyordu ki göğüs kafesimi terk edeceğinden korkmuştum. Yutkunamıyordum bile.

Ateş, bakışlarını kaçırıp benden biraz uzaklaştığında ben de gerilemiş, kendime gelmek adına boğazımı temizlemiştim. O yakınlık da neydi öyle? Kalbim... Hala yaşıyor muydum?

"Ben içeriye geçeyim şimdi, iyi geceler."

"Bekle." Kaşlarımı kaldırarak Ateş'e baktığımda Ateş, boğazını temizleyip dudaklarını araladı. Konuşmak için doğru kelimeleri arıyordu sanırım... Sonunda bulduğunda gözlerini gözlerime çevirmişti.

"Ben aşkın ne olduğunu öğrendim. Su'ya aşık değilmişim, hatta bir şey hissetmiyorum."

Söyledikleriyle tüylerim diken diken olmuş, üşümeye başlamıştım. Dudaklarımı birbirine bastırarak tepkisizliğimi korumaya çalışırken bir yandan da onun cümlesine devam etmesini bekliyordum. Bir şey söylemiyordu.

"Aşk neymiş peki?" diye sorduğumda ciddi anlamda yere düşmek üzereydim. Sorunun cevabını vermesinden deli gibi korkuyordum.

"Tuhaf bir şeymiş."

Söylediklerine cevap veremeyip ona bakakaldığımda Ateş, hafifçe tebessüm edip bana yaklaştı. Ellerini yanaklarıma koyup yüzümü sıkıştırdığında ona 'ne yapıyorsun' dercesine bakmıştım.

"Biraz isminin hakkını vereyim dedim."

"Merak etme, isminin hakkını fazlasıyla veriyorsun."

"Öyle mi dersin?" Kafamı onaylarcasına salladığımda Ateş, ellerini çekip şakağıma tüy hafifliğinde bir öpücük bırakmış ve geri çekilmişti. "Hadi git artık. Tuna yokluğunu fark etmesin."

"Tamam." diyerek odama yöneldiğimde aklıma yeni dank etmişti. Kafamı arkaya çevirip sordum. "Sen Tuna'nın odamda olduğunu nereden biliyorsun?"

Ama Ateş çoktan kendi odasına dönmüştü. Omuzlarımı çökerterek kendi odama girdim ve yatağıma doğru ilerledim. Tuna hayvan kadar olsa da uyurken bebek gibiydi, çok az yer kaplardı. Bu yüzden geri döndüğümde kendime yatacak alan bulmuştum. Tuna'nın yanına uzanıp başımı göğsüne yasladım. Az önce olanları düşündükçe yanaklarım ısıniyordu.

Ateş'in de söylediği gibi... Bu gerçekten tuhaftı.

Tuna'nın mırıldandığını duyduğumda kafamı kaldırıp ona kaşlarımı çatarak baktım. O da yüzünü ekşitmişti, büyük ihtimalle kabus görüyordu. Yeniden mırıldanmaya çalıştığında söyledikleri biraz daha anlaşılır çıkmıştı.

"Hayır, su böreği yapmayı yasaklamayın."

Gülmemek için dudaklarımı birbirine bastırdım ve başımı yeniden Tuna'nın göğsüne gömdüm. Onun gibi obur birinden başka bir kabus da beklenemezdi...

Yeni eğitim öğretim yılı hayırlı olsun. Benim okulum da haftaya başlıyor, o günden itibaren Cam Parçası'na çarşamba ve pazar günü bölüm atacağım. Rüzgar Eserken'e de bu kitaba bölüm gelmediği her gün gelecek çünkü zaten bölümleri hazır.

Yeni bölümde görüşmek üzere! ♥

Cam Parçası -33-

Fotoğrafta bizimkiler var.

Ateş'in atacağı fotoğrafta kız sarışın değil ama siz öyle hayal edin tşk

Bölümü kontrol etmeden atıyorum hata varsa eve geçince düzeltirim, dolmuşta yazdım zaten elim çarpmış olabilir ndhfmfbf

atesuyar: İyi ki doğdun yoksa parmak güreşinde yenilecek birini bulamazdım. Doğum günün kutlu olsun, cam parçası.

208 beğeni, 3 yorum

@akinacar: Lan siz ne ara büyüdüünüz orospu çocukları

@derindincer: Parmak güreşinde bilerek yenilecek birini bulamazdım* olmasın o

@atesuyar: @derindincer Yoo

atesuyar: Sana aynı türde açıklama yazsam dalga geçeceğini biliyorum o yüzden kısa keseceğim. Doğum günün kutlu olsun kardeşim.

204 beğeni, 1 yorum

@tunadincer: Duygulandım lan eşek herif

Saçımı havluyla kurulamaya devam ederken odamın kapısını açmış, içeriye girmiştım. Ateş'i yatağımın üzerinde otururken gördüğümde yerimde sıçramıştım. Elimi kalbimin üzerine koyup Ateş'e kötü kötü baktım. Neyse ki kıyafetlerimi banyoda giyinmişim.

"Yangın merdiveninin kapısını kilitleyeceğim bundan sonra, bu ne ya? Habersiz gelip duruyorsun, ya müsait olmasaydım?"

"Mesaj atmıştım aslında."

"Banyodaydım. Sen ne için geldin?"

"Dışarıya çıkacağız ya hani..."

"Evet, o yüzden yıkandım zaten."

Ateş, arkasından bir kutu çıkarıp bana uzattığında elimdeki havluyu yatağa bırakmış, kutuyu almıştım. Kapağını açıp içindeki kıyafeti çıkardığımda su yeşili, güzel bir elbise olduğunu görmüştüm. Gülümseyerek elbiseyi kutuya geri koydum ve Ateş'e döndüm.

"Hani hediye almak yoktu?"

Birbirimizin doğum günlerinde hediye almazdık. Hediye yerine birbirimize fotoğraf verirdik. Girdiğimiz her yeni yaşta o yaşımızın en güzel hatırası olduğunu düşündüğümüz fotoğrafları birbirimiz hediye ederdik. Benim en güzel anlarımda hep o vardı, bu yüzden verdiğim fotoğrafta genellikle onunla olurdu. O ise hiç ikimizin fotoğrafını hediye etmemişti bana. Genellikle tek başıyım, bazen Tuna'yla olurdu, bazen Aslı'yla... Ama hiç ikimizin olduğu bir fotoğraf vermemişti.

"Benim hediyem değil zaten, annem sana bunu getirmemi söyledi. Çok sevdiği bir elbisesi ama artık ona göre olmadığını düşünüyor, senin üzerinde görmek istiyormuş. Bugün bunu giyersen çok mutlu olacak."

Ateş, havlumu alıp yatağımdan kalktı ve homurdanmaya başladı. "Şu havlunu saçına tutmayı bilmiyor musun? Arkan hep ıslanmış, sonra niye üşütüyorum diyorsun. Güya yeni yaşına gireceksin ama hala bebek gibisin."

"Bari doğum günümde azarlama ya."

Ateş, işaret parmağımla kafama hafif bir fiske atıp konuştu. "Sen büyü, sonrasına bakarız."

Normalde bu söylediklerine sinir olur, ona karşılık verirdim ama bu homurdanmaları bile çok özlemiştim. Aramızın eskisi gibi olması, en azından öyle hissettirmesi, beni gerçekten mutlu etmişti.

"Ha, bu arada." Ateş, elindeki fotoğrafı bana uzattığında şaşkınlıkla aldım. "Bunu nerenden çıkarttın?"

"Arka cebimdeydi."

"Yani gö-..."

"Sadece fotoğrafa bak, cam parçası."

Bir şey söylemeyip bana verdiği fotoğrafa baktım. Geçen sene doğum günümüzde kar yağmamıştı bu yüzden çok üzülmüştüm. Bu fotoğraf da doğum günümüzden 1 hafta sonra, karlar içinde çekilmiş bir fotoğrafımdı. Çıplak ellerimle kara dokunduğum için ellerim, burnumun ucu kıpkırmızıydı ama samimiyetle gülümsüyordum.

"O kadar huysuzluğunun ardından kar yağması seni çok mutlu etmişti. Saatlerce pencereden dışarıya bakıp o beyazlığı gördüğünde gülüp durmuştun. Bu, bu sene tanık olduğum en güzel anındı."

Fotoğrafı diğerlerinin yanına bırakıp Ateş'e döndüm ve sıkıca sarıldım. Bunu yapmak her zamanki gibi normal hissettirmiyordu ama huzur hep aynı huzurdu. Ateş de beni sarmalayıp ıslak saçlarımın üzerine bir öpücük bıraktığında mayışmışım.

"Hadi hazırlan, ben de Tuna'ya bakayım."

"Tamam." dedikten sonra geri çekilmiştim. Ateş, odamın kapısından çıktığında saçlarımı kurutmuş, Damla Teyzenin elbisesini giymiştim. Üzerime oturmuştu, kendimi bu elbise içinde çok sevmiştim. Şimdi sadece makyaj yapması kalmıştı. Onun için de Eylül'e güveniyordum.

"Yettim aşkım!" diyerek odama girdiğinde Tuna da peşinden kirpik kıvrıncıyla girmişti.

"Şimdi bunla kardeşimin gözlerine işkence mi yapacaksın? Ne bu? Ne işe yarıyor?"

Eylül, bezgince bir nefes alıp Tuna'nın elinden kirpik kıvrıncısını aldı ve onun kirpiklerini yakaladı. Tuna, gözlerini kocaman açarak korku içinde Eylül'e baktığında Eylül, onun kirpiklerini kıvrırmış ve geri çekilmişti.

"Tam olarak bu işe yarıyor." dedikten sonra Tuna'nın omuzlarını kavramış ve onu aynaya doğru çevirmişti. Tuna, aynaya yaklaşip suratını inceledi. "E bir fark yok ki burada."

"Evet, çünkü kirpiklerin zaten kıvrık." Eylül, sinirlenip ona eline geçen ilk şeyi fırlattı. "Pislik!"

"Ne yaptım lan?"

"Tuna, kirpiklerin simsiyah ve kıvrık. Daha fazla konuşmaya gerek var mı? Erkek güzeli." Eylül, bakışlarını bana çevirip sıkıca sarıldı. "Aşkım, iyi ki doğmuşsun!"

Tuna, boğazını temizlediğinde Eylül 'ne var' dercesine ona dönmüştü. "Afedersin ama burada doğan tek insan o değil."

"Tamam be zırlama. Sen de iyi ki doğmuşsun. Şimdi çık, Derin'i süsleyeceğim."

"Çok güzel olmasın, tamam mı?"

"Onu annenle babana diyecektin balım."

Şu an oturduğum yerden kalkıp ikisinin yanağını sıkmamak, 'lan siz ne kadar tatlısınız' diye bağırmmamak için kendimi öyle zor tutuyordum ki sabır taşı kesilmiştim. Cidden çok sevimlilerdi. Tuna'nın Eylül'ü çileden çıkarması ve Eylül'ün her ne kadar sinir olmuş gibi davransa da bundan hoşlanması çok güzeldi. Bunlar valla olmuşlardı.

Tuna, sonunda odamdan çıktığında Eylül, önümdeki sandalyeye oturmuş ve makyaja başlamıştı. Çok fazla makyaj yapan biri değildim, zaten makyaj yapabileceğim ortamlar da pek olmuyordu. Ama Eylül bu konularla epey ilgiliydi. Makyaj yapmayı çok severdi, ne var ki silmekten nefret ettiği için o da çok makyaj yapmazdı.

"Benim işim tamam."

"Ne çabuk hallettin ya."

"Sen dalıp gittiğin için sürenin farkına varmamışsındır."

"Evet, o konuda... Sana söylemem gereken bir şey var. Yani bunu sana söyledim sanıyordum ama belli ki söylememişim."

"Neyi? Ateş'e aşık olduğunu mu?"

Eylül, burnumu sıkıp gülümsedi. "Ne kadar masumsun sen ya, söyleyeyim diyor bir de. Anlamıştım zaten ballısı."

"Bana ballısı deme, Tuna senin balın."

"Tuna bok yesin." dedikten sonra odamın kapısını açmıştı. Ben kapıdan çıktıktan sonra Eylül, annemin yanına gidip çenesiyle beni işaret etti.

"İyi bak Öykü Teyze, bu kızı sen doğurdun."

"Kızımın güzelliği sadece onun marifeti mi?" Babam konuya atladığında Eylül gülmüştü. "Hiç öyle şey olur mu Doruk Amca? Hem ne diyordun sen? Sizden kötü mal çıkmaz."

"Yani ben iyi malım." Eylül, gözlerini Tuna'ya çevirip sadece baktı. Eh, Tuna cidden iyi maldı hani. Zamanında biraz zamparalığı vardı ama o da geçmişti. Tuna, doğru kişiyi bulduğunda tüm hayatını ona adamaya hazır birisiydi.

"Hadi çıkalım artık." Ateş'in sesi odanın diğer ucundan geldiğinde istemsizce ona dönmüştüm. Varlığını yeni fark etmişim bu yüzden şaşkınca bakıyordum. Şaşkın bakışlarımı fark ettiğinde o da bana bakmıştı ama onun gözlerindeki bakışın çok farklı olduğunu görebiliyordum.

Eylül, kulağıma eğilip fısıldadı. "Dibi düştü zavallının. Hadi siz ikiniz önden çıkın, ben Tuna'yı oyalarım."

Ona anlamaz gözlerle baktığımda Eylül, başını Tuna'ya çevirip konuştu. "Ee, Tuna? Kabızlığın geçti mi?"

"Kabız değildim ki."

"Hadi ya? Doğru, kabız olan Tunahan'dı. Karıştırmışım."

Tuna, tehlikeli bir şekilde gülümsedi. "Tunahan? O kim balım?"

O sırada Ateş, bileğimden tutarak beni dışarıya çıkarmıştı. Tam da en heyecanlı yerinde...

Aşağıya indiğimizde bizi karşılayan Batuhan'la Ateş'in bileğimdeki parmakları elime inmiş, elimi sıkıca kavramıştı. Batuhan'la göz göze geldiğimizde gülümsedi.

"Doğum günün kutlu olsun."

Teşekkür edercesine gülümsediğimde Ateş tip tip Batuhan'a bakıyordu. Elimi bırakıp Batuhan'a doğru bir adım attı. "Oğlum senin amacın ne lan?"

"Ne amacı? Alt tarafı doğum gününü kutladım."

"Sen beni salak mı zannediyorsun? Bir yemediğin kaldı."

"Seviyorum, ne yapayım? Senin sevgilin diye sevmek yasak mı?"

"Yavşamak yasak."

Batuhan, başını bana çevirdi. "Unutmaya çalışıyorum ama olmuyor. Seni nasıl unutabilirim ki? En sevdiğin rengin mor olduğunu, karlı havalarda mutluluktan havalara uçtuğunu, en çok gök gürültüsünden korktuğunu ve kıyafet almaktan nefret ettiğini nasıl unutacağım?"

Ateş, yeniden elimi tutup beni oradan götürdüğünde yüz ifadesinden canının ne kadar sıkıldığını anlıyordum. Adımlarımı durdurup elimi ondan çektim ve yüzüne baktım.

"Her şeyi yanlış biliyor."

"Ne?"

"Senin hakkında hiçbir bok bilmeden seni sevmesi çok saçma geliyor. Yok en sevdiğin renk mormuş, en çok gök gürültüsünden korkarmışsın... Kafadan sallayarak seni etkilemeye çalışıyor. Seni gerçekten seven biri senin hayatında 'en çok' diye bir kavramın olmadığını bilir. Senin sevdiğin birkaç şey vardır, korktuğun birkaç şey... Hiçbir zaman 'en sevdiğim renk bu, en çok korktuğum şey bu' diye bir cümle çıkmadı ağzından. Olmaz çünkü. Yanılıyor muyum cam parçası?"

Ateş, aramızdaki mesafeyi kapatıp gözlerime oldukça yakından baktığında sessizce yutkunmuştum.

"Seni gerçekten seven birinin bunları adı gibi iyi bilmesi gerekir."

Cam Parçası -34-

Fotoğrafta Tuna var.

Bu arada Tuna yan karakter falan değil. Tuna bildiğimiz başrol. Kitabın başrolleri Tuna, Derin, Ateş, Eylül. Yan roller Batuhan, isimsiz, Pınar, Akın. Bu gerekli açıklamayı okuduğunuz için teşekkürler kdfsjdlsş

Bölüm Eylül'ün ağzından ♥

Arkadan çalan hafif müzikle çatalımı pastaya batırdım ve ufak bir parça kopardım. Tam ağzıma götürecekken görüş açımdakiler yüzünden iştahım kaçmış, pastayı bırakmıştım. Derin ve Tuna'nın doğum gününü -aynı zamanda yeni yılı- kutlamak için güzel bir yere gelmiştik. Ortam kalabalıktı, okuldan birçok tanıdık yüz görüyordum. Tuna ve gülüştüğü Pınar'ı da...

Nefesimi bezgince dışarıya üfleyip ayağa kalktığımda Batuhan da kuyruk gibi peşime takılmıştı. "Derin nerede biliyor musun?"

"Sana ne Batu?"

"Nasıl bana ne?"

"Basbaya sana ne işte. Niye kızın peşinden koşup duruyorsun? Sevgilisi var, anla şunu. Zorlama."

Batuhan, hiçbir şey söylememiş ve yalnızca sessiz kalmıştı. Bakışlarımı ona çevirdim ve kaşlarımı çatarak konuştum. "Hem niye bu kadar zorluyorsun ki? Bir kere bile yüz vermedi sana. Bırakman gerekmez mi? Seni cidden anlamıyorum bazen."

"Anlamaman normal. Çünkü sen çabalamasan da insanlar seni seviyor. Ama ben öyle değilim işte. Kimse beni sevmedi, Eylül. Annem babamın onu aldattığını öğrendiğinde benim için savaştı bile. Beni yanına almaya çalışmadı, gittikten sonra aramadı."

Batuhan'ın aniden açılmasıyla yüz ifademi sabit tutmak için epey çaba göstermiştim. Kimse kendisine acınmasından hoşlanmazdı. En azından benim tanıdığım kimse bundan hoşlanmazdı.

"Bak... Derin mükemmel biri, tamam mı? Akıllı, komik, güzel, merhametli... Onda istediğim, ihtiyaç duyduğum her şey var. O herkesin

hayatında olması gereken bir insan. Eğer onun beni sevmesini sağlarsam... Yani ne bileyim, başkaları da beni sever diye düşündüm. Biliyorum, çok saçma ama kendimi bu düşünceye odaklamadığım zaman canım çok yanıyor, Eylül. Annemi özlüyorum."

Gözlerimin sulanmasını engelleyemediğim için bakışlarımı kaçırmış ve gözlerimi birkaç kez kırptırmıştım. Ben de babamı ve abimi özliyordum. Her ne kadar kavgalı da olsak bir kardeşim vardı, az da olsa iletişimdeydik. Oysaki Batuhan... Annesinin onu bırakıp gitmesine çok gücenmişti. Doğru şeyler yapmıyordu, fazla ısrarı bazen bunaltıcı olabiliyordu ama derinlerine inildiğinde kırık bir çocuktü o.

"Sevileceksin, Batuhan. Ama bunu Derin yapmayacak. O yüzden ondan bir şeyler beklemeye devam edip kendini daha fazla hırpalama, olur mu?"

Batuhan, yüzünü diğer tarafa çevirdiğinde yeniden bakış açısına girip ona dik dik baktım. Yanaklarını şişirip dışarıya bezgin bir nefes bıraktı. "Tamam be, tamam."

Batuhan'ın çenesini sıkıp "Güzel." diye mırıldandım. Ardından elimdeki tabakla Tuna'ya doğru gitmiş, Pınar'la konuşmalarının tam ortasına dalmıştım. "Kusura bakmayın, bölüyorum. Özel bir konu değildi umarım."

Umarım.

"Yok, değildi. Patates kızartmaları nasıl olmalı diye konuşuyorduk."

Tuna ve birlikte patates kızartmalarını konuşabileceğı bir kız... Uyumları beni çok, çok az rahatsız etmişti.

Çok az.

"Patates kızartması mühim bir konu tabii." dedim zar zor yüzümde tuttuğum tebessümümle. Kız gerçekten tatlıydı ve ondan nefret etmek istediğim için kendime kızıyordum. Boğazımı temizleyip bakışlarımı Tuna'ya çevirdim. "Ben pastayı bitirememiştim, sen yersin diye tabağı sana getirdim."

Tuna, elimdeki tabağı aşkla bakıp minnettar bakışlarını bana çevirdi. "Eylül, seni sevdiğimi biliyorsun, değil mi?"

Gözlerimi devirip tabağımdaki çatala uzanacağım sırada Tuna, çatalı kapmış ve ağzına pastanın yarısını atmıştı. Ki bu büyük bir parçaydı.

"O benim çatalımdı..."

Tuna, omuzlarını silktiğinde ağzına bulaşan kremaya dudaklarımı birbirine bastırarak baktım. Şerefsiz, çok da sevimli gözüküyordu. İnsanın böyle ağzını yüzünü sıkarak sevesi geliyordu. O kıvrıcık saçlarını okşayarak, burnunu iki parmağı arasına sıkıştırarak...

Sakin ol, Eylöl.

Düşüncelerimden sıyrılıp yeniden gerçek dünyaya döndüğümde Pınar, gülerek Tuna'ya peçete uzatmıştı. Tuna, dudağının kenarına bulaşan kremayı sildi ve bana döndü. "Teşekkür ederim balım. Su böreğini de çok güzel yapmışsın, benim için ayrı olarak bir tepsi yapman çok düşünceli bir davranıştı."

"Senden başkaları da yiyebilsin diye mecburen yaptım."

"Ne demişler? Erkeğin kalbine giden yol midesinden geçer."

Tuna, çatalıyla Pınar'ı işaret etti. "Evet, doğru bir noktaya değindi." Bakışları bana döndüğünde gülümsemişti. "Sonuçta aşk midede başlar."

"Evet, tabii..." diye mırıldandım, sesimde hafif alaycı bir ton vardı ama canımın sıkıldığını gizlemek için böyle konuşmak zorunda kalmıştım. Tuna, bana cevap verip söylediklerine arka çıktı. "Ne? Aşk cidden midede başlamaz mı? Hani böyle kelekler uçuşur derler ya."

"Bilmiyorum, daha çok miden havalanıyor gibi hissediyorsun. Bir de kalbin sıkışıyor ve aptal saptal sebeplerden dolayı ağlıyorsun."

"İşte, miden havalanıyor gibi oluyor çünkü bir sürü kelek uçuşuyor içeride. Yani bu da-... Bir dakika, bir dakika... Sen ne zaman aşık oldun? Kime?"

2 yıl önce, sana.

"Muhabbetinizi epey böldüm ben, siz devam edin." diyerek yanlarından toz olduğumda Tuna'nın arkamdan şaşkın şaşkın baktığını hayal edebiliyordum. Cidden büyük pot kırmıştım. Genellikle söylediklerimi planlayan biriydim ama Tuna'ya karşı herkesten biraz daha farklı bir tavrım vardı. Onun yanında planlarım olmazdı, söyleyeceğimi 'yanlış anlaşılacak' korkusuyla defalarca düşünmez, kafamda düzeltmezdim. Direkt söylerdim çünkü beni yanlış anlamazdı.

Derin'i tuvaletten çıkarken yakalayıp kolundan tuttum ve kimsenin bizi duyamayacağı bir köşeye çektim. Şimdi sorgu zamanıydı.

"Ateş'le önden gittiğinizde ne oldu? Konuştunuz mu hiç?"

"Çıkarken Batuhan'a rastladık, bana 'en sevdiğim' şeyleri söyleyip bunları aklından nasıl çıkaracağıyla ilgili bir şeyler söyledi, sonra biraz ilerledik. Ateş durdu o şeylerin doğrusunu söyledi, 'seni gerçekten seven birinin bunları bilmesi gerekir' dedi. Tam konuyu irdelleyeceğim anda yanından geçen yaşlı teyze poposuna çimdik attı. Sonra güldük, azgın teyzelerden konuştuk."

Elimle yüzümü sıvazlayıp konuştum. "Teyze ne yaptın ya, sıçtın güzelim anın içine."

"Yani, teyzeyi de anlamak lazım." diyerek bakışlarını bir yere çevirdi Derin. Ardından sırtıtmıştı. "Ateş'in kasa sağlam sonuçta."

Derin'in söylediklerine güldüğümde telefonum çalmıştı. Tunahan'ın aradığını gördüğümde izin istemiş, mekandan dışarıya çıkmıştım. Telefonu açıp konuştum. "Efendim Tunahan?"

"Eylül, bu kabızlığa ne iyi geliyordu ya?"

"Kayısı, incir, bolca su, yoğurt."

"Kola iyi gelmiyor muydu?"

"Kola ishal için."

"O zaman ben yanlış bir şey yaptım..."

Görmese de kafamı onaylamazca iki yana sallamıştım. Arkamdaki kapının açıldığını duyduğumda omzumun üzerinden oraya bakmıştım. Tuna, üzerine giydiği montunun fermuarını çekiyordu. Önüme dönüp telefonla konuşmaya devam ettim.

"Dediğim gibi, söylediklerimi yiyip içersen düzeleceksin. Bir de ne kadar doğru bilmiyorum ama sigara içmek de getiriyormuş."

"O zaman sigara içiyorum."

"Tunahan, beslenme düzenin yüzünden kabız olduğunun farkındasındır umarım. Önce dediklerimi ye, sonra yaramazsa içersin. Umarım o bok içinde büyür. Görüşürüz."

Telefonu Tunahan'ın suratına kapattığımda Tuna'nın gülme sesi gelmişti. Ona dönüp sorgularcasına baktım. Gülmesi bittiğinde konuşmuştu.

"Derdin sadece benimle sanmıştım, meğer senin ismi Tuna olanlarla bir derdin varmış."

"Seninle bir derdim yok."

"O zaman niye gebermemi istiyorsun? Bak çok içten istemişsin, parmağım uf oldu."

Tuna, parmağını gözüme soktuğunda hafifçe kestiğini görmüştüm. Parmağını gözümün önünden indirip kollarımı göğsümde kavuşturdum.

"Pınar'a düşmekten uf olmuştur o."

Tuna'yla aynı anda yüzümüze bir şaşkınlık ifadesi yayıldığında az önce ağzımdan çıkanları ancak iştmiştim. Ne demiştim ben? Nasıl bir ses tonuyla söylemiştim onları? Kahretsin. Bugün çok fazla pot kırıyordum ki bu normalde yaptığım bir şey değildi.

"Kıskandın mı?" Tuna'nın sesi oldukça ciddi çıkıyordu, sanki bu sorunun cevabını almayı gerçekten istiyor gibiydi. Bakışlarımı birkaç saniyeliğine kaçırıp yeniden ona baktım.

Evet, kıskanıyordum.

"Çünkü biliyorsun, kıskanmaya hakkın yok. Zaten en başında beni reddeden sensin."

Kaşlarımı çatarak yüzüne baktığımda Tuna, alayla gülmüştü. "Bu olayı sadece ben mi hatırlıyorum?"

"Sen neden bahsediyorsun?"

"10. sınıfın başında sana yürüyordum ve sen hep ters cevap veriyordun, sonra bir gün çok ciddi bir şekilde bir daha seninle böyle konuşmamamı söyledin. Sakın yürüdüğümü anlamadığını söyleme, bariz belliydi."

"Anlamıştım ama ciddiye alamamıştım seni. Beni sinir etmek için yapıyorsun sanmıştım."

"Eylül, seni sinir etmek için çok şey yapabilirim. Önünden yemeğini alırım, saçınla uğraşırım, defterini çizerim ama sana 'şakasına' yürümem. Çünkü bu umut verici olur. Bunu kimseye yapamam. İnsanların hislerini incitmeyi göze alamam."

"Evet, tabii." Alayla güldüm. "Çok umurunda ya zaten."

"Nasıl umurumda değil? Şu ana dek kimin kalbini bile isteye kırdım?"

Bu konuda haklıydı. Ona olan sinirimi saçma sapan laflar ederek çıkarmaya çalışıyordum resmen, bu doğru değildi. Bu yüzden susmayı tercih etmiş, bakışlarımı kaçırmıştım. Diyebileceğim bir şey yoktu.

"Senin gerçekten benimle derdin ne? Ben valla akıl sır erdiremiyorum bana bu kadar tepkili olmana. Aydınlat beni, ne yapmışım sana?"

"Hiçbir şey."

"Şunu deyip durma işte. Belli, bir haltlar yemişim ve seni kızdırmışım. Ne yaptığımı artık söyle, cidden çatlayacağım orta yerimden."

"Özel olarak bir şey yapmadın, kendiliğimden gıcık kaptım. Huy işte, ne yaparsın?"

İçeriye girmeye yeltendiğimde Tuna, kapının önüne geçip bana engel olmuştu. Tuna'nın yanında içimden geçeni söyleme huyumu sanırım bırakmalıydım çünkü başıma büyük bela oluyordu. Kendime hakim olamıyordum bir türlü.

"Kimseyi incitmemek adına uğraşan biri oldum ama sen, özellikle sen, incitmemek için en çok uğraştığım insansın. Bu yüzden sana 'şakadan'

yürümem söz konusu bile olmadı, bunu kimseye yapmam ama özellikle sana yapmam."

"Öyle mi? Sürekli 'balım' demen ne ayak peki?"

"Evet, o konuda..."

Tuna, çenesini sıvazlayıp yalandan birkaç saniye düşündü. Ardından yüzüme baktığında dudaklarında ufak bir tebessüm vardı.

"Sana cidden yürüyorum, balım."

Tuna ısırırmm

Yeni bölüm çarşamba günü gelecek. Pazartesi okulum başlıyor bu yüzden yarın yolculuğa çıkacağım. Normalde pazar atmak istemiştim ama öyle bir vaktim olmayacak.

Bölüm günlerimiz çarşamba ve pazar.

Cam Parçası -35-

Fotoğrafta Ateş ve Derin var.

Eve döndüğümüzde saat bir hayli geçti ve ayaklarıma kara sular inmişti. Oldukça eğlenmişim, doğum günümüz aynı zamanda yeni yıl kutlamaları çok güzeldi. Yarın okul tatil olduğu için geç saate kadar ayakta kalmayı umursamamıştık ama eve geldiğimizde hepimizin canı çıkmış gibiydi. Yorgunduk.

Tuna, telefonunu masanın üzerine bırakıp tuvalete doğru ilerlediğinde ben de masanın yanındaki sandalyeye oturmuş, ayaklarımı ovuşturuyordum. Masanın üzerindeki Tuna'nın telefonu kısaca titrediğinde istemsizce bakışlarım o tarafa dönmüştü. Hatta bakan kişi tek ben değildim, annemle babam da dikkat kesilmişti.

Gelen sadece bir bildirimdi ama biz ekrana şaşkınca bakıyorduk. Çünkü Tuna'nın ekranında Eylül vardı ve anlaşılan ona olan niyetini gizlemeye ihtiyacı yoktu. Annem ve babamla aramızda sessiz bir bakışma geçtiğinde babam hafifçe sırtıtmıştı.

Tuna, tuvaletten çıktığında hepimizin suratındaki tuhaflığı fark etmişti. Bize kaşlarını çatarak baktı. "Ne oldu?"

"Hiç," diye mırıldandı annem. "Mutlu olduk."

"Valla senden hiç umudum yoktu oğlum. O kadar geri zekalıydın ki hep ayak uyduramayacağın insanlarla takılıyordun. Aferin, azcık aklın varmış."

Tuna, babama tuhaf tuhaf bakmaya devam ettiğinde olayı açıklama ihtiyacı duymuştum. "Ekranındaki Eylül'ü gördük."

"Eylül evimizin kapısından ilk girdiği gün anlamıştım, aranızda tuhaf bir elektrik vardı ve çok yakışıyordunuz."

Tuna, aydınlanma yaşarken anneme saf saf baktı. "O yüzden mi mutfakta bizi yalnız bırakıp duruyordun?"

"Bu çocuk gittikçe zeki oluyor."

Tuna'nın durumuna güldüğüm sırada benim de telefonum titremişti. Açılan ekranıma hepsi göz ucuyla baktığında sadece sıradan bir duvar kağıdı görüp geri çekilmişlerdi. Eh, ben Tuna gibi açık açık yaşayamıyordum aşkımı.

Ateş'le olan konuşmamıza girip attığı mesajları baktım.

Ateş: Cam parçası

Ateş: Uyudun mu?

Derin: Daha yatmadım

Derin: Niye ki?

Ateş: Hiç

Ateş: Sen ne kadar yorgunsun?

Derin: Çok...

Ateş: Anladım

Ateş: Tamam o zaman

Ateş: Sen yat

Ateş: İyi uykular

Derin: Dur dur

Derin: Bir şey mi oldu?

Ateş: Hayır

Derin: Nedense sana inanmıyorum **Ateş:** Aşk olsun

Derin: Bir şey söyleyeceksin sen belli **Derin:** Söyle

Ateş: Güzelim yorgunsun şu an

Ateş: Yarın da söylerim

Derin: Kıyamam ya

Derin: Merak ettirdikten sonra uyuyabileceğimi sanıyor **Derin:** Masum

Ateş: He, doğru

Ateş: Onu düşünemedim ben

Derin: Aşık mısın lan

Derin: Ne bu dalgınlık

Ateş: Gelecek misin gelmeyecek misin?

Derin: Yangın merdivenine mi?

Ateş: Evet

Derin: Geliyorum

Ateş: Tamam, bekliyorum

Telefonun ekranını kapatıp sandalyeden kalktım. Evdekilere uyuyacağımı söyleyip odama girerken üstümdeki kıyafetleri çıkarmış, pijamalarımı giymiştim. Dişlerimi fırçalayıp yangın merdiveninin kapısını açtım ve merdivenlere doğru baktım. Gözlerim şaşkınlıkla açıldı.

"Ateş..." Ateş, gülümseyerek bana bakarken ben de gülümsemiştim.

"Sen çok harbi adamsın he." diyerek koluna hafif bir yumruk attım. Yüzündeki gülüşü donarken bana tuhaf tuhaf baktı. Aslında tuhaf bir

durumdu, normalde ona böyle şeyler söylemezdim. Ama hislerimi kabullendikten ve onlara alıştıktan sonra Ateş'e kanka gibi davranmaya başlamıştım. Hiç davranmadığım kadar... Anlamsız bir şekilde hislerimi ondan gizleme çabasındaydım.

"Sezonu bitiririz diye düşünmüştüm ama madem yorgunsun, sadece bir bölüm izleriz."

Ateş, yangın merdivenini o kadar güzel hazırlamıştı ki burada sabaha kadar dizi izleyebilirdik. Aramızdaki soğukluk yüzünden uzun zamandır dizi izlemiyorduk, soğukluk bir şekilde kaybolmuştu. Kendi haline bıraktığımızda, üstüne konuşmadığında düzelmiştik. Tabii bunda benim bu hislere alışmam ve nasıl baş edeceğimi anlamam da vardı.

Baş edemeyecektim. Buna da alışmıştım, o yüzden normal davranabiliyordum.

Yangın merdivenine oturduğumda Ateş de yanıma oturmuş, bilgisayarından bölümü açmıştı. Arkasından aldığı kalın battaniyeyi ikimizin de omzuna örttüğünde göz ucuyla ne kadar yakınımda olduğuna baktım. "Başka battaniye yok muydu?"

"Vardı ama getirmeye üşendim."

Bir şey söylemeyip gözlerimi bilgisayara çevirdim ve bölümü izlemeye başladım. Diziyi izlemeyeli cidden uzun zaman olmuştu, onunla bunu yapmayı ne kadar çok özlediğimi şimdi daha iyi anlıyordum. O, onun bu yakınlığı vazgeçebileceğim bir şey değildi. Bu yüzden ne yapacağımı bilemiyordum. Ya hislerimi öğrendiğinde bana mesafeli davranırsa? Ya da bir ilişkiye başlayıp o ilişkiyi sürdüremezsek? Bunlar olası ihtimallerdi ve beni çok korkutuyordu.

Ateş, elini gözümün önünde salladığında irkilip ona dönmüştüm. Bana kaşlarını çatarak baktı. "Neyin var? Daldın gittin öyle."

"Çok uykum var ya, ondandır."

"Sahneyi kaçırdın." diyerek biraz geriye aldı. "Bu sahneyi izlemeni çok istiyorum. Tepkini merak ettim."

Ekranı odaklanıp sahneyi izlediğimde gözlerim şaşkınlıkla açılmıştı. En yakın iki arkadaş, aynı koltukta oturmuş ve ikisi de aynı battaniyenin altındaydı. Kadın film izlediği için korkmuş ve arkadaşının göğsüne sığınmıştı, adam ise kadına aşık olduğunu anlamıştı ve hislerinden korkuyordu.

Şu an onlara çok benziyorduk. Aynı battaniye altında aynı şeyi izlerken ona olan hislerimden deli gibi korkuyordum.

Başımı yavaşça Ateş'e çevirdiğimde göz göze gelmiştik. Herhalde sahneyi izlerken tepkimi ölçmüştü. Bu benzerlik beni hem şaşırtmış hem de ürkütmüştü. Ateş'in de özellikle bu sahneyi izlememi istemesi... Bir şeyler dönüyordu.

"Eh, bölüm bittiyse ben kalkayım artık."

Battaniyenin altından çıkıp ayaklandığımda Ateş de benimle birlikte ayaklanmıştı. Ona dönüp sorar gözlerle baktım. "Bir şey mi diyeceksin?"

"Evet, aslında..." Duraksadı. Kendi kendine güldüğünde korkmaya başlamıştım. "Neyse, boş ver."

"Ne? Ne oldu ya?"

"Bugün yeni yılın ilk günü ve bugün uygulamakta kararlı olduğum bazı planlarım vardı."

"Nasıl planlar bunlar?"

"Yaparsam pişman olacağım, yapmazsam daha çok pişman olacağım kararlar."

"Pekala..." diye mırıldandıktan sonra aramızda birkaç saniyelik bir sessizlik olmuştu. Boğazımı temizleyip konuşmaya başladım.

"İlk olarak, yeni yılın ilk günü planlarını uygulamak için harika bir fırsat, farkındayım ama illa bugün olmak zorunda değil. Günlere ayak uyduracağına bırak onlar sana ayak uydursun. Evet, 1 Ocak bu senenin ilk günü ama diğer günler de onlar kadar değerli olabilir. Sen kendini hazır hissettiğin anda planlarını uygularsın ve bakarsın-..."

Duvarda gördüğüm böcekle sözlerim kesilirken korkuyla Ateş'in suratına baktım. Eğer böceği görürse bu onun için çok kötü olacaktı çünkü böceklerden deli gibi korkuyordu. Bense onun aksine böceklerden korkmazdım, onun korktuğu anlarda ona güven verebilmek adına cesur olurdum.

"Ateş, içeriye geçsek mi ya? Hava çok soğuk."

"Tamam, geçeriz." dedikten sonra başını duvara çevirmiş ve ne yazık ki böceği görmüştü. Yüzü korkuyla kasılırken kolumdan çekistirmeye başlamıştı. "Derin, böcek mi o? Böcek mi? Al onu, ne olur al!"

"Oğlum korkmasana ya, yemez bizi."

"Nasıl yemez? Ne demek yemez? Şunun büyüklüğüne bakar mısın? Tüm sülaleni yer!"

Ateş'ten kolumu kurtarmaya çalışırken o beni çekistirmeye devam ediyordu. Böcek, duvarda gezinmeye başladığında Ateş, kıyafetimin kolundan beni sertçe çekmişti. Ayaklarımı merdivende tutamayıp Ateş'in

üstüne toslarken kafasını bana çevirmesiyle oldukça yakın bir pozisyona gelmiştik. Ama önemli olan bu değildi.

Dudaklarımız birbirine değiyordu.

Bu tuhaf anda ikimiz de takılı kalmıştık. Geri çekilmek için ne ben ne de o bir adım atıyordu. İçim titrerken nasıl ayakta durabildiğimi de bilmiyordum.

Ateş, kolumu bıraktığında ikimiz de kendimizi bir köşeye atmıştık. O, kalan birkaç merdivenden düşerken ben de arkamdaki merdivene kış üstü çakılmıştım. Ama şu an önemli olan acıyan popom değildi çünkü deli gibi utanıyordum. Sadece birkaç saniye önce... Dudakları dudaklarımdaydı. Kalp atışımın normale dönmesi için ne kadar zaman geçmeliydi kestiremiyordum.

Yerimden kalkıp Ateş'in yanına geldiğimde o hala yerdeydi, kafasını çarptığını görmüştüm. Bu yüzden çabucak toparlanmış, ona yardıma koşmuştum.

"Ateş? İyi misin?"

Ateş, elini kafasına koyup yüzünü buruşturdu. Çok geçmeden gülmeye başlamıştı. "Komik olan bir şey var? Niye gülüyorsun?"

Ateş, kafasını iki yana sallayıp 'yok' derken gülmeye devam ediyordu. Eliyle yüzünü sıvazlayıp kendini biraz toparladığında yüzüme bakmıştı. Gülüşü bir tebessüm olarak dudaklarında kaldığında konuşmuştu. "Hiç..." diye mırıldandı.

"Sanırım çarpıldım."

Öpücük İLK DEFA'da olduğu gibi kazara gitti :))) Diğer türüsünü yazmaya çalıştım ama olmadı. Çünkü Ateş Derin'e saygılı ve onun bunu isteyip istemediğinden emin olmadan öpmeyecek biri. Ateş karakterine yakıştıramadığım için böyle olması en iyisiydi.

Pazar günü görüşürüz ♥

Cam Parçası -36-

tunadincer: Allah'ım beni niye düz saçlı yaratmadın?

260 beğeni, 6 yorum

@eylularaz: Benim sana kıvırcık demem için **@tunadincer:** @eylularaz Benim okşamam için* olmasın balım **@atesuyar:** Lahana kafa olman için **@tunadincer:** @atesuyar Sus la sarı lili **@derindincer:** Çünküüü kıvırcık saç sana çok yakışıyor **@tunadincer:** @derindincer Seni çok sevdiğimi söylemiş miydin?

Eylül: Aşkım

Eylül: Bil bakalım ne oldu

Derin: Ne oldu aşkım

Eylül: Bir sürü şey oldu

Derin: Bu bir sürü şeyden bir tanesi Tuna'yla alakalı olabilir mi :))

Eylül: Demek sana anlattı

Derin: Evet

Derin: Sana yürüdüğünü söylemiş

Derin: Ve sen gece boyu ondan kaçmışsın **Derin:** Ayıp değil mi bu yaptığın Eylül?

Eylül: Ya evet ama çok utandım ve korktum **Derin:** Neden korktun acaba?

Eylül: Ne bileyim çok güzel bakıyordu **Eylül:** Gözleri de güzel zaten şerefsizin **Eylül:** Kanmaktan korktum

Derin: Şerefsiz falan ayıp oluyor **Derin:** Neye kanmaktan korktun?

Eylül: Yeniden aynı şeyleri yaşamak istemiyorum, Derin **Eylül:** Daha önce de böyle umut aldığım olmuştu **Eylül:** Sonra ne oldu?

Eylül: Meğersem kendi kendime umutlanmışım **Eylül:** Canım çok yandı

Derin: Çocuk sana açık açık yürüdüğünü söyledi **Derin:** Umutlanman gereken yer burası **Eylül:** Evet, orası öyle ama bir kez canın yandıktan sonra hiçbir şeyden emin olamıyorsun **Derin:** Senin canını yakan erkeğin

tüm hücrelerini sikeyim ben **Eylül:** Bence bunu yapmak istemezsin **Derin:** Ne demek istemem?

Derin: Valla onu mahvetmekten büyük zevk alırım **Derin:** Ayol kim bu söyle çabuk

Eylül yazıyor...

Eylül çevrimiçi

Eylül yazıyor...

Eylül: Tuna?

Eylül: Sen misin?

Derin: Yoo

Eylül: İnanmıyorum

Eylül: Anlık at

Derin:

Eylül: Tuna, sensin

Derin: Anlık attık ya balım niye inanmıyorsun **Derin:** Kızım*

Eylül: Derin'in bu fotoğrafını daha önce Ateş'in telefonunda görmüştüm

Eylül: O yüzden yemezler

Derin: Ateş'in telefonunda mı görmüştün?

Eylül: Derin nerede?

Eylül: Ona bir şey anlatmam lazım **Derin:** Banyo yapıyor

Derin: Bana anlat ben ona iletirim **Eylül:** Oldu canım

Derin: Lütfen :(

Eylül: Derin'in telefonu ne kadardır elinde?

Derin: Eski konuşmalarınızı okuyacak kadar **Eylül:** Ne kadar ne kadar?

Eylül: Sen ne yaptığını sanıyorsun moron?

Derin: Asıl sen ne yaptığını sanıyorsun?

Derin: Ayıp değil mi?

Derin: Resmen götümün muhabbetini yapmışsın **Eylül:** Ne?

Derin: Ama ben şüphelenmiştim

Derin: 'Tuna'nın götü' diye arattım direkt karşıma çıktı **Derin:** Güvenip evimizi açıyoruz ırz düşmanı çıkıyor **Eylül:** Sensin be ırz düşmanı

Derin: Niye? Sana yürüyorum diye mi?

Eylül: Hayır

Eylül: Evet

Eylül: BIRAK ŞU TELEFONU ARTIK

Derin: Üzdün şu an

Derin: Tamam bırakıyorum

Derin: Ama bil ki ekrana böyle bakıyorum **Derin:**

Eylül: Niye asık suratın?

Derin: Dur bir düşüneyim

Derin: Birine ona açıkça yürüdüğümü söylüyorum ve aldığım tepki hiçbir şey oluyor **Derin:** Buna rağmen konuşmaya çabalıyorum ama benden kaçıyor **Derin:** Bu da yetmezmiş gibi gülüşüne kurban olduğum benden başka herkese gülüyor **Derin:** Bir de akşam yemeğinin gecikmesi var tabii **Derin:** Bak, kim canını yaktı bilmiyorum ama ben seni incitmeyi hiç istemem **Eylül:** Evet, bilmiyorsun

Eylül: Geçen gün size geldiğimde odana kurabiye bırakmıştım, saklama kabındalar o yüzden bayatlamamıştır **Eylül:** Akşam yemeği geciktiyse ve karnın çok açsa onlardan birkaç tane yiyebilirsin **Eylül:** Ama bak çok az yiyeceksin, akşam yemeğine de yerin kalsın **Derin:** Balım sen beni hiç tanı mıyorsun **Derin:** Eğer önümde sevdiğim şeyler varsa midemde her zaman yer vardır **Derin:** Şimdi kurabiye yiyebilir miyim?

Eylül: Git ye

Derin: Kurabiye yedikten sonra müsait olduğun bir zaman seni yiyebilir miyim?

Derin: Azcık yanağından ısırırım

Derin: Burnun da olur

Eylül: :)

Derin: Tamam, bu 'bok ye' gülüşünü anladım **Derin:** Bak, ne güzel tanıyorum seni **Derin:** Senin de beni ezberleyeceğin zamanlar ne zaman gelecek?

Eylül: Hadi Tuna, hadi

Derin: Tamam be çıktım

Derin: Görüşürüz balım

Eylül: Görüşürüz aşkısı

Eylül: Ay

Eylül: Bir an Derin adını görünce onla konuşuyorum sandım **Eylül:** Kusura bakma

Derin: Balım böyle dalgınken konuşma benle **Derin:** Kalp krizinden giderim

Derin: Gidiyorum

Derin: Gittim

Eylül: Helvanı fıstıklı yapayım mı?

Derin: NE ÖLMESİ YA

Eylül: KJNDSLFOLJKEMDLŞS

Eylül: Git kurabiyeleri tıkın Allah'ın açığı **Derin:** ♥

"Allah Allah." Kendi kendine mırıldanan Tuna'ya bakıp 'ne oldu' dercesine kaşlarını kaldırdığımda konuşmuştu. "Ateş geç kaldı, normalde hiç geç kalmaz."

"Belki de bugün annesi kahvaltı hazırlasın istemiştir."

Ya da çok yüksek bir ihtimalle dün gece yaşadıklarımızın utancından gelememiştir...

"Ben bir arayacağım."

"Gerek yok bence, gelir birazdan."

"Yine de arayacağım."

Tuna'nın telefonunu elinden alıp popomun altına koyduğumda bana iğrenerek bakmıştı. Sırıtıp yemeğime devam ettim. "Sende bir boklar var, yakında öğreneceğim."

"Ee? Eylül'le nasıl gidiyor?"

"Gitmiyor."

Tuna, çatalını bırakıp arkasına yaslandığında Ateş de mutfaktan içeriye girmişti. İstemsizce bakışlarım ona döndüğünde göz göze gelmiştik. Yüzüm anında ısındığında onun da benden farklı olmadığını görmek beni bir nebze de olsa rahatlatmıştı.

"Ateş, senin kafan mı şişmiş?" Tuna, elini Ateş'in kafasının üzerine koyarak yokladığında yüzünü ekşitmişti. "Oğlum kafanda top var gibi lan, hastaneye gittin mi?"

"Üstüne buz koydum."

"Ya beyin kanaması geçirirsen?"

"Tuna! Sus ya, Allah korusun." Ani çıkışmamla ikisinin de tuhaf bakışlarının hedefi olmuştum. Tuna, çantasını hazırlamak için odasına geçtiğinde Ateş'le mutfakta yalnız kalmıştık. Ortamın ürkütücü sessizliği beni gerdiği için ayaklanmış, masadakileri toplamaya başlamıştım. Ateş de ayağa kalkıp bana yardım etmeye başladığında ona döndüm.

"Sen otur, ben yaparım."

"Birkaç tabak zaten, birlikte yaparsak daha hızlı biter."

"Birkaç tabak zaten, yardım etmesen de olur."

Kızgın gibi gözüküyordum ama değildim. Sadece çok utanıyordum ve aramızdaki bu soğukluktan yorulmuştum. Her şey benim ona bir şeyler hissetmemle başlamıştı ve şimdi geldiğim noktada kendimi çok suçlu görüyordum. Neden Ateş olmak zorundaydı ki? Aramızdaki özel her şeyi bitirmiştin resmen. Ona eskisi gibi yaklaşamamak beni çok üzüyordu.

Elimdeki boş tabakları lavabonun içine bırakıp masaya geri döndüğümde Ateş'le çarpışmış ve elindeki reçeli düşürmesine sebep olmuştum. İster istemez ona patladım. "Ama ben sana dedim, değil mi? Niye yardım ediyorsun ki? Kendim yaparım demiştin!"

Yere eğilip kırılan parçaları toplarken vücudumda bir titreme hissediyordum. O andan sonra ilk kez yalnız kalıyorduk, gergindim ve sinirliydim. Ona açılmadan üzerimdeki bu yük kalkmayacaktı ama bu kadar cesaretli değildim. Sanki hiçbir şey mahvolmamış gibi bir şeyleri bozmaktan korkuyordum. Ona, onun anısına zarar verecek şeyler yapmaktan deli gibi korkuyordum.

Ya ona beslediğim hisler bizi uzaklaştırırsa? Ya yıllar sonra sokakta görüp sadece tebessüm ettiğim biri olarak kalırsa?

"Derin?"

Elime ıslak bir bez alıp yerleri silerken Ateş de eğilmiş, yüzünü bakış açıma sokmayı başarmıştı. "Artık bana bakacak mısın?"

Pes edercesine omuzlarımı çökertip geriye yaslandım ve Ateş'in gözlerine yorgun bir şekilde baktım. "Ne?"

"Bence olanları konuşmamız gerekiyor."

"Konuşacak bir şey yok."

"Şu hale bakacak olursak var."

"Pekala, konuş o zaman."

Ateş, 'ya sabır' der gibi havaya baktıktan sonra konuşmaya başladı. "Olanlar ikimizin de suçu değildi, tamam mı?"

"Kimin suçuydu o zaman?"

"Ben böceği suçluyorum."

İstemsizce güldüğümde o da gülmüştü. İleriye uzanıp yanağımdan makas aldı ve gülüşünü bozmadan konuştu. "Böyle şeyler olabilir, bunun için utanmana gerek yok. Birbirimize çarptık, başka da bir şey değil. Biz çok fazla çarpışıyoruz çünkü sen çok sakarsın. Ama her sakarlığının ardından böyle utanacaksan-..."

"Benim sakarlığım? Böcekten korkup beni çekiştiren kimdi acaba?"

"Kurbağa görüp üstüme atladığın zamanı unutuyorsun sanırım?"

"Karanlıkta altına işediğini unutuyorsun sanırım?"

Ateş'in gözleri şokla açıldı. "6 yaşındaydım!"

Hiçbir şey söylemeyip gülmeye devam ettim, Ateş de gülümsedi. "Her neyse, ikimiz için de utanacak bir şey yok aslında ama senin tavrın beni çok etkiliyor."

"Beni de senin tavrın etkiliyor."

"Evet, sanırım bu bir döngü."

"Peki nasıl kurtulacağız bu döngüden?"

"Şimdi kendimi çok utandıracak bir şey yapacağım ve sen de benim için utanmaktan kendi adına utanmaya fırsat bulamayacaksın."

Ateş, mutfak zemininden kalkıp Tuna'nın odasına doğru ilerlediğinde ben de peşinden merakla kalkmış, ardından ilerlemiştim. Tuna'nın kapısını açıp içeriye hışımla girdiğinde ben kapı eşiğinde dikilmeyi tercih etmiştim.

"Tuna, şu ana dek neden hiçbir kızla çıkmadığımı ve Derin'e bu kadar yakın davranmaktan niye rahatsız olmadığımı merak ediyordun, değil mi?"

"Hayır."

"Tamam, o zaman merak ediyormuş gibi davran."

Tuna, çantasının fermuarını çekip tek omzuna taktı ve kaşlarını kaldırarak Ateş'e baktı. "Pekala, niyeymiş?"

"Çünkü sana aşığım, lahana kafa."

Şokla açılan ağzımı elimle kapatıp Tuna'nın tepkisini izlemeye başladım. Ciddiye almamış, kahkaha atmıştı. Ateş'in omzuna dostça vurup "Tamam kanka," diye mırıldandı. "Bir şeyler deniyorsun, anladım."

"Bana öyle dokunmasan mı? Kendime hakim olmakta zorlanıyorum."

Tuna'nın yüz ifadesi ciddileşirken elini Ateş'in omzundan çekti. "Lan sen ciddi misin?"

"Evet, Tuna. Ciddiyim."

Ateş, iç geçirip gözlerini kapattı ve gayriihtiyari bir şekilde güldü.

"En yakın arkadaşıma aşık oldum ve tam bir aptalım. Ne yapayım, hislerimin önüne geçemedim. Kendimi gerçekten kötü hissediyorum ve bana her yaklaştığında sanki bundan faydalanıyormuş gibi oluyorum. Yakınlığını kaybetmek istemediğim için bunları bir süredir içimde tutuyordum ama daha fazla dayanamadım işte."

Söyledikleri içime otururken ne kadar beni anlatan cümleler kurduğunu fark edip etmediğinden habersizdim. Sessizliğime gömülmüştüm. Ateş, Tuna ve ben sessizliğe gömülmüştük. Neyse ki ilk sessizliği bozan Ateş olmuştu.

"Lan çok ciddiye aldın. Şakaydı oğlum."

Tuna, elini kalbinin üzerine koyup ağlamaklı bir surat ifadesi yaptı. "Gerçekten beni sevebileceğine inandığım için o kadar aptalım ki... Erkek değil misiniz, hepiniz aynısınız!"

Tuna, Ateş'in omzuna çarparak odadan çıktığında kahkaha atarak Ateş'e dönmüştüm. "Cidden iyi rol kestin ha, sende ne cevherler varmış öyle ateş böceği?"

Ateş, omuzlarını silkip kafasını sağa doğru eğdi ve gülümsedi.

"Esinlendiğim birtakım şeyler var."

Cam Parçası -37-

akinacar: En yakın arkadaşınızla evlenin. Bu bir kamu spotudur.

308 beğeni, 5 yorum

@tunadincer: @atesuyar Duydun kamu spotunu ;) **@atesuyar:** @tunadincer Evlenme teklifi etmeni bekliyorum **@derindincer:** @eylularaz Eh bize de kamu spotuna uymak düşer **@tunadincer:** @derindincer Eş değişimi yapalım en iyisi biz **@akinacar:** Ben sizi Ateş'le Derin, Tuna'yla Eylül diye eşleştirdim. Benim hesaplamalarımla oynamayın.

Derin: Ateş

Derin: Sana bir şey danışmam lazım **Ateş:** Seni dinliyorum cam parçası

Derin: Şimdi benim isimsiz arkadaşımı biliyorsun **Ateş:** Evet, sizi parkta görmüştüm **Ateş:** Ne olmuş ona?

Derin: Biz hiç haberleşmiyoruz

Derin: Yani diyoruz ki her gün belli saatte parkta olalım, gelip gelmemek bize kalmış

Derin: Birkaç gündür gidiyorum ama hiç gelmiyor **Derin:** Bu kadar uzun süre onu görmediğim olmamıştı **Derin:** İsmi, adresini, telefon numarasını falan hiçbir şeyini de bilmiyorum **Derin:** Haliyle haber de alamıyorum **Derin:** Endişelenmeye başladım

Ateş: Her gün anlaştığınız saatte gidiyorsun ve hiç rastlamadın?

Ateş: Normalde geç kalan biri miydi?

Derin: Hayır

Derin: Hatta genelde o beklerdi

Derin: Erkenden otururdu

Derin: Ben gelince de konuşurduk

Ateş: Belki grip olmuştur

Ateş: Sonuçta havalar soğuk

Ateş: En son gördüğünde nasıldı?

Derin: O benim de aklıma geldi

Derin: Ama en son gördüğümde çok dalgındı **Derin:** Geçmişte kalbini kırdığı birini görmüş, kötü hissediyordu **Derin:** Bilmiyorum, Ateş

Derin: Onu düşünmekten uyuyamıyorum **Derin:** Çok merak ediyorum

Derin: Keşke kim olduğunu bilseydim **Ateş:** Bak ne diyeceğim

Ateş: Bugün senin yerine ben gidip bekleyeyim parkta **Ateş:** Sonuçta neye benzediğini biliyorum **Ateş:** Eğer onu orada görürsem sana haber veririm **Derin:** Saçmalama, dayının düğünü var bugün **Ateş:** Evet ama düğün akşam 8'de

Ateş: Sen Hilal Ablanın yanında kalıp ona yardım et **Ateş:** Dayımın öyle çok yardıma ihtiyacı yok **Derin:** Gerçekten bunu yapar mısın?

Ateş: Elbette yaparım

Ateş: Neden yapmayayım?

Derin: Ne bileyim

Derin: İsimsizi pek tanımıyorsun ya **Ateş:** Sen de pek tanımıyorsun

Derin: Yanılıyorsun

Derin: Ben onun sadece adını bilmiyorum **Derin:** Ama tüm hayat hikayesini biliyorum **Derin:** Başından neler geçtiğini biliyorum **Derin:** Nelerden hoşlandığını veya hoşlanmadığını biliyorum **Derin:** Mesela tuhaf bir şekilde beklemeyi seviyor, o yüzden hep erken giden o oluyor (Görüldü.)

Ateş yazıyor...

Ateş çevrimiçi

Ateş yazıyor...

Ateş: Böyle bir dostunun olması güzel **Ateş:** Ben gidip bakayım şu isimsiz **Derin:** Umarım görürsün

Ateş: Evet, umarım görürüm

Ateş: Düğünde görüşürüz

Derin: Tekrar teşekkür ederim ateş böceği **Derin:** Görüşürüz

"Yoktu yani..." diye mırıldandım hüznle. Ateş, telefonun diğer ucundan sıkıntıyla iç geçirip konuştu. "Yoktu, bekledim ama gelmedi. Dediğim gibi, üşütmüştür büyük ihtimalle. Canını sıkma."

"Peki ya daha kötü bir şey gelmişse başına? Asla haberim olmayacak."

"Öyle düşünme. Eğer geri dönerse ismini öğrenirsin, tamam mı?"

"Evet, dönerse... Neyse, teşekkür ederim Ateş. Yapmak zorunda değildin-..."

"Teşekkür ettiğin kısımdan sonrasını dinleyemedim, ne dedin?"

"Ne? Sana teþekkür etmem gayet doğal bir Şey, tamam mı?"

"Sanki yabancı birine iyilik yapmışım gibi hissettiriyor, hoşlanmıyorum teþekkür etmenden. Bu konuda anlaştık sanıyordum."

"Derin!"

Eylül'ün seslenmesiyle Ateş'e veda edip telefonu kapattım ve gelin odasına doğru ilerledim. Hilal Abla o kadar güzel olmuştu ki sırayla hepimiz apışıp kalmıştık. Akın Abi görünce ne tepki verecekti gerçekten merak ediyordum.

"Miray, boşuna dökme o timsah gözyaşlarını. Ben evden gidince odama yerleşeceğini biliyorum."

Hilal Abla'nın kardeşi Miray, gözlerini sildiği mendili çekip konuştu. "Ha, o zaman duygusallığa gerek yok. Ayrıca niye üzüleyim ki zaten? Sevdigine kavuştun."

"Ve bir gün ondan bebeklerin olabilir." diye araya girdi Eylül. Kafasını Miray'a çevirip devam etti. "Teyze olabilirsin."

Miray, bu sefer ciddi ciddi ağlamaya başladığında ben gülümsemiş, Hilal Ablaya tüm güzel enerjimi yollamıştım. Göz göze geldiğimizde o da gülümsemişti. Bu, onun en güzel günüydü. Bunu hepimiz görebiliyorduk. Tabii bir de ufak tefek aksilikler olmasa mutluluğun zirvesine ulaşacaktı ama bugün büyük bir gündü, elbet birkaç aksilik çıkacaktı.

"Bu fotoğrafçı nerede kaldı ya?"

"Birazdan gelecek, endişelenme."

Hilal Abla'nın omzunu sıvazladığımızda kapı tıklatılmış, Akın Abi kafasını içeriye uzatmıştı. Bir eli gözlerinin üzerindeydi. "Fotoğraflar için hazır mısınız?"

"Ben hazırım da fotoğrafçı hazır değil galiba."

"Hayatının en güzel fotoğraflarını çekecek, doğal değil mi?"

"Daha nasıl olduğumu görmedin bile."

"Evet, kendim için konuşuyordum."

Hilal Abla, ayakkabısına davrandığında Akın Abi kapının iyice arkasına kaçmıştı. Bu yüzden ayakkabı kapının orada dikilip telefonuyla uğraşan Eylül'e isabet etmişti. Vah zavallım... Ayakkabının ona doğru uçtuğunu görmemişti bile.

Eylül'ün dibinde bitip gözüne bakarken biraz kızardığını görmüştüm, muhtemelen moraracaktı. Eylül, elini kalbinin üzerine koyup korkuyla sordu. "Çok mu kötü?"

"Moraracak, gel buz koyalım."

"Eylül, çok özür dilerim ya."

"Önemli değil, Hilal Abla. Sen bugün gelinsin, üzme kendini."

Eylül'le birlikte gelin odasından çıktığımızda bizi Akın Abi karşılamıştı. Eylül, işaret parmağını Akın Abiye uzatıp konuştu. "Müstakbel karını sinirlendiresin gelirse bu görüntüm gelsin gözünün önüne. Deneme bile."

Akın Abi, gülerek ikimizin de saçını okşadı. Onun yanından ayrılıp mutfağa doğru ilerlemeye başladığımızda Eylül'ün aklını dağıtmaya çalışıyordum, gözü acıyor olmalıydı. "Ee? Sen ne zaman gidiyorsun?"

"Okullar ara tatil verdiği gibi gideceğim. Daha fazla bekleyemem artık."

"Özleyeceğim seni."

Eylül, bana dönüp gülümsedi 'ben de seni özleyeceğim' der gibi. Ardından mutfağa girmiştik. Tuna, kendi alanında takılırken yüzündeki donuk ifadeden konuştuklarımızı duyduğunu anlamıştım. Bize göz ucuyla baktığında Eylül'ün suratındaki kızarıklığı fark etmesi çok sürmemişti.

"Ne oldu?"

"Ufak bir kaza oldu. Tuna, sen Eylül'e buz tutsana. Benim gitmem lazım."

"Niye gidiyormuşsun?"

Eylül, onu Tuna'yla yalnız bırakmak istediğimi anlamıştı. Zaten anlamaması imkansız olurdu ama onları yalnız bırakıp işleri kızıştırmam lazımdı. Sürekli Tuna'dan kaçıyordu, yüzleşmeleri gerekiyordu.

"Çünkü... Çişim var?"

Daha fazla açıklamaya ihtiyaç duymayıp ortamdan tüydüğümde koridorda Ateş'i görmüştüm. Omzunu duvara yaslamıştı ve sırtı bana dönüktü. Buradan telefonuna baktığını görüyordum. Sinsi sinsi yaklaşıp çenemi omzuna yasladım ve telefonuna baktım. "Neye bakıyorsun ateş böceği?"

Ateş, yerinde sıçrayıp bakışlarını bana çevirdiğinde beynimde 'çok yakın' sirenleri çalmaya başlamıştı. Kendisini toparlayıp önüne döndüğünde ben de çenemi onun omzundan çekmiştim.

"Hiç," diye mırıldandı uzun bir süre sonra. "Birkaç çocukluk fotoğrafı."

"Ben de bakabilir miyim?"

"Tabii." dedikten sonra telefonunun ekranını açmış, az önce baktığı fotoğrafı bana da göstermişti. Fotoğrafı gördüğüm gibi kahkaha atmaya başladım. Ateş de çok geçmeden bana katılmıştı. Çocukluk fotoğraflarımızı sebepsizce daha çok seviyordum. Anıları genelde komik oluyordu.

"Ne kadar çirkin ağlıyoruz ya."

"Hamaktan düşmüşüz kızım, ağlamak hakkımız değil de ne?"

"Popomun acısını hala hissediyorum."

"Ben de..."

Ateş, baktığı fotoğrafları göstermeye devam ederken yanağını onun koluna yaslamış, tebessümle bakmıştım. O kadar çok anımız vardı ki... Geçmişe dönüp baktığımda beni gülümsetecek çok şey yaşamıştık birlikte. O zamanlar bana ateş böceğimin bir gün beni çok üzeceğini, çok ağlatacağını söyleseler inanmazdım. O hep benim kahkahamdı. Gerçi halen öyleydi. Acıyı çeken bendim, onun ek olarak bir şey yaptığı yoktu.

"Çok çabuk büyüdük."

"Birlikte büyüdüğümüz için memnunum. Düşünsene, sadece çocukluk arkadaşları olarak kalabilirdik. Sonra dağılabilirdik, birbirimizi hiç göremeyebilirdik. Böylesini düşündüğümde bile tuhaf hissediyorum."

"Evet, ben de..." Ateş'in kaşları çatılırken ciddi ciddi söylediklerimi hayal ettiğini anlamıştım. "Ama ne var, biliyor musun? Bence yine bir şekilde birbirimize rastlayacaktık ve çok yakın hale gelecektik."

"Aynı olmazdı. Her şeyimiz bir bizim, bence araya uzun zaman girdikten sonra yeniden bir araya gelsek o kadar yakın olamazdık. Daha farklı olurdu."

"Çok farklı olurdu." diyerek onayladı beni. Belki öyle olsa ona aşık olmak beni bu kadar suçlu hissettirmezdi, hislerime karşılık alamama ihtimalimin yükü bu kadar ağır olmazdı çünkü her zaman göreceğim bir insan olmazdı. Ailemin iç içe olacağı bir insan olmazdı. Yine de olayların böyle gelişmesinden memnundum. Evet, bazı şeyler benim için daha kolay olabilirdi ama bu zorluğu seviyordum.

Akın Abinin biriyle konuştuğunu duyduğumuzda yerimizde hareketlenmiş ve o tarafa doğru yürümeye başlamıştık. Fotoğrafçı nihayet gelmiş olmalıydı.

"Geciktiğim için özür dilerim, uzak bir yerden geliyordum. Hazırsanız başlayabiliriz."

"Önemli değil."

Bana oldukça tanıdık gelen sesle kaşlarım çatılırken fotoğrafçı bizim olduğumuz tarafa dönmüştü. Gördüğüm yüz tüm bedenime bir şok dalgası yayarken onun da benden pek farklı olduğu söylenemezdi. Elindeki fotoğraf makinesini sıkı sıkı tutmuştu.

"Ufaklık?"

"İsimsiz?"

"Derin? Sen Alp Bey'i nereden tanıyorsun?"

Akın Abinin sesiyle ikimiz de ona dönmüştük. Benim yerime isimsiz cevaplamıştı. "Bu ufaklık benim en yakın arkadaşım olur."

Bakışları yeniden bana döndüğünde gülüşü genişlemişti. Elini uzattı. "Sanırım artık isimsiz arkadaşlar olarak kalamayacağız."

Elini tutup sıktım. Kafasını hafifçe sallayıp konuştu. "Ben Alp."

"Ben de Derin."

Alp'in bakışları arkamda bir yere takılırken tuttuğu elimden çekip bana sıkıca sarıldı. Onu ne kadar özlediğimi şu birkaç saniyede anlamıştım, bu yüzden sarılmasına karşı çıkmamış, aksine kollarımı ona dolamıştım. Bana anlatacağı çok şey vardı ama ondan önce onu karşımda sapasağlam görmenin mutluluğunu yaşayacaktım.

Alp, kulağıma eğilip fısıldadı.

"Seninki neden bana elinden her şeyini almışım gibi bakıyor?"

Cam Parçası -38-

Multide EyTun var ♥

Tuğkan - Geçer

Bu arada multimedialar kaybolduğunda yorum atmak yerine bana özel mesaj olarak yazın, wattpad yüzlerce fotoğrafımı yedikten sonra artık kaydetmeye başladım. Ama onca bildirimin arasından bazen yorumları göremiyorum, mesajları görmem daha kolay oluyor.

"Çok acıyor mu?"

Kafamı 'hayır' anlamında iki yana salladığımda Tuna, yüzünü buruşturup elindeki buz torbasını yeniden gözüme bastırmıştı. Ara sıra buz torbasını gözümünden çekiyor, nasıl olduğumu sorup yeniden bastırıyordu.

"Kendim tutarım, sen zahmet etme."

Tuna, omuzlarını silkip buz torbasını tutmaya devam ettiğinde sıkıntılı gözüktüğünü fark etmiştim. Tek gözle ancak bu kadar zamanda görebiliyordum...

"Neyin var?"

"Nereye gidiyorsun?"

Aynı anda konuştuğumuzda aramızda birkaç saniyelik bir sessizlik olmuştu. Sessizliği ilk bozan Tuna oldu. "Sen sorunun cevabını aldın, sıra bende."

"İyi de sen cevap vermedin-... Ha."

Söylemeye çalıştığı şey gideceğim için mutsuz olduğuydu sanırım. Karşımdaki kişi Tuna'ydı, çocuk ne söylerse söylesin inanasım gelmiyordu. Bu onun güvenilirmez biri olduğundan kaynaklanmıyordu. Aksine, Tuna gerçekten güvenilir biriydi. Sadece o... Rüyalarımın erkeğiydi ve bana böyle şeyler söylemesine inanmakta zorluk çekiyordum.

Hayatımda hiçbir zaman istediğim şey istediğim gibi olmamıştı. Kurduğum hayallerin gerçekleşmesine, bir şeylerin yolunda gitmesine alışık değildim. Afallamıştım haliyle.

"Sen nereye gidiyorsun?"

"Baba evine."

"Babanın evi nerede? Çok uzakta mı?"

"Evet, çok uzakta."

Tuna, buz torbasını gözümünden çekip gözümün durumuna baktı. Yeniden koyacağı sırada elimle onu durdurmuş, kendime bir sandalye çekmişim. Yüzüm buzdan dolayı çok gerilmişti, biraz ara vermek istemişim.

"Ve sen çok uzağa gideceksin?"

"Aynen öyle."

Tuna, iç geçirip karşımdaki sandalyeye oturdu ve gözlerimin içine baktı. O bakışlardan, o gözlerden korkuyordum. Bu yüzden bakışlarımı ondan kaçırmışım. Güldüğünü duydum. Hem onunla yalnız kalıp bazı konuları konuşmak istiyordum hem de ona yenilmekten deli gibi korkuyordum. Ona aşık olduğumda daha ergenliğimin başındaydım. 14 yaşında, ailesi boşanma sürecinde olan ve 'ben kimseye aşık olmayacağım' diye büyük bir laf ettikten sonra Tuna'ya çakılan Eylül'ü hatırlıyordum.

O Eylül çok kırılmıştı ve Tuna bunu hiç fark etmemişti. Sanki inadıma yaparmış gibi her gün yanında başka kızlar vardı. Ona arkadaşça gülüp geceleri yastığımı sıkarak ağlamışım ben. Düşmanım değildi ama düşmanım olsa canımı bu kadar yakamazdı. Zaten onu çok sevdiğim için canım yanmıştı ya...

"Eylül, ben senin beni ciddiye alman için ne yapmalıyım? Benden kaçmaman için ne yapmalıyım?"

"Bilmiyorum, Tuna. Sanırım kabul etmen gerekiyor. Bu şey..." diyerek elimle bir onu bir de kendimi işaret ettim. "Olmayacak. Eski haline dönmeni istemem, sadece bir insana odaklanman çok güzel. Ama bu benimle olmaz."

"Benden kaçmak yerine bana bir şans versen çok güzel olacak ve bunu sen de göreceksin."

"Senden kaçmıyorum, Tuna."

"Öyle mi? Ben de su böreği sevmiyorum."

Kafamı onaylamazca iki yana sallayıp ayağa kalktığımda Tuna da kalkmıştı. Kaşlarını çatıp yüzüme baktı. "Sen uzadın mı?"

"Topuklu giyiyorum."

"Bak, düşman olmadığımdan ayağına bakmadım ama senden farklı bir muamele görmüyorum."

Söylediklerine hafifçe gülüp mutfağın çıkışına ilerlediğimde Tuna, önümü kesip ellerini kapı pervazına yasladı. Bunu yapmasa, sadece kapının önünde dursa da yeterdi aslında. Beni yan çevirseler Tuna'nın omuzları kadar kalıbım olmazdı.

"Ama bak yine kaçıyorsun sen benden. Böyle olmuyor, balım."

"Tuna, senden kaçmıyorum. Sadece artık sıkıldım, tamam mı? Bunun seninle alakası yok. Ben hayatımdan sıkıldım, burada olmaktan sıkıldım ve uzaklaşmak istiyorum. Gitmek istiyorum. Kendini benim yerime koymanı istemiyorum ama biraz anlayış... Çok değil."

"Git, sana gitme diyen yok. Sadece buradayken benimle konuş, yüzüme bak. Bunu anlayabilirsin, değil mi?"

İçime derin bir nefes çekip Tuna'nın gözlerine baktım. Elindeki buz torbasını yeniden gözüme koyup oraya bakmaya başladı. Bir yandan da konuşuyordu.

"Beni ciddiye almadığını biliyorum, belki de 'sana cidden yürüyorum' yerine başka şeyler söylemeliydim ama korkuyorum. Sanki... Ne kadar ciddi olduğumu yansıtmazsam geri dönüşü varmış gibi. Emin ol senden kaçmayı, yoluma seni unutarak devam etmeyi çok denedim, Eylül. Bunu yıllardır deniyorum. Sen hep kardeşimin tek kız arkadaşı olarak kalmalıydın. Bunun için gerçekten çabaladım, olmadı."

Buz torbasını gözümünden çekip durumuna tekrardan baktı. Ardından yandaki masaya bırakmış, açabildiğim tek gözüme gülümseyerek bakmıştı. "Bana olmayacağını söylüyorsun. Senden önce ben kendime defalarca söyledim bunu. Bir şeyler ters giderse senin canının yanmasını istemedim, Derin'le olan ilişkin etkilensin istemedim. Bana ne olacaksa olsun. Neyse..."

Tuna, ellerini cebine sokup başını hafifçe eğdiğinde titreyen çenemi sıkıştırmıştı. Bu tavırları çok yürek yaralayıcıydı. Bakışı, konuşması, masum hareketleri... Tuna, her zaman olduğu kişilikten çıkmıştı sanki.

"Olmaz diyorsun, öyle mi?"

Gözlerim sulandığında kafamı başka yere çevirip kendime gelmeyi denedim. Şimdi ağlayamazdım.

"Tamam, bu isteğini anlayışla karşılayacağım. Kabulleneceğim ve üstesinden gelmeye çalışacağım. Ama lütfen benden kaçma. Benden kaçtığın zaman tüm ailemden de kaçmış oluyorsun ve onlar seni çok seviyor."

Onu ilk kez bu kadar içten görüyordum. Bana cidden yürüdüğünü söylediğinde yüzünde muzip bir sırıtış vardı, açıkçası yine şaka yapıyor sanmıştım. Gerçekten bana karşı bir şeyler hissedebileceğini düşünmemiştim hiç. Ama şimdi öyle bir konuşuyordu ki... İçim parçalanıyordu.

"Kim canını yaktı, bilmiyorum. Belki dinlenmek istiyorsundur, aynı şeyleri yaşamak istemiyorsundur. Anlayabilirim. Bundan sonra eski halime döneceğim ama sakın bir şeylerin ortadan kaybolduğunu düşünme. Onlar hep olduğu yerde kalacak, bir yere gitmeyecekler. Göreceksin."

Tuna, omuzlarını geriye atıp gitmeye yeltendiğinde öne uzanıp bileğini tutmuş, dudaklarımı aralamıştım. Bir şey söylemem gerekiyordu ve o an aklıma gelen tek şeyi söylemiştim. "Sen."

"Ben?"

"Sendin."

Kaşlarını çatıp suratıma baktığında içime derin bir nefes çekip anlamasını bekledim. Yüz ifadesi aniden değiştiğinde sonunda jetonunun düştüğünü anlamıştım. Ağzı kocaman açıldı ve bir eliyle beni işaret etti. "Sen?" dedikten sonra işaret parmağını kendisine çevirmişti. Bunu o kadar hızlı yapmıştı ki parmağını kendi gözüne sokmuştu.

Geri zekalı.

Tuna, elini gözüne kapatıp öne doğru eğildiğinde gülsem mi ağlasam mı bilemiyordum. Bu yüzden ikisini birden yaptım. Gözümden yaş gelirken kahkahalarla güldüm. Tek gözüyle bana bakarken deli olduğumu hissettirmişti.

"Bir de gözüne topuklu ayakkabı girdiğini düşün."

Tuna, dudağını büküp elini gözünden çektiğinde tek gözümle inceleyebildiğim kadar inceledim. Ardından az önce masaya bıraktığı buz torbasını almış, parmağını soktuğu gözüne koymuştum. Gören de birbirimizi dövdük sanacaktı.

"Sen ciddi misin? Ben mi? Ne zaman? Benim niye haberim olmadı?"

"Çünkü senin aksine belli etmemek için götümü yırttım." dedikten sonra buz torbasını gözüne bastırmıştım. Sırayla sorularına cevap vermeye başladım. "2 sene önce bir aptallık ettim, sonra aptallığımın cezasını misliyle ödedim. Bu yüzden şaka gibi geliyor ya. Tam hislerimin üstesinden gelip senden kurtuldum sanıyordum sonra bu şey çıktı ortaya."

"Bu şey' dediğin hep oradaydı, ayıp oluyor."

"Değildi, Tuna. Öyle olsaydı her gün yanında başka kız olmazdı." Hatırladığım anlarla, hatırladığım çaresizliklerle gözüm sulanırken gülümsemeye çalıştım. Gözlerimi buz torbasından çekip Tuna'nın gözüne çevirdiğimde bana inanamıyor gibi bakıyordu.

"Sana hep sataştım, hep tersledim çünkü kendimi kontrol etmeye çalışıyordum. Canımı yakmıştın ve bunun acısını seni tersleyerek

çıkarmaya çalıştım. Evet, bu çok çocukça ama o zamanlar çocuktum zaten. O çocuk masumluluğuyla sevmiştim seni. Sen çok acıttın, ben de küstüm sana. Oysaki hiçbir şey senin suçun değildi."

"Benden nefret ettiğini sanıyordum." diye mırıldandı. Şaşkınlığı yüzünden okunuyordu. "Kendime senin benden nefret etmeni yediremedim, benden nefret eden birine bu kadar kafayı takmayı yediremedim o yüzden beni isteyen, benden nefret etmeyen kızlara yöneldim."

Tuna, sinirle kafasını çevirip bileğimi yakaladı ve buz torbasını gözünden çekti. "Siktir. Her şey için çok geç. Zamanında çocukluk edip peşinden koşsaydım şu an..."

"Boş ver." deyip omuz silktim. Sanki küfür etmişim gibi Tuna daha da sinirlenmişti. "Boş veremem işte. Çünkü senin aksine ben seni aşamadım. Bak, ne güzel. Sen unutmuşsun beni. Çıkarmışsın kalbinden ama ben yapamadım. Yapmayacağım da. Sen zamanında pes ettin ve az önce söylediklerini söylemeden önce ben de pes edecektim. Ama duyduklarımdan sonra..."

Tuna, elini saçlarından geçirip gözlerime -gözüme- baktı.

"Seni yeniden kendime inandıracağım."

Cam Parçası -39-

Fotoğrafta Ateş var. Bölüm de onun ağzından. ♥

"Ufaklık, baksana şuna." Alp, elindeki fotoğraf makinesini Derin'e doğru uzattığında Derin, eline almış ve gülümseyerek bakmıştı. Neye bakıyordu bilmiyordum ama benim telefonumdaki fotoğraflarımıza bakarken böyle gülümsememişti. Zaten Alp'in her söylediğine, her gösterdiğine gülümsüyordu. Bu kadar iyi mi anlaşıyorlardı gerçekten?

Ve benim aklımdan neler geçiyordu böyle?

"Cam parçası?"

Derin'in bakışları bana döndüğünde ne yapacağımı bilmiyordum. Sadece dikkatini bana vermesini istemiştım, o yüzden seslenmişim. Başka bir amacım veya söyleyeceğim hiçbir şey yoktu. Aklıma ilk gelen şeyi söyledim.

"Dans edelim mi?"

Derin'in kaşları çatılırken etrafında kısa bir göz gezdirdi. "Düğün bitti ama..."

"Evet, farkındayım." diyerek öne doğru atıldım ve Derin'in bileğini kavrayıp boş piste ilerlemeye başladım. Adımlarını bana uydurması zor olmamıştı. Durduğumda onu da önüme çekip bir elimi sırtına koydum ve aramıza belli bir mesafe koyup gözlerinin içine baktım. Çok geçmeden dans etmeye başlamıştık. Adımlarımız birbirine uyumluydu, hatta kıyafetlerimiz bile...

"Düğün boyunca seninle dans etmek istedim." diye mırıldandığımda kaşlarını şaşkınlıkla kaldırmıştı. Hafifçe tebessüm ettim. "Ama Alp'ten fırsat bulup da yanaşamadım sana."

"Evet... Bunun için kusura bakma, uzun zamandır..."

"Evet, evet. Anlıyorum. Sorun değil."

Aramızdaki mesafeyi kapatıp şakağımı onunkine yasladım, gözlerim de yavaşça kapanmıştı. Kendimi aklımda çalan ritme bıraktım. Arkamızda bir şarkı çalmıyordu, sessizlikte, kimsenin olmadığı bu alanda dans ediyorduk. Bu kısa dansta gün boyu ona olan özlemimi gidermeye çalışıyordum.

Tüm gün Alp'in yanındaydı.

Tüm gün.

"Gözlerinin içi ne güzel gülüyor öyle, cam parçası."

Hareketleri duraksadığında ben de duraksamış, başımı geriye çekip bana şaşkınca bakan mavi gözlerine bakmıştım. Derin, gülümser gibi olmuş ancak son anda kendisini durdurmuştu. "Neden bahsediyorsun?"

"Neden bahsettiğimi biliyorsun bence."

"Konu Alp mi?"

"Bilmiyorum, Derin. Belki konu Alp'tir, belki tüm günü onun yanında geçirmendir. Belki de her söylediğine veya gösterdiğine içi gidecek şekilde gülümser."

İçim gidecek şekilde.

"Bu ne şimdi? Günlerdir ondan haber alamadığımı ve ne kadar endişelendiğimi biliyorsun. Uzun zaman aradan sonra konuşacak şeylerimiz birikmiş olamaz mı?"

Söyledikleriyle beni geri püskürtürken aydınlanma yaşamış gibi hissediyordum. "Olabilir." dedim birkaç saniyenin ardından. Derin, önce suratıma düz bir ifadeyle bakmış, ardından bakışlarını kaçırmıştı. "O zaman bir sorun yok."

Birkaç adım geriye atıp arkasını döneceği sırada içimden yükselen bir istekle konuşmuştum. "Var."

Yeniden bakışlarını bana çevirdi. Başka çarem yoktu, içimden geçen her şeyi söyleyecektim. "Artık hiçbir şeyini bilmiyormuş gibi hissediyorum, seni tanıımıyormuş gibi hissediyorum. Seninle son zamanlarda geçirdiğimiz vakitleri toplasan bugün Alp'le geçirdiğin zamana ancak denk gelir. Seni anlayabiliyorum, kendini ona kaptırmış olmanı... Ama bu kadar fazla kaptırma."

"Ne?" Derin'in yüzüne acı dolu bir ifade otururken söylediklerimi gözden geçirdim. Gerçekten... Ne saçmalamıştım ben? Onun tüm gününü Alp'le geçirmesi beni yaralamıştı ama bunu ona söylemeye ne hakkım vardı? Onu uzun zamandır görmüyordu. Bense her gün gördüğü bir surattım.

"Öyle demek istememiştim..."

"Dediklerin bir bakıma doğru aslında. Gerçekten artık beni hiç tanıımıyorsun." Derin, çenesini sıkıp titreyen ellerini yumruk yaptı ve olduğumuz yerden uzaklaşmaya başladı. Arkasından aralanmış dudaklarımla bir süre baktıktan sonra peşinden gitmek aklıma gelmişti. Tam adım atacağım sırada göğsüme konan bir el beni durdurmuştu. Gözlerimi elin sahibine çevirdim.

Alp.

"Ee, bu sefer nereden kırdın cam parçanı?"

"Ne?"

"Kardeşim, sen geri zekalı mısın yoksa sadece rol mü yapıyorsun?"

"Ne diyorsun sen?"

"Biraz gözünü aç diyorum. Derin'i kız kardeşim gibi görüyorum, ona yürümüyorum yani. Kıskanman gereken en son insandan kıskanıyorsun. Bunu fark edip etrafına bakarsan bugün çok kişinin ona senin bahsettiğin gözle baktığını görürsün. Hadi bu sefer şanslı çıktın, ben Derin'e o şekilde yaklaşacak biri değilim ama emin ol birçok kişi bunu bekliyor."

Alp, elini omzuma koyup yavaşça sıktı. "Ve sen böyle tam bir pislik gibi davranmaya devam edip onun kalbini kırarsan bir gün onu elinden alacaklar."

"Sen-..."

"Kendi içinde bir savaşın olduğunu biliyorum. İnsanın en yakın arkadaşına aşık olduğunu kabul etmesi kolay olmaz. Ama senin güçlü olup bununla yüzleşmen gerekiyor. İşin içinde sadece siz olmayacaksınız, aileler de olacak. Bunlar seni korkutuyor olabilir, bunları anlayabilirim. Ama kendini ona ait gördüğünü de fark edebiliyorum. Fırsatın varken en yakın arkadaşına sıkıca sarıl. Çünkü eğer senin yaşına dönebilseydim benim yapacağım şey buydu."

Alp, elini yavaşça omzundan çekerken yutkunmuştum. O... Haklıydı. Şu ana dek hiçbir kızdan hoşlanmamıştım çünkü içimde hep Derin'e ait olduğuma dair bir his vardı. Dayım 'senin hoşlanacağın kız tipi olacağını düşünmemiştim' demişti, onu şimdi anlıyordum. Hoşlanacağım belli bir kız tipi yoktu çünkü Derin'den başka kimseye hisler besleyemiyordum.

Aramızda sürekli yaşanan sorunları şimdi anlıyordum. Derin gerçekten büyümüştü ve insanların göz dikip baktığı bir güzelliğe erişmişti. Kıskanıyordum. Onu deli gibi kıskanıyordum. Batuhan hayatımıza girdiğinden beri bu kıskançlığım kontrol edilemez bir hal almıştı ve aramız ister istemez tuhaflaşmıştı.

Derin'in peşinden gidip etrafıma bakındığımda onu merdivenlerde otururken görmüştüm. Yavaş adımlarla ona yaklaştığımda omzunun üzerinden bana bakmamıştı ama geldiğimi bildiğinden adım gibi emindim. Yüksek ihtimalle ağlıyordu.

Yanındaki merdivene çöküp konuştum. "Büyük bir pislik olduğum için özür dilerim."

Dudaklarından buruk bir kahkaha geçtiğinde gözlerimi ona çevirme cesareti bulmuştum. Tahmin ettiğim gibi, ağlıyordu. Ve onu ağlatan bendim. Bu gerçek kafama balyozla inmişti sanki, kendimi sersemlemiş hissediyordum.

"Sanırım kıskandım."

Bakışları ilgiyle bana döndüğünde bu sefer burukça gülen ben olmuştum. "Sanırım fazla oldu. Kıskandım, cam parçası."

"Kıskanacağın bir şey yoktu, Ateş. Bugün vaktimi onunla geçirmiş olabilirim ama o senin yerini tutmaya çalışmıyor. Benim de onu senin yerine koymak gibi bir amacım yoktu."

"Hayır, konu Alp değil. Yani, konu birazcık o. Ama benim kıskandığım şey senin vaktin değil. Yıllarımı seninle geçirdim, Derin." Bakışlarımı ona çevirip kısaca dudaklarına baktım. "Bana bir kere bile öyle gülmedin."

"Yanıldığın bir şey daha."

Derin, ellerini merdivene koyup kalktığında ben de onun gibi ayaklanmıştım. "Hayır, bu sefer bu konu konuşulacak. Allah aşkına, daha ne kadar kaçabiliriz?" İki yana açtığım ellerim boşluğa düştüğünde ses tonum çaresiz bir hal almıştı.

"Aramızda bir tuhafılık var. Artık bunu konuşmamız gerekiyor. Üstünü örterek kapatamıyoruz konuyu demek ki, sürekli bir yerlerden çıkıp duruyor."

"Elimden geleni yapıyorum, Ateş. Aramızın eskisi gibi sorunsuz olması için elimden geleni yapıyorum ama bana izin vermiyorsun ki. Evet, ilk başta her şey benim suçumdu. Bunu başlatan benim. Ama ben bu tuhafılığı kendim için kontrol altına aldım ve aramızdaki her şeyi eskisi gibi yapmak için deliler gibi uğraştım. Sorunlar çıkmaya devam etti."

"Belki de sorun her şeyin eskisi gibi olması için uğraşmamızdır? Yani... Halimize baksana. Bu şekilde olmaz bu iş. Derin, göz ardı edemeyeceğimiz bir yakınlık yaşadık. Artık normal davranmaya çalışmaktan yoruldum ve belli ki beceremiyorum bu işi."

Başımı eğip mırıldanmaya devam ettim. "Bana hiç öyle gülmedin, hatta son zamanlarda benimle öyle rahat olmadın bile. Seni kaybedecekmiş gibi hissediyorum."

Derin'in gözleri sulandığında merdivene bıraktığı fotoğraf makinesini alıp elime tutuşturdu ve yüzüme kırgın gözleriyle baktı. "Beni kaybedeceksin, Ateş. Eğer fark etmezsen beni kaybedeceksin."

Bir adım geriye atıp çenesiyle fotoğraf makinesini işaret etti. "Sana hiç gülmediğim şekilde neye gülmüşüm, bak."

Ardından bir şey söylememe fırsat vermeden gitmiş, beni elimdeki fotoğraf makinesiyle yalnız bırakmıştı. Arkasından aptal aptal baktıktan sonra bakışlarımı fotoğraf makinesine indirdim. Bu, Alp'in sürekli Derin'e bir şeyler gösterdiği ve Derin'in bana gülmediği kadar güzel güldüğü makineydi.

Makineyi açıp fotoğraflarda göz gezdirirken yaşadığım şokla kulaklarım tüm seslere kapanmıştı. Kaşlarımı çatıp fotoğraflara bakmaya devam ettim. Bunlar...

Benim fotoğraflarımdı.

Derin'in yüzündeki eşsiz gülümsemeyle baktığı fotoğraflar benim fotoğraflarımdı.

Yüzüme bir gülümseme yayılırken başımı yukarıya kaldırıp tavanın ışıklarıyla baktım, gözlerim yanıyordu ama içimdeki her şey çözümlenmiş gibiydi. Sanki uzun zamandır taşıdığım bir yük için birinin yardımını almıştım. Cam parçası, yine benim korktuğum bir şeye karşı cesur olmuş ve bana güven vermeyi başarmıştı.

Hislerimin farkındalığı bana kısa bir huzur yaşattığında aklıma Derin'in ailesinin gelmesi uzun sürmemişti. Tuna, bana Derin'le aramda bir şeyin olup olmadığını, eğer yoksa da ona böyle yaklaşmamamı defalarca söylemişti. O yüzden yapmak istediğim şeyden önce yapmam gereken bir şey vardı.

Tuna'yla konuşmalıydım.

Bu raddeden sonra kitap çok sürmez herhalde, 50 gibi final yaparım diye düşünüyorum.

İyi günler ♥

Cam Parçası -40-

Fotoğrafta Ateş ve Tuna var. Bu fotoğrafları daha önce kullandım mı hatırlamıyorum kjdlfş

atesuyar: Daha yolun yarısı 209 *beğenme, 2 yorum*

@akinacar: Çok işin var be dayısı ;) **@atesuyar:** @akinacar
Üşenmediğim tek iş

derindincer: Evde Tuna'nın yemediği bir şeyler görmüşümdür...

200 beğeni, 2 yorum

@eylularaz: Bir insan nasıl bu açıdan güzel çıkabilir çıldıracağım

@tunadincer: NEREDE NE GÖRDÜN NE

tunadincer: Derin hakikaten nasıl bu açıdan güzel çıkmayı becerdin 206
beğeni, 6 yorum

@oykudincer: Çünkü ben doğurdum, ne bekliyordun?

@tunadincer: @oykudincer Beni de sen doğurdun?

@oykudincer: @tunadincer Sen de güzel çıktın?

@eylularaz: Düzleştirme şu saçlarını **@tunadincer:** @eylularaz
Kıvırcık sevmiyorum **@eylularaz:** @tunadincer Salaksın ***

Tuna: Gittin mi?

Eylül: 2 gün sonra

Tuna: Evet biliyorum

Eylül: O zaman niye soruyorsun?

Tuna: Hep benim haberim olmadan bir şeyler yapıyorsun **Tuna:**
Gidiyorsun, haberim olmuyor **Tuna:** Seviyorsun, ondan da haberim
olmuyor **Tuna:** Bundan sonra sormaya karar verdim **Tuna:** Gittin mi?

Eylül: Hayır

Tuna: Tamam

Tuna: Şimdi gittin mi?

Eylül: Gidiyorum

Tuna: ŞİMDİ Mİ?

Tuna: NEREYE?

Eylül: Engel butonuna

Tuna: Ama balım olmuyor böyle **Tuna:** Bir şey daha soracağım **Tuna:** Bu Tunahan da babanın orada mı?

Eylül: Evettt

Eylül: Karşı komşumuz

Tuna: Hmm

Tuna: Çok heyecanlısın sanırım **Eylül:** Olmaz mıyım ya

Eylül: Nereden baksan 3 senedir görmüyorum onu **Tuna:** Özlemiştir haliyle **Eylül:** Deli gibi özledim Tuna **Eylül:** Gördüğüm gibi üstüne atlayacağım **Eylül:** Sıkıca sarılacağım ona **Eylül:** Tabii gereksiz abim de orada olacak ama olsun **Eylül:** Ona da yüz yüze azcık trip atıp burnundan getiririm **Eylül:** Sonra düzeliriz

Tuna: Üstüne atlayacaksın demek :) **Tuna:** Peki giderken en son bana mı sarılacaksın?

Tuna: Ya da şöyle sorayım

Tuna: Bana sarılacak mısın?

Eylül: Beni annem bırakacak **Eylül:** Sana sarılabileceğimi sanmıyorum

Tuna: Sarılabilseydin?

Eylül: Sarılırdım

Tuna: Ama en son olur muydum?

Eylül: Son olmanın ne anlamı var ki?

Tuna: Bir yere giderken en çok özleyeceğine en son sarılırmış insan **Tuna:** Mesela ben uzak bir yere gidecek olsam senle Derin'e aynı anda sarılırdım **Eylül:** Niue

Eylül: Niuw

Eylül: NİYE LAN NİYE

Tuna: Balım sen salak mısın?

Eylül: Sormadım say boş ver **Tuna:** Neyse o zaman konuya geri dönelim **Tuna:** Hani sen Tunahan'a sınıksı sarılacaksın, üstüne atlayacaksın ya **Tuna:** Benim için daha sıkı sarıl **Tuna:** Kemiklerini kırarak kadar **Tuna:** Hatta birkaç kemiğini de kırabilirsin **Tuna:** Tamamen sana kalmış

Eylül: Ne?

Eylül: Tunahan'ın niye üstüne atlayayım manyak mısın?

Tuna: B12 eksikliği?

Tuna: Az önce demedin mi gördüğüm gibi sımsıkı sarılacağım diye
Eylül: Babamı kast ediyordum...

Tuna: AMA BALIM NİYE İSİM KULLANMIYORSUN

Tuna: Üzüldüm ben burada

Tuna: Kalbim kırıldı...

Eylül: Kıyamam sana

Tuna: Yiaaa

Tuna: Öylülül

Tuna: Bir şey daha diyeyim miii **Eylül:** E hadi de bakayım

Tuna: Gittin mi?

Tuna: Niye cevap vermiyorsun?

●iletilmedi

Tuna: Haydaaa

●iletilmedi

Tuna: Bu yaptığın iş mi şimdi balım?

●iletilmedi

"Hazırım, hazırım." Derin bir nefes alıp elimi kaldırdım ve kapının ziline götürdüm. Elim zile bir türlü gitmiyordu. Belki de Tuna'ya söylemek için hazır değildim. Ama Tuna'ya söylemeden Derin'e yaklaşılamazdım, bu ona büyük bir saygısızlık olurdu. Bunu da ona yapamazdım.

Elimi indirip söyleyeceklerimi bir kez daha kafamdan tekrarladığım sırada kapı açılmış, Derin'le göz göze gelmiştik. Donup kalırken onun da bir şey söyleyemediği belliydi, dayımın düğününden bu yana doğru düzgün konuşamamıştık. Elime tutuşturduğu fotoğraf makinesiyle bir nevi itiraf yapmıştı ve ben o olaydan sonra kendi hislerim için hiç konuşmamıştım. Tuna'yla konuştuktan sonra Derin'e açılmayı düşünüyordum.

"İçeriye mi gireceksin?"

Derin'in sesiyle silkelenip kendime geldim ve kafamı onaylarcasına salladım. Dışarıya çıkıp ayakkabılarını giydiğinde ben hala içeriye girmemiştim. Doğrulduğunda bunu aniden yaptığı için başının döndüğünü tahmin edebiliyordum, kolunu tutup yüzüne azarlayan bakışlarımı attım.

"Yani bir kere de acele etmesen olmuyor, değil mi? Merdivenlerden düşerek mi inmeyi düşünüyordun?"

"Abartma, iki saniye sonra geçiyor."

Derin, dirseğini çekip yanımdan geçtiğinde ister istemez kokusunu içime çekmiştim. "Fazla parfüm sıkmışsın. Özel bir yere mi gidiyorsun?"

"Hayır, sadece parka gidiyorum. İsimsiz-... Alp'le buluşmaya."

"Ya, demek öyle." dedikten sonra dudaklarımı birbirine bastırmıştım. Adam Derin'e aşık olmadığını açık açık söylemiş ve beni cesaretlendirmişti ama yine de kendime engel olamıyordum. Derin'e sanki her an elimden kayıp gidecekmiş gibi davranmanın önüne geçemiyordum.

"İyi eğlenceler size."

"Teşekkür ederim." Merdivenlerden hızla indikten sonra apartmanın kapısının açılma sesini duymuştum. Önüme dönüp odaklanmaya çalıştım. Niye buradaydım?

Tuna'yla konuşmam gerekiyordu. Evet, tam olarak bu yüzden buradaydım.

Kahretsin, Derin o kadar güzel evden çıkmıştı ki o parktan birilerinin ona aşık olacağı korkusu sarmıştı bedenimi. Alp de matrak adamdı, kesin onu güldürecek ve o gülünce birçok aç kurt onu gözüne kestirecekti.

"Odaklan, Ateş. Odaklan."

Sonuçta bunlar gereksiz kıskançlıklardı. Derin, içim gideceği güzellikteki gülüşünün bana olduğunu göstermişti. Endişeleneceğim hiçbir şey yoktu. Tuna'yla bu meseleyi konuşsam çok daha fazla rahatlayacaktım. Asıl gerginliğimin sebebi onun vereceği tepkiyi kafamda milyonlarca farklı şekilde kurgulamamdı.

Yani... En kötü ne olabilirdi ki?

Beni dövebilirdi ki bu kötü olmazdı.

Benimle bir daha konuşmayabilirdi. En kötüsü buydu. O ve onun dostluğu asla kaybetmek istemeyeceğim bir şeydi. Bir zamanlar aynısını Derin için düşündüğümünden kendimi bastırmaya çalışmıştım. Ama artık onunla arkadaştan daha fazlası olmak istediğime emindim.

Açık kapıdan içeriye girip Tuna'yı bulabileceğim ilk yere -mutfak- ilerledim. Mutfak sandalyelerinden birine oturmuş ve ayaklarını önündeki sandalyeye uzatmıştı. Masanın üzerindeki tabakta yalnızca bir kurabiye vardı ve Tuna, o kurabiyeyle hiç bakmıyordu. Gözü duvardaydı.

"Biliyor musun, bu kurabiye ve şu an midemde olanları Eylül yapmıştı. Sonuncusunu yiyemedim."

"Çünkü çok toksun?"

Tuna, alayla güldü. "Ben asla doymam, biliyorsun."

Karşısındaki sandalyeye oturduğumda bakışlarını bana çevirmişti. Ağzımın içinde mırıldanmaya başladım. "Aslında bir şey konuşmak için gelmiştim."

"Geldiysen gitme, olur mu Ateş? Çünkü Eylül gidiyor ve herkes beni terk edecekmiş gibi hissediyorum." Tuna, dudaklarını büküp tabakta kalan son kurabiyeyi eline aldı ve hüznle baktı. "Ne kadar küçük olduğuna baksana. Aynı kendisi gibi minicik kurabiye yapmış, bunla kim doyar ki?"

Başını mutfak masasına gömüp derince bir iç çekti. "Şimdi bu onun son kurabiyesi mi? Bir daha yiyemeyecek miyim? Bunu bildikten sonra sonuncusunu hem midemde hem de gözümün önünde saklamak istiyorum."

"Yani... Muhtemelen gözünün önünde saklayamayacaksın, o yüzden ağzına at."

"Demesi kolay, bu balımın elimde kalan son kurabiyesi."

"Tuna, konuya geri dönecek olursak-..."

"Çok özleyeceğim lan."

"Biliyorum abi, ama bir şey demeye çalışıyorum şu an. Eğer beni dinlersen-..."

"Yıllarca gözünün önünde dursun, hiç dokunma. Şimdi tam bir şeylere hazırken uzaklara gitsin. Adalet mi lan bu?"

"Tuna-..."

"Ne yapacağım-..."

"Tuna, ben Derin'e aşığım!"

Tuna, kafasını hızlıca mutfak masasından kaldırıp mavi gözlerine sıçrayan şaşkınlıkla bana baktığında yavaşça yutkundum. Konuya böyle giriş yapmayı beklemiyordum ama bugün konuşamazsam ertelemeye devam edecektim. Artık ertelemek istemiyordum. Cam parçasına gönül rahatlığıyla açılmak istiyordum.

Birkaç dakika sessizliğin ardından Tuna, boğazını temizleyip konuşmaya çalıştı. "Sen... Sen az önce ne dedin?"

"Duydun işte, aşık oldum."

"Ne zaman? Nasıl?"

"Hep, Tuna. Hep ona aşıktım. Sen de bunu fark ettiğin için konuşmadın mı benimle zaten? Evet, fark etmesi çok zaman aldı çünkü kendimi bildim bileli bu hislerle yaşıyordum. Aşk ne bilmiyordum, hissettiklerimin isminin bu olduğundan haberim bile yoktu. Yeni yeni farkına vardıkdan sonra anlamaya başladım. Onu hep sevdim, Tuna."

Tuna, sessizliğini korurken bu konuşmanın onun için ne kadar zor olduğunu görebiliyordum. Derin onun için çok ama çok farklıydı. İkizlerdi, onların kendilerine has bir bağı vardı. Hiç kıyamazdı ona, onu üzdüğü an kendisinden nefret ederdi. Derin'e çok düşkündü.

"Emin ol senin korktuğum kadar ben de korkuyorum. Zaten balkonda konuştuğumuz gün sana dürüst olamamamın sebebi de bu korku. Kendime dürüst olamamamın sebebi bu korku. Siz benim ailemsiniz. Sizi incitmek en son istediğim şey, bu yüzden ilk önce gelip seninle konuşuyorum. Derin'in henüz hislerimden haberi yok ve senin onayını almadıkça da ona yaklaşmayacağım."

"Gerçekten mi?"

"Gerçekten."

"Oh be, onay vermiyorum o zaman. Derin'e yaklaşamayacaksın."

Tuna, arkasına yaslanıp gözlerini yüzüme diktiğinde suratımı ifadesiz tutmaya çalışıyordum. Eğer o onaylamazsa Derin'e hiç yaklaşamazdım ve onaylamamıştı da. Bunun anlamı ondan uzak durmam gerekiyordu.

Tuna, kahkaha atmaya başladığında daldığım yerden gözlerimi ayırıp ona baktım. Katıla katıla gülüyordu, en sonunda elini karnına bastırıp kendini durdurmaya çalıştı ama başarılı olamamıştı. Tabakta kalan son kurabiyeyi alıp ona gösterdiğimde gülüşü kendiliğinden durmuştu.

"Çok sağ ol ya."

"Ne gülüyorsun oğlum? Psikopat mısın?"

"Hayır, sen çok safsın. İnandın mı lan?"

"Ne?"

"Ateş, senin bizim ailenin damadı olduğundan haberin yok galiba? Annenle annem sizin olası düğününüzün planını şimdiden yapmaya başladı. Benle babama gelince... Biz onlardan biraz daha mesafeli yaklaşıyoruz bu işe. Ama hepimiz bir gün olacağının farkındaydık. Siz gözümüzün önünde büyüdünüz, ben sizinle büyüdüm. Hep biliyordum ki."

"Nasıl ya? Derin'e aşık olduğumun farkında mıydın yani? Bunu bile bile niye benimle balkonda konuştun?"

"Farkına varmanı istedim. Fark etmeden ona sevgilinmiş gibi davranmanı istemedim çünkü o çoktan sana abayı yakmıştı, canı yanıyordu. Ben de abiliğimi yaptım."

Tuna, elini öne uzatıp omzumu sıkıca kavradı. "Hepimiz farkındaydık, Ateş. Sadece sizin farkına varmanız için zamana ihtiyacınız vardı. Yani, evet... Babamla ben Derin'i kimseyle paylaşmayı hiçbir zaman istemeyeceğiz ve zaman zaman sana problem çıkaracağız. Ama illa biriyle olaksa hepimiz bunun sen olmasını istiyoruz."

Omzumu bırakıp arkasına yaslandı ve kaşlarını kaldırarak yüzüme baktı.

"Şimdi ne yapacaksın?"

Cam Parçası -41-

Fotoğrafta bizimkiler var.

"Sen ciddi misin? Oha!"

Alp, çenesini sıkıp yüksek çıkan sesime tepki gösterdiğinde dudaklarımı birbirine bastırıp boğazımı temizledim ve bankta ona doğru biraz kaydım. Yeniden konuştuğumda bu sefer sesim daha alçak çıkmıştı.

"Bu nasıl bir tesadüf?"

"Tesadüf değil, onun ablasının düğünü olduğunu biliyordum. Bile bile gittim."

"Onu görmek mi istedin?"

"Evet."

"O seni gördü mü?" diye sorduğumda cevap niyetine yalnızca başını sallamıştı. Hilal Ablanın kız kardeşi Miray ve 'isimsiz' arkadaşım Alp'in eskiden çok yakın arkadaşlar olduğunu öğrenmek beni şok etmişti. Yani... Neler yaşadıklarını az çok biliyordum ama o kızın Miray olabileceğini hiç düşünmemiştim.

"Ne yaptı seni görünce? Anlatsana."

"Bir şey yapmadı, yapamadı. Ablasının düğünüydü zaten."

"Ben de ablası evleniyor diye tuvalette ağlıyor sanmıştım..."

Alp'in bakışları hızlıca bana döndüğünde içinin nasıl gittiğini görüyordum. Burukça tebessüm edip bakışlarını parkın girişine dikti. "Böyle olmasından bıktım. Onu görmek istiyorum, karşısına çıkıyorum ve o çok kötü etkileniyor. Neden ya, neden?"

"Çünkü seni hâlâ seviyor."

"Yok be, sevmiyordur. Kaç yıl geçti üstünden."

"Doğru diyorsun, sevmiyordur."

"Unuttu yani beni, öyle mi?" Alp'in yüz ifadesindeki değişme ister istemez kıkırdamama neden olduğunda bakışlarını bana çevirdi. Bakışları kötüleşmeye başladığında kendimi açıklama ihtiyacı duymuştum. "Alp, sen hoşlanıyor musun Miray'dan?"

"Bilmem. Yani, bana açıldığında aramız bozulmuştu çünkü kız arkadaşım vardı. Ama en azından onu okulda görüyordum, ne durumda olduğundan haberdardım. Liseden mezun olunca kendimi yalnız hissetmeye başladım. Kız arkadaşım ile o sıralar beraberdik ama o beni Miray'ın anladığı gibi anlamıyordu. Ara sıra sokakta denk geliyorduk, mutlu oluyordum. Tek bildiğim onu deli gibi özlediğim..."

"Miray sana daha önce açılırdı aranızda bir şeyler olur muydu?"

"Kız arkadaşım yokken mi?" Kafamı onaylarcasına salladım. Alp, önüne dönüp gözlerini kısıtığında düşündüğünü anlamıştım. Aslında cevabı hazırды, bu konuları defalarca düşünmüştü ama yine de öyle kenara atılacak bir mesele değildi. Eğer Miray ona daha önce açılırdı her şey farklı olacaktı.

"Büyük ihtimalle olurdu. Ona o gözle bakmamı sağılardı ve kaçınılmaz sonum ona aşık olmak olurdu. Ama işlerin bu şekilde gelişmesinden mutluyum. Çünkü o zamanlar aklı havada bir ergendim, onu çok üzderdim. Ve ayrıca..."

Bakışlarını bana çevirip samimiyetle gülümsedi. "Eğer onunla aram bozulmasaydı bu kadar yalnız hissetmeyecektim, her gün bu parka gelecek kadar işsiz olmayacaktım ve seni tanımayacaktım."

"Evet, bu büyük kayıp olurdu." Alp güldüğünde ben de gülümsedim. Beni kolunun altına almış, saçlarımı karıştırmıştı. "Yeni bir şans geçti eline. Bu sefer bir kız arkadaşın yok, Miray'ın da sevgilisi yok. Bence dene."

"Beni istemez ki."

"Niye istemesin? Sanki bilerek kötülük yaptın ona. Ne yapsaydın yani, kız arkadaşını bırakıp ona mı koşsaydın? Miray'ı birazcık tanıdıysam bundan hoşlanmazdı. Bugün benim için başkasını bırakan yarın başkası için beni bırakır. Sen kız arkadaşına da ona da saygı duydun. Bence senin hakkında sandığın kadar fazla kötü anısı yoktur."

"Vay be. Geçtiğimiz yollara bak. Ufaklık, sen epey büyümüşsün."

Kolunun altından çıkıp telefonumdan saate baktım. Artık kalkmam gerekiyordu, bakışlarımı ona çevirdiğimde kafasına kapüşonunu geçirip arkasına yaslandı. Elimi sallayıp parktan çıktım ve eve doğru yürümeye başladım. Evin önüne geldiğimde Batuhan ve Eylül'ü görmüştüm. Kaşlarını çatarak onlara yaklaştığımda beni ilk gören Eylül olmuştu. Elini bavulundan çekip sıkıca sarıldı.

"Bil bakalım ne oldu, annem gitmeden önce sizde kalmama izin verdi!"

"Bu harika! Hangi dağda kurt öldü?"

"Valla ben bir şey yapmadım." Eylül, geri çekilip gözlerini Batuhan'a çevirdi. "Sizde kalmam için annemle Batuhan konuşmuş. Annem de onu kıramadığı için izin verdi."

Gözlerim Batuhan'a çevrildiğinde gülümsemişti. "Merak etme, karşılığında ben de sizle kalmak gibi bir teklifte bulunmadım."

"Sadece teşekkür edecektim."

"Ben içeriye geçeyim, bavulumu da getirdim. Sorun olmaz, değil mi?"

"Saçmalama, ne sorunu olacak?"

Eylül, bana öpücük atıp içeriye geçtiğinde Batuhan'la yalnız kalmıştık. Tuhaf bir andı, onu en son ne zaman gördüğümü hatırlamıyordum bile. Galiba doğum günümüzde görmüştüm. Üstünden çok zaman geçmemişti ama çok şey yaşanmıştı. Batuhan eskisi gibi beni rahatsız etmiyordu.

"Ateş'le gerçekten sevgili olmadığınızı biliyorum."

Evet, ona bu yalanı söylediğimi bile unutmuştum...

"Yani?"

"Yani geri çekilmemin sebebi senin Ateş'le sevgili olduğunu zannetmem değil, öyle olmadığınızı biliyorum. Sadece çok fazla rahatsızlık verdiğimi fark ettim. Bunlar için özür dilemek istiyorum. Sanırım... Senin çevrendeki insanlara olan sevginden o kadar çok etkilendim ki beni de öyle sevmeni istedim."

İçim burkulurken sessizce yutkundum. Batuhan, boğazını temizleyip sözlerini topladı. "Neyse, umarım Ateş'le gerçekten mutlu olursunuz."

Batuhan, kafasını ağır bir şekilde sallayıp gittiğinde arkasından gülümseyerek bakmıştım. Onun böyle şeyler söylemesi hoşuma gitmişti. Vicdan yükümü hafifletmişti. Şöyle bir gerçek vardı ki onu onun istediği gibi sevemezdim ve onun sevmeye çok ihtiyacı vardı. Umarım... Onu gerçekten sevecek birini bulurdu.

Evin kapısını tıklattığımda Tuna, yüzündeki kocaman gülümsemeyle açmış ve bana sıkıca sarılmıştı. Hareket dahi edemediğimden sarılmasına karşılık verememiştim. Çok geçmeden geri çekilip bir eliyle yüzümü sıkmaya başladı. "Sen var ya sen... Dünyanın en iyi kardeşisin! Dile benden ne dilersen, valla yapacağım."

"Ne oluyor be?"

"Eylül burada kalacak, annemle babam da Anıl Amcanın evinde kalacaklar. Ateş'i sen çağırırsın, son günleri hep birlikte geçiririz."

Tuna, yüzümdeki tuhaf ifadedden işkillenip kaşlarını çattı. "Eylül'ün burada kalması senin fikrindi, değil mi?"

Dile benden ne dilersen, valla yapacağım.

"Tabii ki benim fikrimdi!"

Tuna, güzelce gülümseyip kolunu omzuma attı ve birlikte koridordan ayrılıp evin içine doğru yürümeye başladık. O sırada ondan ne isteyebileceğimi düşünüyordum. O da bir şey istememi bekliyordu. Gözlerimi kısıp adımlarımı duraklattığımda aklıma bir şeyler geldiğini anlamış, o da duraksamıştı. Yavaşça sııttım.

"Hani giymekten hiç hoşlanmadığın mavi tişörtün var ya..."

"Evet? Onu sana mı vereyim? Al senin olsun."

"Yok, onu sen giy. Tüm gün. Bana gri kazağını temelli olarak ver."

"En sevdiğim kazağım-..."

"Eylül-..."

Tuna, elini ağzıma kapatıp bana kötü kötü baktı. Aslında cümlemin devamında diyecek bir şeyim yoktu ama onu korkutması işime gelmişti. Pes edercesine omuzlarını çökertip "Tamam," diye mırıldandı. "Gri kazağım sonsuza dek senin olsun. Ama o mavi tişörtü giymeyeceğim, çok dar oluyor."

Elini ağzımdan çekip kıkırdadım. "Evet, meme ucunu bile görebiliyoruz o tişörtten."

"Sana dünyanın en iyi kardeşisin diyen aklımlı..."

Tuna'nın yanından ayrılıp odama geçtiğimde telefonumu henüz elime almıştım. Üstten gelen birçok bildirimle şoka uğrarken mesajlara girip okumaya başladım.

Ateş: Ya ne tatlısın öyle (16.00)

Ateş: Çocuk aylarca deli etti seni ama sen yine de kibar davranıyorsun (16.00) **Ateş:** Aferin, cam parçası (16.00)

Ateş: Böyle böyle insanları yeniden sevmeye ısındıracaksın (16.00)

Ateş: Tamam yeter bence bu kadar konuşmak (16.02) **Ateş:** Abart cam parçası, iyice abart (16.02) **Ateş:** Gülerken omzuna da dokun istiyorsan (16.02) **Ateş:** Bu kadar konuşacak neyiniz olabilir ki? (16.05) **Ateş:** Çok şükür bitti (16.05)

Ateş: O sessiz bakışma da ne öyle? (16.06) **Ateş:** Sarılın istiyorsanız (16.06)

Ateş: Hasiktir cidden sarılacak gibisiniz (16.07) **Ateş:** SARILMADINIZ (16.08)

Ateş: ARKASINDAN GÜLEREK BAKTIN? (16.08) "Geri zekalı."

Telefonu yatağımın üzerine bırakıp odamdan çıktım ve kapı önündeki terlikleri giyerek alt kata indim. Zaten Tuna onu yukarıya çağırmamı istemişti, er geç gidecektim. Gitmeden önce o mesajları görmem de iyi olmuştu. En azından tuhaf bir tepki verirse neye dayanarak bunu yaptığını anlayabilecektim.

Kapının ziline basıp geri çekildiğimde Ateş, kapıyı hafifçe açmış ve kafasını o aralıktan uzatmıştı. Gözlerime sorarcasına baktığında konuya bodoslama dalmıştım. "O mesajlar da neyin nesiydi?"

Ateş'in kaşları kalkarken kapıyı tamamen aralamış, omzunu kapı pervazına yaslamıştı. Boğazını temizleyip gözlerime bakmadan konuştu. "Evet... Biraz saçmalamış olabilirim."

"Saçmaladıysan mesajları silme hakkın var, biliyorsun."

"Biliyorum ama nasıl saçmaladığımı senden saklamak istemedim."

"Her neyse..." diye mırıldanıp konuyu değiştirdim. "Eylül bugün bizde kalacak, bu yüzden annemler de buraya geldi. Sen de bizde kalacaksın, haberin olsun."

"Çeyizimi alıp geliyorum, cam parçası."

Gülüp kafamı salladım. Aramızda yaşanan tüm tuhaflıklara rağmen bugün 4'ümüz yalnız kalacaktık.

Kim bilir nasıl garip bir gece olacaktı...

Kitap 50-51 gibi final yapacak sanırım.

Öptüm ballimler ♥

Cam Parçası -42-

Fotoğrafta Alp ve Miray var. Ayrırlırlarsa üzüleceğim çiftlerden...

Haftaya pazar 'akyurekpars' hesabında yeniden bir canlı yayın yapacağım. Canlı yayın sırasında hesabı gizleyeceğim için izlemek isteyenlerin takip etmesi gerekiyor. Orada bir hikaye paylaştım, canlı yayında cevaplamamı istediğiniz soruları sorabilirsiniz.

Instagramı olmayanlar da fake açsın arkadaşlar dünyanın en kolay şeyi, benim 6 tane fake hesabım var pjogrekdşsfll

İyi okumalar ♥

akinacar: Eee çocuk ne zaman?

209 beğeni, 4 yorum

@derindincer: Aklımı okudun Akıncığım

@akinacar: @derindincer Valla içimden geçeni yazıyorum Derinciğim

@miraysurmen: Beni de götürseydiniz balayına...

@akinacar: @miraysurmen Açıklamayı okumadın galiba baldız

"Kızlar, kapışır mıyız?"

Tuna, yanımda durarak çenesiyle göğüslerini işaret ettiğinde gülmeye başlamıştım. Giydiği mavi, dar tişörtten hiç hoşlanmıyordu çünkü tüm hatlarını belli ediyordu ve içinde rahat değildi. Ama bugün için giyeceğine dair bana söz vermişti, şimdiki duruma bakılırsa buna alışmış gibiydi.

"Bilmiyorum, çok büyük bir rakipsin, Tuna. Cesaret edemem."

Eylül'ün konuşmasıyla Tuna, alt dudağını sarkıtıp kollarını göğsünde birleştirdi. Dar tişörtü sağ olsun kol kasları öyle bir geriliyordu ki Eylül ciddi anlamda bakışlarını ondan alamamıştı. Kolumu Eylül'ün omzuna atıp Tuna'nın yanından çektim ve yere serdiğimiz minderlere oturduk. "Tuna'yı gözlerinle taciz ettin, artık evlenmek zorundasın."

"Evlenmek demişken... Akın Abinin düğününde olanlar da neydi öyle?"

"Gözüne topuklu ayakkabı girmesinden mi bahsediyorsun?"

"Hayır, senin Ateş'in eline fotoğraf makinesi tutuşturup kaçmandan bahsediyorum."

Ona şaşkınca baktığımda ellerini iki yana açmış, kafasını sağ tarafa doğru eğmişti. "Evet, ajanlığınızı yapıyordum. Dökül şimdi."

Etrafıma göz atıp Ateş ve Tuna'nın nerede olduğuna baktım. Tuna'nın odasının kapısı açıktı, muhtemelen film seçmeye çalışıyorlardı. Biraz Eylül'e yaklaşıp alçak tuttuğum sesimle konuşmaya başladım.

"Galiba, sanırım, yani bir nevi... Aşk itirafı yapmış olabilirim. Ama olabilirim, onun nasıl anladığını bilmiyorum. O günden sonra bu konu üstüne hiç konuşmadık."

"Anladım, sizin uzun bir konuşma yapmanız gerekiyor. Kesin ben gidince yapacaksınız, değil mi? Kaçıracağım..."

"İstersen seni bekleyebilirim."

Eylül, işaret parmağını bana doğru uzatıp kısıtğı gözleriyle kötü kötü baktı. "Hele öyle bir şey yap, hele kendi mutluluğunu beklet... Üstüne çökerim."

Ateş ve Tuna odadan çıktıklarında başımı o tarafa çevirmiş, Ateş'e bakmıştım. Kafasını kaldırdığı gibi göz göze gelmiştik. Ne o ne de ben bakışlarımızı kaçırmıştık. Yavaşça gülümseyip Eylül'e dönmeden, ona yönelik konuştum. "Sen nasıl istersen."

"Pekala, kızlar. Ateş'le uzun tartışmalarımız sonucu film izlememeye karar verdik. Zaten Eylül'ün buradaki zamanı kısıtlı, bu yüzden film izlemek yerine muhabbet etmeyi tercih ederiz. Ee, kahveleri kim yapıyor?"

"Sen yapsana."

Eylül'ün konuşmasıyla ayaklanıp aceleyle konuştum. "Ben yaparım, ben yaparım! Tuna'yı mutfağa sokarsak atıştırmaktan saatlerce yapamaz o kahveyi."

"Ben de sana yardım edeyim." Ateş de benimle birlikte ayaklandığında ona kaşlarını çatarak bakmıştım. Kolunu omzuma atıp beni mutfağa doğru yürütmeye başladığında adımlarına kolaylıkla ayak uydurmuştum. Mutfağa girdiğimizde benden uzaklaşmış, mutfağın kapısını kapatıp bakışlarını bana çevirmişti.

"İkisini ve ikimizi biraz yalnız bırakmak istedim."

"İyi yapmışsın." diye mırıldanıp kahve için su ısıttım. Bardakları üst raftan alıp kahveyi çıkarırken Ateş'in boğazını temizlemesiyle omzumun üzerinden ona baktım. İnanmaz gözlerle beni izliyordu. "Konuşmak için seninle mutfağa gelmiştim aslında."

"Tamam." dedikten sonra kalçamı mutfak tezgahına yaslayıp kollarımı göğsümde birleştirdim. "Konuşalım o zaman."

"Daha az yargılayıcı bir tutum sergileyebilir misin? Gerçekten gerginim şu an."

"Nasıl durayım peki?"

"Düz dur."

Sırtımı dikleştirip durmaya başladığımda Ateş, nefesini dışarıya üfleyip omuzlarımı kavradı ve beni mutfak sandalyesine oturttu. O da karşıma geçip oturduğunda bakışlarım ondaydı. "Böylesi daha iyi, neyse... Konuya gelecek olursak..."

"Bu konu şey mi? Hani-..."

"Evet. Şimdi sessiz ol çünkü dikkatim dağılıyor, kelimeleri toparlayamıyorum."

Elimle dudaklarımın üzerine yalancı bir fermuar çektiğimde Ateş'in masaya çarpan bacakları ne kadar gergin olduğunu oldukça iyi gösteriyordu. Elleri titriyordu ve sürekli boğazını temizleyerek konuşma başlatmaya çalışıyordu ama bir türlü konuya giremiyordu. En sonunda elleriyle yüzünü sıvazlayıp gözlerini gözlerime çevirdi.

"İkimizin hiç ortak korkuları olmadı. Benim korktuğum şeylerden sen korkmadın, senin korktuğun şeylerden ben korkmadım. Ama bunlar belirli şeylerdi. Karanlık, şimşekler, örümcekler... En büyük korkumuz hep ortaktı seninle. O da sevdiğimiz insanları kaybetmek... Söylemem lazım, Derin. Benim kaybetmekten en çok korktuğum insan sendin."

Ateş'in gözleri dolduğunda benimkiler de ister istemez sulanmıştı. Bu hayatta her şeyden çok sevdiğim insanlar vardı ama benim için de kaybetmekten en çok korktuğum insan Ateş'ti. Bunun sebebi diğerlerini daha az sevdiğimden değildi, Ateş'i kaybetmeye daha müsaittim. Tuna benim kardeşimdi, annemle babam ölene kadar benimleydi ama Ateş... O her an gidebilirdi.

"Bu korkuya fazla kapılıp saçmaladığım çok an oldu. Gereksiz kıskançlıklarım oldu çünkü ellerim arasından kayıp gitmenden çok korkuyorum, Derin. Yıllarca bu korkudan kendimi yedim bitirdim. Bazı geceler kabuslarla uyandım, sana dahi anlatmadığım kabuslarım oldu. Batuhan'a bu yüzden çok tepki gösterdim. Alp'e bu yüzden çok tepki gösterdim. Evet, saçmaladım. Bunların hepsi içimde verdiğim savaş yüzündendi. Artık inkar etmeyi bıraktım, Derin."

Ateş, gözlerini kırpıştırıp çenesini sıktı ve güzel gözleriyle gözlerimi kendisine kilitledi. Ondan başka bir yere bakamıyordum bile, bu şu anki durumda mümkün değildi.

"Ben kendimi senden başkasıyla düşünemedim hiç. Hep böyleydi, beni büyüten de bu hisler oldu. Beni büyüten sen oldun. Nasıl senden başkası olabilirdi ki zaten? İnkâr ettim, düşünmemeye çalıştım ama aklımı senden uzak tutamadım. Yüzleşmem biraz zaman aldı."

Ateş, ensesindeki saçları kaşıyıp güldü. "Bak hala uzatmaya devam ediyorum..."

"Karıncalar ormanların kralı mı yani?"

Bu, bizim aramızda bir şifreydi. 10 yaşındayken hangi olay yüzünden olduğunu hatırlamadığım bir sözümüzdü. Eğer bir gün bizi şaşırtacak ve bildiklerimizi unutturacak bir olayla karşılaşırsak bunu kabullenecektik. Tabii bu sözü 10 yaşındayken vermemiştik ama o günden beri bu konu ara sıra gündeme geliyordu ve son olarak bunda karar kılmıştık.

Bizi şaşırtan, bildiğimiz, emin olduğumuz her şeyi alt üst eden bir şeyle karşılaştığımızda bu cümleyi kullanacaktık.

Tıpkı Ateş'e aşık olduğumu anladığım an gibi...

Bebeklikten beri yanımda olan bu insana belki de hep o gözle bakmıştım, bu yüzden bunu anlamamıştım. Ama büyüdükçe, duygusal olgunluğum geliştikçe ve Ateş'i kıskanacağım durumlar ortaya çıktıkça bende tuhaf şeyler olmaya başlamıştı. Kalbim sıkışmaya, yanımdayken onu özlemeye ve her gün baktığım yüze bakarken utanmaya başlamıştım.

Alışık değildim ve her şeyim alt üst olmuştu. O yüzden kabullenmişim.

"Evet." dedi Ateş uzun bir süreden sonra. Ardından dudaklarında bir tebessüm oluşmuştu. "Karıncalar ormanların kralıdır."

Benim de yüzümde bir gülümseme oluşurken istemsizce gözlerimden birkaç yaş düşmüştü. Belki kısa bir süre için yaşamıştım bu acıyı ama çok uzun gelmişti. Ve aşık olduğum insan en yakın arkadaşım olduğu için ondan uzaklaşma, onu unutmaya çalışma şansım da olmamıştı. Onu hiç unutmak istememişim bu süre içerisinde. Sanırım ikimiz de bir gün bu duruma geleceğimizi biliyorduk.

Bu her şeyi değiştirecekti. Ama artık eskiye dönemezdik. Bu hisleri yabana atarak eski halimize dönmeye çabalamıştık ve olmamıştı. Şimdi ortada gizli saklı hiçbir şey yoktu. Açık açık söylememiş olsak da ikimiz de biliyorduk. Üstümden büyük bir yük kalkmıştı.

Ateş, ayağa kalktığı anda ben de ayaklanmış ve benim için açtığı kollarına kendimi bırakmıştım. Beni sıkıca sarmalayıp saçımın üstünü öptü. İşte şimdi... Eskisi gibi hissediyordum.

Değişen çok şey vardı. Hisler, durumlar değişmişti ama sarılışı hala aynı hissettiriyordu. Hala aynı rahatlığı veriyordu ve bizim geri getirmeye çalıştığımız şey bu rahatlıktı.

Sanırım bu rahatlığın geri gelmesi için bir şeylerin açığa çıkması gerekiyordu.

Artık her şey ortadaydı. Ve ben son zamanlarda hiç olamadığım kadar mutlu, huzurluydum.

Mutfağın kapısı açıldığında hızlıca Ateş'ten ayrılıp gelen kişiye baktım. Tuna, kocaman açtığı gözleriyle bize bakıyordu. Tam ona durumu açıklayacağım sırada Ateş, kulağıma eğilmiş ve benim duyabileceğim bir ses tonuyla konuşmuştu. "Biliyor, korkmana gerek yok."

Tuna, kafasını iki yana sallayıp silkelendi ve konuştu. "Bana mutfağa girdiğinde atıştırmaktan kahve yapamıyor diyen kişiye bak, yarım saattir ne yapıyorsunuz burada?"

Ardından ikimize kısaca bakmış, kendi sorusunu kendisi cevaplamıştı. "Tamam, ne yaptığınızı biliyorum. Çok aptalcaydı. Tüm konuşmanızı da duydum zaten. Sessizlik olunca birbirinizi atıştırıyorsunuz korkusuyla dalayım dedim. Neyse ki öyle bir şey yokmuş..."

"Aşk olsun Tuna, ben öyle biri miyim?"

Ateş'in konuşmasıyla Tuna, gözlerini ona çevirmiş ve kaşlarını sorarcasına kaldırmıştı. Ateş, hafifçe sırtıp konuşmasına devam etti.

"Yani öyle bir niyetim olsa bunu sizinle aynı ortamda yapmam, kuytu köşeye çekerim."

"Lan," Tuna, mutfağa hızla daldığında Ateş, kafamı kendisine çekip şakağıma hızlı bir öpücük kondurdu.

"Sonra görüşürüz cam parçası, ateş böceğinin biraz koşması gerekiyor."

Sonraki bölüm Eylül ve Tuna olacak. Bu kitabın yarısı Ateş & Derin, yarısı da Tuna & Eylül.

Sizle bir konuda konuşmam gerekiyor... Okumadan geçmeyin demeyeceğim, öyle önemli bir konu değil sadece içimi dökmek ve fikrinizi öğrenmek istedim.

Ben bu kitabı yazarken çok zorlanıyorum ama özellikle Derin ve Ateş sahnelerinde. Çünkü onlar İlk Defa'da o kadar güzel ve özellerdi ki bu kitapla onların anılarını mahvetmiş olmaktan korkuyorum. 'Keşke yazmasaydım' dediğim oluyor ama sonra Eylül ve Tuna'ya bakıyorum, o kitapta yazamadığım kadar sahneleri var ve hepsinde çok tatlılar. Onları yazmayı daha çok seviyorum, neden bilmiyorum.

Sanki şey gibi, hani ben yazıyorum ama bir yere bağlanmıyormuş gibi hissediyorum. Mesela Anlat'ı yazarken başından sonuna dek bir planım vardı, Kutay'ın sırrının açığa çıkması, sevgilisinden ayrılması, sevdiği kişinin adını öğrenmemiz, sonra bilinmeyenin açığa çıkması falan derken epey olaylıydı. Ama sanki bunda hiç olay yokmuş gibi geliyor.

Bu saatten sonra da olay çıkaracak değilim. Ne yapalım, böyle tadımlık, tatlı tatlı ilerleyen bir kitap oldu benim için. İlk Defa'nın üstüne asla çıkamadı ve çıkamayacak, ondan çok daha hafif ve olaysız. Karakterler mutlu, yaşlı adam olayı yok. Eylül'ün başına o kadar kötü şeyler gelmedi mesela.

Bu kitap biraz da şey olmuş oldu, İlk Defa'nın finalinde burkulan yürekleriniz için bir tedavi oldu. En azından benim için öyle oldu.

Okuyanlara teşekkür ederim, yakın zamanda finalimiz olacak çünkü ben ciddi bitmiş durumdayım. Uzatıp sıkırmak istemiyorum, ben yazarken sıkılıyorum ve sürekli kaçınıyorum.

Hepinize iyi günler. ♥

Cam Parçası -43-

Fotoğrafta Tuna var. Clark Kent'e benzeten tek ben olamam...

pinarkilic: Sesinde aşk var bir ben duysam keşke

163 beğeni, 1 yorum

@tunadincer: Güzellik

tunahandinc: Eylül geldi sonra bir yandan

156 beğeni, 2 yorum

@eylularaz: O Eylül bir gelsin bak sana neler edecek...

@tunahandinc: @eylularaz Gel artık valla her şeyine katlanırım

"Herife bak, adımı çaldığı yetmiyormuş gibi soyadıma da özenmiş."

"Tuna, Tunahan 20 yaşında."

"Ee? Benden daha büyük olması özentisi olduğunu değiştirmez."

Diyecek bir şeyim kalmadığını fark ettiğimde yalnızca gözlerimi devirmiş, susmuştum. Tunahan'ı tanısa seveceğinden emindim ama hiç tanımadığı için ve ben onun yanına gideceğim için gereksiz bir şekilde onu suçluyordu.

"Her neyse." Ateş'in konuşmasıyla bakışlarımızı ona çevirdiğimizde önümüzdeki masaya çerezleri yığmış, Derin'in yanına oturmuştu. Tuna, oturduğu yerden kalkacak gibi olduğunda bacaklarımı kucağına koymuş, arkama yaslanmışım. Göz göze geldiğimizde sııttım. "Böyle daha rahat ederim diye düşündüm."

Tuna, bir şey söylemeyip ellerini ayak bileklerimin üzerine koydu. Gözlerimi Ateş'e çevirip 'tehlike geçti' dercesine göz kırptım, gülümseyip konuşmaya başladı. "Madem film izlemekten muhabbet etmek için vazgeçtik, konuşalım o zaman. Eylül, senle başlayalım. Bir erkeği reddettiğin en saçma neden?"

"Bence saçma değildi ama bir çocuk vardı, arkadaşlarına pankart açtırıp bana çıkma teklifi etmişti. Soru eki pankartta birleşik olduğu için

reddetmiştim."

Hepsi gülmeye başladığında gözlerimi Tuna'ya çevirdim. Kafasını arkaya atmış, harika bir şekilde gülüyordu. O gülerken çıkan tını, kısılan gözleri çok güzeldi. Kısacası Tuna çok güzeldi. Ona aşık olduğum için kendimi kötü hissedemiyordum bile, benim yerimde kim olsa kendisini ona kaptırırdı.

"ok mantıklımış cidden."

Ateş, dalga geçtiğinde sinsice sırtıp bakışlarımı Derin'e çevirdim. "Derin, sen anlat şimdi."

"Neyi?"

"Bir erkeği reddettiğin en saçma nedeni anlat."

"Yok ki."

"Hatırlar mısın bilmiyorum ama ben de oradaydım."

Ateş, koltukta yan dönüp bedenini Derin'e evirdiğinde Derin, bakışlarını kısa bir süreliğine ona yöneltip bana 'sen öldün' der gibi baktı. Tuna da Ateş de dikkatle ona bakıyordu. Derin, en sonunda pes edip konuştu.

"Saçma değildi bir kere. ıkma teklifi ettikten sonra geğirmişti."

Tuna, yüzünü buruşturduğunda Ateş, yanağını eline yaslayıp Derin'e baktı. "Geğirmese bir şeyler değişecek miydi?"

"Geğirmese onu sevmediğim için reddedecektim. Yani genele baktığımız zaman hiçbir şey değişmezdi."

"Evet, beyler. Biraz da sizi duyalım." Tuna, dudaklarını araladığı sırada lafa atlayıp konuştu. "Bir dakika, cidden sen bir kızı reddettin mi? İnanamıyorum."

"Niye?"

"Bu kadar kişiyle çıkmanın nedenini insanları reddedememen sanıyordum. Demek ki sadece ayran gnllymşsn."

Ateş, elini dudaklarının üzerine kapatırken Derin, alt dudağını ısırıp yüzünü eķřitti. "Eylül biraz acısaydın ya."

Omuzlarımı silkip Tuna'nın yüzüne baktığımda ifadesiz olduğunu görmüştüm. Bir şey söylemeyip ayaklarımı kucağından kaldırdı ve ayaklandı. Mutfağa doğru ilerlediğinde Ateş, Derin ve ben yalnız kalmıştık. Ateş, boğazını temizleyip konuştu.

"Bence sen de mutfağa git, Tuna zlmş olabilir. Evet, eskiden çok fazla hata yaptı ama inan bana değişti, Eylül. Tam kendisini sana hazırlamışken de gideğini öğreniyor."

"Ya tamam, gidiyorum ama-..."

"Sus kız, kalk mutfağa git." Nefesimi dışarıya üfleyip oturduğum yerden ayaklandım ve mutfağa doğru ilerlemeye başladım. Ateş ve Derin'in oturduğu koltuğun yanından geçerken başımı eğmiş, alçak tuttuğum sesimle konuşmuştum.

"Tuna'yı bahane edip yalnız kalmaya çalıştığınızdan haberim var. Ne biçim insanlarsınız siz?" Kafamı onaylamazca iki yana sallayıp mutfağın kapısını açtığımda Tuna'yı kendi ortamında, oldukça mutsuz bir şekilde otururken görmüştüm.

Yemeklerle dolu bir oda ve mutsuz Tuna... Çok uyumsuzdu.

Karşısındaki sandalyeye geçip arkama yaslandım ve kollarımı göğsümde birleştirdim. "Orada söylediklerim seni bir şekilde incittiye özür dilerim."

"Hayır, ondan değil."

"Niye suratın asık o zaman?"

"Sadece o günleri hatırladım. Yaptığım tüm aptallıkların seni nasıl incittiğini düşünmek iyi hissettirmedir."

"Evet ama o zamanları ikimiz de geri alamayız. O yüzden kendini üzme."

"Peki... Diyelim ki o zamanları geriye aldık, değiştireceğin şeyler olur muydu?"

Gözlerimi kısıp o zamanları düşünmeye başladım. Derin'le lisenin ilk günü aynı sıraya düşmüştük, insanlarla ilgili bir şeyler hissedirdim. Derin'in saflığını hissettiğim için ona güvenmekten korkmamıştım ki annemin babamı aldattığı dönemlerde birine güvenmek benim için oldukça zordu.

Sonra sınıftan içeriye Tuna girmişti.

O zamanlar boyu şu ankinden biraz daha kısaydı. Saçları daha uzundu ve yanaklarındaki kirli sakallar henüz çıkmamıştı. Göz göze geldiğimizde kalbimin sıkışması dün gibi aklımdaydı. Okyanus gibi gözleri vardı, bana bir bakışıyla beni kendisine çekmesi yetmişti. Güven sorunlarım, ailevi problemlerim... Hepsi o an kafamdan silinmişti. Sadece Tuna ve onun güzel gözleri kalmıştı.

"Elimden bir şey geleceğini sanmam. Değiştirmek istemezdim bile. Evet, çok can yakıcıydı. Senin vaktini seni benim gibi tanımayan kızlarla geçirmen epey acıttı. Ama bilmiyorum, kalp kırıklığı iyi bir öğretmen."

Tuna, bakışlarını kaçırıp elleriyle oynamaya başladı. Yaşadıklarım, yaşattıkları dolayısıyla ona çok uzun süredir kızgındım ama artık geçmişti. Çünkü bana yaşattıklarını fark etmişti ve bundan pişmandı. Ona hiç gerçekten kızamamıştım bile, nefret dahi edememiştim. Öyle davranmışsam bile içten içe yine kıyamamıştım ona.

"Sen Ateş ve Derin'i yalnız mı bıraktın?"

Tuna, mutfak sandalyesinden fırladığında ben de fırlamış ve mutfak kapısını kapatıp önüne geçmiştim. "Saçmalama, Tuna. Onay veren sen değil miydin?"

"Evet ama Derin benim kız kardeşim. Bile bile göz yumamam."

"Sana kurabiye yapayım mı?"

"İstemez."

Tuna, bana doğru yaklaşıp kapı koluna uzandığında o tarafa kaymış, yüzüne gülümseyerek bakmışım. Kurabiye teklifimi reddetmiş olabilirdi ama elimde hala çok güçlü bir silah vardı.

"Su böreği ister misin? Yapabilirim."

Tuna, yavaşça yutkunup yüzüme baktığında bunu reddedemeyeceğinden adım gibi emindim. "Yapmayı biliyorsun yani?"

"Evet."

Saçlarını kavuşturduğunda çok zor bir kararı vermek için düşünmeye başlamıştı. Bir yanda hayatının aşkı su böreği, bir yanda da kız kardeşi... Hangi tarafın ağır basacağı biraz şüpheliydi. Bu kadar düşünmesi bile reddedeceği korkusunu salmıştı içime. Boğazımı temizleyip ortaya yeni bir teklif sundum.

"Eğer benimle bu mutfakta kalırsan istediğin her soruyu cevaplarım. Ve artı olarak yanağımdan bir kere öpebilirsin."

Ateş ve Derin... Kızınız olursa ve adını Eylül koymazsanız tepenize çökeceğim.

"Kabul."

Aramızda tuhaf bir sessizlik oluşurken Tuna, yanağımdan öpmek için uzanmamıştı bile. Herhalde sonraya saklamıştı, şu an öncelikleri soruları ve vereceğim cevaplar olmalıydı. Ona soruları için zaman tanıyıp su böreğine girdiğimde aklına ilk sorusu gelmiş olacaktı ki boğazını temizlemişti. Omzumun üzerinden ona bakıp bekledim.

"Hani annenle babanın boşanacağını öğrendiğinde evden kaçtığını söylemiştin ya, biriyle kaçmıştın hatta. O kişi kim tam olarak? Tunahan mıydı?"

"Hayır, Tunahan'la boşanma henüz sonuçlanmadığı sırada tanıştım. Gerçekten çok yardımcı olmuştu. Asıl soruna gelecek olursak... 7. sınıftan tanıdığım bir arkadaşım ile kaçmışım, ehliyeti yoktu ama araba sürmeyi biliyordu."

"Ne vardı aranızda? Arkadaş mıydınız?"

"Ben öyleydim, o değildi."

"Anladım. Zaten başka türlüünü de beklemezdim. Tunahan da aynı iş olmasın?"

"Hayır, olsa anlardım. Tunahan ve ben sen ve Derin gibiyiz yani."

"Hmm," diye mırıldandı sadece. Sinirle gülüp konuştum. "Hiç öyle hmm falan deme. Sanki senin yakın olduğun, fotoğraflarının altına 'güzellik' yazdığın kız arkadaşların yok."

"Sadece Pınar var."

"Hmm," dedim onu taklit ederek. Tepkime gülüp elini kıvrıcık saçlarının arasına attı. Bu saçların nesini sevmiyor, neden sürekli düzleştiriyordu bilmiyordum. Ama bir bakıma da işime geliyordu. Kıvrıcık haliyle çok nefes kesiciydi çünkü.

"Tunahan'ın sevgilisi var mı?"

"Evet, var. Rahatladın mı?"

"Hayır." Başımı ona çevirip ayıplarcasına baktığımda omuzlarını silkti. Çocuk gibiydi şu an, biraz uğraşılmak istiyordu. Ellerimi yıkayıp üstüme kuruladım ve adımlarımı Tuna'nın önünde durdurdum. "Niye surat asıyorsun yine?"

"Gitmeni istemiyorum."

"Tuna..."

"Biliyorum, gideceksin. Sadece istemiyorum işte. Ama ne kadar yıprandığını da görüyorum. O yüzden biraz babanın yanında vakit geçirmek sana iyi gelecek, belki abinle aranı düzelmiş olursun. Bir de şey var tabii..." Tuna, duraksayıp kafasını arkaya attı ve boynunu ovuşturdu. "Gözlerine bakayım derken boyun felci geçireceğim. Gel şöyle."

Ne dediğini anlayamadan ellerini belime koymuş, beni hizasında kaldırmıştı. Ayaklarımın yerle bağlantısı kesildiği için ellerimi Tuna'nın omuzlarına koymuş, gözlerine şaşkınca bakmıştım. Gülümsedi, gözlerinin içi de gülmüştü. Parlıyorlardı.

"Keşke hep bu mesafede kalsan."

"Üzgünüm, sen gibi 1.89 boyum yok."

"Hayır, onu kast etmedim. Hep elimi uzatıp kucağıma alabileceğim yakınlıkta kalsan. Ama gideceksin..." Tuna, muhtemelen kolları yorulduğu için, beni kendisine çekip ellerini sıkıca belime sarmış, çenesini omzuma yaslamıştı. "Gideceksin ve ben bu fırsatı belki de bir daha hiç bulamayacağım."

"Tuna, biraz abartmıyor musun?"

Geriye çekilip gözlerime kırgın bir şekilde baktı. "Abartıyor muyum? Neyini abartıyorum?"

"Yani alt tarafı 2 hafta babamın yanına gideceğim. Gören de bir daha hiç görüşemeyeceğiz sanır."

Tuna, kaşlarını kaldırarak yüzüme şaşkınca baktığında hiçbir şey söyleyemediğini fark etmiştim. Şüpheyle konuştum. "2 haftalığına gittiğimi biliyordun, değil mi?"

"Hayır, bilmiyordum."

Ellerini yüzüne kapatıp gülmeye başladığında ben olduğum yerde donakalmış, ona bakıyordum. Ellerini yüzünden çekip suratıma kocaman gülümsemesiyle baktı. "Ulan boşuna depresyona girdik, iyi mi?"

Kafamı onaylamazca iki yana salladım. Cidden çok şapşaldı. Ne kadar süreliğine gideceğimi sormak hiç mi aklına gelmemiştir? O sormayınca ben de biliyor sanmıştım. Gerçekten... Çok sevimli bir aptaldı.

Tuna, eğilip yanağımı öptü ve mutfak kapısına ilerledi.

"Şimdi izninle, balım. Bunu bana söylemediği için Derin'in burnundan getirmem gerekiyor."

Cam Parçası -44-

Fotoğrafta bizimkiler var.

Ateş ve Derin'in birlikte izlediği dizi Friends. Jeneriğini multimediyaya bırakıyorum, her jeneriği girdiklerinde alkış tutuyordum. Belki izleyenler beni anlamıştır fjdskl

derindincer: Özleyeceğim seni çiçeğim ♥

150 beğeni, 2 yorum

@tunadincer: Leopar hrrr

@eylularaz: Özle beni

Ateş: Günaydın cam parası

Ateş: Cam parçaso*

Ateş: Ben bir uyanıp geliyorum

Ateş: GELİYORUM

Derin: Günaydın

Ateş: Ne yapıyoruz şimdi?

Derin: Nasıl yani?

Ateş: Mutfakta konuştuklarımızdan sonra bir şeyler değişti **Ateş:** Sen tuhaf şeyler hissediyorsun, ben de tuhaf şeyler hissediyorum **Ateş:** Yani bu tuhafılık aramızda sürecektir **Derin:** Evet, o konuda...

Derin: Bilmiyorum Ateş

Derin: Çok tuhaf geliyor

Derin: Yani buna illa bir isim koymak zorunda mıyız?

Derin: Yanlış anlamamı istemem

Ateş: Ne yanlış anlaması ya?

Ateş: İçimden geçenleri söyledin resmen **Ateş:** Bir sınır çizip onlara uymak zorunda değiliz **Ateş:** Artık gizlimiz saklımız olmadığı için rahatım **Ateş:** Sana aynı şekilde davranmaya devam edeceğim **Ateş:** Çünkü değişen tek şey artık bunları kendimden bile gizlemeyişim **Ateş:** Zaten sana hep sevgilim gibi davranmışım haberim yok **Derin:** Oha

Derin: Evet lan

Ateş: Farkındalığın bittiyse seni yangın merdivenine çağırıyorum **Derin:** Dizi mi izleyeceğiz?

Ateş: Evet

Ateş: Artık şu diziyi bitirelim bence **Ateş:** Son sezondayız zaten

Derin: Bitsin istemiyorum

Ateş: Yeniden başlarız

Ateş: Hem ben biraz spoiler yemek için internetten araştırdım **Ateş:** Güzel bitiyor merak etme

Derin: Tamam geliyorum o zaman

Ateş: Gel bakalım

Ateş: Kuytu köşelere :)

Derin: Ve yolumdan geri dönüyorum **Ateş:** Ne ya

Ateş: Tamam eskisi gibi davranacağım dedim ama **Ateş:** Elbet birkaç farklılık olacak **Ateş:** Mesela içgüdülerimi bastırmak konusunda eskisi kadar katı olmayacağım **Ateş:** Çünkü artık yapabilirim

Ateş: Çünkü neden?

Derin: Çünkü sapıksın?

Ateş: İstedğin kişiye istediğin an sarılabilme özgürlüğü ne zamandan beri sapıklık oldu?

Ateş: Ayıp ya

Ateş: Çok ayıp cidden

Ateş: Al bak gidiyorum şimdi yangın merdiveninden **Ateş:** Kendim bitireceğim diziyi **Derin:** Lan dur

Derin: Tamam ya

Derin: Mızımız

Derin: Geliyorum, bekle

Ateş: Bekliyorum

Telefonun ekranını kapatıp hırkamı sandalyemin üzerinden aldım ve üstüme geçirdim. Eylül'ün annesi sabahın erken saatlerinde onu almak için geldiğinden ben uyanmıştım. Ateş de uyanmış, yangın merdivenlerinden kendi odasına geçmişti. Tuna'yı gün boyunca hiç görmemiştim. Eylül'ün otobüsüne daha birkaç saat vardı, annesi gitmeden önce onunla konuşmak ve vakit geçirmek istediği için erken gelmişti.

Yangın merdivenlerinin kapısını açıp alt basamaklara baktığımda Ateş'i bilgisayarıyla uğraşırken görmüştüm. Hızlı adımlarla yanına ilerleyip oturdum. Bilgisayarı önüne bırakıp bakışlarını bana çevirdi. "Tuna nasıl?"

"İyi." diye mırıldandım. "Yani... Eylül'ün sadece 2 haftalığına gidecek olması onu mutlu ediyor ama bilirsin, belirsizlik onu öldürüyor. Acaba Eylül'le birleşebilecek mi, Eylül ona yeniden inanacak mı... Bunlar hakkında endişeli."

"Bence endişelenmesine gerek yok. Eylül zaten ondan başkasıyla olabileceğine ihtimal vermiyor."

"Nasıl bu kadar eminsin?"

"Çünkü Eylül'le bunları konuştuk."

"Ne? Sana anlattı mı yani? Vay şerefsiz, benle hiç konuşmadı bu konuları."

"Siz Tuna'yla yastık kavgası yaparken Eylül'le konuşma şansı buldum. Tuna'ya fena tutulmuş durumda ama hep kendini, hislerini gizlemiş. Nasıl açık edeceği hakkında hiçbir fikri yok. Sorduğu soruları duysan... Çok masumdu." Ateş, gülerek başını iki yana salladı ve "Neyse." diye mırıldanıp gözlerini bilgisayara çevirdi. Bölümü açtığında ikimiz de sessizleşmiş, izlemeye başlamıştık. Jenerik başlamıştı. Göz ucuyla Ateş'e baktım. O da bana bakıyordu.

"Hadi, jenerik dansı."

Gülerek ellerimi sıcak ceplerimden çıkardım ve jenerikteki alkış seslerine eşlik etmeye, yerimde sallanmaya başladım. Jenerik bittiğinde ve ikimiz de ellerimizi sıcak ceplerimize geri yolladığımızda bölüm başlamıştı. Kahkahalarla, gözyaşlarıyla dizinin finaline kadar izlerken bittiğinde içimde büyük bir boşluk olmuştu.

"Bitti yani?" diye mırıldanıp gözlerimi Ateş'e çevirdim. O da hüznle başını sallamış, bilgisayarını kucağına almıştı. "Nasıl biter ya? Tüm bölümler bitti mi şimdi?"

"Evet, güzelim. Evet."

"Ama-..."

"İstersen çekim hatalarını seyredelim? Onlar da eğlenceli oluyor. Yarın diziye yeniden başlarız."

"Olur." Aniden değişen ruh halimle Ateş gülmüş, dizinin çekim hatalarını açmıştı. Çenemi onun omzuna yaslayıp gülümseyerek izledim. Ateş'in bilgisayarının şarjı bitmiş, bilgisayarı kapanmıştı. Çenemi omzundan çekip ona doğru baktığımda o da başını bana çevirmişti. Şu an inanılmaz derecede yakındık ve o büyülü anlardan birindeydik.

Ateş, gözlerime dikkatle bakıp bana biraz yaklaştığında dayanamayıp gülmeye başlamıştım. Elimi yüzüme kapatıp bir süre yalnızca kahkaha

attım. Sonunda korkarak gözlerimi açtığımda Ateş, sabırla gülüşümün dinmesini bekliyordu. Ellerimi karnıma bastırıp yüzüne mahcup bir ifadeyle baktım. "Özür dilerim, sadece öyle yaklaşıncı gülesim geldi."

"Gölünecek bir şey yoktu bence."

"Evet, bence de. Sadece ne bileyim... Çok acayip geldi. Yani bir şeylerden haberdarken... Anladın ne demek istediğimi."

"Evet, anladım. Öpeceğimi bildiğinde gülesin geliyor."

"Yanlış anlama beni, ateş böceği. Yani yıllardır birbirimize aşırı yakındık, şimdi farklı türde bir yakınlık kurmak alışmamın zaman alacağı bir şey."

"Bence farklı bir türde yakınlık kurmuyoruz. Bizi dışarıdan gören herkesin sevgili sanmasının bir nedeni vardı çünkü birbirimize öyle davranıyorduk. Değişen tek şey dışarıdakilerin gördüğünü bizim de görmemiz."

Ateş, bilgisayarının ekranını kapatıp ayağa kalktı ve bana döndü. "Üzme kendini, ben de bu duruma alışabilmiş değilim. Sana hissettiklerimi kendim dahil herkesten saklamak ömrüm boyunca yaptığım bir şeydi, şimdi açıkça yüzüne seni sevdiğimi söylesem çok da tuhaf gelmeyecek mesela. Çünkü bunu zaten biliyorsun."

Donup kalmamla Ateş, kaşlarını kaldırıp yüzüme baktı. "Hala tuhaf geliyor mu? Hadi ya. Neyse, hazır sen donup kalmışken..." Eğilip dudaklarına tüy hafifliğinde bir öpücük kondurdu ve geri çekildi. Yanağımı sıkıp doğrulduğunda ben halen olduğum yerde kalakalmıştım.

"Parmaklarını mesaj yazacak kadar hareket ettirebildiğinde haberim olsun."

Tuna: Eylül

Tuna: Otobüs kalktı mı?

Eylül: Yok, daha kalkmadı

Eylül: İçindeyim şu an

Eylül: 5 dakikaya kalkar herhalde **Tuna:** 5 DAKİKA MI?

Tuna: Hayatta yetişemem

Eylül: Ne?

Eylül: Neye yetişeceksin? Buraya mı gelecektin yoksa?

Tuna: Öyle bir planım vardı

Tuna: Sabah çok erken saatte çıkmışsın, seni duyamadım **Tuna:** Gün boyu içime oturdu o yüzden otobüsün kalmasına 1 saat kala evden çıktım

Tuna: Ama bu trafiğin gidişatına bakarsak oraya asla zamanında yetişemeyeceğim **Eylül:** Üzgünüm

Eylül: Annem geldiği için seni uyandırma şansım olmadı pek **Tuna:** Yetişmek için şansımı zorlayacağım **Eylül:** Tuna, keşke hiç evden çıkmasaydın çünkü cidden gerek yok **Eylül:** Sadece 2 haftalığına gideceğim zaten **Eylül:** 2 hafta sonra geri döneceğim **Tuna:** Evet, bu laflarını sakla

Tuna: Çünkü eğer yetişemezsem teselliye ihtiyacım olacak **Tuna:** Sen de bunları söyleyip gülümseyen bir fotoğrafını atarak beni teselli edeceksin **Eylül:** Neredesin?

Tuna: Otogarın 5 dakika uzağındayım **Tuna:** Koşacağım şimdi o yüzden telefonu cebime koyuyorum *Tuna çevrimdışı*

Eylül: Tuna

Eylül: Otobüs kalkıyor

Eylül: Üzgünüm

Eylül: Hareket etmeye başladık

Tuna çevrimiçi

Tuna: Peronların önündeydim

Tuna: Gerçekten 2 dakika için kaybetmiş olamam **Tuna:** Sana son sarılan kişi olmayı çok istemiştim (Görüldü.)

İçime derin bir nefes çekip arkada kalan yola baktığımda Tuna'nın otobüsün kalktığı yerde dikildiğini görebiliyordum. Ondan uzakta olduğum için yüz ifadesini pek göremesem de çökmüş omuzlarından nasıl yıkıldığı belliydi.

Bana son sarılan kişi olmayı gerçekten çok istemişti.

İç geçirip önüme döndüğümde muavin önümdeki yolcuların biletlerini kontrol ediyordu. Boğazımı temizleyip konuştum. "Bakar mısınız?"

"Tabii."

"Ben otogarda cüzdanımı unutmuşum. Otobüsü durdurmanız mümkün mü? Nerede unuttuğumu biliyorum, hemen bir koşu gidip alırım. Lütfen, her şeyim o cüzdanın içinde. Hem henüz çok uzaklaşmadık da."

Tüm yolcuların dövecek gibi olan bakışlarını umursamayıp bir umutla muavinin yüzüne baktığında kafasını onaylarcasına sallamış, otobüs şoförünün yanına gitmişti. Çok geçmeden otobüs durduğunda hızlıca yerimden kalkmış ve otobüsten inmiştim. Koşarak otogara, Tuna'nın önünde durduğu perona ilerlerken o bir an bile bakışlarını yerden kaldırmıyordu.

Aramızda 20 adımlık bir mesafe ya vardı ya yoktu, dikkatini çekmek için bağırdım. "Pişt! Kıvırcık kafa!"

Tuna kafasını kaldırdığı gibi göz göze gelmiştik. Adımlarım duraksadı, gözlerine dikkatle baktım. O ise bana inanamaz gözlerle bakıyordu, aramızda yalnızca birkaç adım kalmıştı. Kalan birkaç adımı Tuna atmış, beni kendisine çekip sıkıca sarılmıştı. Çok geçmeden sarılışına karşılık verdiğimde saçlarımı kokladığını, onların üzerine ufak tefek öpücükler bıraktığını hissediyordum.

Bu geri zekalıyı cidden çok seviyordum.

Beni kendisine inandırmak için verdiği çabayı, Derin'e olan hassasiyetini, tüm şapşallığını, yemeklere olan aşk dolu bakışlarını... Seviyordum. Beni kendisine inandırmak için çabalamadığı anlarda da sevmiştim onu. Beni görmediği, canımı yaktığı birçok anda yine sevmiştim. Onu sevmeyi de sevmiştim, bıraktığım sadece buydu. Onu sevmeyi sevmek...

Uzun bir sarılmadan sonra geri çekildiğimde gözlerindeki parıltıda kendi yansımamı görüyordum. Şu an muhtemelen tüm yolcular bana sövüyordu ama umurumda değildi, ben gelene kadar o pırıltı onun güzel gözlerinde kalsın istiyordum. Dudaklarımı araladığımda amacım tam olarak buydu.

"Sana inanıyorum, Tuna."

ERİDİM E R İ D İ M.

Bugün saat 19.00'da akyurekpars'ta canlı yayın yapacağım. İzlemek isteyenler takip etmeyi unutmayın, sizi seviyorum. ♥

Cam Parçası -45-

Fotoğrafta Alp ve Miray var. Onların bölümü, Miray'ın ağzından olacak. ♥

Bu kitapta ucu açık kalan sorular oluştu mu kafanızda? Oluştıysa buraya yazın, onları içinize sinecek şekilde yazıp artık final yapmayı düşünüyorum. Aklımda 1-2 olay daha var, onun dışında hiçbir şey kalmadı. Final 47'de olacak.

Kitabı uzatmamı, final yapmamamı söylemeyin çünkü ben bittim, aklımdaki kurgu da bitti. Kitabı bitirip dinlenmek istiyorum artık. Eski Hat'a başladığım günden beri durmak bilmeden kitap yazıyorum. Biraz buradan uzaklaşıp dinlenmemin vakti geldi. Vizelerim de yaklaşıyor zaten, benim için iyi olacak.

James Arthur - Say You Won't Let Go

miraysurmen: Bebiş gözleri bizim aileden alsın

125 beğeni, 4 yorum

@hilalacar: Daha ortada fol yok yumurta yok

@miraysurmen: @hilalacar Aslında yumurta var da... Neyse konumuz bu değil

@akinacar: Benim gözlerim çirkin mi niye sizden alıyor?

@miraysurmen: @akinacar Bizim gözlerimiz çirkin mi niye bizden almıyor?

Elimdeki kalemi çevirip okuduğum cümleye odaklanmaya çalıştım. O kadar zırvalıklarla dolu bir paragraftı ki anlamlı bir cümle bulup altını çizene kadar bir ömür geçmiş gibiydi. Kitaptaki konuyu okuyup altını çizmeyi bıraktığımda önüme temiz kağıt çekmiş, az önce çizdiklerimi yazmaya başlamıştım. Başka türlü kalın kafama girdiği yoktu.

Karşımdaki sandalyeye biri oturduğunda kafamı kaldırıp bakma ihtiyacı duymamıştım. Bir kitap kafede oturuyor, herkes gibi ders çalışıyordum. Odaklandığım zaman dikkatimi pek dağıtan şeyler olmazdı. Karşımdaki kişi

masaya koyduğu kahve kupasını bana doğru sürüklediğinde başımı kaldırmadan konuştum. "Teşekkür ederim ama çoktan içtim."

"Olsun."

Duyduğum sesle kalemim elimden düştüğünde kafamı nihayet kitaplardan kaldırmış, onun sıcacık bakan kahverengi gözlerine bakmıştım. Yüzünde yine o belli belirsiz tebessümü vardı. Ah... O tebessümü görmeyi çok özlemiştim. Onunla yalnızca sokakta karşılaşan tanıdıklar olmak çok canımı yakıyordu çünkü bir zamanlar benim en yakın arkadaşımdı.

"Yüksek lisans için mi çalışıyorsun?" Çenesiyle kitaplarımı işaret ettiğinde ben de bakışlarımı ondan çekmiş ve kitaplarıma bakmıştım. "Evet."

"Güzel, o zaman sana kolay gelsin."

Çantasından bir okuma kitabı çıkarıp arkasına yasladığında ben hala derslerime dönememiştim. Biraz elindeki kitaba baktıktan sonra bakışlarını oradan ayırmadan konuştu. "Dikkatini dağıtıyorsam gidebilirim."

Evet, dikkatimi dağıtıyordu ama gitmesini istemiyordum.

"Sorun yok, zaten yeterince çalıştım. Şimdi kalkacaktım."

Kitaplarımı kapatıp çantama koyduğumda Alp de bakışlarını kitabından çekmiş, benimle birlikte ayaklanmıştı. Birlikte kitap kafeden çıktığımızda onunla birlikte yürümeyi ne çok özlediğimi düşünüyordum. Zor geliyordu. Bir zamanlar gerçekten çok yakındık ve ben ona aşık olmak gibi bir hata yapmıştım. Sonra ister istemez aramıza mesafe girmişti. Şimdi ne yaparsak yapalım o mesafe hep orada olacaktı.

Alp, elini sırt çantamın kulpuna koyup kaldırdığında şaşkınca ona baktım. Yine tebessümü yüzündeydi. "Çantanda ceset taşıyorsun sanki. Lisede de böyleydin sen. Kendin kadar çantan olurdu."

"Çalışkandım, hala çalışkanım. Değişen bir şey yok."

"Aslında var."

Adımlarım duraksadı ve bedenimi Alp'e doğru çevirip ona baktım. Bir eli hala çantamın kulpunda olduğu için üzerime eğilmişti. Aramızda çok boy farkı yoktu, bu yüzden güzel çehresinin yakınlığı kalbimi sıkıştırmaya başlamıştı.

"Bu konu hakkında mı konuşmak istiyorsun? Yeniden en yakın arkadaşlar olamayız, Alp. O zamanları çok özlüyorum ama gerçek bu, hiçbir şey eskisi gibi olamayacak artık. Her şey değişti. 4 yıldır konuşmuyoruz bile. İkimiz de birbirimizin hayatında ne olup bitiyor

haberimiz yok. Eskisi gibi yakın olmadığımızı, olamayacağımızı bu yeterince yüzümüze çarpıyor."

"4 yılda hayatında ne olup bitti... İlk önce üniversite sınavına girdin, istediğin sonucu vermediği için biraz üzülse de puanının yettiği bölümü okumaya başlayınca oldukça sevmeye başladın. Bu süre zarfında birçok arkadaş edindin, 6 tanesi erkekti ama şu an biriyle görüşmüyorsun. Çünkü sana aşık oldu. Onun hislerini öğrenince aşktan korktun ve kendini tamamen derslerine verip ortalamanı yükselttin. Sınıftaki herkes senden nefret etti çünkü çok çalışkansı ve öğretmenlerin gözdesisin. Şimdi de yüksek lisans için hazırlanıyorsun, okulda kalıp bilgilerini yükselteceksin."

4 yılda yaşadıklarımı özetlediğinde ağzım açık bir şekilde bakakalmıştım. Ben ondan hiç haber alamamıştım. Açıkçası almak istememiştim. Çünkü biz mezun olduğumuzda sevgilisiyle çıkmaya devam ediyorlardı. Ondan haber alacağım diye nişanladığını veya evlendiğini öğrenmek istememiştim. Bu beni darmadağın ederdi.

"Pekala, eğer bu seni rahatlatacaksa ben de ayrıldığınızı biliyorum."

"Bunu sana ablanın düşününde ben söylemiştim."

"Parmığında yüzük göremeyince kendim de anlamıştım. Üniversite bitince evlenme hayalleriniz vardı çünkü." Kollarımı göğsümde birleştirip yüzüne tereddütle baktım. "Neden ayrıldınız peki?"

"Aldattı."

"Bu... Kötü olmuş."

Ciddi anlamda üzülmüştüm. Çünkü Alp'in nasıl güzel sevdiğini, sevdiği insana nasıl emek verdiğini biliyordum. Bunu görmüştüm. Ben onun lisede en yakın arkadaşıydım ve hislerimi öğrendikten sonra benimle arkadaşlığını sürdürmek için çok çabalamıştı. Ama bu yüzden sevgilisiyle arasında sorun çıksın istemediğim için biraz da ben uzaklaşmış, onun işini kolaylaştırmıştım.

"Evet, kötüydü ama geçti. Hatta bana büyük bir tecrübe kazandırdı diyelim. Kendim için iyi olanı daha sık yapmaya başladım. Neyse... Bir yerlere gitmek ister misin?"

"Ne?"

"Sen ve ben diyorum, bir yerlere gidelim mi?"

"Bak, Alp... Eğer amacın eskisi gibi olmamızı sağlamaksa bunu yapamam. Tamam, 4 yıldır izimi kaybetmemişsin. Neler yapmışım haberdarsın ama içten içe ne yaşadım haberin var mı? Senin o kızı sevmeni, ona güzelce bakmanı izlemek benim için çok zordu ve ben bunun açtığı

yaraları yeni yeni kapatıyorum. Başka kimseyi sevemiyorum, seni sevmekten vazgeçemiyorum. Aşka dair tüm inancımı ve hislerimi kaybettiğimi düşünüyorum artık. Sonra tam bunu düşündüğüm anda yeniden seni görüyorum ve yitirdiğim tüm inancım bir anda beni bulmuş oluyor."

Alp'le aramda bir sessizlik oluşurken boğazımda oluşan yumruyu iteklemek adına yutkundum ve konuşmaya devam ettim. "Birini en çok sen severken onun ona doğru düzgün değer vermeyen biriyle olması ne kadar acıdır, bilir misin? Evet, bilirsin. Sen o kızı çok sevmiştin, Alp. Ve o kız muhtemelen onu senin sevdiğin kadar sevmeyecek biriyle aldattı seni. Bana aynı şeyleri yeniden yaşatamazsın. Hele ki nasıl olduğunu biliyorken..."

"Miray, aynı şeyleri yaşamak istemiyorum zaten. En yakın arkadaşım olmanı da istemiyorum. Sadece... Yine en yakınımda ol istiyorum çünkü her şey o zaman güzelleşiyor."

Alp, şok içinde kalmış yüzüme gülümseyerek bakarken ben söylediklerinin anlamını zihnimde kendime açıklıyor, güzel hislerle kalbimi dolduruyordum.

"4 yıl boyunca senin hakkında oradan buradan haber almak yeterince hırpaladı beni. Bazen aylarca haber alamadığım oldu ve seni çok merak ettim. Neler yaptığını, hayatında biri olup olmadığını... Nil beni aldattıktan sonra fark ettim ki yaptığım çok büyük bir hataydı. Evet, o benim ilk aşkımdı ama aramızdaki fiziksel bir etkileşimden ibaretti ve ilişkiyi yürüten bendim. O hiç emek vermiyordu. Biz konuşmayı kestikten sonra kendimi çok boş hissettim. Seni çok özledim, Miray. Ama bu sefer dost olmak istemiyorum."

"Ne olmak istiyorsun?"

"Seninle evlenmek istiyorum ama bu ilerisi için. Şu anlık sevgilin olsam yeter."

"Ne... Neden? Neden sevgilim olmak istiyorsun? Niye yani?"

Heyecandan saçmaladığımda Alp, işaret parmağıyla alnıma ufak bir fiske atmıştı. "Beynine kan gitmiyor galiba. Sevgilin olmak istiyorum çünkü seni seviyorum. Senin de beni sevdiğini biliyorum. O yüzden olmamamız için bir sebep göremiyorum."

"Evet, bu mantıklı..."

Silkelenip kendime geldim ve elimi tokalaşmak için ona uzattım. "O zaman sevgili miyiz biz şimdi?"

Alp, elime tuhaf tuhaf bakıp kafasını onaylarcasına salladı. Ardından elimi tutmuş, parmaklarımızı kenetlemişti. "Aynen öyleyiz."

"Sana Alpiş diyebilir miyim?"

"Hayır."

"Kimse yokken desem? Olmaz mı?"

Gözlerini kısıp birkaç saniye düşündü. "Kimse yokken diyebilirsin."

"Gerçekten mi? Teşekkür ederim Alpiş!"

Sokaktaki birkaç insanın bakışları bize döndüğünde Alp, çenesini sıkıp gözlerini bana çevirdi. Bakışlarımı kaçırıp şakağımı omzuna yasladım, o da yanağını saçlarımın üzerine yaslamıştı. "Bir kere daha insanların yanında beni böyle çağırırsan ben de seni utandırırım. Anlaştık mı Miroş?"

alpserin: Amacını anlayamadım

269 beğeni, 5 yorum

@miraysurmen: Anlayamazsın

@hilalacar: Resmen küçük kardeşimin sevgilisi var!

@alpserin: @hilalacar Küçük kardeşin 22 yaşında...

@derindincer: Çok mutlu oldum Alpişşş

@alpserin: @derindincer @miraysurmen Miray seni mahvedeceğim...

Cam Parçası -46-

'*'dan önce bölüm Derin'den, sonra da Tuna'dan olacak. İyi okumalar.**

"Açmıyor işte, telefonlarımı bir türlü açmıyor."

Tuna, oturduğu yerde sallanarak tırnaklarını yeme girişiminde bulunduğu Ateş, ellerine vurmuş ve onu sakinleştirmeye çalışmıştı. "Belki telefonu sessizdedir?"

"Her zaman mı?"

"Yani... Evet. Telefonu sessizde kullanmak feci bir alışkanlık, bir daha sesini açamıyorsun."

"Ya da Tunahan'la o kadar muhabbete dalmıştır ki telefonuna bakmak aklına bile gelmemiştir..."

"Bence de." Tuna'nın bakışları bana döndüğünde oturduğum yerde aşağıya doğru kaydım. "Belki Tunahan'a senden bahsederken muhabbete dalmışlardır ve telefonuna bakmamıştır. İnsan en yakın arkadaşıyla konuşurken telefonu o ortamda fazlalık oluyor."

"Doğru bir konuya değindi."

Tuna, nefesini dışarıya üfleyip ellerini saçlarından geçirdi. Ayaklandığında ikimiz de ona bakmıştık, telefonunu arka cebine sıkıştırıp odasına doğru ilerledi. "Ben hazırlanıp basketbol sahasına gideceğim. Ateş, sana gelmeni teklif etmiyorum. O yüzden gelme."

Bir süre sonra odasından spor çantasıyla birlikte çıktığında Ateş'le göz göze gelmiştik. Eylül, babasının yanına dinlenmeye, tüm bu olaylardan uzaklaşmaya gitmişti. Dertlerinden sürekli yakınan ya da bize olan biteni hemen anlatan biri değildi. Ama kolay şeyler yaşamadığını biliyordum. Yorgundu. Annesine kendisini dinletemiyordu, babasını istediği an göremiyordu ki Eylül babasına çok düşküncü. Şimdi onlarla özlem gidermeye gitmişti. Birkaç saat sonra otobüsü yola çıkacaktı, yarın sabah saatlerinde burada olurdu herhalde.

"Eylül de onu sevdiğini söylese de rahatlarsa, üzülüyorum böyle."

"Aslında içten içe biliyor ama emin olamıyor. Ya hepsi benim uydurmamsa? Ya öyle bir şey yoksa? Aklından sürekli bunlar geçiyordur."

"Evet... Bu sorular tanıdık."

Ateş, oturduğu koltuktan kalkıp yanıma oturdu ve başını arkaya doğru yasladı. "İlk ne zaman anladın?"

"Neyi?"

"Birlikte bitireceğimizi..." Ateş, dudaklarındaki hafif gülümseme eşliğinde konuşmaya devam etti. "Benim hatırladığım ilk hayalim seninle ilgiliydi, biliyor musun? Kurduğum tüm o uçuk hayallerden seni hiç eksik etmedim. Bu hayalleri kurarken anladım."

"Bu hisler içinde büyümüşüz, Ateş. Bu yüzden fark etmemiz epey bir zamanımızı aldı ya... Bununla büyüdüğüm için normal sanmıştım. Alp zekisi çıkıp kafama zorla sokana kadar da fark etmedim zaten. Sonra tam kabullenmişim, sen gelip bana başka kıza aşık olduğunu söyledin. Şerefsiz!"

Elimle Ateş'in omzuna geçirdiğimde güçlü bir kahkaha atmıştı. Ardından kolunu omzuma atıp beni kendisine doğru çekti. Yanağını kafamın üzerine yasladığında iç geçirmişti. "Özür dilerim. Bana ne olduğunu anlamaya çalışıyordum. Hem yaptıklarımın cezasını senin Alp'e aşık olduğunu düşünürken çektim."

Onu acı çekerken hayal etmek bana hiç iyi gelmemişti. Eğer tam olarak benim yaşadıklarımı yaşamışsa bu kalbinin parçalandığı anlamına geliyordu, şu an her şeyi arkada bırakmış olabilirdik. Ama yine de onu o halde düşünüp üzülüyordum. Boğazımı temizleyip konuyu değiştirdim.

"Neyse, fırında ıslak kek vardı."

Ateş, elini omzumdan çekip gözlerini gözlerime dikti. "Ve sen bunu şimdi mi söylüyorsun?"

Koltuktan hızla kalkıp mutfığa uçtuğunda arkasından gülerek bakmıştım. Çok geçmeden elinde tabak ve çatallarla birlikte gelmişti. Önümdeki sehpa bırakıp elini ensesine götürdü ve etrafına sorar gözlerle baktı. Mutfakta bir şey unutmuştu. Mutfığa gitme sebebini...

"Islak keki unuttum lan." diyerek tekrar mutfığa gittiğinde ben oturduğum yerde doğrulmuştum. Ateş, bu sefer elinde ıslak kekle döndü ve büyük bir dilim kesip getirdiği tabağa koydu. Üst kısımlarını çatalla sıyrıp geri çekildiğinde kalan kısmı benimdi. Çatalı batırıp kekin tadını çıkarırken Ateş'in iştahla kendine kalan parçayı yediğini görmüştüm. Her yeri çikolata olmuştu.

"Ateş, yine yaptın."

Kaşlarını çatıp çatalını tabağın içine bıraktı. "Sen ciddi olamazsın. Yine mi? Her seferinde bulaştırmayı nasıl beceriyorum ben?"

"Islak keke kavuşmak için çok sabırsız davranıyorsun?" Gülererek ıslak mendil paketinden bir tane çıkarıp ona uzattım. Islak mendili eline alıp önce parmaklarını sildi. Ardından dudaklarındaki sırtışıla bana bakmıştı. "Ne zaman böyle olsa yaptığım bir şey vardı."

"Ne zaman böyle olsa? Her zaman her yere bulaştırıyorsun-... Hayır!"

Oturduğum koltuktan kalkıp hızlıca odama koşarken Ateş'in de peşinden kalkması ve beni yakalayıp kollarını hareket edemeyeceğim şekilde etrafıma sarması çok sürmemişti. Ne zaman bu olay yaşansa Ateş çocuk gibi ağzını üstüme sürerdi. Bu hiç değişmemişti. Küçükken de aynıydı, şimdi de aynı... Bir şeyleri benimle paylaşmaya düşküncü. Bu şey pisliği olsa bile...

Her yeri çikolata olmuş dudaklarıyla yanağımı öpüp geri çekildiğinde evin kapısı da açılmıştı. Gelen Tuna olabilir miydi? Çıkalı 20 dakika ya olmuş ya da olmamıştı. Belki de bir şeyini unutmuştu.

Annemle babam salona girdiğinde babamla göz göze gelmiştik. Önce bana, ardından yanağımdaki muhtemel çikolata izine, sonra Ateş'e baktıktan sonra yüzünde üzgün bir ifade oluşmuştu. Evin anahtarlarını masanın üzerine bırakıp anneme döndü ve başını onun omzuna gömüp sitem etti.

"Öykü, ben dayanamıyorum artık!"

Elimdeki basketbol topunu sektirip potaya doğru uzun bir atış gerçekleştirirken top potaya vurmuş, içeriye girmeden yere düşmüştü. Nefesimi dışarıya üfleyip spor çantamın olduğu yere doğru ilerledim. İçinden su çıkarıp kafama dikerken Eylül'ü aklımdan nasıl atabileceğimi düşünüyordum.

O babasının yanına gitmeden önce en güzel anımızı yaşamıştık. Ona sarılabilmem için otobüsten inmişti ve bana, sevgime inandığını söylemişti. Ama şimdi... Ondan neredeyse 1 gündür hiçbir şekilde haber alamıyordum. Sabah attığım günaydın mesajı iletilmemişti bile. Eylül'ün bana inandığını söyledikten sonra benden uzaklaşacağını düşünmüyordum ama korkuyordum. Başına bir şey gelmiş olmasından korkuyordum.

"Selam."

Kafamı yerden kaldırıp Pınar'ın gözlerine baktım ve cansız bir şekilde konuştum. "Selam." Konuşmak istediği şeyler olduğunu söylediği için ona

nerede olduğumu söylemiştim. Normalde yalnız kalmak istiyordum ama içimden bir ses söyleyeceklerinin önemli olduğunu söylüyordu.

Pınar, yanıma oturup bedenini bana doğru çevirdiğinde ben de ona dönmüştüm. Yüzümdeki huysuz ifade yavaşça gülümsemesine sebep oldu, ardından gözleri sulanmıştı. Kaşlarını çatıp dudaklarını 'ne oldu' demek için araladım. Bunu diyeceğimi hissetmiş olacaktı ki lafa atlamıştı.

"Seninle konuşmam gereken bir şey var. İlk başta bunu sana söylemenin iyi bir fikir olmayacağını düşündüm ama bilmeye hakkın olduğunu düşünüyorum. Pekala... Söylüyorum işte."

Pınar, gözlerini benim gözlerime çıkarıp buruk bir şekilde baktı. "Artık görüşmemiz gerektiğini düşünmüyorum."

"Ne? Neden?"

Pınar gerçekten çok iyi bir kızdı. Komikti, iyimserdi ve çok iyi de bir arkadaş olmuştu. Ben de ona karşı iyi bir arkadaş olduğumu düşünmüştüm. Bilmeden onu kıracak bir şey mi yapmıştım acaba? Gözlerindeki kırgın bakış böyle düşünmeme sebep oluyordu.

"Kendini suçlama, sen hiçbir şey yapmadın. Sadece... Benim için en iyisi bu."

Pınar, derin bir nefes alıp bakışlarını ellerine indirdi. "Sanırım sana aşık oluyorum."

Duyduklarım la şok geçirirken suratımın nasıl bir ifade aldığından habersizdim. Kafamı iki yana sallayıp silkelendim ve yüz ifademi tepkisiz tutmaya çalıştım. Bu onun için yeterince zor görünüyordu, daha da zorlaştırmak istemiyordum.

"Özür dilerim, Tuna. Kendimi tutamadım. Normalde çok fazla erkek arkadaşım olur, hepsiyle de yakınım ve hiçbirine yan gözle bakmadım. Ama tutamadım kendimi işte. Çok özür dilerim."

"Özür dilenecek bir şey yapmadın, Pınar. Üzülmene gerek yok. Ama ben-..."

"Evet, biliyorum. Onu ne kadar çok sevdiğini biliyorum, Tuna. Emin ol o da seni çok seviyor." Titreyen dudaklarını birbirine bastırıp derin bir nefes daha aldı. Kendisine biraz daha geldiğinde konuşmaya devam etmişti. "Sana hiçbir şey söylemeden konuşmayı kesmek istemedim. Bu sana saygısızlık olurdu. Senden mutlu olman dışında hiçbir şey beklemiyorum. Bana acıdığın için Eylül'den uzaklaşmanı da istemiyorum. Çünkü biliyorum, Tuna. Benim hislerim yüzünden suçlu hissedip kendi

mutluluğuna engel olacaksın. Eğer bunu yaparsan beni daha çok zmiş olursun."

Pınar ayaklandığında ben de onunla birlikte ayağa kalkmıştım. Hiçbir şey söyleyemiyordum ama bu durumum onun içine yarıyormuş gibi ydi. Eliyle kolumu sıvazlayıp gülümsedi. "Kendine çok iyi bak, Tuna."

"Sen de yle... Kendine iyi bak."

Gülümsediğimde Pınar arkasını dönmüş ve uzaklaşmaya başlamıştı. Az önce kalktığım yere oturup elimi saçlarımdan geçirdim ve arkama yaslandım. Kafam allak bullak olmuştu. Pınar değer verdiğim biriydi, değer verdiğim bir arkadaşımdı ve onun bu şekilde hayatımdan çıkacağına hiç ihtimal vermemiştim. Keşke onun için yapabileceğim bir şeyler olsaydı ama yapabileceğim en iyi şeyin mutlu olmak olduğunu kendisi söylemişti.

Telefonumu elime alıp biraz kafamı dağıtmak için gezinirken internette gördüğüm haberle donakalmıştım.

Eylöl'ün buraya gelmek için bindiği otobüs kaza yapmıştı.

Nasıl kendime gelip rehberle girdiğimi ve onu aradığımı hatırlamıyordum. Telefonu çalıyordu ama uzadıkça yüreğime bir korku iniyordu. Ne yapacağımı bilemiyordum. Ondan nasıl haber alacağımı bilemiyordum ve deli gibi titriyordum. Ya ona bir şey olmuşsa? Ya o gitmeden önceki sarılmamız cidden son sarılmamız olmuşsa?

"Tuna?"

Duyduğum sesle oturduğum yerden kalkıp sesin geldiği yöne döndüm. Eylül, elini bavulundan çekmiş, gülümseyerek bana bakıyordu. Kafam oldukça karışmıştı, gözlerimi ovuştırmaktan ileriye gidemiyordum. Eylül bunu fark ettiğinde konuşmuştu.

"Sürpriz yapmak istedim."

Yanıdaki bavuluna bakarken öyle rahatlamıştım ki olduğum yere yığılabılırdım. Yumruklarımı sıkıp ayakta kalmaya çalıştım, cidden çok zorlanıyordum. "İlk beni mi görmeye geldin?" dedim bavuldan yola çıkarak. Eylül, gözlerini bavula çevirip bir süre baktı.

"Bir yere giderken son, geldiğimde de ilk sarıldığım olmak isteyen sen değil miydin?"

"Evet, bendim." dedikten sonra gülmeye başlamıştım. Üştümü gösterip mahcup bir şekilde baktım. "şu an terliyim."

"Nefesimi maksimum 50 saniye tutabiliyorum."

Daha fazla dayanamayıp ona doğru atıldım ve bir kolumu beline sarıp kendime çektim. Gittiğinde sarıldığımdan daha sıkı sarılmıştım ona. Belki

de kaybetme korkusu tutuşturmuştu paçalarını, bilmiyordum. Ama emin olduğum bir şey vardı. Hayatımı Eylöl olmadan devam ettirmek istemiyordum.

"Madem kendimiz hakkında bilgi veriyoruz, o zaman benim de söylemem gereken bir şey var." Eylöl'ü geri çekip güzel gözlerine uzunca baktım. "Ben sana ciddi bir şekilde yürüyorum demiştim ya hani, onu güncelliyorum."

Yutkunup söylemekten anlamsız bir şekilde korktuğum o sözcükleri ağzımdan çıkardım.

"Ben sana aşığım, su böreklerine olduğumdan da fazla..."

Bunu söyledikten sonra hızlı bir şekilde gözlerimi kapatmış, birkaç adım geriye atmıştım. Elimi ona doğru uzatıp bağırarak konuştum. "şu an utanıyorum o yüzden sana bakamıyorum. Eğer tepkin olumluysa elimi sıkar mısın?"

Uzattığım elim boşta kalırken Eylöl'ün hiçbir şekilde hareketlenmediğini hissediyordum. Korkarak gözlerimi açtığımda kollarını göğsünde kavuşturmuş, bana onaylamazca bakıyordu. Alt dudağımı sarkıtıp onu güldürmeye çalıştım. Gülmemek için kendini kasıyordu.

"Saçlarını bir daha düzleştirmeyeceğine söz verirsen ben de benim kıvrıcığım olacağına söz veririm."

"Söz." dedim hiç duraksamadan. Sırf 'saçlarını düzleştirme' demesi için düzleştiriyordum zaten. Bir yerden muhabbet bulup konuşmak adına yaptıklarım acınasıydı...

"O zaman ben de söz verebilirim." dedikten sonra elini saçlarıma atacak gibi oldu, ardından terli olduğum için bunun iyi bir fikir olmayacağını anlamış, elini indirmişti.

"Yıkandıktan sonra hatırlat, saçlarını karıştıracağım."

Gölümseyip kafa salladım ve ona yeniden, sıkıca sarıldım. Eylöl de kollarını bana sardığında benimkinin aksine güzel kokan saçlarının üzerine bir öpücük bırakmıştım. Çok geçmeden Eylöl'den de güzel söyler gelmişti.

"Leş gibi kokuyorsun."

"Ben de seni, balım. Ben de seni."

Tuna'nın yaşadığı olayın benzeri benim de başıma gelmişti. Ankara'daki ilk senemde yarı tatil için Trabzon'a gidecektim. Annemlere akşam uçağına bineceğimi söyledim ama sabah uçağına binip sürpriz yapacaktım. Neyse ben sabah uçağına bindim, eve gittim herkese sürpriz yaptım.

Akşam haberlerinde öğreniyorum ki benim annelere 'bineceğim' dediğim uçak pistten çıkmış, kayalıklarda durmuş. Az kalsın denize uçuyordu. Hatırlayan var mıdır bilmiyorum, 13 Ocak 2018'de gerçekleşti olay kljsdfklş

Bir sonraki bölüm final olacak. İyi günler hepinize! ♥

FİNAL

02.11.2019 ♥ Finali okuduğunuz tarihi bırakabilirsiniz.

Fotoğrafta tüm karakterler var. Üstten başlayarak gidecek olursak Ateş, Alp ve Miray, Eylül, Derin, Tuna, Akın, Pınar, Batu.

Final için belki erken olabilir ama yazacak olayım kalmadı. Sıkmadan bırakmak en iyisi diye düşündüm. Normalde 50 gibi final yapacaktım ama yazarken çok zorlanıyordum. Kendime daha fazla bu eziyeti yapmak ve kitaptan soğumak/soğutmak istemedim. O yüzden biraz erkene çektim.

Final Tuna'dan başlayacak, Derin'le bitecek. Ateş'in attığı fotoğrafta yanındaki kızı Derin olarak düşünün. İyi okumalar...

tunadincer: Bu fotoğrafta parmak ucunda kalktı

206 beğeni, 4 yorum

@eylularaz: Yani çok mu zor açıklama yapmadan fotoğraf koymak?

@tunadincer: @eylularaz Evet

@derindincer: HAYIR BEN CİRLAMIYORUM

@atesuyar: @derindincer Cırlıyorsun

miraysurmen: Bulanık ama hoş

165 beğeni, 3 yorum

@eylularaz: @tunadincer Gör gör açıklama gör

@tunadincer: @eylularaz E bu da çok mantıklı değil ki balım

@derindincer: HAYIR CİRLAMIYORUM

atesuyar: Evet, cırlıyorsun

241 beğeni, 3 yorum

@akinacar: Büyümüş de sevgilisiyle fotoğraf atarmış dayısının oçu

@tunadincer: Hayır ağlamıyorum

@eylularaz: @tunadincer Evet balım, ağlıyorsun

akinacar: Resmen söyleyebilirim ki 9 ay içinde bizim de bundanımız olacak :)

328 beğeni, 5 yorum

@atesuyar: Ağlıyprsun değil mi?

@atesuyar: Çünkü ben ağlıyorum

@derindincer: SES KALMADI ARTIK CIRLAMAKTAN OHAAA

@tunadincer: Sonunda oç genlerini dağıtmaya başlamışsın hayırlı olsun

@eylularaz: 9 ayın çabucak geçmesi için dua edeceğim çünkü bebişini sevmek istiyorummm

"Anne, yeter ya." diyerek yüzümü annemin parmaklarından kurtarmaya çalıştım. Elbette ki başarılı olamamış, bunun yerine daha çok anneme çekilmiştim. "Ne demek yeter? Ben doğurdum, istediğim kadar minicıklarım!"

"Haklı." Babamın da anneme arka çıkmasıyla çaresizce bakışlarımı Derin'e çevirdim. Ona baktığımı hissetmiş olacaktı ki kafasını telefonundan kaldırmış, mavi gözlerini benimkilere dikmişti. Yardıma muhtaç halimden keyif alıyor gibiydi. Kesin bir şey isteyecekti, bu bakışı biliyordum.

"Tuna, kahverengi kazağın-..."

"Tamam." Derin, gülümseyerek yerinden kalktı ve anneme döndü. "Eylül gelecek birazdan, hazırlansın."

"Ne hazırlanacağım ya? Sanki istemeye-..." Derin, kafama hafifçe geçirdiğinde dudaklarımı birbirine bastırmış, oturduğum koltuktan kalkıp odama ilerlemiştim. İçeride oyalanıp Eylül'ün kokusunu aldığı anda mest olduğu parfümü üstüme sıktıktan sonra kapı çalmıştı. Annemin sevinç nidalarından gelenin Eylül olduğunu anlamıştım. Eylül'ü bu evin ikinci kızı olarak görüyordu, kadın geleceği görmüştü resmen.

İçeriye geçtiğimde annemle Eylül'ü kanepede oturup muhabbet ederken görmüştüm. Muhabbetleri ne ara bu kadar koyulaşmıştı hiçbir fikrim yoktu. Aslında bu durumdan şikayetçi değildim, aksine hoşuma gidiyordu. Sevdiğim insanın sevdiğim diğer insanlar tarafından bu kadar benimsemesi en hoşuma giden olaydı hatta.

Kanepede annemle Eylül'ün arasındaki boşluğa oturup başımı Eylül'ün, bacaklarımı annemin kucağına yasladım. İkisi de hiç istifini bozmamış, dedikoduya devam etmişlerdi.

"Ay Öykü Teyze bir görsen halini, çok iyi davranıyor bana. Şaştım kaldım. Meğersem yine aşık olmuş. Sürekli her gördüğüne aşık oluyor zaten, alıştım artık. Ama bu sefer ciddi duruyor."

"Bu benim kızımın peşinden koşmamış mıydı?"

"Ya evet ama aşk değildi o. Batuhan'ın sevgiye çok ihtiyacı var. Derin'in etrafındaki insanlara gösterdiği sevgiye özenmiş, onu da öyle sevsin istemiş. Ne yapsın? Annesi bıraktı gitti zaten."

Annem, ne zaman böyle olaylar duysa olduğu gibi, dolu gözlerinin altını sildi ve burnunu çekti. Terk edilen çocuklar çok içine dokunuyordu. Ona kalsa tüm dünyaya annelik yapacaktı, hiçbir çocuğun annesiz büyümesine izin vermeyecekti. Kendisi de annesi olmadan büyüdüğü için bu konuda acı tecrübeleri vardı.

"Bu sefer kime aşık olmuş?"

Eylül, bakışlarını kucağına indirip bana kısaca baktı. Ardından gözlerini anneme çevirmişti. "Pınar diye bir kıza vurulmuş, belki tanırsın. Tuna'nın arkadaşı."

"Hatırladım. Ne diyeyim, hayırlısı olsun."

"Aynen öyle anne." diyerek Eylül'ün kucağından kalktım ve bileğinden tutup onu da kaldırdım. Annem, yüzünde oluşacak olan sırıtışı saklamak için dudaklarını birbirine bastırduğunda Eylül'ü odama doğru sürüklemiştim. Annemden ve Derin'den koparıp da yalnız kalamıyordum. Evet, onu sevmelerini ve benimsemelerini seviyordum ama bu kadar da sevmeseler miydi acaba? Bana vakit kalmıyordu.

"Dün gece rüyamda seni gördüm, kalkıp rüya defterime yazdım. Okumamı ister misin?"

"Olur." dediğinde masamın üzerinden defterimi almış, sayfaları karıştırarak son rüyamı bulmaya çalışmışım. Sadece rüya defterim değildi, bazen canım sıkıldığında da bir şeyler karalıyordum. Rüyayı bulduğumda boğazımı temizledim ve okumaya başladım.

"Rüyamda Tunahan şerefsizini-... Pardon, yanlış rüya."

Sayfayı hızla çevirdiğimde Eylül'ün güldüğünü duymuştum. Tunahan'la tanışmış olsam belki de bu kadar gerilmeyecektim ama tanımadığım biriydi. O da ben gibi Eylül'e vurulur diye korkmuştum. Sonuçta Eylül güzeldi, akıllıydı, komikti, harika yemek yapıyordu...

Bu sefer doğru rüyayı bulduğumdan emin olmak için önce içimden okuduğumda Eylül sabırsızlanmaya başlamıştı. Dışından da okumaya başladım.

"Rüyamda Eylül'ü gördüm. Mutfaktaydı, belinde mutfak önlüğü vardı ki normalde bu alışkanlığı değildir. Ama önlüğün altında hiçbir şey yoktu."

Eylül'ün gözleri kocaman açılırken omzuma sertçe geçirdi, kahkaha atıp kızaran burnunu sıktım. "Kandırıyordum seni balım. Devamını okuyorum şimdi."

"Düzgün okuyacaksan oku."

Derin bir nefes alıp kaldığım yeri buldum ve okumaya devam ettim.

"Önlüğün altında beyaz bir elbise giyyordu. Tıpkı şeye benziyordu... Hasiktir! Ne yapmam gerektiğini hatırladım."

"Orada cidden öyle mi yazıyor?"

Eylül'e rüya defterimi verip çekmecelerimi karıştırırken o okuduklarını oldukça ilgi çekici bulmuş olmalıydı. Cidden okuduğum gibi yazıyordu. Sayfaları çevirip baştaki rüyalarım geldiğinde bir tanesine gözü takılmıştı. Kaşlarını çatıp okumaya başladı.

"Rüyamda Eylül'ü gördüm. Hem de çok tuhaf bir şekilde, her zamanki halimizin dışında gördüm. Ulan bilinçaltım, ne alaka lan? Sokma aklıma şöyle şeyler. Gerçi zaten aklımda olan şeyler bunlar, sadece bastırdığım için rüyamda görüyorum. Ama olsun. Böyle rüyalar görmeyeyim, bastırması daha zor oluyor. Bu kıza cidden feci zaafım var."

Eylül, kafasını defterden kaldırıp gözlerime baktı. "Tuna, bu rüyanın nereden baksan 2 yılı var."

"Bildiğin bir şeydi zaten?"

"Evet ama ne bileyim... Bu kadar olduğunu bilmiyordum." Eylül, defteri masamın üzerine bırakıp kollarını göğsünde birleştirdi. "Ne yapman gerektiğini hatırladın?"

Eylül'ün elini tutup odamdan çıkardığımda salonda kimse yoktu. Adımlarımı hızlandırıp kapının önüne geldim. Açtığımda sorgulamayıp ayakkabılarını giymişti. Aynı şekilde ben de ayakkabımı giydiğimde evden çıkmıştık. "Nereye gidiyoruz?"

"Bekle biraz."

Merdivenlerden yukarıya çıkıp çatı katına geldiğimizde kapıyı açmak için Eylül'ün elini bırakmıştım. Kapıyı açıp başımı ona çevirdim. "Ateş ve Derin gibi yangın merdivenimiz yok ama bu çatı katı hep benim mekanım olmuştur."

"Biliyorum, buraya daha önce de gelmiştim." Eylül, çatı katına çıkıp etrafa gülümseyerek baktı. Burayla epey uğraşıyordum. Kafam attığında, nefes almak istediğimde hep buraya çıkardım. Bazen buraya kitap okumak

için bile gelirdim. Henüz burada uyuyamamıştım, annem götümün donacağından korktuğu için şiddetle bu fikrime karşı çıkıyordu.

Eylül'ü yerdeki minderlere yönlendirdiğimde birlikte oturmuştuk. Hava çok soğuktu, burada çok takılmayacaktık o yüzden. Sadece burası benim için özel bir yerdi ve paylaşacağımız anı burada paylaşmak istemiştım.

"Fark ettin mi bilmiyorum, annemle Derin'de aynı kolye var. İkisi de neredeyse hiç çıkarmıyor."

"Evet, çok yakışıyor ikisine de."

"Kolyenin hikayesini biliyor musun?"

"İkisine de kolyeyi babanın taktığını biliyorum ama hikayesini bilmiyorum."

"Babamın annesinin bir kolyesi vardı, ölmeden uzun bir zaman önce babama hayatının meleğini bulduğunda o kolyeyi ona vermesini söylemiş. Babam da annesi ölünce kolyeyi almış ve o zamanlar sevgili olmamalarına rağmen anneme takmış. Sonra biz büyüyünce aynı kolyeden iki tane daha yaptırmış. Birini Derin'e verdi takması için, diğerini de bana verdi."

Elimdeki kutuyla uğraşırken kapağını açmış, kolyeyi çıkarmıştım. Gülümseyerek kolyeye bakmaya başladım. "Babam bana iki seçenek sundu. İstersen sen de Derin gibi kolyeyi boynuna takabilirsin ya da benim gibi..." Bakışlarımı yeniden Eylül'e çevirdim. "Hayatının meleğini bulunca ona verirsın."

Eylül donakalmıştı. Söylediklerimin ne anlama geldiğini, şu an niye burada olduğunu anlamış olmalıydı. Kolyeyi parmaklarımın ucuna alıp açtım ve oturduğum yerden kalkıp Eylül'ün arkasına geçtim. Silkelenip saçlarını eliyle tuttuğunda ben de kolyeyi boynuna takmıştım. Yeniden yerime geçip kolyeye onun boynundayken baktım.

Geçen gün gördüğüm rüyamda giydiği beyaz kıyafetlerden mi bilmem, tıpkı bir meleği andırıyordu. Uyandığımda aklıma gelen ilk şey ona bu kolyeyi vermek olmuştu. Belki bunun için henüz erkendi çünkü ilişkimizin henüz başındaydık. Ama Eylül'ü uzun zamandır tanıyor, uzun zamandır istiyordum. Ona olan zaafım büyümesin diye hayatıma hep saçma sapan insanlar almıştım. Gerçekten beni seven biriyle olmamıştım hiç. Çünkü aklımda Eylül varken beni seven biriyle olmak ona ihanet olurdu. Bu yüzden hep aldatılmıştım.

Şimdi bir şeyler doğru hissettiriyordu. Evet, yaşıım çok gençti. İkimiz de çok gençtik. Geleceğin garantisini de hiçbir şekilde veremezdik. Ama olası geleceğimiz için elimden gelen her şeyi yapacaktım, bundan emindim.

"Şimdi sana melekli kolyeyi taktım diye sakın 'meleğim' diyeceğimi sanma. Balım demekten vazgeçmeyeceğim."

Eylül, omuzlarını silkip gülümsedi ve başını benim omzuma yasladı. "Boş ver, balım daha senlik zaten. Melekler yenilecek şeyler değil sonuçta."

Gülüp kolumu ona sıkıca sardım ve saçının üstünü öptüm. Ondan uzak durmak için verdiğim tüm çaba onu çok kırmıştı. Ama şimdi önümde uzun bir yol vardı. Onu, kırdığım kalbini, kirlettiğim hayallerini iyileştirmek için çok uzun bir yolum vardı. Henüz bu uzun yolun başında olmak dahi korkutmuyordu beni.

Çünkü sonunda istediğim yerde ve istediğim insanlaydım.

"Şimdi bir saniye, ne oluyorum ben? Dayı mı oluyorum?"

"Saçmalama, ateş böceği. Görümce oluyorsun."

Ateş, dalga geçtiğim için burnumu tutup sıkarken kendimi zar zor onun elinden kurtarmış, ucu kızaran burnumu ovuşturmuştum. "Dayının çocuğu oluyorsa senin de kuzenin oluyor."

"Nasıl kuzen olacak ya? Bebek o. Ben onun abisi olsam olmaz mı?"

Aslı, masadaki oyuncağını yere atıp odasına doğru bir triple ilerlediğinde gülmemek için dudaklarımı birbirine bastırmıştım. Akın ve Hilal'in bebek haberi tüm evi şenlendirmişti ve sabahtan beri konuşulan tek konu neredeyse buydu. Haliyle Aslı da kendini dışlanmış hissetmişti. Çünkü aileye ondan küçük biri katılacaktı ve bunun anlamı tüm ilginin birden o bebeğe döneceğiydi. Daha doğmadan kabusu olmuştu Aslı'nın.

Ateş "Hayda," diyerek oturduğu yerden kalkmış, Aslı'nın odasına doğru ilerlemişti. Ben de onun peşinden odaya girdiğimde Aslı'yı yatağının üzerine oturmuş, kollarını göğsünde birleştirmiş bir şekilde görmüştük. Yüz ifadesinden huysuzluk akıyordu, kıskanmıştı belli ki. Yaptığını kesinlikle yadırgamıyordum. Yaşadığını ben de yaşasam şu yaşımda aynı tavrı takınırdım.

"Biriciğim, ne oldu sana?"

Ateş, Aslı'nın yatağına oturup eliyle kız kardeşinin yüzünü kavradı. Aslı, yüzünü Ateş'ten kurtarıp kaşlarını çatı. "Sen unuttun beni artık. Sevmiyorsun."

"Aslı'm, nereden çıktı bu şimdi? Ne demek artık seni sevmiyorum? Şu dünyada senden daha çok sevdiğim kimse yok."

"Yalan söyleme. Derin'i benden daha çok seviyorsun."

Güldüğümde Aslı'nın da Ateş'in de bakışları bana dönmüştü. Yatakta Aslı'nın yanına oturup gözlerimi onun tatlı yüzünde gezdirdim. "Ateş beni senden daha çok sevmiyor. Bu ancak karıncaların ormanların kralı olduğu bir dünyada mümkün."

"Evet." diyerek destek çıktı bana Ateş. Ardından bir elini kaldırmış, işaret ve baş parmağını birbirine yaklaştırıp arada ufak bir aralık bırakmıştı. "Derin'i bu kadarcık seviyorum. Ama seni..." Kollarını iki yana kocaman açtığında Aslı'nın yüzündeki gülüş ikimize de tebessüm ettirmişti. Abisinin açtığı kollarına atlayıp ona sıkıca sarıldığında ikisinin güzelliğinde kalakalmıştım.

Bir süre Aslı'yla oynadığımızda bitkin düşmüş, uyuyakalmıştı. Ateş'le ses etmeden odasından çıktık ve Ateş'in odasına girdik. Oradan yangın merdivenlerine çıktığımızda ikimiz de donmuştuk. Ateş, elindeki battaniyeyi açıp üstüme attı ve merdivenlere oturdu. Battaniyeyi başımdan çekip yanına oturdum, onun da omuzlarına örttüğümde bir süre sessizce dışarıyı izlemiştim.

"Dediklerin bir bakıma doğruydu aslında. Seni Aslı'dan daha çok sevmem ancak karıncaların ormanların kralı olduğu bir dünyada mümkün." Bakışlarım ilgiyle ona döndüğümde gülümsemişti. "Şu an o dünyadayız."

Ben de gülümsedim. Ateş, kolunu belime sarıp beni iyice kendine çekti. "Burası seninle benim dünyam. Bu dünyada ikimizin de ailesi yok, bu dünyada ikimizin de hayatında birbirimizden başka kimse yok. Birbirimizden daha çok sevdiğimiz hiç kimse, hiçbir şey yok."

Dedikleri doğruydu. İkimiz de ailemize bağlıydık ve onları çok seviyorduk. İkimiz için de ailemiz öncelikliydi. Tuna'yı daha çok seviyordum mesela. Kardeşimdi çünkü. Aynı şekilde Aslı da Ateş için öyleydi. Ama yangın merdiveni... İkimizin yeriye. Buraya geldiğimiz her an sadece ikimizin olduğu bir dünyaya adım atmıştık aslında. Bu dünyayı ayrı seviyordum.

"Burası yangın merdiveni dünyası. Sadece 2 kişilik bir nüfusu var. Ve bu dünyada karıncalar aslanlardan daha güçlü. Başka bir özelliği var mı dünyamızın?"

"Sadece 2 kişilik nüfus mu? Hep böyle mi kalacak?"

"Yani, şu an... Ay kuramadım cümleyi. Şöyle göndermeler yapma." Yüzüm hem soğuktan hem de utançtan kıpkırmızı kesildiğinde Ateş kısık sesle gülmüştü. Belimdeki eliyle yüzümü sarıp iyice göğsüne gömmüş, sıcacık elleriyle yanaklarımı ısıtmıştı.

"Dünyamızın başka bir özelliği de var."

"Öyle mi? Neymiş?"

"Bu dünyada her şey değişince güzel."

Kafamı kaldırıp gözlerine baktığımda o da başını bana çevirmişti. "Ve bu dünyanın nüfusu 2 kişilik de olsa sen hep en güzel olarak kalacaksın."

Gülümsediğimde Ateş'in gözlerine güzel bir bakış yayılmıştı. Birbirimizi sevdiğimizi öğrendiğimiz günden beri daha rahattık ama hala bazı şeyler konusunda tereddütlüydük. Beni öpmek istiyordu, ben gülüyordum. Onun da tuhafına gidiyordu beni öpmek. Çünkü biz birbirimizin her haltını görmüştük. Yemek savaşı yapmıştık, birlikte tuvalet eğitimi almıştık. Oyuncak paylaşamayıp kavga bile etmiştik. Böyle anlardan sonra bu hale gelmek... İkimiz için de çok tuhaftı.

Ama şimdi her şey oldukça normal geliyordu. Onun benim en yakın arkadaşımдан öte, sevgilim olduğunu şimdi her zamankinden fazla hissediyordum.

Ateş'le gözlerimiz eş zamanlı kapandığında ileriye uzanmış, dudaklarını dudaklarıma bastırmıştı. Oraya kısa sayılmayacak bir öpücük bırakıp hafifçe geri çekildi. Utandığımdan ve utandığından gözlerime bakmamış, alnımı da öpüp başını duvara çevirmişti. Ben de bakışlarımı sokağa çevirdim.

Ona olan hislerimi ilk fark ettiğimde dehşete kapılmıştım. O benim en yakınımdı, bu yakınlığın bozulacağından ve bir daha eskisi gibi olamayacağımızdan korkmuştum. Ama şimdi bulunduğum noktaya bakıyordum da... Hiçbir şey korktuğum gibi olmamıştı.

Evet, her şey değişmişti. Eskisi gibi değildik, o yakınlık değişmişti. Birbirimize olan tavırlarımız değişmişti. Ama Ateş'in de dediği gibi...

Bu dünyada her şey değişince güzeldi.

Ve bitti :")

EyTun kısmı daha uzundu, farkındayım ama onların hikayesi daha sonra başladı Derin ve Ateş'ten. Final içime sindi. Umarım siz de beğenmişsinizdir. İlk Defa'nın finalinde yaşananlardan sonra böyle mutlu bir finali bu karakterlere borçluydum. Eylül ve Tuna'ya, Derin ve Ateş'e, finalde harap olan Akın'a bu finali borçluydum.

Bu yolculuğa benimle birlikte çıktığınız için çok teşekkür ederim. Yeri geldi bölüm atamadım, stres kapladı beni. O zamanlarda çok anlayışlı olup bana arka çıktınız. Gerçekten çok ama çok teşekkür ederim.

Normalde finallerden sonra profilimde hep yeni bir kitap olurdu. Bu kitabı bırakmanın burukluğunu orada yeni bir hikayeye başlayarak giderirdik. Bu sefer öyle değil, o yüzden olsa gerek fazlasıyla duygusalım. Gözlerim dolu dolu. Veda yazım da bu yüzden uzun herhalde.

Yorumlarınızı cevapladıktan sonra ben de bir süre yokum. Korkmayın, kalıcı bir gidiş değil. Sadece dinlenmek istiyorum. Ne kadar sürer emin değilim. Yani nereden baksanız 2 yıldır hiç durmadan kitap yazdım. 8 kitap, 8 farklı kurgu ve yüzlerce bölüm... Dile kolay ama çok yorulduğum cidden. Biraz buradan uzaklaşmam gerek. Bölüm günü geldiğinde ve hala bölümü hazır etmediğinde yaşadığım stresten uzaklaşmam gerek. Ben dönene kadar buralara iyi bakın, ben sizi çok özleyeceğim.

O zaman gelelim klasik sorularımıza;

Kitabı genel olarak nasıl buldunuz?

En sevdiğiniz Derin & Ateş sahnesi?

En sevdiğiniz Tuna & Eylül sahnesi?

En sevdiğiniz karakter?

Sağlıcakla kalın, döndüğümde görüşmek üzere! ♥